Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o tujcih obsega:

- Zakon o tujcih – ZTuj-2 (Uradni list RS, št. 50/11 z dne 27. 6. 2011),
- Popravek Zakona o tujcih – ZTuj-2 (Uradni list RS, št. 57/11 z dne 15. 7. 2011),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2A (Uradni list RS, št. 26/14 z dne 14. 4. 2014),
- Zakon o tujcih – uradno prečiščeno besedilo – ZTuj-2-UPB1 (Uradni list RS, št. 45/14 z dne 20. 6. 2014),
- Zakon o spremembi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2B (Uradni list RS, št. 90/14 z dne 15. 12. 2014),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2C (Uradni list RS, št. 19/15 z dne 20. 3. 2015),
- Zakon o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev – ZZSDT (Uradni list RS, št. 47 /15 z dne 30. 6. 2015),
- Zakon o spremembi in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2D (Uradni list RS, št. 5/17 z dne 3. 2. 2017),
- Zakon o tujcih – uradno prečiščeno besedilo – ZTuj-2-UPB5 (Uradni list RS, št. 16/17 z dne 7. 4. 2017),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2E (Uradni list RS, št. 59/17 z dne 27. 10. 2017),
- Zakon o tujcih – uradno prečiščeno besedilo – ZTuj-2-UPB6 (Uradni list RS, št. 1/18 z dne 5. 1. 2018),
- Popravek Uradnega prečiščenega besedila Zakona o tujcih – ZTuj-2-UPB6p (Uradni list RS, št. 9/18 z dne 16. 2. 2018),
- Odločbo o razveljavitvi drugega, tretjega in četrtega stavka drugega odstavka ter tretjega odstavka 10.b člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 62/19 z dne 18. 10. 2019),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2F (Uradni list RS, št. 57/21 z dne 12. 4. 2021),
- Zakon o tujcih – uradno prečiščeno besedilo – ZTuj-2-UPB9 (Uradni list RS, št. 91/21 z dne 7. 6. 2021),
- Popravek Uradnega prečiščenega besedila Zakona o tujcih – ZTuj-2-UPB9 (Uradni list RS, št. 95/21 z dne 15. 6. 2021),
- Zakon za zmanjšanje neenakosti in škodljivih posegov politike ter zagotavljanje spoštovanja pravne države – ZZNŠPP (Uradni list RS, št. 105/22 z dne 3. 8. 2022),

- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2G (Uradni list RS, št. 48/23 z dne 26. 4. 2023),

- Zakon o spremembah in dopolnitvi Zakona o tujcih – ZTuj-2H (Uradni list RS, št. 115/23 z dne 15. 11. 2023),

- Zakon o ukrepih za optimizacijo določenih postopkov na upravnih enotah - ZUOPUE (Uradni list RS, št. 62/24 z dne 24. 7. 2024),

- Odločbo o ugotovitvi, da je bila druga poved petega odstavka 79.a člena Zakona o tujcih v neskladju z Ustavo in da sta prva poved drugega odstavka in druga poved petega odstavka 79.a člena Zakona o tujcih v neskladju z Ustavo (Uradni list RS, št. 96/24 z dne 15. 11. 2024),

- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2I (Uradni list RS, št. 32/25 z dne 6. 5. 2025),

- Delno odločbo o ugotovitvi, da drugi odstavek 10.a člena Zakona o tujcih ni v neskladju z Ustavo in o razveljavitvi 10.b člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 34/25 z dne 9. 5. 2025),

- Zakon o tujcih – uradno prečiščeno besedilo – ZTuj-2-UPB15 (Uradni list RS, št. 46/25 z dne 24. 6. 2025).

ZAKON

O TUJCIH (ZTUJ-2)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 20)

Datum začetka uporabe: 24.06.2025

I. POGLAVJE

SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se določajo pogoji in načini vstopa, zapustitve in bivanja tujcev v Republiki Sloveniji.

(2) Ta zakon vsebinsko povzema naslednje direktive in sklep Evropske unije:

- Direktivo Sveta 2001/40/ES z dne 28. maja 2001 o medsebojnem priznavanju odločitev o izgonu državljanov tretjih držav (UL L št. 149 z dne 2. 6. 2001, str. 34);

- Direktivo Sveta 2001/51/ES z dne 28. junija 2001 o dopolnitvi določb člena 26. Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 (UL L št. 187 z dne 10. 7. 2001, str. 45);

- Direktivo Sveta 2002/90/ES z dne 28. novembra 2002 o opredelitvi pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju (UL L št. 328 z dne 5. 12. 2002, str. 17);

- Direktivo Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L št. 251 z dne 3. 10. 2003, str. 12);

- Direktivo Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L št. 16 z dne 23. 1. 2004, str. 44);

- Direktivo Sveta 2003/110/ES z dne 25. novembra 2003 o pomoči v primeru tranzita za namene repatriacije po zračni poti (UL L št. 321 z dne 6. 12. 2003, str. 26);

- Direktivo 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L št. 158 z dne 30. 4. 2004, str. 77);

- Direktivo Sveta 2004/81/ES z dne 29. aprila 2004 o dovoljenju za prebivanje za državljane tretjih držav, ki so žrtve trgovine z ljudmi, ali so jim pomagali pri nezakoniti preselitvi in ki sodelujejo s pristojnimi organi (UL L št. 261, 6. 8. 2004, str. 19);

- Direktivo 2016/801/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene raziskovanja, študija, opravljanja pripravništva, prostovoljskega dela, programov izmenjave učencev ali izobraževalnih projektov in dela varušk au pair (prenovitev) (UL L št. 132 z dne 21. 5. 2016, str. 21);

- Direktivo Sveta 2008/115/ES z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L št. 348, 24.12.2008, str. 98), vključno z Skupnimi smernicami o varnostnih določbah za skupne odstranitve po zračni poti, priložene Odločbi Evropskega sveta 2004/573 z dne 29. aprila 2004 (UL L št. 261/5, 6. 8. 2004, str. 5);

- Direktivo (EU) 2021/1883 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2021 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namen visokokvalificirane zaposlitve in razveljavitvi Direktive Sveta 2009/50/ES (UL L št. 382 z dne 28. 10. 2021, str. 1);

- Direktivo 2009/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o minimalnih standardih glede sankcij in ukrepov zoper delodajalce nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L št. 168, 30.6.2009, str. 24);

- Direktivo 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite (UL L št. 132/1,19. 5. 2011, str. 1);

- Direktivo 2011/98/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (UL L št. 343, 23. 12. 2011, str. 1);

- Direktivo 2014/66/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav v okviru premestitev znotraj podjetja (UL L št. 157 z dne 27. 5. 2014, str. 1);

- Direktivo 2014/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o pogojih za vstop in bivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve sezonskih delavcev (UL L št. 94 z dne 28. 3. 2014, str. 375);

- Sklep Sveta 94/795/PNZ z dne 30. novembra 1994 na podlagi člena K.3(2)(b) Pogodbe o Evropski uniji o skupnem ukrepu o olajšavah za potovanje za učence iz tretjih držav s stalnim prebivališčem v državi članici (UL L št. 327 z dne 19. 12. 1994, str. 1).

(3) S tem zakonom se ureja izvajanje naslednjih uredb Evropske unije:

- Uredbe Sveta (ES) 2252/2004 z dne 13. decembra 2004 o standardih za varnostne značilnosti in biometrične podatke v potnih listih in potovalnih dokumentih, ki jih izdajajo države članice (UL L št. 385, 29. 12. 2004, str. 1);

- Uredbe (EU) 2018/1806 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so izvzeti iz te obveznosti (UL L št. 303 z dne 28. 11. 2018, str. 39), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2023/850 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. aprila 2023 o spremembi Uredbe (EU) 2018/1806 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so izvzeti iz te obveznosti (UL L št. 110 z dne 25. 4. 2023, str. 1);

- Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (kodificirano besedilo) (UL L št. 77 z dne 23. 3. 2016, v nadaljnjem besedilu: Zakonik o schengenskih mejah);

- Uredbe sveta (ES) št. 1030/2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L št.157 z dne 15. 6. 2002 str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2017/1954 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2017 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1030/2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L št. 286 z dne 1. 11. 2017, str. 9) (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1030/2002/ES);

- Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L št. 243, 15.9.2009, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Vizumski zakonik);

- Uredbe (EU) št. 265/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. marca 2010 o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma in Uredbe (ES) št. 562 /2006 v zvezi z gibanjem oseb z vizumom za dolgoročno prebivanje (UL L št. 85, 31. 3. 2010, str. 1);

- Uredbe (EU) 2016/1953 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o uvedbi evropske potne listine za vrnitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav in razveljavitvi Priporočila Sveta z dne 30. novembra 1994 (UL L št. 311 z dne 27. 11. 2016, str. 13);

- Uredbe (EU) 2018/1240 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. septembra 2018 o vzpostavitvi Evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) ter spremembi uredb (EU) št. 1077/2011, (EU) št. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 in (EU) 2017/2226 (UL L št. 236 z dne 19. 9. 2018, str. 1) (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2018/1240/EU).

2. člen

(opredelitev pojmov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Tujec ali tujka (v nadaljnjem besedilu: tujec), je vsakdo, ki nima državljanstva Republike Slovenije.

2. Oseba brez državljanstva je tujec, ki ga nobena država v skladu s svojimi pravnimi akti nima za svojega državljana.

3. Vstop je prihod, zapustitev pa odhod z državnega ozemlja Republike Slovenije.

4. Tranzit je prehod državnega ozemlja Republike Slovenije.

5. Mejna kontrola je kontrola na državni meji, ki jo izvajajo pristojni organi zaradi nameravanega vstopa, tranzita in izstopa tujcev z državnega ozemlja Republike Slovenije.

6. Potna listina je potni list ali potnemu listu enakovredna listina za potovanje, če je tako določeno z mednarodnim sporazumom.

7. Veljavna potna listina je listina, ki jo je izdal za to pristojen mednarodni subjekt, če sta iz nje nesporno razvidni istovetnost imetnika in rok njene veljavnosti.

8. Dnevni delovni migrant je tujec s stalnim bivanjem v sosednji državi, v katero se vrača in ki prihaja dnevno v Republiko Slovenijo na delo ali zaradi zaposlitve ali dela.

9. Prevoznik je fizična ali pravna oseba, ki se poklicno ukvarja s prevozom potnikov po kopenski, zračni ali vodni poti.

10. Napoteni delavec je tujec, ki je v delovnem razmerju pri tujem delodajalcu v času izvajanja pogodbene storitve na ozemlju Republike Slovenije in zanj tuj delodajalec plačuje prispevke za socialno zavarovanje.

11. Rezident za daljši čas je tujec, ki ni državljan EU in ima v državi članici Evropske unije dovoljenje za stalno ali dolgotrajno prebivanje, izdano z veljavnostjo najmanj pet let na predpisanem obrazcu Evropske unije o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav, na katerem je pri vrsti dovoljenja označeno, da je rezident za daljši čas.

12. Državljan EU je tujec z državljanstvom druge države članice Evropske unije.

13. Tretja država je vsaka država, ki ni članica Evropske unije.

14. Raziskovalna organizacija je pravna oseba javnega ali zasebnega prava, ki izpolnjuje pogoje za izvajanje raziskovalne in razvojne dejavnosti, določene s predpisi, ki urejajo raziskovalno in razvojno dejavnost v Republiki Sloveniji, in lahko sklepa sporazume o gostovanju s tujimi raziskovalci v skladu s predpisi, ki urejajo raziskovalno in razvojno dejavnost v Republiki Sloveniji.

15. Raziskovalec je tujec, ki ni državljan EU, z doktoratom ali z ustreznimi visokošolskimi kvalifikacijami, ki omogočajo vpis v programe doktorskih študijev, ki ga raziskovalna organizacija izbere za izvajanje raziskovalnega dela.

16. Visokošolski zavodi so univerze, fakultete, umetniške akademije in visoke strokovne šole v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.

17. Visokošolski učitelj je tujec, ki ni državljan EU, določen z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.

18. Visokošolski sodelavec je tujec, ki ni državljan EU, določen z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.

19. Višješolski zavodi oziroma višje strokovne šole so javne ali zasebne šole v skladu z zakonom, ki ureja višje strokovno izobraževanje.

20. Višješolski predavatelj je tujec, ki ni državljan EU, določen z zakonom, ki ureja višje strokovno izobraževanje.

21. Sporazum o gostovanju je sporazum med raziskovalcem iz tretje države in raziskovalno organizacijo oziroma sporazum med visokošolskim zavodom in visokošolskim učiteljem ali visokošolskim sodelavcem oziroma sporazum med višješolskim zavodom in višješolskim predavateljem, s katerim se raziskovalec zaveže, da si bo prizadeval dokončati raziskovalno dejavnost, visokošolski učitelj, visokošolski sodelavec ali višješolski predavatelj, da bo opravil pedagoško delo, raziskovalna organizacija pa se zaveže, da bo v ta namen gostila raziskovalca, visokošolski ali višješolski zavod pa se zaveže, da bo v ta namen gostil visokošolskega učitelja, visokošolskega sodelavca oziroma višješolskega predavatelja.

22. Preživetvena raven je temeljno sporazumevanje v slovenskem jeziku, omejeno na preproste, predvidljive, vsakodnevne situacije, v katerih je izražanje rutinsko in se ponavlja.

23. Žrtev trgovine z ljudmi je tujec, ki ni državljan EU, in je bil zaradi prostitucije ali drugih oblik spolnih zlorab, prisilnega dela, beračenja, suženjstva ali njemu podobnega razmerja, služabništva, storitve kaznivih dejanj ali trgovine z organi, človeškimi tkivi ali krvjo kupljen, prevzet, nastanjen, prepeljan, prodan, izročen ali je bilo z njim kako drugače razpolagano.

24. Garant je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik s sedežem v Republiki Sloveniji ali fizična oseba s prijavljenim stalnim ali začasnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki med bivanjem tujca v Republiki Sloveniji z garantnim pismom jamči za kritje vseh stroškov, nastalih v zvezi z bivanjem in nastanitvijo tujca v Republiki Sloveniji in vrnitvijo in odstranitvijo tujca v matično državo.

25. Garantno pismo je dokument, s katerim državljan tretje države v postopku izdaje vizuma dokazuje namen bivanja v Republiki Sloveniji, nastanitev in zadostna sredstva za preživljanje med bivanjem v Republiki Sloveniji in za vrnitev v matično državo.

26. Diplomatsko predstavništvo je predstavništvo Republike Slovenije v tujini, pod vodstvom veleposlanika, ki je pristojno za opravljanje konzularnih nalog v skladu z Dunajsko konvencijo o diplomatskih odnosih z dne 18. aprila 1961 in Dunajsko konvencijo o konzularnih odnosih z dne 24. aprila 1963.

27. Konzulat je predstavništvo Republike Slovenije v tujini, pod vodstvom poklicnega konzularnega funkcionarja, ki je pristojno za opravljanje konzularnih nalog v skladu z Dunajsko konvencijo o konzularnih odnosih z dne 24. aprila 1963.

28. Žrtev nezakonitega zaposlovanja je mladoletni tujec, ki ni državljan EU, in v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito in je zaposlen ali opravlja delo in tujec, ki ni državljan EU, in v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito in je zaposlen ali opravlja delo v posebno izkoriščevalskih delovnih pogojih, kot jih določa zakon, ki ureja preprečevanje zaposlovanja in dela na črno.

29. Modra karta EU je dovoljenje za začasno prebivanje zaradi visokokvalificirane zaposlitve z oznako »modra karta EU«, ki ga izda država članica Evropske unije za visokokvalificirano

zaposlitev tujcu, ki ni državljan EU in imetniku omogoča, da vstopi, prebiva in dela v državi članici Evropske unije.

30. Visokokvalificirana zaposlitev je zaposlitev državljana tretje države, kot jo za namen pridobitve modre karte EU opredeljuje zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev v Republiki Sloveniji.

31. Prostovoljni odhod pomeni prostovoljno izpolnitev obveznosti vrnitve tujca v skladu s tem zakonom.

32. Nevarnost pobega pomeni, da obstajajo okoliščine, ki jih določa ta zakon, zaradi katerih se domneva, da bi se državljan tretje države, ki je v postopku vrnitve, vrnitvi lahko izognil.

33. Odstranitev pomeni vrnitev tujca v državo izvora, državo tranzita, drugo tretjo državo, ki ga je pripravljena sprejeti, ali v državo članico Evropske unije, v kateri izpolnjuje pogoje za prebivanje.

34. Premestitev znotraj gospodarske družbe pomeni začasno napotitev zaradi opravljanja poklicne dejavnosti ali usposabljanja tujca, ki ni državljan EU, iz gospodarske družbe s sedežem v tretji državi, ki ima pred in med premestitvijo s tujcem sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, v povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji ter kratkotrajno ali dolgotrajno premestitev med povezano družbo s sedežem v drugi državi članici Evropske unije in povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji.

35. Oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, je tujec, ki ni državljan EU, ki prebiva in je zaposlen v tretji državi in je premeščen v povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji.

36. Subjekt gostitelj je gospodarska družba s sedežem v Republiki Sloveniji, v katero je tujec premeščen v okviru premestitve znotraj povezanih družb.

37. Povezane družbe so gospodarske družbe, določene z zakonom, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev.

38. Vodstveni delavec je tujec, ki ni državljan EU, ki zaseda vodstveno mesto v subjektu gostitelju, za kar se šteje mesto, ki zahteva vodenje gospodarske družbe ali njenega dela in nadzor nad delom drugih nadzornih, strokovnih ali poslovodnih delavcev ter omogoča neposredni ali posredni vpliv na kadrovske zadeve.

39. Strokovnjak je tujec, ki ni državljan EU, s posebnim znanjem in poklicnimi izkušnjami, ki so bistvene na področju izvajanja registriranih dejavnosti v subjektu gostitelju, v katerega je premeščen.

40. Zaposleni na usposabljanju je tujec, ki ni državljan EU, z najmanj visokošolsko izobrazbo, ki je v subjekt gostitelja premeščen zaradi poklicnega razvoja ali plačanega usposabljanja v poslovnih tehnikah ali metodah.

41. Sezonski delavec je tujec, ki ni državljan EU, s stalnim prebivališčem v tretji državi, ki v Republiki Sloveniji opravlja sezonsko delo, kot je to opredeljeno v zakonu, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev.

42. Žrtev družinskega nasilja je tujec, ki ni državljan EU, in je žrtev nasilja v družini, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja preprečevanje nasilja v družini.

43. Pripravnik je tujec, ki ni državljan EU, z doseženo stopnjo višješolske oziroma visokošolske izobrazbe oziroma tujec, ki je vključen v študijski program, ki mu omogoča pridobitev stopnje višješolske oziroma visokošolske izobrazbe, in je bil sprejet na ozemlje

Republike Slovenije v okviru programa opravljanja pripravništva, da bi pridobil znanje, prakso in izkušnje v poklicnem okolju.

44. Prostovoljec je tujec, ki ni državljan EU in je bil sprejet na ozemlje Republike Slovenije z namenom opravljanja prostovoljskega dela, kot ga določa zakon, ki ureja prostovoljstvo.

45. Evropska potna listina za vrnitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav je potna listina, ki se izda državljanu tretje države, ki je v postopku odstranitve in si ne more ali si noče pridobiti potne ali potni listini enakovredne listine države, katere državljan je.

46. Nezakonito prebivanje pomeni prisotnost tujca na ozemlju Republike Slovenije, ki ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več pogojev za vstop ali prebivanje v skladu z Zakonikom o schengenskih mejah oziroma določbami tega zakona.

47. Potovalna odobritev ima pomen, kot je določen z Uredbo 2018/1240/EU.

48. ETIAS je Evropski sistem za potovalne informacije in odobritve v skladu z Uredbo 2018 /1240/EU.

3. člen

(področje uporabe)

(1) Določbe tega zakona veljajo za vse tujce, če ni z zakonom drugače določeno.

(2) Za osebe brez državljanstva se v primerih, ko so določbe Konvencije o pravnem položaju oseb brez državljanstva (Uradni list RS – MP, št. 9/92) za njih ugodnejše, uporabljajo določbe te konvencije.

(3) V primerih, ko se za tujce po zakonu zahteva uveljavitev načela vzajemnosti, se osebam brez državljanstva ta pogoj lahko oprosti, če prebivajo v Republiki Sloveniji najmanj tri leta.

(4) Ta zakon se ne uporablja za tujce, ki so zaprosili za mednarodno zaščito (prosilci za mednarodno zaščito) in za tujce, ki jim je bila v Republiki Sloveniji priznana mednarodna zaščita, razen če ni z zakonom drugače določeno.

(5) Ta zakon se ne uporablja za osebe, ki imajo v Republiki Sloveniji začasno zatočišče po zakonu, s katerim se ureja začasno zatočišče, za osebe, ki so zaprosile za začasno zaščito v Republiki Sloveniji po zakonu, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb, in osebe, ki jim je priznana začasna zaščita po zakonu, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb, razen če ni z zakonom drugače določeno.

(6) Določbe tega zakona se ne uporabljajo za osebe, ki so po mednarodnem pravu upravičene do privilegijev ali imunitet.

(7) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, pa se določbe tega zakona lahko izjemoma in le s predhodnim soglasjem ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, uporabijo za osebe, ki so po mednarodnem pravu upravičene do privilegijev ali imunitet, če uporaba tega zakona ni v nasprotju s prevzetimi mednarodnimi obveznostmi in načelom vzajemnosti. V tem primeru se ta zakon lahko uporabi samo v obsegu, ki ne nasprotuje prevzetim mednarodnim obveznostim in načelu vzajemnosti.

(8) V primeru dvoma glede obstoja in obsega privilegijev ali imunitet ter vzajemnosti daje pojasnilo ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. Drugi organi državne uprave so vezani na pojasnilo ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve.

4. člen

(pravice in dolžnosti tujcev)

(1) Tujcu, zoper katerega je uveden kazenski postopek ali postopek za prekršek in je v priporu oziroma je pridržan, mora organ, ki je odredil pripor oziroma pridržanje, na njegovo zahtevo omogočiti stik z diplomatskim predstavništvom ali konzulatom države, katere državljan je.

(2) Tujec mora med bivanjem v Republiki Sloveniji spoštovati ustavo, zakone in druge splošne pravne akte v Republiki Sloveniji ter se podrejati ukrepom pristojnih državnih organov.

5. člen

(migracijska politika)

(1) Državni zbor Republike Slovenije na predlog Vlade Republike Slovenije sprejme resolucijo o migracijski politiki, s katero določi gospodarske, socialne in druge ukrepe ter dejavnosti, ki jih bo sprejela Republika Slovenija na tem področju, kakor tudi sodelovanje z drugimi državami in mednarodnimi organizacijami na tem področju.

(2) Vlada Republike Slovenije lahko, v skladu z resolucijo iz prejšnjega odstavka, vsako leto določi število (kvoto) dovoljenj za prebivanje v Republiki Sloveniji, ki se jih lahko izda tujcem v tekočem letu. V kvoto se ne vštejejo dovoljenja za začasno prebivanje, izdana zaradi združevanja družine, dovoljenja za začasno prebivanje, izdana družinskim članom slovenskih državljanov ali državljanov EU, dovoljenja za začasno prebivanje, izdana akreditiranim novinarjem, dovoljenja za začasno prebivanje, izdana umetnikom, dovoljenja za začasno prebivanje, izdana zaradi opravljanja raziskovalnega dela, dovoljenja za začasno prebivanje, izdana zaradi visokokvalificirane zaposlitve, dovoljenja za začasno prebivanje, izdana žrtvam trgovine z ljudmi, dovoljenja za začasno prebivanje, izdana žrtvam nezakonitega zaposlovanja in dovoljenja za začasno prebivanje, izdana iz drugih utemeljenih razlogov in zaradi interesa Republike Slovenije.

II. POGLAVJE

VSTOP TUJCEV V REPUBLIKO SLOVENIJO IN ZAPUSTITEV REPUBLIKE SLOVENIJE

6. člen

(vstop v in zapustitev Republike Slovenije)

(1) Vstop v Republiko Slovenijo in zapustitev Republike Slovenije sta na zunanji meji dovoljena samo na za to določenih mejnih prehodih.

(2) Vstop v Republiko Slovenijo in zapustitev Republike Slovenije na notranjih mejah je mogoč kjer koli brez mejne kontrole.

(3) Vlada Republike Slovenije z uredbo določi izjeme glede prestopa državne meje za maloobmejni promet in za posebne kategorije pomorskega prometa, turističnega ladijskega prevoza in obalnega ribolova.

(4) Zadrževanje tujca v letalskem tranzitnem prostoru na letališču in zadrževanje tujcev na ladji, ki je v pristanišču, ne pomeni vstopa v Republiko Slovenijo.

(5) Zadrževanje osebe, ki izrazi namen, da bo vložila prošnjo za mednarodno zaščito na meji, in katere prošnja za mednarodno zaščito se obravnava v okviru postopka na meji, letališčih in pristaniščih v skladu z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito, v kapaciteti na meji oziroma v bližini meje, ne pomeni vstopa v Republiko Slovenijo.

7. člen

(obveznost posedovanja potne listine)

(1) Tujec mora za vstop, zapustitev in bivanje v Republiki Sloveniji imeti veljavno potno listino, razen če z zakonom ali mednarodno pogodbo ni drugače določeno.

(2) Tujci, ki so dodatno vpisani v potno listino, lahko vstopajo v Republiko Slovenijo in zapuščajo Republiko Slovenijo samo skupaj z osebo, v potno listino katere so vpisani.

(3) Tujci, ki imajo skupinski potni list, lahko vstopajo v Republiko Slovenijo in zapuščajo Republiko Slovenijo samo skupaj, pri tem pa morajo imeti osebe, ki so vpisane v skupinski potni list, listino s fotografijo, na podlagi katere se lahko ugotovi njihova istovetnost. Vodja skupine mora imeti osebno potno listino.

(4) Izjemoma se lahko dovoli zapustitev Republike Slovenije tudi posameznemu članu skupine, če je to nujno zaradi njegovih osebnih razlogov ali, če tako odredi pristojni organ.

(5) Vlada Republike Slovenije lahko določi, da državljani določenih držav lahko vstopajo in zapuščajo Republiko Slovenijo tudi z osebno izkaznico ali drugo ustrezno listino, ki je v državi tujca predpisana in s katero lahko dokazuje svojo istovetnost.

(6) Brez veljavne potne listine se dovoli vstop tujcem, ki jih je Republika Slovenija dolžna sprejeti na podlagi mednarodne pogodbe ali v skladu s sprejetimi mednarodnimi akti.

(7) Brez veljavne potne listine se lahko, na podlagi mednarodne pogodbe, dovoli vstop tudi v primeru tranzita izgnanih tujcev, ki niso državljani države, s katero je sklenjena taka pogodba.

8. člen

(dovoljenje za vstop v Republiko Slovenijo)

(1) Tujec mora za vstop v Republiko Slovenijo, poleg veljavne potne listine iz prejšnjega člena, imeti tudi vizum ali dovoljenje za prebivanje, ki ga je izdal pristojni organ Republike Slovenije ali pristojni organ države pogodbenice Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, če ni z zakonom ali mednarodno pogodbo drugače določeno.

(2) Seznam držav, katerih državljani za vstop v Republiko Slovenijo potrebujejo vizum, ureja pravni red Evropske unije, ki določa seznam tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizum in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve.

8.a člen

Opomba: Novi 8.a člen se za tujce, ki potrebujejo potovalno odobritev v skladu s pravnim redom Evropske unije, začne uporabljati z datumom začetka delovanja ETIAS, ki ga določi Evropska komisija in objavi v Uradnem listu Evropske unije.

(potovalna odobritev)

(1) Tujec, ki za vstop v Republiko Slovenijo potrebuje potovalno odobritev, mora to pridobiti v skladu z Uredbo 2018/1240/EU, pri čemer mora biti potovalna odobritev veljavna za nameravani čas bivanja tujca na območju Republike Slovenije.

(2) Tujcu se potovalna odobritev odobri, zavrne, razveljavi ali prekliče v skladu z Uredbo 2018/1240/EU. O potovalni odobritvi odloča Policija. Kot datum prejema odločbe o odobritvi, zavrnitvi, razveljavitvi ali preklicu potovalne odobritve se šteje datum prejema uradnega obvestila o odločitvi, kot ga določa Uredba 2018/1240/EU.

(3) Zoper zavrnitev, preklic ali razveljavitev potovalne odobritve se lahko tujec pritoži v osmih dneh od prejema odločbe. Pritožba se vloži pisno v slovenskem jeziku prek informacijskega sistema ETIAS. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(4) Vročanje odločb in drugih pisanj v zvezi s potovalno odobritvijo poteka prek informacijskega sistema ETIAS v skladu z Uredbo 2018/1240/EU.

9. člen

(vstop šolarjev, ki so na šolski ekskurziji)

(1) Tujec, ki je učenec ali dijak splošne izobraževalne ustanove v drugi državi članici Evropske unije, v kateri zakonito prebiva, lahko vstopi v Republiko Slovenijo brez vizuma, če:

- potuje kot član skupine šolarjev splošne izobraževalne ustanove, ki je na šolski ekskurziji,
- skupino spremlja učitelj ustanove, ki ima seznam učencev na predpisanem obrazcu iz aneksa k Sklepu Sveta z dne 30. 11. 1994 o skupni akciji, ki jo je Svet sprejel na podlagi člena K.3(2)(b) Pogodbe o Evropski uniji v zvezi s prevozom učencev iz tretjih držav, ki živijo v eni od držav članic (94/795/JHA), ki ga je izpolnila izobraževalna ustanova, in
- ima veljaven potni list ali drug dokument za vstop, določen z mednarodno pogodbo ali sklepom Vlade Republike Slovenije, razen če gre za primer iz drugega odstavka tega člena.

(2) Seznam učencev iz druge alinee prejšnjega odstavka velja tudi kot dokument za vstop v Republiko Slovenijo pod pogojem, da:

- ima učenec ali dijak iz seznama veljavni dokument s fotografijo, s katerim lahko dokazuje svojo istovetnost, ali če je seznamu priložena fotografija, ki kaže njegovo pravo podobo, in

- pristojni organ druge države članice potrdi zakonitost bivanja na njenem območju tistih učencev ali dijakov iz seznama, ki niso državljani katere od držav članic Evropske unije, in njihovo pravico do ponovnega vstopa na njeno ozemlje.

(3) Tujec, ki v Republiko Slovenijo vstopi v skladu z določbami tega člena, lahko v Republiki Sloveniji biva v času trajanja šolske ekskurzije, vendar ne dlje kot tri mesece, v primeru, da preko Republike Slovenije potuje v tranzitu, pa pet dni.

(4) Tujcu z veljavnim dovoljenjem za prebivanje v Republiki Sloveniji, ki je učenec ali dijak splošne izobraževalne ustanove v Republiki Sloveniji in namerava potovati kot član skupine šolarjev na šolsko ekskurzijo v drugo državo članico Evropske unije, ob izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena, izobraževalna ustanova izpolni obrazec iz druge alinee prvega odstavka tega člena. Na navedenem obrazcu upravna enota, na območju katere je sedež izobraževalne ustanove, potrdi zakonitost prebivanja tujca v Republiki Sloveniji.

10. člen

(zavrnitev vstopa v Republiko Slovenijo)

(1) Tujcu se zavrne vstop v Republiko Slovenijo iz razlogov, določenih v Zakoniku o Schengenskih mejah.

(2) O zavrnitvi vstopa odloča organ mejne kontrole po postopku, urejenem v Zakoniku o schengenskih mejah. Zoper zavrnitev vstopa se tujec lahko pritoži v osmih dneh. Pritožba se vloži pisno pri organu, ki je odločal o zavrnitvi vstopa. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(3) Pri tujcu, ki vstopa v Republiko Slovenijo na podlagi veljavnega dovoljenja za prebivanje ali veljavnega vizuma za dolgoročno bivanje, se razlogi za zavrnitev vstopa, določeni v Zakoniku o schengenskih mejah, ne ugotavljajo. Tujcu se lahko vstop v državo zavrne samo, če ne poseduje veljavne potne listine.

(4) Zavrnitev vstopa se označi v tujčevi potni listini in vnese v evidenco zavrnjenih oseb na način, določen v Zakoniku o schengenskih mejah.

(5) Minister, pristojen za notranje zadeve, podrobneje predpiše razloge za zavrnitev vstopa tujcu zaradi nevarnosti za javni red, notranjo varnost Republike Slovenije ali javno zdravje ter razloge za zavrnitev vstopa tujcu, ki ne poseduje veljavne potne listine za vstop.

10.a člen

(kompleksna kriza na področju migracij)

(1) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, redno spremlja razmere na področju migracij, predvsem na podlagi informacij državnih organov, drugih držav članic Evropske unije in tretjih držav, institucij Evropske unije ter mednarodnih in medvladnih organizacij, ki delujejo na področju migracij.

(2) Če ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, na podlagi informacij organov in institucij iz prejšnjega odstavka oceni, da je v Republiki Sloveniji zaradi spremenjenih razmer na področju migracij ali drugih okoliščin iz šestega odstavka 20. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17) nastala kompleksna kriza, Vladi Republike Slovenije predlaga, da na podlagi osmega odstavka 20. člena Zakona o Vladi

Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17) sprejme odločitev o izvajanju kriznega upravljanja in vodenja v kompleksni krizi.

(3) V okviru kriznega upravljanja in vodenja kompleksne krize lahko Vlada Republike Slovenije na podlagi utemeljenega in obrazloženega predloga ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, predlaga Državnemu zboru Republike Slovenije, da upoštevajoč načelo sorazmernosti in stopnjo ogroženosti ustavno varovanih dobrin odloči o uporabi 10.b člena tega zakona, in sicer najdlje za obdobje šestih mesecev, in določi območje izvajanja tega ukrepa. Državni zbor Republike Slovenije lahko na predlog Vlade Republike Slovenije po istem postopku podaljša uporabo 10.b člena tega zakona, vsakič za največ šest mesecev, če za to še vedno obstajajo razlogi. Državni zbor Republike Slovenije sprejme odločitev z večino glasov vseh poslancev.

(4) V predlogu iz prejšnjega odstavka ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, pripravi oceno razmer zaradi nastale kompleksne krize iz drugega odstavka tega člena ter vpliv na stopnjo ogroženosti ustavno varovanih temeljnih družbenih vrednot, navedenih v šestem odstavku 20. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17), zlasti glede učinkovitega delovanja pravne in socialne države, zagotavljanja javnega reda in miru, učinkovitega delovanja gospodarstva, zaščite zdravja in življenja prebivalstva ter stopnje varnosti. Pri oceni upošteva razmere v državah, iz katerih tujci nameravajo vstopiti ali so vstopili v Republiko Slovenijo, in stanje na področju migracij v državah v regiji, število nezakonito prebivajočih tujcev in tujcev z odločbo o dovolitvi zadrževanja v Republiki Sloveniji, število prosilcev za mednarodno zaščito in oseb s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, nastanitvene in integracijske zmožnosti Republike Slovenije za vse omenjene kategorije tujcev, možnost izvajanja zakona, ki ureja mednarodno zaščito, in druge dejavnike, ki bi lahko vplivali na ogroženost ustavno varovanih temeljnih družbenih vrednot.

(5) Vlada Republike Slovenije o izvajanju 10.b člena tega zakona mesečno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije. Takoj ko prenehajo razlogi iz drugega odstavka tega člena in izvajanje 10.b člena tega zakona ni več potrebno, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, Vladi Republike Slovenije predlaga, da Državnemu zboru Republike Slovenije predlaga, da odloči o predčasnem prenehanju uporabe 10.b člena tega zakona. Državni zbor Republike Slovenije sprejme odločitev z večino glasov vseh poslancev.

(6) O razlogih, uporabi in prenehanju uporabe 10.b člena tega zakona Vlada Republike Slovenije obvesti generalnega sekretarja Sveta Evrope, generalnega sekretarja Organizacije združenih narodov, visokega komisarja Združenih narodov za begunce in Evropsko komisijo.

10.b člen

(razveljavljen)

Datum začetka razveljavitve: 09.05.2025
Sklic: Odločba US

11. člen

(mejna kontrola)

(1) Tujci se morajo pri vstopu v Republiko Slovenijo in zapustitvi Republike Slovenije na zunanji meji podrediti mejni kontroli.

(2) Mejna kontrola tujcev, ki vstopajo v Republiko Slovenijo, obsega poleg osebne kontrole, kontrole prevoznega sredstva in kontrole stvari po zakonu, s katerim se ureja nadzor državne meje, tudi preveritev, ali obstajajo razlogi za zavrnitev vstopa v Republiko Slovenijo po prejšnjem členu.

(3) Mejna kontrola tujcev, ki izstopajo iz Republike Slovenije, obsega zlasti kontrolo, ki je nujna zaradi javnega reda, notranje varnosti ali mednarodnih odnosov Republike Slovenije ter preveritev, ali obstajajo razlogi, zaradi katerih se tujcu ne dovoli zapustiti Republiko Slovenijo.

12. člen

(nedovoljen vstop v Republiko Slovenijo)

Za nedovoljen vstop tujca v Republiko Slovenijo se šteje, če:

- se izogne mejni kontroli na mejnem prehodu, ko ta obratuje;
- se izogne mejni kontroli izven območja mejnega prehoda ali na mejnem prehodu, ko ta ne obratuje;
- pri vstopu v Republiko Slovenijo uporabi tuje, ponarejene ali kako drugače spremenjene potne in druge listine, ki so potrebne za vstop, ali organom mejne kontrole navede lažne podatke ali namenoma zamolči podatke o spremenjenem osebnem imenu oziroma izdani novi listini v času razpisanega veljavnega ukrepa v Schengenskem informacijskem sistemu ali nacionalnih evidencah;
- vstopi v Republiko Slovenijo na notranji meji v nasprotju s 7., 8. ali prvim odstavkom 8.a člena tega zakona;

Opomba: Spremenjena četrta alineja 12. člena se za tujce, ki potrebujejo potovalno odobritev v skladu s pravnim redom Evropske unije, začne uporabljati z datumom začetka delovanja ETIAS, ki ga določi Evropska komisija in objavi v Uradnem listu Evropske unije.

- vstopi v Republiko Slovenijo na notranji meji, čeprav še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo.

13. člen

(zapustitev Republike Slovenije)

(1) Tujci svobodno zapuščajo Republiko Slovenijo v skladu z zakonom.

(2) Tujcu se ne dovoli izstop iz Republike Slovenije, če je zoper njega uveden kazenski postopek, postopek za prekršek ali kakšen drug postopek, v katerem je potrebna njegova navzočnost, in to zahteva organ, ki vodi postopek.

14. člen

(dovoljen čas bivanja tujca)

(1) Tujec lahko vstopi v Republiko Slovenijo in biva v Republiki Sloveniji toliko časa, kolikor mu je dovoljeno z vizumom, dovoljenjem za prebivanje, sklepom Vlade Republike Slovenije, zakonom ali mednarodno pogodbo.

(2) Tujec, ki na podlagi pravnega reda Evropske unije ali mednarodne pogodbe ali sklepa Vlade Republike Slovenije za vstop v Republiko Slovenijo in bivanje ne potrebuje vizuma, lahko v Republiko Slovenijo vstopa in v njej biva največ 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180-dnevnem obdobju.

(3) Tujec, ki lahko brez vizuma biva in se giblje na območju držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej ostane največ toliko časa, da skupna dolžina bivanja v vseh državah pogodbenicah ne preseže 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180-dnevnem obdobju.

(4) Tujec, ki ima veljaven vizum za kratkoročno bivanje ali vizum za dolgoročno bivanje, izdan s strani druge države pogodbenice Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 ali veljavno dovoljenje za prebivanje, izdano s strani druge države pogodbenice, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej ostane na podlagi veljavnega vizuma oziroma dovoljenja za prebivanje največ toliko časa, da skupna dolžina bivanja v vseh državah pogodbenicah, razen v državi, ki je vizum ali dovoljenje za prebivanje izdala, ne preseže 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180-dnevnem obdobju, oziroma do poteka veljavnosti vizuma ali dovoljenja za prebivanje, če je ta krajša.

(5) Ne glede na določbi druge in tretje alineje 60. člena tega zakona lahko tujec, ki za vstop v Republiko Slovenijo ne potrebuje vizuma, ostane in biva v Republiki Sloveniji največ 90 dni po prenehanju dovoljenja za prebivanje ali vizuma za dolgoročno bivanje, razen če mora na podlagi odločitve pristojnega organa zapustiti Republiko Slovenijo.

(6) Rezident za daljši čas in njegovi družinski člani, ki imajo v drugi državi članici Evropske unije dovoljenje za prebivanje, lahko v Republiki Sloveniji ostanejo 90 dni od dneva vstopa v Republiko Slovenijo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja, če je ta krajša.

(7) Tujec mora zapustiti Republiko Slovenijo pred potekom dovoljenega časa bivanja v Republiki Sloveniji, če tako odloči pristojni organ.

15. člen

(pomoč tujcu pri vstopu, tranzitu ali prebivanju)

Posameznik ne sme ravnati tako, da s svojimi ravnanji omogoči ali pomaga, da tujec nezakonito vstopi, potuje v tranzitu ali prebiva na ozemlju Republike Slovenije.

16. člen

(obveznost prevoznikov)

(1) Prevoznik lahko pripelje tujca na zunanjo mejo po kopenski, zračni ali vodni poti samo, če ima tujec ustrezno potno listino in veljavno potovalno odobritev oziroma ustrezno

listino iz 8. člena tega zakona, če je potovalna odobritev oziroma ustrezna listina iz 8. člena tega zakona pogoj za vstop tujca v Republiko Slovenijo.

Opomba: Spremenjeni prvi odstavek 16. člena zakona se za avtobusne prevoznike, ki prek kopenske meje prevažajo skupine potnikov, začne uporabljati tri leta po datumu začetka delovanja ETIAS, ki ga določi Evropska komisija in objavi v Uradnem listu Evropske Unije.

(2) Če je tujcu zavrnjen vstop v Republiko Slovenijo, ga je dolžan prevoznik, ki ga je po zračni, kopenski ali vodni poti pripeljal na zunanjo mejo, na zahtevo organa mejne kontrole vrniti v državo, iz katere ga je pripeljal, ali v državo, ki je izdala potno listino, s katero je tujec potoval, ali v katerokoli drugo državo, ki ga je pripravljena sprejeti.

(3) Kadar prevoznik tujca ne more odpeljati iz Republike Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom, mora na svoje stroške nemudoma poiskati drugega prevoznika, da to stori.

(4) Prevoznik, ki je pripeljal tujca na zunanjo mejo v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, mora kriti stroške nastanitve tujca in njegove odstranitve. Po vrnitvi ali odstranitvi tujca iz Republike Slovenije, višino stroškov nastanitve tujca in njegove odstranitve, ki jih je dolžan plačati prevoznik, določi policija s sklepom, zoper katerega se prevoznik lahko pritoži v osmih dneh od prejema. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(5) Obveznost iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena velja tudi za prevoznika, ki po zračni, kopenski ali vodni poti pripelje na zunanjo mejo tujca, ki potuje v tranzitu in katerega isti ali drug prevoznik ne sprejme v nadaljnje potovanje, ali mu je bil zavrnjen vstop v državo, v katero potuje, in je bil vrnjen v Republiko Slovenijo.

III. POGLAVJE

VIZUMI

17. člen

(vizumi in vrste vizumov)

(1) Vizum je dovoljenje, ki ga izda pristojni organ tujcu, na podlagi katerega lahko, če ni razlogov za zavrnitev vstopa tujcu, vstopi v državo in v njej biva toliko časa, kolikor je dovoljeno z vizumom, ali s katerim se mu omogoči tranzit preko državnega ozemlja, če izpolnjuje za tranzit določene pogoje.

(2) Vrste vizumov so:

- letališko tranzitni vizum (vizum A),
- vizum za kratkoročno bivanje (vizum C),
- vizum za dolgoročno bivanje (vizum D).

(3) Pogoje in postopek za izdajo vizuma za kratkoročno bivanje in letališko tranzitnega vizuma določa Vizumski zakonik.

18. člen

(pristojni organ za izdajo in podaljšanje veljavnosti vizumov)

(1) Vizume izdajajo diplomatska predstavništva in konzulati Republike Slovenije v tujini in v primerih, določenih v drugem odstavku 20. člena tega zakona, ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(2) V primerih, določenih v Vizumskem zakoniku, lahko vizum za kratkoročno bivanje in letališko tranzitni vizum izda tudi organ mejne kontrole Republike Slovenije ali diplomatsko predstavništvo oziroma konzulat druge države pogodbenice Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, s katerim ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, sklene dogovor o zastopanju v vizumskem poslovanju.

(3) Minister, pristojen za notranje zadeve, določi mejne prehode, na katerih organi mejne kontrole lahko izdajo vizume iz prejšnjega odstavka.

(4) V primerih in na način, določen v Vizumskem zakoniku, lahko veljavnost vizuma za kratkoročno bivanje podaljša ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

19. člen

(vizum za dolgoročno bivanje)

(1) Vizum za dolgoročno bivanje se izda za čas nameravanega bivanja tujca v Republiki Sloveniji, ki je daljše od 90 dni, vendar najdlje za eno leto. Vizum za dolgoročno bivanje mora tujec pridobiti pred vstopom v Republiko Slovenijo, razen če ta zakon ne določa drugače.

(2) Vizum za dolgoročno bivanje se lahko tujcu v primeru iz četrte alineje prvega odstavka 28. člena tega zakona izda za čas nameravanega bivanja tujca v Republiki Sloveniji, ki je krajše od 90 dni.

(3) Vizum za dolgoročno bivanje tujcu dovoljuje vstop in bivanje v Republiki Sloveniji ves čas veljavnosti vizuma.

20. člen

(izdaja vizuma za dolgoročno bivanje)

(1) Vizum za dolgoročno bivanje se lahko izda tujcu:

- ki je družinski član državljana EU, slovenskega državljana ali družinski član državljana Združenega kraljestva in namerava v Republiki Sloveniji prebivati zaradi združitve družine z državljanom EU, slovenskim državljanom oziroma državljanom Združenega kraljestva;

- ki je imetnik diplomatskega ali službenega potnega lista in ki namerava v Republiki Sloveniji prebivati zaradi opravljanja mandata v diplomatskem predstavništvu ali konzulatu druge države oziroma mednarodni organizaciji, ki ima sedež v Republiki Sloveniji in njegovim družinskim članom, kot jih določa 47. člen tega zakona, ob pogoju obstoja vzajemnosti;

- zaradi udeležbe ali sodelovanja na tečaju ali drugih podobnih oblikah izobraževanja ali izpopolnjevanja, zaradi katerih tujec ne potrebuje dovoljenja za prebivanje zaradi študija, če tečaj ali druge podobne oblike izobraževanja ali izpopolnjevanja trajajo najmanj 20 ur mesečno in če predloži potrdilo o sprejemu na tečaj ali druge podobne oblike izobraževanja ter potrdilo o plačilu, če so tečaj ali druge podobne oblike izobraževanja, plačljive;

- zaradi sodelovanja v mednarodnih študijskih izmenjavah pri izvajalcih, vpisanih v razvid izvajalcev javno veljavnih programov vzgoje in izobraževanja, ali v mednarodni študijski izmenjavi pri akreditiranih visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji ki se izvajajo v Republiki Sloveniji;

- za katerega je izdan sklep o obstoju interesa Republike Slovenije za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje na podlagi tretjega odstavka 51. člena tega zakona;

- zaradi obstoja gospodarskega interesa za Republiko Slovenijo, ki ga tujec izkaže z mnenjem pristojnega ministrstva;

- ki je visokošolski učitelj, visokošolski sodelavec ali raziskovalec zaradi obstoja interesa Republike Slovenije na področju izobraževanja ali znanosti, ki ga tujec izkaže z mnenjem pristojnega ministrstva;

- ki je umetnik ali kulturni delavec, zaradi obstoja interesa Republike Slovenije na področju kulture, ki ga tujec izkaže z mnenjem pristojnega ministrstva;

- ki je športni trener, poklicni športnik ali zasebni športni delavec in ki ima sklenjeno pogodbo o treniranju, pogodbo o zaposlitvi ali pogodbo o delu s klubom ali športno organizacijo s sedežem v Republiki Sloveniji;

- je kot poročevalec za tuje medije ali kot tuj dopisnik akreditiran v Republiki Sloveniji;

- ki bo v Republiki Sloveniji opravljal duhovniški poklic ali redovniško dejavnost v okviru registrirane verske skupnosti in tujcu, ki bo organiziral oziroma vodil karitativno in humanitarno dejavnost v okviru priznane humanitarne organizacije ali registrirane verske skupnosti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, se vizum za dolgoročno bivanje lahko izda tudi tujcu, ki že biva v Republiki Sloveniji in ki za vstop v Republiko Slovenijo ni potreboval vizuma, dovoljen čas bivanja v Republiki Sloveniji iz drugega odstavka 14. člena tega zakona pa mora podaljšati, zaradi:

- nujnega bolnišničnega zdravljenja;

- smrti ali hujše bolezni družinskega člana, ki prebiva v Republiki Sloveniji;

- naravne nesreče;

- nujnega podaljšanja poslovnega obiska, ki je posledica nepredvidljivih okoliščin, da se prepreči nastanek večje gospodarske škode ali da se preprečijo škodljive posledice za okolje;

- nujne udeležbe v postopku pred državnim organom Republike Slovenije.

(3) Prošnjo za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje iz prejšnjega odstavka mora tujec vložiti pred potekom dovoljenega 90 dnevnega bivanja v Republiki Sloveniji pri ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve.

(4) Minister, pristojen za gospodarski razvoj in tehnologijo, izda pravilnik, s katerim predpiše kriterije za ugotavljanje obstoja gospodarskega interesa iz četrte alinee prvega odstavka tega člena.

21. člen

(sodelovanje s policijo)

(1) V primeru, da je za tujca ali njegovega garanta vpisan ukrep v schengenskem informacijskem sistemu, razen ukrepa zavrnitve vstopa, ali ukrep v evidencah policije, mora diplomatsko predstavništvo ali konzulat, ki obravnava prošnjo za izdajo vizuma, policiji posredovati zahtevek za izdajo mnenja za izdajo vizuma. Diplomatsko predstavništvo ali konzulat lahko policiji posreduje zahtevek tudi v primeru, ko za tujca ali njegovega garanta v schengenskem informacijskem sistemu ali v evidencah policije ni vpisanega ukrepa, če oceni, da bi to prispevalo k razjasnitvi okoliščin. Zahtevki in mnenja se posredujejo elektronsko ali v pisni obliki.

(2) Policija poda mnenje najkasneje v 15 dneh po prejemu zahtevka. Če v navedenem roku policija mnenja ne poda, se šteje, da se strinja z izdajo vizuma.

22. člen

(postopek in pogoji za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje)

(1) Vizum za dolgoročno bivanje se izda na prošnjo tujca. Prošnja se lahko vloži največ tri mesece pred nameravanim prihodom tujca v Republiko Slovenijo pri pristojnem organu iz 18. člena tega zakona. Obrazec prošnje za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje določi minister, pristojen za zunanje zadeve.

(2) Tujec, ki želi vstopiti in bivati v Republiki Sloveniji z vizumom za dolgoročno bivanje, mora imeti veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega bivanja v Republiki Sloveniji, potovalno zdravstveno zavarovanje, zadostna sredstva za preživljanje, in mora izkazati enega od namenov iz 20. člena tega zakona, zaradi katerih se vizum za dolgoročno bivanje lahko izda.

(3) Vlagatelj mora prošnji za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje priložiti veljavno potno listino in kopijo takšne listine ter druga dokazila in listine o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka in plačati upravno takso za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje. Prošnja za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje, za katero upravna taksa ni bila plačana, se s sklepom zavrže. Družinski član državljana EU in družinski član slovenskega državljana iz prve alinee prvega odstavka 20. člena tega zakona v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje ne plača upravne takse.

(4) Odločba o zavrnitvi izdaje vizuma za dolgoročno bivanje, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje, se izdajo na obrazcu, ki ga določi minister, pristojen za zunanje zadeve.

(5) Izdani vizum za dolgoročno bivanje se vroči osebno tujcu pri pristojnem organu.

(6) Odločba o zavrnitvi izdaje vizuma, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje vizuma, se vroči tujcu osebno pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu ali po pošti v skladu s predpisi države, v kateri je diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije, ki urejajo poštne storitve, in sicer na način, ki omogoča potrditev prejema. Če vročitve na takšen način ni mogoče opraviti, se odločba ali

sklep objavi na oglasni deski diplomatskega predstavništva ali konzulata Republike Slovenije in na enotnem državnem portalu e-uprava v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

23. člen

(potovalno zdravstveno zavarovanje)

(1) Tujec, ki prosi za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje, mora dokazati, da ima za čas veljavnosti vizuma sklenjeno ustrezno potovalno zdravstveno zavarovanje, ki krije stroške, ki bi lahko nastali zaradi zdravstvenih razlogov ter nujne medicinske pomoči in nujnega bolnišničnega zdravljenja.

(2) Zavarovalna vsota, za katero tujec sklene zavarovanje, ne sme biti nižja od 30.000 eurov.

(3) Tujec sklene potovalno zdravstveno zavarovanje praviloma v državi, kjer prebiva. Če sklenitev potovalnega zdravstvenega zavarovanja v državi tujčevega prebivanja ni mogoča, ga lahko sklene v katerikoli drugi državi, kjer je sklenitev zavarovanja iz prvega odstavka tega člena mogoča, lahko pa zanj potovalno zdravstveno zavarovanje sklene tudi garant ali druga pravna ali fizična oseba v Republiki Sloveniji.

(4) Predložitve dokazila o zavarovanju so oproščeni imetniki diplomatskih ali službenih potnih listin in tujci, ki za izdajo vizuma zaprosijo na meji.

24. člen

(garant, garantno in povabilno pismo)

(1) Garant, ki tujca vabi na zasebni ali poslovni obisk, mora tujcu napisati garantno pismo.

(2) Garant z garantnim pismom jamči, da bo tujcu zagotovil nastanitev oziroma kril stroške bivanja v Republiki Sloveniji in stroške vrnitve v matično državo. Garant tudi jamči, da bo kril morebitne stroške nastanitve tujca v centru za tujce (v nadaljnjem besedilu: center) ali v azilnem domu ter morebitne stroške odstranitve tujca iz države.

(3) Garant mora garantno pismo evidentirati pri upravni enoti, ki podatke vnese v evidenco overitev garantnih pisem.

(4) V postopku izdaje vizuma mora uradna oseba pristojnega organa po uradni dolžnosti pridobiti podatke, ki se nanašajo na verodostojnost garanta ter njegovo sposobnost kriti stroške in zagotoviti nastanitev, o katerih se vodi uradna evidenca. Sposobnost kritja stroškov se v primeru, ko je garant fizična oseba, lahko ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o dohodkih skladno z zakonom, ki ureja dohodnino, ki niso oproščeni plačila dohodnine, o davku in obveznih prispevkih za socialno varnost ter normiranih oziroma dejanskih stroških, ki se nanašajo na te dohodke in o vzdrževanih družinskih članih ter so označeni kot davčna tajnost. Uradna oseba, ki vodi postopek izdaje vizuma, mora pridobljene podatke, ki so davčna tajnost, varovati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Uradna oseba v diplomatskem predstavništvu ali konzulatu mora po uradni dolžnosti pridobiti tudi podatke o vabljenih osebah, ki se nanašajo na njihovo verodostojnost oziroma podatke, da te osebe ne predstavljajo grožnje za javni red, varnost, javno zdravje ali mednarodne odnose Republike Slovenije.

(5) Garantno pismo mora vsebovati izjavo garanta iz drugega odstavka tega člena ter za potrebe odločanja o izdaji vizuma in ugotavljanja kršitev postopka podatke o tujcu in garantu ter druge podatke, potrebne za odločanje. Če je garant fizična oseba, mora garantno pismo, poleg izjave garanta iz drugega odstavka tega člena, vsebovati naslednje podatke: ime in priimek garanta, datum rojstva garanta, EMŠO garanta, državljanstvo garanta, telefonsko številko garanta, naslov, na katerem garant biva, ime in priimek tujca, datum rojstva tujca, državljanstvo tujca, razmerje tujca do garanta, obdobje, za katerega garant vabi tujca v državo, in naslov, na katerem bo tujec bival med bivanjem v državi. Kadar je garant pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, mora garantno pismo, poleg izjave garanta iz drugega odstavka tega člena, vsebovati naslednje podatke: firma oziroma ime in sedež pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, matično številko podjetja, ime in priimek zakonitega zastopnika, telefonsko številko zakonitega zastopnika, ime in priimek morebitnega pooblaščenca zakonitega zastopnika, številko potrdila o overitvi pooblastila, ime in priimek tujca, datum rojstva tujca, državljanstvo tujca, razlog, zaradi katerega pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik vabi tujca na poslovni obisk, firma oziroma ime in sedež pravne osebe, kjer je tujec zaposlen, in način vzpostavitve prvega poslovnega stika s tujcem.

(6) V primeru, da je garant tujec, ki v Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o prijavi prebivanja, mora biti njegovo dovoljenje za prebivanje oziroma potrdilo o prijavi prebivanja veljavno še najmanj tri mesece po izteku veljavnosti vizuma, ki se izda tujcu, za katerega jamči.

(7) Obrazec garantnega pisma določi minister, pristojen za zunanje zadeve.

(8) Podrobnejšo opredelitev podatkov o dohodkih iz četrtega odstavka tega člena, ki jih zagotavlja davčni organ ter način ugotavljanja izpolnjevanja pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, določi minister, pristojen za zunanje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

(9) Določbe prejšnjih odstavkov se ne uporabljajo za tujca, ki v vizumskem postopku dokaže, da ima zadostna sredstva za preživetje, tako za čas nameravanega bivanja kot tudi za vrnitev v svojo matično državo ali državo stalnega prebivališča, ali če dokaže, da je sposoben zakonito pridobiti navedena sredstva, kot je določeno v točki c) prvega odstavka in v tretjem odstavku 5. člena Zakonika o schengenskih mejah.

(10) Tujec iz prejšnjega odstavka v vizumskem postopku predloži povabilno pismo, ki mora vsebovati izjavo gostitelja, da bo kril morebitne stroške nastanitve tujca v centru za tujce ali azilnem domu in morebitne stroške odstranitve tujca iz države. Povabilno pismo mora za potrebe odločanja o izdaji vizuma in ugotavljanja kršitev postopka vsebovati tudi podatke o tujcu in gostitelju ter druge podatke, potrebne za odločanje. Če je gostitelj fizična oseba, mora povabilno pismo, poleg izjave gostitelja iz prvega stavka tega odstavka, vsebovati naslednje podatke: ime in priimek gostitelja, datum rojstva gostitelja, EMŠO gostitelja, državljanstvo gostitelja, telefonsko številko gostitelja, naslov, na katerem gostitelj biva, ime in priimek tujca, datum rojstva tujca, državljanstvo tujca, razmerje tujca do gostitelja, obdobje, za katero gostitelj vabi tujca v državo, in naslov, na katerem bo tujec bival v državi. Kadar je gostitelj pravna oseba, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali samostojni podjetnik posameznik, mora povabilno pismo, poleg izjave gostitelja iz prvega stavka tega odstavka, vsebovati naslednje podatke: firmo oziroma ime in sedež pravne osebe, posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali samostojnega podjetnika posameznika, matično številko podjetja, ime in priimek zakonitega zastopnika, telefonsko številko zakonitega zastopnika, ime in priimek morebitnega pooblaščenca zakonitega zastopnika, številko potrdila o overitvi pooblastila, ime in priimek tujca, datum rojstva tujca, državljanstvo tujca, razlog, zaradi katerega pravna oseba, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost ali samostojni podjetnik posameznik vabi tujca na poslovni obisk, firmo oziroma ime in sedež pravne osebe, kjer je tujec zaposlen, in način vzpostavitve prvega poslovnega stika s tujcem.

25. člen

(sredstva za preživljanje za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje)

(1) Tujec, ki prosi za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje, mora imeti zagotovljena sredstva mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji.

(2) Za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje lahko tujec izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, pravicami iz dela ali zavarovanja, dohodki iz premoženja, dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s štipendijo ali sredstvi na računu, odprtem pri banki ali hranilnici v Republiki Sloveniji ali tujini.

26. člen

(zavrnitev izdaje vizuma za dolgoročno bivanje)

(1) Vizum za dolgoročno bivanje se tujcu ne izda, če:

- niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 22. člena tega zakona;
- obstajajo razlogi za domnevo, da tujec ne bo bival na ozemlju Republike Slovenije;
- je tujcu izrečen ukrep prepovedi vstopa v državo;
- se na vabilo pristojnega organa pri njem ne zglasi osebno;
- obstajajo razlogi za domnevo, da tujec po izteku veljavnosti vizuma za dolgoročno bivanje ne bo prostovoljno zapustil Republike Slovenije;
- obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- obstajajo razlogi za domnevo, da se tujec ne bo podrejal pravnemu redu Republike Slovenije;
- obstajajo resni razlogi za domnevo, da utegne biti tujec v času svojega bivanja v Republiki Sloveniji žrtev trgovine z ljudmi;
- se v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, ali z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;
- se v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje ugotovi, da je bila tujcu v zadnjih šestih mesecih pred vložitvijo prošnje za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje zavrnjena izdaja vizuma ali dovoljenja za prebivanje ali mu je bil vizum ali dovoljenje za prebivanje razveljavljeno zaradi nevarnosti za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali drugih držav članic EU ali EGP ali zaradi suma, da bo njegovo prebivanje v

Republiki Sloveniji ali drugi državi članici EU ali EGP povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;

- je podano negativno mnenje policije;

- je očitno, da je bila zakonska zveza, partnerska skupnost oziroma partnerska zveza sklenjena ali registrirana predvsem z namenom pridobitve vizuma za dolgoročno bivanje;

- tujec dejansko že živi v Republiki Sloveniji, razen v primerih iz drugega odstavka 20. člena tega zakona;

- se ugotovi, da je bilo katero od dokazil o izpolnjevanju pogojev za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje prirejeno ali ponarejeno;

- je tujec namenoma navedel napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje.

(2) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje vizuma za dolgoročno bivanje iz šeste in sedme alinee prejšnjega odstavka ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz kazenske evidence, evidence pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških, ki jo v Republiki Sloveniji vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje, evidenc o pravnomočnih odločbah o prekrških, ki jih vodijo prekrškovni organi ter podatkov o vloženih pravnomočnih obtožnicah in izdanih nepravnomočnih sodbah, ki jih vodi pristojno sodišče. Podatke iz navedenih evidenc pristojni organ pridobi po uradni dolžnosti.

(3) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje vizuma za dolgoročno bivanje iz šeste in sedme alinee prvega odstavka tega člena lahko ugotavlja tudi na podlagi prejetih podatkov pridobljenih iz uradnih evidenc ali javnih listin drugih držav, ki jih posreduje diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije ali diplomatsko predstavništvo ali konzulat druge države.

27. člen

(vsebina in oblika vizuma)

(1) Vizum mora vsebovati podatke o:

- državi, ki je vizum izdala,

- vrsti vizuma,

- roku veljavnosti,

- ozemeljski veljavnosti vizuma,

- trajanju dovoljenega bivanja,

- številu dovoljenih vstopov,

- priimku in imenu osebe, ki ji je vizum izdan,

- številki potne listine imetnika vizuma,

- kraju in datumu izdaje vizuma,

- fotografijo, ki kaže pravo podobo osebe, ki ji je vizum izdan.

(2) Vizum se izda v obliki nalepke, ki se pritrdi v potno listino.

(3) Minister, pristojen za zunanje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve, izda pravilnik, s katerim predpiše vsebino in format vizuma ter način označitve razveljavitve vizuma.

(4) Podatkov, vpisanih v izdanem vizumu, ni mogoče spreminjati.

28. člen

(razveljavitev vizuma za dolgoročno bivanje)

(1) Vizum za dolgoročno bivanje se razveljavi, če:

- se ugotovi, da tujec ne izpolnjuje pogojev za izdajo vizuma ali da obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje vizuma iz prvega odstavka 26. člena tega zakona;

- je tujec namenoma navedel napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke, ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo vizuma;

- je zoper tujca izrečena stranska sankcija izgona iz države;

- če tujec vizum pogreši, izgubi ali mu je odtujen.

(2) Vizum razveljavi policija ali ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. V primeru, če tujec še ni vstopil v Republiko Slovenijo, lahko vizum razveljavi tudi diplomatsko predstavništvo ali konzulat.

(3) Tujec, ki mu je bil vizum razveljavljen in se nahaja v Republiki Sloveniji, mora državo zapustiti v roku, iz 60.a člena tega zakona.

28.a člen

(prenehanje vizuma za dolgoročno bivanje)

(1) Vizum za dolgoročno bivanje preneha, če:

- poteče njegova veljavnost ali če je razveljavljen;

- je tujcu odpovedano prebivanje;

- je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izgona tujca iz države, ali če je tujec zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji, ali če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;

- tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije;

- tujec pridobi dovoljenje za prebivanje;

- tujec umre.

(2) Prenehanje vizuma za dolgoročno bivanje iz razlogov iz prejšnjega odstavka pristojni organ ustrezno označi. Za način označitve prenehanja vizuma za dolgoročno bivanje se smiselno uporabljalo določbe Vizumskega zakonika. Pristojni organi za označitev prenehanja vizuma za dolgoročno bivanje so policija, upravna enota in ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(3) O prenehanju vizuma za dolgoročno bivanje pristojni organ iz prejšnjega odstavka obvesti organ, ki je izdal vizum.

(4) Podatek o prenehanju vizuma za dolgoročno bivanje ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, evidentira v evidenci vizumov.

29. člen

(pritožba)

(1) Zoper izdajo, zavrnitev izdaje vizuma, zavrženje prošnje za izdajo vizuma, ustavitve postopka za izdajo vizuma, razveljavitev vizuma ali preklica letališko tranzitnega vizuma in vizuma za kratkoročno bivanje se tujec lahko pritoži v osmih dneh od vročitve odločbe ali sklepa. Pritožba se poda v pisni obliki.

(2) O pritožbi zoper odločitve diplomatskih predstavništev ali konzulatov odloča ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. O pritožbi zoper odločitev policije glede izdaje vizuma, zavrnitve izdaje vizuma, zavrženje prošnje za izdajo vizuma, ustavitve postopka za izdajo vizuma, razveljavitve vizuma ali preklica letališko tranzitnega vizuma in vizuma za kratkoročno bivanje odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(3) Zoper odločitve ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve glede izdaje vizuma, zavrnitve izdaje vizuma, zavrženje prošnje za izdajo vizuma, ustavitve postopka za izdajo vizuma, razveljavitve vizuma ali preklica letališko tranzitnega vizuma in vizuma za kratkoročno bivanje, pritožba ni dovoljena.

(4) Pritožba se vloži pri organu, ki je odločal o izdaji, razveljavitvi ali preklicu vizuma.

(5) Pritožba, za katero upravna taksa ni plačana, se s sklepom zavrže.

30. člen

(izdaja dovoljenja za prebivanje tujcu z vizumom za dolgoročno bivanje)

(1) Tujcu, ki v Republiki Sloveniji biva na podlagi vizuma za dolgoročno bivanje, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če izpolnjuje pogoje za izdajo tega dovoljenja in če ta zakon ne določa drugače.

(2) Prošnja za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora biti vložena pred pretekom veljavnosti vizuma za dolgoročno bivanje pri pristojnem organu. O pravočasno vloženi prošnji se tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

IV. POGLAVJE

31. člen

(dovoljenje za prebivanje)

(1) Dovoljenje za prebivanje pomeni dovoljenje za vstop v Republiko Slovenijo in prebivanje za določen čas in za določen namen ali prebivanje za nedoločen čas.

(2) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na dovoljenje za prebivanje, se uporabljajo tudi za enotno dovoljenje za prebivanje in delo, razen če zakon ne določa drugače.

(3) Dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji ni potrebno za tiste tujce in v tistih primerih, za katere je tako določeno z zakonom ali mednarodno pogodbo.

32. člen

(vrsta dovoljenj za prebivanje)

(1) Dovoljenje za prebivanje se izda kot:

1. dovoljenje za začasno prebivanje, ali

2. dovoljenje za stalno prebivanje.

(2) Dovoljenje za začasno prebivanje se izda za določen namen in za določen čas.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje, brez vezave na določen namen, se kot nevezano dovoljenje za začasno prebivanje, lahko izda določenim tujcem v primerih, ko ta zakon tako določa.

(4) Dovoljenje za stalno prebivanje se izda brez omejitev glede trajanja in namena bivanja v Republiki Sloveniji. Tujec, ki je ob izpolnjevanju pogoja petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje po tem zakonu ali na podlagi 53. in 53.a člena tega zakona, pridobil dovoljenje za stalno prebivanje, ima status rezidenta za daljši čas, kar se na dovoljenju tudi označi.

(5) Dovoljenje za stalno prebivanje, izdano imetniku modre karte EU, vsebuje oznako, da gre za nekdanjega imetnika modre karte EU.

33. člen

(pogoji za izdajo dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za prebivanje se izda na prošnjo tujca, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji. Prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje tujca v Republiki Sloveniji lahko v primerih, ki so določeni s tem zakonom, vloži tudi druga fizična ali pravna oseba.

(2) V prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora biti naveden namen prebivanja v Republiki Sloveniji ali razlog iz drugega odstavka 35. člena tega zakona, zaradi katerega se tujcu lahko izda dovoljenje za prebivanje.

(3) Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji, mora imeti veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije, in zadostna sredstva za preživljanje v času prebivanja v državi oziroma mu mora biti preživljanje kako drugače zagotovljeno, mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji. Za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora tujec imeti veljavno potno listino, ne glede na njeno časovno veljavnost. Za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, za podaljšanje dovoljenja za prebivanje, izdajo nadaljnjega dovoljenja za prebivanje ali za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje lahko tujec izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, razen s povračili stroškov v zvezi z delom, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s štipendijo ali s sredstvi na računu, odprtem pri banki ali hranilnici v Republiki Sloveniji ali v tujini.

(4) Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji, mora poleg pogojev iz prejšnjega odstavka izpolnjevati tudi pogoje, ki se s tem zakonom določeni za izdajo posamezne vrste dovoljenja za prebivanje.

(5) Vlagatelj mora prošnji za izdajo dovoljenja za prebivanje priložiti veljavno potno listino iz tretjega odstavka tega člena oziroma overjeno kopijo takšne listine ter druga dokazila in listine o izpolnjevanju pogojev iz tretjega in četrtega odstavka tega člena. Če je po tem zakonu pogoj za izdajo dovoljenja za prebivanje veljavno delovno dovoljenje, se lahko prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje vloži sočasno s prošnjo za izdajo delovnega dovoljenja.

(6) Dovoljenje za prebivanje, razen prvega dovoljenja za začasno prebivanje, se lahko izda tudi tujcu, ki nima in si ne more priskrbeti potne listine svoje matične države, če njegova istovetnost ni sporna.

(7) Z zakonom ali mednarodno pogodbo se lahko določi, da imajo določeni tujci ob pogojih, določenih z zakonom ali mednarodno pogodbo, pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji.

34. člen

(prvo dovoljenje za začasno prebivanje)

(1) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji je dovoljenje za začasno prebivanje, ki se ga izda ob izpolnjevanju pogojev, določenih s tem zakonom za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje.

(2) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji mora tujec pridobiti pred vstopom v državo, če ta zakon ne določa drugače.

(3) Prošnja za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena se vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, če zakonito prebiva v Republiki Sloveniji ali je tako določeno s tem zakonom.

Opomba: Spremenjeni tretji odstavek 34. člena se začne uporabljati 21. 11. 2025.

(4) Če tujec v Republiki Sloveniji biva zakonito in je bila prošnja za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložena pred njegovim vstopom v državo, tujec pa je že pred

vstopom v državo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini dal prstne odtise, prvo dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji vroči pristojni organ, ki je dovoljenje izdal. Če tujec iz prejšnjega stavka prstnih odtisov ni dal v tujini, jih lahko da pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Tujec ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji in je bila prošnja vložena pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, lahko prstne odtise da pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji ali pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini.

Opomba: Spremenjeni četrti odstavek 34. člena se začne uporabljati 21. 11. 2025.

(5) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se izda z veljavnostjo do dveh let, razen če ni s tem zakonom drugače določeno.

(6) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se vroči osebno tujcu, za katerega se izda, oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku:

Opomba: Spremenjeni šesti odstavek 34. člena se začne uporabljati 21. 11. 2025.

- pri pristojnem organu, ki je dovoljenje izdal, če gre za tujca, ki lahko v skladu z določbami tega zakona vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji in v Republiki Sloveniji v času vročitve prebiva zakonito ali če so izpolnjeni pogoji iz četrtega odstavka tega člena;

- pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini v skladu s tretjim odstavkom 88. člena tega zakona.

(7) Odločbe, razen prvega dovoljenja za začasno prebivanje, in sklepi, izdani v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje, se vročijo osebno tujcu, za katerega se izdajo, oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku:

Opomba: Spremenjeni sedmi odstavek 34. člena se začne uporabljati 21. 11. 2025.

- pri pristojnem organu, ki je odločbo ali sklep izdal, če gre za tujca, ki lahko v skladu z določbami tega zakona vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji in v Republiki Sloveniji v času vročitve prebiva zakonito;

- v skladu s četrtim odstavkom 88. člena tega zakona.

(8) Tujec, kateremu je dovoljenje za prebivanje prenehalo, lahko za prebivanje v Republiki Sloveniji ob izpolnjevanju pogojev, določenih s tem zakonom, pridobi novo, prvo dovoljenje za začasno prebivanje.

(9) Tujec, ki mu je prenehal status mednarodne zaščite iz razlogov, določenih za prenehanje mednarodne zaščite v zakonu, ki ureja mednarodno zaščito, lahko v roku desetih dni po prenehanju statusa mednarodne zaščite pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za katerikoli namen, ki ga določa zakon. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za prebivanje do dokončne odločitve o prošnji oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja, do pravnomočne odločitve o prošnji. Če je tujec, ki mu je status mednarodne zaščite prenehal, v času vložitve vloge za izdajo dovoljenja za prebivanje zaposlen ali opravlja delo oziroma opravlja delo kot samozaposlena oseba, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za izdajo enotnega dovoljenja prebiva in dela v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji.

(10) Tujec, ki ima v Republiki Sloveniji priznan status mednarodne zaščite na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito, in tujec, ki ima v Republiki Sloveniji priznano začasno zaščito na podlagi zakona, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb, lahko pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vloži prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve. V tem primeru se šteje, da se z ugoditvijo prošnji tujec odpoveduje statusu osebe z mednarodno zaščito ali osebe z začasno zaščito, na kar ga pristojni organ posebej opozori. O vloženi prošnji pristojni organ tujcu izda potrdilo. Z vročitvijo enotnega dovoljenja tujcu preneha status mednarodne zaščite ali status osebe z začasno zaščito. Pristojni organ o tem obvesti ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in urad, pristojen za oskrbo in integracijo migrantov.

Opomba: Spremenjeni deseti odstavek 34. člena se začne uporabljati 21. 9. 2025.

(11) Tujec, ki ima v Republiki Sloveniji status prosilca za mednarodno zaščito v skladu z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito, lahko pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vloži prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja za prebivanje in delo za namen zaposlitve, če v Republiki Sloveniji ni bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja, za katerega je mogoče izreči zaporno kazen, daljšo od treh let, je vključen v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji na podlagi zaposlitve v skladu z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito, in je bil v zadnjih štirih mesecih vanje vključen vsaj tri mesece. Prvo enotno dovoljenje za prebivanje in delo za namen zaposlitve se tujcu izda, če je vključen v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji na podlagi zaposlitve v skladu z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito, če izpolnjuje druge pogoje za izdajo posamezne vrste prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve, določene s tem zakonom, in če niso podani razlogi za zavrnitev izdaje posamezne vrste prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve, določeni s tem zakonom. Če je tujcu prošnja za mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji pravnomočno zavržena ali mu je pravnomočno priznana mednarodna zaščita v skladu z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito, se postopek za izdajo prvega enotnega dovoljenja za prebivanje in delo za namen zaposlitve iz tega odstavka, ki še ni pravnomočno končan, ustavi, o čemer pristojni organ tujca ob vložitvi prošnje posebej opozori. Če je tujcu prošnja za mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji pravnomočno zavrnjena v skladu z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito, se vložena prošnja iz tega odstavka, o kateri še ni bilo dokončno odločeno, šteje za prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve iz devetega odstavka 37. člena tega zakona, o čemer pristojni organ tujcu izda potrdilo o vloženi prošnji iz devetega odstavka 37. člena tega zakona. V primeru iz prejšnjega stavka se prvo enotno dovoljenje za prebivanje in delo za namen zaposlitve tujcu izda, če izpolnjuje pogoje iz prve, druge in tretje alineje devetega odstavka 37. člena tega zakona. Z vročitvijo prvega enotnega dovoljenja za prebivanje in delo za namen zaposlitve tujcu se postopek za priznanje mednarodne zaščite, ki do takrat še ni pravnomočno končan, ustavi, o čemer pristojni organ tujca ob vložitvi prošnje posebej opozori. Pristojni organ o vročitvi prvega enotnega dovoljenja za prebivanje in delo za namen zaposlitve obvesti ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in urad, pristojen za oskrbo in integracijo migrantov.

Datum začetka uporabe: 21.09.2025

35. člen

Opomba: Spremenjene določbe 35. člena se začnejo uporabljati 21. 11. 2025.

(izdaja dovoljenja za začasno prebivanje)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje se izda tujcu, ki namerava v Republiki Sloveniji prebivati iz naslednjih namenov:

- zaposlitve ali dela;
- združitve družine;
- študija, izobraževanja, strokovnega izpopolnjevanja, praktičnega usposabljanja, specializacije ali sodelovanja v mednarodnih študijskih izmenjavah;
- opravljanja prostovoljskega dela in sodelovanja v projektih prostovoljske službe v okviru programa Evropske unije;
- drugih upravičenih in z zakonom, mednarodnimi akti ali mednarodnimi načeli in običaji utemeljenih razlogov ali zaradi interesa Republike Slovenije.

(2) Dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji se izda tudi:

- tujcem, ki imajo status rezidenta za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije;
- tujcem slovenskega rodu do drugega kolena v ravni vrsti;
- otrokom tujcev, rojenih v Republiki Sloveniji;
- žrtvam trgovine z ljudmi;
- žrtvam nezakonitega zaposlovanja;
- žrtvam družinskega nasilja;
- tujcem, ki jim je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje;
- digitalnim nomadom.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se izda za čas, ki je potreben za izpolnitev namena bivanja, vendar najdlje za eno leto, če zakon ne določa drugače.

(4) Tujec, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje, lahko prebiva v Republiki Sloveniji do poteka roka veljavnosti izdanega dovoljenja. Tujec, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje in za vstop v Republiko Slovenijo ne potrebuje vizuma, lahko prebiva v Republiki Sloveniji največ 90 dni po prenehanju dovoljenja za prebivanje, razen če mora na podlagi odločitve pristojnega organa zapustiti Republiko Slovenijo.

(5) Tujec, ki mu je bilo izdano dovoljenje za začasno prebivanje za določen namen, lahko prebiva v Republiki Sloveniji samo v skladu z namenom, zaradi katerega mu je bilo izdano dovoljenje, razen če ta zakon določa drugače.

(6) Tujec lahko začne uresničevati pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi izdanega dovoljenja za začasno prebivanje z dnem vročitve dovoljenja za začasno prebivanje.

36. člen

(podaljšanje dovoljenja za prebivanje in izdaja nadaljnjih dovoljenj)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda. Prošnjo za podaljšanje dovoljenja mora tujec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom roka, do katerega dovoljenje velja.

(2) **(prenehal veljati)**

Datum konca veljavnosti: 26.05.2021
Sklic: 104. člen ZTuj-2F

(3) Tujec, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji, lahko pred iztekom roka, za katerega je dovoljenje izdano, vloži prošnjo pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, za izdajo nadaljnjega dovoljenja za prebivanje z drugačnim namenom.

(4) Tujec se zoper odločbo in sklep, s katerim je prošnja za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje zavrnjena, zavržena ali je postopek ustavljen, lahko pritoži v roku 15 dni od vročitve odločbe ali sklepa.

(5) Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano v postopku podaljšanja ali izdaje nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje, se vroči osebno tujcu oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku pri pristojnem organu, ki je dovoljenje izdal, ali osebno po pošti. Način vročitve izbere vlagatelj prošnje ob vložitvi prošnje za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje.

(6) Vročitev po pošti je opravljena, ko tujec oziroma njegov zakoniti zastopnik prevzame podaljšano oziroma nadaljnje dovoljenje za začasno prebivanje. Če ga ne prevzame v petnajstih dneh od prejema obvestila o dospeli pošiljki, kadar je določen način vročitve po pošti, se vrne pristojnemu organu, ki ga je izdal.

Opomba: Spremenjeni šesti odstavek 36. člena se začne uporabljati 21. 5. 2026.

37. člen

(enotno dovoljenje za prebivanje in delo)

(1) Enotno dovoljenje za prebivanje in delo (v nadaljnjem besedilu: enotno dovoljenje) je dovoljenje za začasno prebivanje in delo, ki tujcu omogoča da vstopi, prebiva in dela v Republiki Sloveniji.

(2) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi zaposlitve ali dela, se lahko izda enotno dovoljenje za prebivanje in delo, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete, enajste ali dvanajste alinee prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za zaposlitev ali delo ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja.

(3) Prvo enotno dovoljenje se tujcu izda za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, vendar ne več kot za dve leti.

(4) Enotno dovoljenje iz prejšnjega odstavka se po poteku veljavnosti lahko podaljša, če tujec ali njegov delodajalec pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega

dovoljenja, kot to za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje določa prvi odstavek prejšnjega člena, in so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena, za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, vendar ne več kot za tri leta, če ima tujec dovoljenje, izdano na podlagi mednarodnega sporazuma, ki se v postopku pridobitve enotnega dovoljenja šteje kot soglasje k izdaji enotnega dovoljenja, pa za čas veljavnosti dovoljenja na podlagi mednarodnega sporazuma.

(5) Tujec, ki ima enotno dovoljenje, lahko v času njegove veljavnosti, vendar najkasneje do umika soglasja k enotnemu dovoljenju, zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu, zamenja delodajalca ali se zaposli pri dveh ali več delodajalcih na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Prošnji za podajo soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, ki jo lahko vloži tujec ali njegov delodajalec pri pristojnem organu, je treba priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Pristojni organ po prejemu prošnje po uradni dolžnosti posreduje prošnjo in dokazila organu, pristojnemu za podajo soglasja. Soglasje ni potrebno, če zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določa, da soglasje v navedenih primerih ni potrebno.

(6) Organ, pristojen za podajo soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, mora o prošnji za podajo soglasja odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje iz prejšnjega odstavka. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se ne šteje, da je bilo soglasje podano, niti se ne šteje, da ni bilo podano. Če soglasje ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja, o tem in o razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavo delodajalca ali za zaposlitev pri dveh ali več delodajalcih z odločbo zavrne.

(7) Enotno dovoljenje se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »enotno dovoljenje za prebivanje in delo«.

(8) Pristojni organi prošnje za izdajo enotnega dovoljenja za tujce, ki se zaposlijo pri delodajalcih s področja javnega sektorja, ki izvajajo zdravstveno dejavnost, dejavnost vzgoje in izobraževanja, v javnih zavodih, ki izvajajo institucionalno varstvo odraslih oseb, v posebnih socialnovarstvenih zavodih za odrasle, v varstveno delovnih centrih in socialnovarstvenih zavodih za usposabljanje, v javnih zavodih, ki izvajajo socialnovarstveno storitev pomoč družini na domu, ter v javnih socialnovarstvenih zavodih, ki izvajajo socialnovarstvene storitve, in prošnje, kadar je izdaja enotnega dovoljenja tujca v javnem interesu Republike Slovenije, obravnavajo prednostno. Obstoj javnega interesa na predlog zainteresiranega ministrstva ali drugega državnega organa ugotovi Vlada Republike Slovenije s sklepom.

(9) Tujec, ki mu je bila v skladu z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito, pravnomočno zavrnjena prošnja za mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji in določen rok za prostovoljni odhod, v katerem mora zapustiti območje Republike Slovenije, območje držav članic Evropske unije in območje držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, lahko do izteka roka za prostovoljni odhod pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vloži prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. Na podlagi potrdila iz prejšnjega stavka je lahko tujec zaposlen v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji. Prvo enotno dovoljenje za namen zaposlitve se tujcu izda, če:

Datum začetka uporabe: 21.09.2025

- je ob nastopu pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito vključen v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji na podlagi zaposlitve;

- je bil do pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito najmanj šest mesecev vključen v obvezna socialna zavarovanja v Republiki Sloveniji na podlagi zaposlitve;

- izpolnjuje druge pogoje za izdajo posamezne vrste prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve, določene s tem zakonom;

- niso podani razlogi za zavrnitev izdaje posamezne vrste prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve, določeni s tem zakonom.

(10) Z izdajo potrdila iz prejšnjega odstavka po samem zakonu preneha veljati odločba o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, izdana tujcu iz prejšnjega odstavka, v delu, ki določa rok za prostovoljni odhod, izrečen ukrep odstranitve tujca in ukrep prepovedi vstopa. Pristojni organ o pravočasno vloženi prošnji za izdajo prvega enotnega dovoljenja iz prejšnjega odstavka obvesti Policijo.

Datum začetka uporabe: 21.09.2025

(11) V primerih zaposlitve tujca v poklicih in dejavnostih, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev, pristojni organ tujcu, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji in vloži prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve, po uradni dolžnosti izda potrdilo o vloženi prošnji za izdajo prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve, ki tujcu omogoča prebivanje v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji. Če prošnjo iz prejšnjega stavka vloži delodajalec, mu pristojni organ potrdilo iz prejšnjega stavka izda po uradni dolžnosti. Potrdilo iz tega odstavka se izda vlagatelju prošnje, če ni s tem zakonom izdaja potrdila že določena pri posamezni vrsti prvega enotnega dovoljenja za namen zaposlitve in če je k vlogi priložena veljavna potna listina, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja tujca v Republiki Sloveniji ter potrdilo iz kazenske evidence matične države tujca.

Datum začetka uporabe: 21.11.2025

37.a člen

(pristojnost in postopek za izdajo enotnega dovoljenja)

(1) Prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja lahko vloži tujec ali njegov delodajalec. Tujec lahko prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja vloži skladno s tretjim odstavkom 34. člena tega zakona. Delodajalec lahko prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja vloži tujčev delodajalec, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se mu vročiti izdanega enotnega dovoljenja. Pooblastilo tujca delodajalcu ni potrebno za vlaganje dopolnitev k prošnji za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja. V primeru, ko soglasje za izdajo enotnega dovoljenja ni zavrnjeno iz razlogov na strani tujca, se odločba o zavrnitvi izdaje enotnega dovoljenja vroči tudi delodajalcu.

Opomba: Spremenjeni prvi odstavek 37.a člena se začne uporabljati 21. 11. 2025.

(2) Prošnji za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja mora tujec ali njegov delodajalec priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, pogodbo o zaposlitvi ali opravljanju dela ter druga dokazila o izpolnjevanju pogojev, ki jih za podajo soglasja določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(3) Pristojni organ po prejemu prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja po uradni dolžnosti zahteva od organa, pristojnega za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, da poda soglasje k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja. Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja. Pristojni organ začne s preverjanjem izpolnjevanja ostalih pogojev za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja iz prejšnjega člena še pred podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja.

(4) Če soglasje k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja zavrne.

(5) Dovoljenje, izdano na podlagi mednarodnega sporazuma, se v postopku po tem členu šteje kot soglasje za izdajo enotnega dovoljenja.

(6) Tujec, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice, veljavnega potnega lista ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, in želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi zaposlitve ali dela, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pod pogojem, da je tujec:

- športni trener, poklicni športnik ali zasebni športni delavec, ki je že vpisan v razvid poklicnih športnikov ali v razvid zasebnih športnih delavcev in ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, pogodbo o sodelovanju ali pogodbo o delu s klubom ali športno organizacijo s sedežem v Republiki Sloveniji;

- oseba, ki namerava v Republiki Sloveniji opravljati duhovniški poklic ali redovniško dejavnost v okviru registrirane verske skupnosti oziroma oseba, ki bo organizirala oziroma vodila karitativno in humanitarno dejavnost v okviru priznane humanitarne organizacije ali registrirane verske skupnosti, in predloži potrdilo registrirane verske skupnosti o opravljanju dejavnosti v tej skupnosti oziroma potrdilo priznane humanitarne organizacije o organiziranju oziroma vodenju karitativne in humanitarne dejavnosti v tej organizaciji;

- poročevalec za tuje medije ali tuj dopisnik, ki je že akreditiran v Republiki Sloveniji oziroma je v postopku podaljšanja akreditacije;

- oseba, ki na podlagi predložitve mnenja pristojnega ministrstva izkaže obstoj gospodarskega interesa za Republiko Slovenijo;

- oseba, ki na podlagi predložitve mnenja pristojnega ministrstva izkaže obstoj interesa Republike Slovenije na področju izobraževanja, znanosti in kulture.

(7) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec ali

njegov delodajalec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega 90 dnevnega prebivanja oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje ali vizuma, če je ta krajša.

(8) O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prvega enotnega dovoljenja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu iz prejšnjega odstavka izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji, razen če ta zakon določa drugače. Potrdilo tujcu ne dovoljuje zaposlitve ali dela na ozemlju Republike Slovenije, razen če zakon, ki ureja zaposlovanje tujcev, določa drugače. Če tujec pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja ali izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnjega dovoljenja za prebivanje, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje enotnega dovoljenja ali prošnji za izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnjega dovoljenja za prebivanje dela oziroma je zaposlen v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji, če je imel na podlagi predhodnega dovoljenja za prebivanje ali vizuma za dolgoročno bivanje dostop do trga dela na podlagi zakona, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Tujec iz prejšnjega stavka lahko v postopku podaljšanja enotnega dovoljenja ali izdaje enotnega dovoljenja kot nadaljnjega dovoljenja za prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za prebivanje zamenja delodajalca na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

Opomba: Spremenjeni osmi odstavek 37.a člena se začne uporabljati 21. 11. 2025.

37.b člen

(enotno dovoljenje zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba)

(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, se lahko izda enotno dovoljenje zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba po enoletnem neprekinjenem zakonitem prebivanju v Republiki Sloveniji, razen če gre za tujca, ki je vpisan v poslovni register kot oseba, ki bo opravljala samostojno poklicno dejavnost, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alinee prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za opravljanje dela kot samozaposlena oseba ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba.

(2) Glede postopka izdaje, podaljšanja in veljavnosti enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, se smiselno uporabljajo določbe 37. in 37.a člena tega zakona.

38. člen

(dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav, višjega in visokega šolstva)

(1) Raziskovalcu, višješolskemu predavatelju, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja raziskovalnega oziroma pedagoškega dela na področju višjega ali visokega šolstva, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če ima sklenjen sporazum o gostovanju z raziskovalno

organizacijo, višješolskim ali visokošolskim zavodom iz Republike Slovenije, če izpolnjuje ostale pogoje po tem zakonu za izdajo dovoljenja za prebivanje in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz prve, tretje, pete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona se upoštevajo tudi sredstva, ki jih raziskovalna organizacija, višješolski ali visokošolski zavod nameni raziskovalcu, visokošolskemu učitelju ali visokošolskemu sodelavcu.

(2) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se raziskovalcu, višješolskemu predavatelju, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu izda za obdobje dveh let oziroma za čas opravljanja dela po sporazumu o gostovanju, če je ta krajši. Do dokončanja dela po sporazumu o gostovanju se dovoljenje lahko podaljšuje z veljavnostjo do dveh let.

(3) Prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje lahko vloži raziskovalec, višješolski predavatelj, visokošolski učitelj, visokošolski sodelavec ali raziskovalna organizacija oziroma višješolski ali visokošolski zavod. Raziskovalec, višješolski predavatelj, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vloži skladno s tretjim odstavkom 34. člena tega zakona. Raziskovalna organizacija in višješolski ali visokošolski zavod lahko prošnjo vložijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če prošnjo za izdajo ali podaljšanje dovoljenja vloži raziskovalna organizacija oziroma višješolski ali visokošolski zavod, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se ji vročiti izdano dovoljenje. Pooblastilo tujca raziskovalni organizaciji oziroma višješolskemu ali visokošolskemu zavodu ni potrebno za vlaganje dopolnitev k prošnji za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za prebivanje.

Opomba: Spremenjeni tretji odstavek 38. člena se začne uporabljati 21. 11. 2025.

(4) Raziskovalec, višješolski predavatelj, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država, pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, in ima sklenjen sporazum o gostovanju z raziskovalno organizacijo ali višješolskim oziroma visokošolskim zavodom iz Republike Slovenije, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(5) Prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje iz prejšnjega odstavka mora raziskovalec, višješolski predavatelj, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec ali raziskovalna organizacija oziroma višješolski ali visokošolski zavod vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega prebivanja tujca v Republiki Sloveniji v skladu s prejšnjim odstavkom. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ raziskovalcu, višješolskemu predavatelju, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

(6) Višješolski predavatelj, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec, ki ima v drugi državi članici Evropske unije sklenjen sporazum o gostovanju in izdano dovoljenje za prebivanje za višješolskega predavatelja, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca in želi zaradi izvedbe določenih del iz navedenega sporazuma v Republiki Sloveniji prebivati določen čas do 90 dni, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej do 90 dni prebiva na podlagi dovoljenja, izdanega v drugi državi članici Evropske unije, oziroma do poteka veljavnosti tega dovoljenja, če je ta krajša.

(7) Višješolski predavatelj, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec, ki ima v drugi državi članici Evropske unije izdano dovoljenje za prebivanje za višješolskega predavatelja, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca in želi v Republiki Sloveniji opravljati pedagoško delo za obdobje, daljše od 90 dni, mora za prebivanje v Republiki Sloveniji pridobiti dovoljenje za prebivanje za višješolskega predavatelja, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca na podlagi sklenjenega sporazuma o gostovanju z višješolskim ali visokošolskim zavodom in ob izpolnjevanju ostalih pogojev, določenih v prvem odstavku tega člena. Višješolski predavatelj, visokošolski učitelj, visokošolski sodelavec oziroma višješolski oziroma visokošolski zavod lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji v 90 dneh po prihodu višješolskega predavatelja, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca v Republiko Slovenijo oziroma pred iztekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje, izdanega v drugi državi članici Evropske unije, če je ta krajša. O pravočasno vloženi prošnji pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ višješolskemu predavatelju, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

(8) Pristojni organi prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje raziskovalcem, visokošolskim predavateljem, visokošolskim učiteljem in visokošolskim sodelavcem obravnavajo prednostno.

(9) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »raziskovalec«. Za tujca, ki bo opravljal raziskovalno delo v okviru posebnega programa Evropske unije ali v večstranskih programih, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, se v opombi navede ta posebni program ali sporazum če je naziv programa ali sporazuma predolg za zapis na kartici, pa se navedejo kratice držav članic, iz katerih so raziskovalne organizacije, ki so sporazum sklenile. Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju višjega in visokega šolstva se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »visokošolsko izobraževalno delo«.

38.a člen

(prebivanje raziskovalca z dovoljenjem za prebivanje, izdanim v drugi državi članici Evropske unije – kratkotrajna premestitev)

(1) Tujec z veljavnim dovoljenjem za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, lahko prebiva in opravlja raziskovalno delo v raziskovalni organizaciji v Republiki Sloveniji do 180 dni v katerem koli 360 dnevnem obdobju, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 360 dnevnem obdobju (v nadaljnjem besedilu: kratkotrajna premestitev), če:

- izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona;

- je bil pristojni organ v Republiki Sloveniji pisno obveščen (uradno obvestilo) o nameravani premestitvi raziskovalca;

- ima dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, veljavno za obdobje nameravane premestitve;

- predloži sporazum o gostovanju, sklenjen z raziskovalno organizacijo v Republiki Sloveniji, iz katerega izhajata datum nastopa kratkotrajne premestitve in njeno predvideno trajanje;

- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Tujec ali raziskovalna organizacija, s katero ima tujec sklenjen sporazum o gostovanju v državi članici Evropske unije, ki mu je prva izdala dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, ali raziskovalna organizacija v Republiki Sloveniji, kjer namerava tujec opravljati raziskovalno delo (obvestitelj), mora pristojni organ v Republiki Sloveniji pisno obvestiti o nameri, da bo tujec zaradi opravljanja raziskovalnega dela kratkotrajno premeščen v raziskovalno organizacijo v Republiki Sloveniji, takoj ko je znano, da bo premeščen, vendar pred nameravanim vstopom v Republiko Slovenijo. Uradnemu obvestilu mora tujec ali raziskovalna organizacija priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz prve, tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka, pri čemer se glede podaje pisnega obvestila in njegovega dopolnjevanja smiselno uporabljata četrti in peti stavek tretjega odstavka 38. člena tega zakona.

(3) Pristojni organ tujcu ne dovoli prebivanja in opravljanja raziskovalnega dela, če:

- niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena;

- namerava tujec opravljati raziskovalno delo v raziskovalni organizaciji, ki ni vpisana v zbirko podatkov o izvajalcih raziskovalne dejavnosti;

- tujec v predvidenem obdobju kratkotrajne premestitve doseže najdaljše dovoljeno 180-dnevno prebivanje v kateremkoli 360-dnevnem obdobju, kot je določeno v prvem odstavku tega člena.

(4) Če pristojni organ tujcu ne dovoli prebivanja in opravljanja raziskovalnega dela v raziskovalni organizaciji v Republiki Sloveniji, najpozneje v 30 dneh od prejema popolnega uradnega obvestila o nameravani premestitvi izda odločbo, s katero kratkotrajno premestitev tujca zavrne. Odločba pristojnega organa, s katero se kratkotrajna premestitev tujca v Republiko Slovenijo zavrne, se vroči tujcu in obvestitelju iz drugega odstavka tega člena. Pristojni organ o zavrnitvi kratkotrajne premestitve preko nacionalne kontaktne točke pisno obvesti tudi pristojni organ države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela.

(5) Če pristojni organ tujcu ne dovoli prebivanja in opravljanja raziskovalnega dela v raziskovalni organizaciji v Republiki Sloveniji, tujec pa še ni nastopil kratkotrajne premestitve, ga raziskovalna organizacija v drugi državi članici Evropske unije ne sme premestiti v raziskovalno organizacijo v Republiki Sloveniji, raziskovalna organizacija v Republiki Sloveniji pa ga ne sme sprejeti. Če je tujec že vstopil v Republiko Slovenijo in začel izvajati kratkotrajno premestitev v raziskovalni organizaciji v Republiki Sloveniji, preden je bila odločba o zavrnitvi kratkotrajne premestitve vročena tujcu in obvestitelju iz drugega odstavka tega člena, mora tujec takoj, najpozneje pa v treh dneh po prejemu odločbe o zavrnitvi kratkotrajne premestitve, prenehati opravljati raziskovalno delo in se vrniti v državo članico Evropske unije, ki je prva izdala dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela. Pristojni organ v odločbi o zavrnitvi kratkotrajne premestitve določi, da mora tujec državo zapustiti v treh dneh po vročitvi odločbe, če je že vstopil v Republiko Slovenijo in že začel izvajati kratkotrajno premestitev. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve. V tem primeru posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna. Ta odstavek se smiselno uporablja tudi za družinske člane, ki spremljajo raziskovalca in imajo veljavno dovoljenje za prebivanje za družinskega člana raziskovalca, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije.

(6) Tujec iz prvega odstavka tega člena, ki mu je dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela prva izdala država članica Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, mora pri vstopu v Republiko Slovenijo poleg veljavnega dovoljenja za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, ki ga je prva izdala država članica Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, in veljavne

potne listine, predložiti tudi kopijo uradnega obvestila iz druge alineje prvega odstavka tega člena.

38.b člen

(prebivanje raziskovalca z dovoljenjem za prebivanje, izdanim v drugi državi članici Evropske unije – dolgotrajna premestitev)

(1) Tujec z veljavnim dovoljenjem za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, lahko prebiva in opravlja raziskovalno delo v raziskovalni organizaciji v Republiki Sloveniji več kot 180 dni v katerem koli 360 dnevnem obdobju, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 360 dnevnem obdobju (v nadaljnjem besedilu: dolgotrajna premestitev), če:

- izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona;

- ima veljavno dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije;

- predloži sporazum o gostovanju z raziskovalno organizacijo v Republiki Sloveniji, iz katerega izhajata datum nastopa dolgotrajne premestitve in njeno predvideno trajanje;

- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, tretje, pete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Tujec iz prejšnjega odstavka tega člena lahko vstopi v Republiko Slovenijo z veljavnim dovoljenjem za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, in z veljavno potno listino ter v 30 dneh od dneva vstopa v državo pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vloži prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela zaradi dolgotrajne premestitve. Prošnjo lahko vloži tudi raziskovalna organizacija iz države članice, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje ali raziskovalna organizacija v Republiki Sloveniji, v katero bo tujec premeščen, pri čemer se glede vložitve in dopolnitve prošnje smiselno uporabljata četrti in peti stavek tretjega odstavka 38. člena tega zakona. Pristojni organ tujcu izda potrdilo o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela zaradi dolgotrajne premestitve, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje in tujcu dovoljuje, da v Republiki Sloveniji prebiva in opravlja raziskovalno delo do dokončne odločitve o prošnji.

(3) Če tujec že prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi kratkotrajne premestitve in želi prebivanje nadaljevati na podlagi dolgotrajne premestitve, mora biti prošnja za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela zaradi dolgotrajne premestitve vložena pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji najmanj 30 dni pred potekom kratkotrajne premestitve tujca. V tem primeru lahko do dokončne odločitve o prošnji opravlja raziskovalno delo, če še ni poteklo dovoljeno obdobje prebivanja in opravljanja raziskovalnega dela tujca v raziskovalni organizaciji v Republiki Sloveniji v skladu z določbo prvega odstavka 38.a člena tega zakona.

(4) Pristojni organ zavrne izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela zaradi dolgotrajne premestitve, če:

- niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena;

- namerava tujec opravljati raziskovalno delo v raziskovalni organizaciji, ki ni vpisana v zbirko podatkov o izvajalcih raziskovalne dejavnosti;

- veljavnost dovoljenja za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, poteče med postopkom pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(5) Če pristojni organ zavrne izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela zaradi dolgotrajne premestitve ali če se v postopku ugotovi, da tujec ne prebiva v Republiki Sloveniji v skladu z namenom, zaradi katerega je bilo dovoljenje izdano, ali če je bilo dovoljenje razveljavljeno iz razlogov iz prvega odstavka 56. člena tega zakona, mora tujec takoj prenehati opravljati raziskovalno delo v raziskovalni organizaciji v Republiki Sloveniji in se nemudoma, najpozneje pa v treh dneh od dokončnosti odločbe, izdane v postopku zavrnitve ali razveljavitve izdaje dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalne dejavnosti, vrniti v državo članico Evropske unije, ki je prva izdala dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela. V tem primeru posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna.

(6) O odločitvi o prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela zaradi dolgotrajne premestitve pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je prva izdala dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela. Odločitev pristojnega organa se vroči vlagatelju prošnje iz drugega odstavka tega člena in tujcu, kadar ni vlagatelj.

(7) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela zaradi dolgotrajne premestitve se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »raziskovalec – mobilnost«. Za tujca, ki opravlja raziskovalno delo v okviru posebnega programa Evropske unije ali v večstranskih programih, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, se v opombi navede ta posebni program ali sporazum, če je naziv programa ali sporazuma predolg za zapis na kartici, pa se navedejo kratice držav članic, med katerimi je sporazum sklenjen.

(8) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela zaradi dolgotrajne premestitve se tujcu izda za čas opravljanja dela po sporazumu o gostovanju, vendar ne dlje kot za eno leto. Do dokončanja dela po sporazumu o gostovanju se dovoljenje lahko podaljšuje z veljavnostjo do enega leta. Raziskovalcu, ki v Republiki Sloveniji opravlja raziskovalno delo v okviru posebnega programa Evropske unije ali v večstranskih programih, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, se ob izpolnjevanju pogojev, določenih v tem členu, dovoljenje za prebivanje izda za obdobje dveh let oziroma za čas opravljanja dela po sporazumu o gostovanju, če je ta krajši.

(9) Tujec iz prvega odstavka tega člena, ki mu je dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela prva izdala država članica Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, mora pri vstopu v Republiko Slovenijo poleg veljavnega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, ki ga je prva izdala država članica Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, in veljavne potne listine, predložiti tudi kopijo sporazuma o gostovanju iz tretje alineje prvega odstavka tega člena.

38.c člen

(prebivanje družinskega člana raziskovalca in njegova mobilnost)

(1) Za družinskega člana tujca, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, izdanega v Republiki Sloveniji na podlagi 38. člena tega zakona, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(2) Glede izdaje dovoljenja za prebivanje za družinskega člana tujca, imetnika dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, izdanega na podlagi prejšnjega člena, se smiselno uporabljajo določbe 42. člena tega zakona, če s tem zakonom ni določeno drugače.

(3) Družinskemu članu tujca iz prejšnjega odstavka, ki ima v drugi državi članici Evropske unije izdano dovoljenje za prebivanje za družinskega člana raziskovalca in je v tej državi članici z raziskovalcem tudi prebival, se izda dovoljenje za začasno prebivanje, če:

- so izpolnjeni pogoji, določeni v tretjem odstavku 33. člena tega zakona;

- ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tretje, pete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona;

- je dovoljenje za prebivanje za družinskega člana raziskovalca, izdano v drugi državi članici Evropske unije, veljavno v času odločanja o prošnji.

(4) Družinski član tujca, imetnika dovoljenja za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, ki v Republiki Sloveniji izvaja kratkotrajno premestitev, lahko prebiva v Republiki Sloveniji v obdobju kratkotrajne premestitve raziskovalca, če:

- so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona;

- je bil pristojni organ v Republiki Sloveniji pisno obveščen (uradno obvestilo) o nameravanem prebivanju družinskega člana raziskovalca v Republiki Sloveniji;

- je dovoljenje za prebivanje za družinskega člana raziskovalca, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, veljavno za obdobje nameravanega prebivanja;

- predloži dokazilo, da je z raziskovalcem prebival v državi članici Evropske unije, ki je raziskovalcu prva izdala dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, kot njegov družinski član;

- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(5) Pristojni organ družinskemu članu tujca iz prejšnjega odstavka tega člena ne dovoli prebivanja, če niso izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka. Glede postopka obveščanja o nameravanem prebivanju družinskega člana in ravnanja v primeru, ko pristojni organ družinskemu članu ne dovoli prebivanja v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo določbe četrtega in petega odstavka 38.a člena tega zakona.

(6) Dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca iz prvega odstavka tega člena se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »družinski član raziskovalca«.

(7) Dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca iz drugega in tretjega odstavka tega člena se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »družinski član raziskovalca – mobilnost«.

(8) Pristojni organ prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana tujca, ki namerava v Republiki Sloveniji opravljati raziskovalno dejavnost, obravnava istočasno kot prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela na podlagi 38. ali 38.b člena tega zakona, če je prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana tujca, ki namerava opravljati raziskovalno dejavnost v Republiki Sloveniji, vložena istočasno. Pristojni organ družinskemu članu raziskovalca iz tretjega odstavka tega

člena, ki ob vložitvi prošnje zakonito prebiva na območju Republike Slovenije, izda potrdilo o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

(9) Družinski član tujca iz tretjega in četrtega odstavka tega člena, ki mu je dovoljenje za prebivanje za družinskega člana raziskovalca prva izdala država članica Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, mora pri vstopu v Republiko Slovenijo poleg veljavnega dovoljenja za prebivanje za družinskega člana raziskovalca, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, in veljavne potne listine, v primeru kratkotrajne premestitve raziskovalca predložiti tudi kopijo uradnega obvestila iz druge alineje četrtega odstavka tega člena, v primeru dolgotrajne premestitve raziskovalca pa dokazilo o tem, da spremlja raziskovalca oziroma da se mu bo pridružil.

38.č člen

Opomba: Spremenjene določbe 38.č člena se začnejo uporabljati 21. 11. 2025.

(prebivanje raziskovalca in njegovih družinskih članov, ki je iskalec zaposlitve ali samozaposlitve)

(1) Tujcu z izdanim dovoljenjem za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela na podlagi 38. člena tega zakona in tujcu z izdanim dovoljenjem za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela zaradi dolgotrajne premestitve na podlagi 38.b člena tega zakona, ki je v Republiki Sloveniji zaključil raziskovalno delo in se želi v Republiki Sloveniji zaposliti ali samozaposliti, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje zaradi iskanja zaposlitve oziroma samozaposlitve, če:

- pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pravočasno vloži prošnjo za izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnjega dovoljenja za prebivanje zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve;
- izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona;
- predloži dokazilo raziskovalne organizacije iz Republike Slovenije o zaključenem raziskovalnem delu;
- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za začasno prebivanje iz prve, tretje, pete, šeste ali dvanajste alineje 55. člena tega zakona.

(2) Pristojni organ tujcu iz prejšnjega odstavka izda potrdilo o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

(3) Če tujec dokazila o zaključku raziskovalnega dela ne more predložiti ob vložitvi prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve, ker ga raziskovalna organizacija še ni izdala, sam pa izpolnjuje vse druge pogoje za izdajo predmetnega dovoljenja, mu pristojni organ določi primeren rok za predložitev tega dokazila.

(4) Družinskim članom tujca iz prvega odstavka tega člena, ki prebivajo v Republiki Sloveniji in imajo izdano dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca,

se dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca, ob izpolnjevanju pogojev iz 47. člena tega zakona, lahko podaljša z enako veljavnostjo, kot se izda dovoljenje za začasno prebivanje tujcu iz prvega odstavka tega člena.

(5) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve se izda z veljavnostjo devetih mesecev v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »iskalec zaposlitve«.

39. člen

Opomba: Spremenjena določba 39. člena se začne uporabljati 21. 7. 2025.

(enotno dovoljenje zaradi visokokvalificirane zaposlitve – modra karta EU)

(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi visokokvalificirane zaposlitve, se lahko izda modra karta EU, če ima veljavno potno listino, ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije, če pristojni organ poda soglasje k izdaji modre karte EU po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, če je soglasje pogoj za izdajo modre karte EU, in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz pete, šeste, desete, enajste, dvanajste ali štirinajste alineje prvega ostavka 55. člena tega zakona.

(2) Modra karta EU se izda za čas dveh let, v primeru, da je pogodba o zaposlitvi sklenjena za krajše obdobje, pa za čas, ki je tri mesece daljši od veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, vendar ne dlje kot za dve leti. Če je veljavnost potne listine tujca krajša od obdobja, za katerega se lahko izda modra karta EU v skladu s prejšnjim stavkom, se modra karta EU izda za čas veljavnosti potne listine tujca.

(3) Modra karta EU se lahko podaljša z veljavnostjo treh let, če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, če je pogodba o zaposlitvi sklenjena za krajši čas, pa za čas, ki je tri mesece daljši od veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, vendar ne dlje kot za tri leta. Prošnjo za podaljšanje modre karte EU lahko vloži tujec ali delodajalec pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, pred potekom njene veljavnosti.

(4) Tujec, ki ima veljavno modro karto EU, lahko v prvem letu zakonite zaposlitve, vendar najkasneje do umika soglasja k modri karti EU, zamenja delodajalca ali zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Prošnji za podajo soglasja k zamenjavi delodajalca ali zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, ki jo lahko vloži tujec ali njegov delodajalec pri pristojnem organu, je treba priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Pristojni organ po prejemu prošnje po uradni dolžnosti posreduje prošnjo in dokazila organu, pristojnemu za podajo soglasja. Soglasje ni potrebno, če zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določa, da soglasje v navedenih primerih ni potrebno.

(5) Organ, pristojen za podajo soglasja k zamenjavi delodajalca ali zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, mora o zahtevi za podajo soglasja odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se ne šteje, da je bilo soglasje podano, niti se ne šteje, da ni bilo podano. Če soglasje ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja, o tem in o razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za zamenjavo delodajalca ali delovnega mesta pri istem delodajalcu z odločbo zavrne.

(6) Po prvem letu zakonite zaposlitve lahko imetnik modre karte EU zamenja delodajalca brez soglasja organa, pristojnega za podajo soglasja k zamenjavi delodajalca,

vendar mora pred zamenjavo delodajalca pristojnemu organu pisno sporočiti, da bo zamenjal delodajalca.

(7) Modra karta EU se izda v obliki v skladu z 58. členom tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »modra karta EU«.

40. člen

(pristojnost in postopek za izdajo modre karte EU)

(1) Prošnjo za izdajo ali podaljšanje modre karte EU lahko vloži tujec ali njegov delodajalec. Tujec lahko prošnjo za izdajo prve modre karte EU vloži skladno s tretjim odstavkom 34. člena tega zakona. Delodajalec lahko prošnjo vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če prošnjo za izdajo ali podaljšanje modre karte EU vloži tujčev delodajalec, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se mu vročiti izdane modre karte EU. Pooblastilo tujca delodajalcu ni potrebno za vlaganje dopolnitev k prošnji za izdajo ali podaljšanje modre karte EU.

Opomba: Spremenjeni prvi odstavek 40. člena se začne uporabljati 21. 11. 2025.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko tujec, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, in ki že ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi z delodajalcem, vloži prošnjo za izdajo prve modre karte EU tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Tujec lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prve modre karte EU mora tujec ali njegov delodajalec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji v roku 30 dni od dneva vstopa tujca v Republiko Slovenijo.

(3) O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prve modre karte EU pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. Potrdilo tujcu ne dovoljuje zaposlitve na ozemlju Republike Slovenije. Če tujec pravočasno zaprosi za podaljšanje modre karte EU, je lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje modre karte EU zaposlen v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji.

(4) Prošnji mora tujec ali njegov delodajalec priložiti veljavno potno listino ali overjeno kopijo veljavne potne listine, pogodbo o zaposlitvi, dokazilo o ustreznem zdravstvenem zavarovanju, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije, in dokazilo o izobrazbi ali visoki poklicni usposobljenosti, kot to določa zakon, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev.

Opomba: Spremenjena določba četrtega odstavka 40. člena se začne uporabljati 21. 7. 2025.

(5) Pristojni organ po prejemu prošnje za izdajo ali podaljšanje modre karte EU po uradni dolžnosti zahteva od organa, pristojnega za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju modre karte EU po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, da poda soglasje k izdaji ali podaljšanju modre karte EU. Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo

soglasja k izdaji ali podaljšanju modre karte EU odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev prošnje za izdajo ali podaljšanje modre karte EU. Pristojni organ začne s preverjanjem izpolnjevanja ostalih pogojev za izdajo ali podaljšanje modre karte EU iz prejšnjega člena še pred podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju modre karte EU.

(6) Če soglasje k izdaji modre karte EU ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za izdajo ali podaljšanje modre karte EU zavrne. Če v postopku podaljšanja modre karte EU soglasje pristojnega organa ni podano iz razloga na strani delodajalca, in sicer zaradi neizplačanih prispevkov za socialno varnost ali prepovedi zaposlovanja pri istem delodajalcu, skladno z določbami zakona, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, in je bila prošnja za podaljšanje modre karte EU samo iz tega razloga zavrnjena, pristojni organ tujcu po uradni dolžnosti izda potrdilo, ki mu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji za namen iskanja nove visokokvalificirane zaposlitve za čas treh mesecev od pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi podaljšanja modre karte EU oziroma za čas šestih mesecev od pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi podaljšanja modre karte EU, če je bil imetnik modre karte EU v Republiki Sloveniji zaposlen vsaj dve leti pred zavrnitvijo soglasja s strani pristojnega organa. Tujec mora pred iztekom dovoljenega prebivanja na podlagi potrdila iz prejšnjega stavka pri pristojnem organu vložiti novo prošnjo za izdajo modre karte EU. Če je na podlagi odločitve v upravnem sporu tujcu podaljšana modra karta EU, potrdilo iz drugega stavka tega člena preneha veljati s pravnomočnostjo odločitve o podaljšanju modre karte EU.

Opomba: Spremenjena določba šestega odstavka 40. člena se začne uporabljati 21. 7. 2025.

40.a člen

Datum začetka uporabe: 21.07.2025

(izdaja modre karte EU osebam s priznano mednarodno zaščito)

(1) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na modro karto EU, se uporabljajo tudi za osebe, ki jim je priznana mednarodna zaščita v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici Evropske unije, razen če ta zakon ne določa drugače.

(2) Tujec, ki ima v Republiki Sloveniji priznano mednarodno zaščito, ali njegov delodajalec, lahko prošnjo za izdajo prve modre karte EU vloži pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če je tujcu v času po vložitvi prošnje status mednarodne zaščite prenehal iz razlogov, določenih za prenehanje mednarodne zaščite v zakonu, ki ureja mednarodno zaščito, pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki mu dovoljuje prebivanje in delo do pravnomočne odločitve o prošnji. V primeru izdaje prve modre karte EU ali podaljšanja modre karte EU soglasje k izdaji modre karte EU po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, ni potrebno, razen če je tujcu po vložitvi prošnje status mednarodne zaščite prenehal iz razlogov, določenih za prenehanje mednarodne zaščite v zakonu, ki ureja mednarodno zaščito, mora pa tujec za njeno izdajo ali podaljšanje izpolnjevati ostale pogoje iz prvega odstavka 39. člena tega zakona ter k prošnji priložiti dokazila iz četrtega odstavka 40. člena tega zakona.

(3) Tujec, ki ima priznano mednarodno zaščito v drugi državi članici Evropske unije, ali njegov delodajalec lahko v Republiki Sloveniji v času dovoljenega prebivanja tega tujca pri

pristojnem organu vloži prošnjo za izdajo modre karte EU. Za izdajo modre karte EU lahko tujec iz prejšnjega stavka ali njegov delodajalec zaprosi tudi pred prihodom tujca v Republiko Slovenijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v državi članici Evropske unije, v kateri ima ta tujec priznano mednarodno zaščito, delodajalec pa tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo modre karte EU pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji in o vloženi prošnji za izdajo modre karte EU pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Sloveniji v tujini, pristojni organ oziroma diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini izda tujcu potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. Za izdajo ali podaljšanje modre karte EU mora tujec izpolnjevati pogoje iz prvega odstavka 39. člena tega zakona ter k prošnji priložiti dokazila iz četrtega odstavka 40. člena tega zakona.

(4) Modra karta EU, izdana tujcu s priznanim statusom mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji, vsebuje opombo »Mednarodna zaščita priznana v Republiki Sloveniji dne (datum)«. Če je tujcu, imetniku modre karte EU, ki vsebuje opombo iz prejšnjega stavka, mednarodna zaščita v Republiki Sloveniji prenehala ali bila odvzeta, pristojni organ tujcu veljavno izkaznico modre karte EU, zamenja za novo izkaznico, ki te opombe ne vsebuje.

(5) Modra karta EU, izdana tujcu, s priznanim statusom mednarodne zaščite v drugi državi članici Evropske unije, vsebuje opombo »Mednarodna zaščita priznana v (država članica) dne (datum)«. Pred vpisom te opombe na izkaznico modre karte EU, mora pristojni organ prek ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, državo članico Evropske unije, ki bo navedena v opombi, seznaniti, da namerava tujcu izdati modro karto EU, in pridobiti podatek, če ima tujec v tej državi članici še vedno priznan status mednarodne zaščite. Če ta podatek od pristojnega organa v Republiki Sloveniji zahteva druga država članica Evropske unije, je rok za posredovanje tega podatka en mesec od prejema zaprosila. Če je tujcu, imetniku modre karte EU, mednarodna zaščita v drugi državi članici Evropske unije prenehala ali bila odvzeta s pravnomočno odločbo, pristojni organ tujcu veljavno izkaznico modre karte EU zamenja za novo izkaznico, ki te opombe ne vsebuje.

(6) Če je odgovornost za mednarodno zaščito imetnika modre karte EU s priznano mednarodno zaščito v drugi državi članici Evropske unije prenesena na Republiko Slovenijo, potem ko je pristojni organ Republike Slovenije izdal modro karto EU z oznako iz prejšnjega odstavka, pristojni organ Republike Slovenije v treh mesecih po prenosu odgovornosti za mednarodno zaščito na Republiko Slovenijo zamenja izkaznico modre karte EU z novo izkaznico, ki vsebuje opombo »Odgovornost za mednarodno zaščito prenesena na Republiko Slovenijo dne (datum)«.

(7) Če pristojni organ zavrne podaljšanje ali razveljavi modro karto EU, ki je izdana tujcu s priznanim statusom mednarodne zaščite v drugi državi članici Evropske unije lahko tujcu določi ukrep odstranitve iz države v državo članico Evropske unije, ki je tujcu priznala mednarodno zaščito, če je tej državi članici Evropske unije še vedno upravičenec do mednarodne zaščite. Pristojni organ upravičenost do mednarodne zaščite v drugi državi članici preveri prek nacionalne kontaktne točke.

40.b člen

Datum začetka uporabe: 21.07.2025

(kratkotrajna mobilnost imetnika modre karte EU, izdane v drugi državi članici EU)

(1) Tujec z veljavno modro karto EU, izdano v drugi državi članici Evropske unije, lahko na podlagi veljavne modre karte EU, ki jo je izdala druga država članica Evropske unije,

in veljavne potne listine vstopi in prebiva v Republiki Sloveniji za namene opravljanja poslovne dejavnosti, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev, v obdobju do 90 dni v katerem koli 180 dnevnem obdobju, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180 dnevnem obdobju. Če tujec z veljavno modro karto EU, izdano v drugi državi članici Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, vstopi v Republiko Slovenijo na notranji meji, kjer se opravlja mejna kontrola, lahko organ mejne kontrole pri vstopu v Republiko Slovenijo od tega tujca zahteva, da predloži tudi dokazilo o bivanju za namene opravljanja poslovne dejavnosti.

(2) Pravico do kratkotrajne mobilnosti ima pod pogoji iz prejšnjega odstavka tudi tujec, ki ima v drugi državi članici Evropske unije status rezidenta za daljši čas in izdano dovoljenje za stalno prebivanje z oznako »nekdanji imetnik modre karte EU.

41. člen

Opomba: Spremenjena določba 41. člena se začne uporabljati 21. 7. 2025.

(prebivanje imetnika modre karte EU, izdane v drugi državi članici Evropske unije)

(1) Tujcu z veljavno modro karto EU, izdano v drugi državi članici Evropske unije, ki je na podlagi veljavne modre karte EU na njenem ozemlju prebival zadnjih 12 mesecev pred vložitvijo prošnje za izdajo modre karte EU, se lahko izda modra karta EU, če:

- ima veljavno modro karto EU, ki jo je izdala druga država članica Evropske unije;
- ima veljavno potno listino, ki velja najmanj za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji;
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije;
- predloži veljavno pogodbo o zaposlitvi, sklenjeno za obdobje najmanj šestih mesecev;
- pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji modre karte EU;
- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz pete, desete, enajste, dvanajste ali štirinajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje prebiva 30 dni od dneva vstopa v državo. Če želi na območju Republike Slovenije prebivati dlje, mora tujec ali njegov delodajalec pred potekom dovoljenega prebivanja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji zaprositi za izdajo modre karte EU. Za izdajo modre karte EU lahko tujec ali njegov delodajalec zaprosi tudi pred prihodom tujca v Republiko Slovenijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v državi članici Evropske unije, v kateri ima tujec izdano modro karto EU, delodajalec pa tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo modre karte EU pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji in o vloženi prošnji za izdajo modre karte EU pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Sloveniji v tujini, pristojni organ oziroma diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini izda tujcu potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji in tujcu dovoljuje, da v Republiki Sloveniji dela pri delodajalcu iz drugega stavka tega člena, do pravnomočne odločitve o prošnji.

(3) O odločitvi o prošnji za izdajo modre karte EU iz prvega odstavka tega člena mora pristojni organ prek nacionalne kontaktne točke v 30 dneh od prejema popolne prošnje za izdajo modre karte EU oziroma v 60 dneh od prejema popolne prošnje, kadar je potreben poseben ugotovitveni postopek, obvestiti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je modro karto EU izdala. O tem, da bo pristojni organ odločal v roku 60 dni od prejema popolne prošnje, pristojni organ obvesti vlagatelja in tujca, kadar ni vlagatelj. V obvestilu pristojnemu organu druge države članice Evropske unije, ki je modro karto EU izdala, se navede, da je bila v Republiki Sloveniji izdana modra karta EU oziroma se navedejo razlogi za neizdajo modre karte EU. Odločitev pristojnega organa se vroči vlagatelju prošnje iz prvega odstavka tega člena in tujcu, kadar ni vlagatelj.

(4) Če tujcu pristojni organ zavrne, zavrže izdajo modre karte EU ali postopek za izdajo modre karte EU ustavi, mora tujec takoj prenehati z delom in se v treh dneh od dokončnosti odločitve o zavrnitvi, zavržbi ali ustavitvi postopa, vrniti v državo članico Evropske unije, ki je tujcu izdala modro karto EU. V tem primeru posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna.

(5) Če tujec, ki ima veljavno modro karto EU, izdano v drugi državi članici Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, vstopi v Republiko Slovenijo na notranji meji, kjer se opravlja mejna kontrola, lahko organ mejne kontrole pri vstopu v Republiko Slovenijo od tujca zahteva, da predloži tudi veljavno modro karto EU, ki jo je izdala prva država članica Evropske unije, in pogodbo o zaposlitvi, sklenjeno za obdobje vsaj šestih mesecev, oziroma zavezujočo ponudbo za visokokvalificirano zaposlitev v Republiki Sloveniji.

(6) Imetnik modre karte EU, izdane v prvi državi članici Evropske unije, ki se je že preselil v Republiko Slovenijo na podlagi tega člena, se lahko ponovno preseli v Republiko Slovenijo pod pogoji iz tega člena in po šestmesečnem obdobju ponovnega zakonitega prebivanja v državi članici Evropske unije, ki je prva izdala modro karto EU, kot imetnik modre karte EU, izdane v prvi državi članici Evropske unije. To pravico imajo tudi njegovi družinski člani, pod pogoji iz 42. člena tega zakona.

42. člen

Opomba: Spremenjena določba 42. člena se začne uporabljati 21. 7. 2025.

(družinski člani imetnika modre karte EU)

(1) Za družinskega člana tujca, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi modre karte EU, izdane v Republiki Sloveniji, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona. Za družinskega člana tujca, ki ima v Republiki Sloveniji priznano mednarodno zaščito in ima v Republiki Sloveniji izdano modro karto EU, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47.a in 47.b člena tega zakona.

(2) Družinski član imetnika modre karte EU, izdane v drugi državi članici Evropske unije, ki ima v drugi državi članici Evropske unije dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU in je v tej državi članici z imetnikom modre karte EU tudi prebival, lahko v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi veljavnega dovoljenja za prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, izdanega v drugi državi članici Evropske unije 30 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja, če je ta krajša. Če želi v Republiki Sloveniji prebivati dlje, mora imetnik modre karte EU pred potekom dovoljenega prebivanja družinskega člana pri pristojnem organu zaprositi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU. Prošnji za

izdajo dovoljenja za začasno prebivanje je treba priložiti veljavno potno listino družinskega člana, ki velja najmanj za čas nameravanega prebivanja družinskega v Republiki Sloveniji, dovoljenje za prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, izdano v drugi državi članici Evropske unije, in dokazilo, da ima družinski član ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje pristojni organ družinskemu članu imetnika modre karte EU izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. Za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU lahko imetnik modre karte EU zaprosi tudi pred prihodom družinskega člana v Republiko Slovenijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v državi članici Evropske unije, v kateri ima družinski član izdano dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU. Če je prošnja vložena pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, lahko družinski član imetnika modre karte EU vstopi v Republiko Slovenijo že pred odločitvijo o prošnji, o čemer mora po prihodu v Republiko Slovenijo obvestiti pristojni organ za odločitev o prošnji. O vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje, diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini, družinskemu članu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji.

(3) Družinski član tujca s priznano mednarodno zaščito v drugi državi članici Evropske unije, ki ima v drugi državi članici Evropske unije dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana osebe s priznano mednarodno zaščito in je v tej državi članici Evropske unije z njim tudi prebival in namerava v Republiki Sloveniji prebivati kot družinski član tujca, imetnika modre karte EU s priznano mednarodno zaščito v drugi državi članici EU, lahko v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi veljavnega dovoljenja za prebivanje za družinskega člana osebe s priznano mednarodno zaščito izdanega v drugi državi članici Evropske unije, 30 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja, če je ta krajša. Če želi v Republiki Sloveniji prebivati dlje, mora imetnik modre karte EU pred potekom dovoljenega prebivanja družinskega člana pri pristojnem organu zaprositi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU s priznano mednarodno zaščito v drugi državi članici EU. Prošnji mora priložiti dokazila iz prejšnjega odstavka ter dokazilo, da je v drugi državi članici Evropske unije prebival kot družinski član tujca s priznano mednarodno zaščito, ki v Republiki Sloveniji zaproša za izdajo modre karte EU. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje pristojni organ družinskemu članu imetnika modre karte EU s priznano mednarodno zaščito v drugi državi članici Evropske unije izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU s priznano mednarodno zaščito v drugi državi članici Evropske unije lahko imetnik modre karte EU zaprosi tudi pred prihodom družinskega člana v Republiko Slovenijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v državi članici Evropske unije, v kateri ima družinski član izdano dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana tujca s priznano mednarodno zaščito. O vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje, pristojni organ oziroma diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini družinskemu članu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

(4) Dovoljenje za začasno prebivanje iz prejšnjega odstavka se izda in podaljšuje za enako časovno obdobje, kot se izda in podaljšuje modra karta EU imetniku karte. Pristojni organ o prošnji za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU odloči istočasno kot o prošnji za izdajo modre karte EU, če se prošnji pri pristojnem organu vložita istočasno.

(5) Za družinske člane imetnika modre karte EU, ki so njegovi družinski člani postali za tem, ko je zapustil drugo državo članico Evropske unije, v kateri je prebival kot imetnik modre karte EU, se uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(6) O odločitvi o prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, mora ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvestiti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je izdala dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU.

(7) Če tujca, ki ima veljavno modro karto EU, izdano v drugi državi članici Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, v okviru izvajanja mobilnosti v Republiko Slovenijo v skladu z 41. členom tega zakona, spremljajo družinski člani in vstopijo v Republiko Slovenijo na notranji meji, kjer se opravlja mejna kontrola, lahko organ mejne kontrole pri vstopu v Republiko Slovenijo od družinskih članov tujca zahteva, da predložijo tudi dovoljenje za prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije.

43. člen

Opomba: Spremenjena določba 43. člena se začne uporabljati 21. 7. 2025.

(ponovni sprejem imetnika modre karte EU in njegovih družinskih članov po poteku veljavnosti dovoljenj)

(1) Imetniku modre karte EU in njegovim družinskim članom, ki so Republiko Slovenijo zapustili v času veljavnosti modre karte EU oziroma v času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, izdanih v Republiki Sloveniji, z namenom prebivanja v drugi državi članici Evropske unije zaradi visokokvalificirane zaposlitve, in v drugi državi članici Evropske unije modre karte EU oziroma dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU ne pridobijo, ali je bila modra karta EU oziroma dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, izdano v Republiki Sloveniji, v času odločanja o vlogi v drugi državi članici Evropske unije, razveljavljeno ali je njegova veljavnost prenehala, Republika Slovenija na zaprosilo druge države članice Evropske unije dovoli vstop v Republiko Slovenijo, kljub temu, da nimajo več veljavne modre karte EU oziroma dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU v Republiki Sloveniji.

(2) Nekdanji imetnik modre karte EU in njegovi družinski člani iz prejšnjega odstavka se morajo v roku petih dni od dneva vstopa v državo zglasiti pri pristojnem organu. Upravna enota nekdanjemu imetniku modre karte EU zaradi iskanja nove visokokvalificirane zaposlitve in njegovim družinskim članom izda posebno potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje za čas treh mesecev od dneva izdaje potrdila.

(3) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko pred potekom dovoljenega bivanja zase in za družinske člane pri pristojnem organu vloži prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ tujcu in družinskim članom izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji.

(4) Kadar imetnik modre karte EU, izdane v Republiki Sloveniji, v drugi državi članici Evropske unije zaprosi za izdajo modre karte EU zaradi dolgotrajne premestitve, pristojni organ v Republiki Sloveniji ne glede na obstoj zavrnilnih razlogov iz prvega odstavka 55. člena tega zakona, tujcu ne sme razveljaviti modre karte EU, izdane v Republiki Sloveniji, dokler v drugi državi članici Evropske unije ni sprejeta odločitev glede modre karte EU.

(5) Če druga država članica Evropske unije zavrne podaljšanje ali razveljavi modro karto EU, ki je izdana tujcu, s priznanim statusom mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji in tujcu izda ukrep odstranitve ali izgona iz države ter Republiko Slovenijo zaprosi za potrditev, ali

je tujec še vedno upravičenec do mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji, pristojni organ Republike Slovenije prek nacionalne kontaktne točke poda odgovor v enem mesecu od prejema zaprosila. Če je tujec še vedno upravičenec do mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji, Republika Slovenija tujcu in njegovim družinskim članom dovoli vstop v državo.

44. člen

(dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija)

(1) Tujcu, ki je sprejet v javno veljavne izobraževalne ali študijske programe, ki omogočajo pridobitev javno veljavne izobrazbe, ali sodeluje v mednarodni izmenjavi pri izvajalcih, vpisanih v razvid izvajalcev javno veljavnih programov vzgoje in izobraževanja, ali v mednarodni izmenjavi pri akreditiranih visokošolskih zavodih v Republiki Sloveniji, ali sodeluje v programih usposabljanja, ki ga izvajajo s strani države pooblaščene organizacije za usposabljanje in izpolnjuje ostale pogoje za izdajo dovoljenja po tem zakonu, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija. Kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona se upoštevajo tudi sredstva, ki jih izobraževalna organizacija nameni tujcu. Izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji, se lahko dokazuje tudi s pisno izjavo študentovih staršev oziroma zakonitega zastopnika o tem, da ga bodo v času študija oziroma izobraževanja preživljali, če so ga starši po pravu države, katere državljan je, dolžni preživljati. Na enak način izpolnjevanje tega pogoja dokazujejo tudi tujci iz 44.a člena tega zakona.

(2) Tujcu iz prejšnjega odstavka se izda dovoljenje za začasno prebivanje za čas študija ali sodelovanja v mednarodni izmenjavi ali v programih usposabljanja, ki ga izvajajo s strani države pooblaščene organizacije za usposabljanje, vendar ne dlje od enega leta. Če študij, izobraževanje, sodelovanje v mednarodni izmenjavi ali usposabljanje iz prejšnjega stavka traja daljši čas od enega leta, se dovoljenje podaljšuje za največ eno leto, vendar ne dlje kot traja študij, mednarodna izmenjava ali usposabljanje.

(3) Kot ustrezno dokazilo o sprejemu v javno veljavne izobraževalne ali študijske programe, ki omogočajo pridobitev javno veljavne izobrazbe, oziroma o sodelovanju v mednarodni izmenjavi ali usposabljanju iz prvega odstavka tega člena, se šteje dokazilo o sprejemu oziroma sodelovanju tujca, ki ga izda izobraževalna organizacija, oziroma dokazilo o sodelovanju tujca, ki ga izda od države pooblaščena organizacija.

(4) Prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje lahko vloži tujec ali izobraževalna organizacija iz prvega odstavka tega člena. Tujec lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vloži skladno s tretjim odstavkom 34. člena tega zakona. Izobraževalna organizacija lahko vloži prošnjo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če prošnjo za izdajo ali podaljšanje dovoljenja vloži izobraževalna organizacija, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se ji vročiti izdano dovoljenje. Pooblastilo tujca izobraževalni organizaciji ni potrebno za vlaganje dopolnitev k prošnji za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za prebivanje. Pristojni organi prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija obravnavajo prednostno.

Opomba: Spremenjeni četrti odstavek 44. člena se začne uporabljati 21. 11. 2025.

(5) Tujec, ki ima v Republiki Sloveniji izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija, se lahko v času veljavnosti tega dovoljenja v Republiki Sloveniji tudi zaposli ali opravlja delo pod pogoji, določenimi v predpisih, ki urejajo delovna razmerja in delo študentov,

ali opravlja delo kot samozaposlena oseba pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(6) Tujec iz prvega odstavka tega člena, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, ali vizuma D, ki ga izda pristojni organ druge države članice Evropske unije zaradi študija, in ki predloži dokazilo o sprejemu na študij, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(7) Tujec iz prejšnjega odstavka mora prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega prebivanja v Republiki Sloveniji. O pravočasno vloženi prošnji pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Izdano potrdilo dovoljuje tujcu prebivanje v Republiki Sloveniji zaradi študija.

(8) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »študent«. Za tujca, ki študira v Republiki Sloveniji v okviru posebnega programa Evropske unije ali večstranskih programov, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, ali v okviru sporazuma, med dvema ali več priznanimi višješolskimi oziroma visokošolskimi zavodi, se v opombi navede ta posebni program ali sporazum, če je naziv programa ali sporazuma predolg za zapis na kartici, pa se navedejo kratice držav članic, iz katerih izhajajo podpisniki sporazuma.

(9) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena se prvo dovoljenje za začasno prebivanje študentu, ki v Republiki Sloveniji opravlja študij v okviru posebnega programa Evropske unije ali večstranskih programov, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, ali na podlagi sporazuma med dvema ali več višješolskimi oziroma visokošolskimi zavodi, ob izpolnjevanju pogojev, določenih v tem členu, izda za obdobje dveh let oziroma za čas trajanja študija, če je ta krajši.

44.a člen

(mobilnost študentov)

(1) Tujec, ki ima veljavno dovoljenje za prebivanje zaradi študija, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, in ki sodeluje v programih Evropske unije ali v večstranskih programih, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, ali v sporazumu med dvema ali več višješolskimi oziroma visokošolskimi organizacijami, lahko opravi del študija na višješolskem ali visokošolskem zavodu v Republiki Sloveniji v trajanju največ 360 dni, če:

- izpolnjuje pogoje iz 33. člena tega zakona, pri čemer se kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje upoštevajo tudi sredstva, ki jih izobraževalna organizacija nameni tujcu;

- je bil pristojni organ v Republiki Sloveniji pisno obveščen (uradno obvestilo) o nameravanem študiju v Republiki Sloveniji, v skladu z določbo drugega odstavka tega člena;

- predloži dokazilo o sprejemu na višješolski oziroma visokošolski zavod v Republiki Sloveniji, iz katerega izhaja predvideno trajanje študija;

- ima dovoljenje za prebivanje zaradi študija, ki ga je prva izdala druga država članica, veljavno ves čas nameravanega prebivanja in študija v Republiki Sloveniji;

- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz prve, tretje, pete, desete, enajste ali dvanajste alineje 55. člena tega zakona.

(2) Tujec iz prejšnjega odstavka, višješolski oziroma visokošolski zavod iz države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje zaradi študija, ali višješolski oziroma visokošolski zavod iz Republike Slovenije, v katerem bo študent opravil del študija (obvestitelj), mora pristojni organ v Republiki Sloveniji pisno obvestiti (uradno obvestilo) o nameravani mobilnosti tujca, takoj ko je znano, da bo tujec del študija opravil v Republiki Sloveniji, vendar pred nameravanim vstopom tujca v Republiko Slovenijo. Uradnemu obvestilu je treba priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz prve, tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka, pri čemer se glede podaje uradnega obvestila in njegovih dopolnitev smiselno uporabljata četrti in peti stavek tretjega odstavka 38. člena tega zakona.

(3) Pristojni organ tujcu ne dovoli prebivanja in študija v Republiki Sloveniji, če:

- niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena;

- tujec v predvidenem obdobju mobilnosti doseže najdaljše dovoljeno 360-dnevno prebivanje v Republiki Sloveniji v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(4) Če pristojni organ tujcu ne dovoli prebivanja in študija v Republiki Sloveniji, nemudoma, najpozneje pa v 30 dneh od prejema popolnega uradnega obvestila, izda odločbo, s katero zavrne nameravano mobilnost študenta v Republiki Sloveniji. Odločba pristojnega organa, s katero se zavrne nameravana mobilnost v Republiki Sloveniji, se vroči tujcu in obvestitelju iz drugega odstavka tega člena. Pristojni organ o zavrnitvi mobilnosti preko nacionalne kontaktne točke obvesti tudi pristojni organ države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija. Glede ravnanja v primeru, ko pristojni organ tujcu ne dovoli prebivanja in študija v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo določbe petega odstavka 38.a člena tega zakona.

(5) Če pristojni organ ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, tujcu izda dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja študija. Dovoljenje se izda v obliki iz 58. člena tega zakona za čas njegove mobilnosti, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »študent – mobilnost« in v opombi navede posebni program ali sporazum iz prvega odstavka tega člena, v katerem študent sodeluje, če je naziv programa ali sporazuma predolg za zapis na kartici, pa se navedejo kratice držav članic, iz katerih so podpisniki programa ali sporazuma.

(6) Za tujca, ki ima veljavno dovoljenje za prebivanje zaradi študija, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, ki ne sodeluje v programih Evropske unije ali v večstranskih programih, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, ali v sporazumu med dvema ali več višješolskimi oziroma visokošolskimi zavodi, in namerava del študija opraviti na višješolskem oziroma visokošolskem zavodu v Republiki Sloveniji, se za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija uporabljajo določbe 44. člena tega zakona.

(7) Tujec iz prvega odstavka tega člena, ki mu je dovoljenje za prebivanje zaradi študija prva izdala država članica Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, mora pri vstopu v Republiko Slovenijo poleg veljavnega dovoljenja za prebivanje zaradi študija, ki ga je prva izdala država članica Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, in veljavne potne listine predložiti tudi kopijo uradnega obvestila iz druge alineje prvega odstavka tega člena.

44.b člen

Opomba: Spremenjene določbe 44.b člena se začnejo uporabljati 21. 11. 2025.

(prebivanje študentov zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve)

(1) Tujcu, ki je v Republiki Sloveniji v obdobju zadnjih dveh let zaključil študij na višješolskem oziroma visokošolskem zavodu in pridobil najmanj višješolsko oziroma visokošolsko izobrazbo in se želi v Republiki Sloveniji zaposliti oziroma samozaposliti, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje zaradi iskanja zaposlitve oziroma samozaposlitve, če:

- pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pravočasno vloži prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje kot nadaljnjega dovoljenja za prebivanje zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve;
- izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona;
- predloži dokazilo o zaključku višješolskega oziroma visokošolskega študija oziroma ustrezno spričevalo;
- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za začasno prebivanje iz prve, tretje, pete, šeste ali dvanajste alineje 55. člena tega zakona.

(2) Pristojni organ tujcu iz prejšnjega odstavka izda potrdilo o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji.

(3) Če tujec dokazila o zaključku višješolskega oziroma visokošolskega študija ne more predložiti ob vložitvi prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve, ker ga višješolski oziroma visokošolski zavod še ni izdal, sam pa izpolnjuje vse druge pogoje za izdajo predmetnega dovoljenja, mu pristojni organ določi primeren rok za predložitev tega dokazila.

(4) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi iskanja zaposlitve ali samozaposlitve se izda z veljavnostjo devetih mesecev v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »iskalec zaposlitve«.

44.c člen

(ponovni sprejem raziskovalca, študenta in družinskih članov raziskovalca)

(1) Imetniku dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela na podlagi 38. člena tega zakona in njegovim družinskim članom, ki so Republiko Slovenijo zapustili v času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela oziroma dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca, izdanega v Republiki Sloveniji z namenom izvajanja kratkotrajne ali dolgotrajne premestitve v drugi državi članici Evropske unije zaradi opravljanja raziskovalnega dela, in v drugi državi članici Evropske unije dovoljenja za prebivanje za opravljanje raziskovalnega dela oziroma dovoljenja za prebivanje za družinskega člana raziskovalca, ki izvaja mobilnost, niso pridobili, oziroma je druga država članica Evropske unije mobilnosti raziskovalca in spremstvu njegovih družinskih članov nasprotovala, ob vstopu v Republiko Slovenijo pa nimajo več veljavnega dovoljenja za prebivanje, Republika Slovenija na zahtevo druge države članice Evropske unije dovoli vstop v državo.

(2) Imetniku dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija na podlagi 44. člena tega zakona, ki je Republiko Slovenijo v času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje

zaradi študija zapustil zaradi opravljanja dela študija v drugi državi članici Evropske unije v okviru programov Evropske unije ali večstranskih programov, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, ali v okviru sporazumov med dvema ali več višješolskimi oziroma visokošolskimi organizacijami, in mu v drugi državi članici Evropske unije ni bilo izdano dovoljenje za prebivanje zaradi študija v okviru sodelovanja v programih Evropske unije ali večstranskih programih, ki vključujejo ukrepe za spodbujanje mobilnosti, ali v okviru sporazumov med dvema ali več višješolskimi oziroma visokošolskimi organizacijami, ob vstopu v Republiko Slovenijo pa nima več veljavnega dovoljenja za prebivanje zaradi študija, Republika Slovenija na zahtevo druge države članice Evropske unije dovoli vstop v državo.

(3) Ponovni vstop v Republiko Slovenijo se na zahtevo druge države članice Evropske unije dovoli tudi tujcu z izdanim dovoljenjem za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela na podlagi 38. člena tega zakona in tujcu z izdanim dovoljenjem za začasno prebivanje zaradi študija na podlagi 44. člena tega zakona, ki v drugi državi članici Evropske unije izvaja kratkotrajno ali dolgotrajno premestitev oziroma mobilnost, če je bilo to dovoljenje razveljavljeno oziroma je njegova veljavnost prenehala v obdobju izvajanja kratkotrajne ali dolgotrajne premestitve oziroma izvajanja mobilnosti v drugi državi članici Evropske unije. Ponovni vstop v Republiko Slovenijo se na zahtevo druge države članice Evropske unije, v kateri tujec izvaja premestitev, dovoli tudi družinskim članom raziskovalca, ki jim je Republika Slovenija izdala dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca in v drugi državi članici Evropske unije v okviru kratkotrajne ali dolgotrajne premestitve raziskovalca kot družinski člani spremljajo raziskovalca, če je bilo tujcu to dovoljenje razveljavljeno oziroma je njegova veljavnost prenehala v obdobju izvajanja kratkotrajne ali dolgotrajne premestitve v drugi državi članici Evropske unije.

(4) Nekdanji imetniki dovoljenj za začasno prebivanje iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena morajo najpozneje v petih dneh od dneva vstopa v Republiko Slovenijo pri pristojnem organu zaprositi za izdajo dovoljenja za prebivanje iz katerega koli namena. Pristojni organ tujcu izda potrdilo o vloženi prošnji, ki mu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji do dokončne oziroma, v primeru izdaje enotnega dovoljenja, pravnomočne odločitve o prošnji.

44.č člen

(dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja prostovoljskega dela)

(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja prostovoljskega dela, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če ima sklenjen dogovor o prostovoljskem delu s prostovoljsko organizacijo ali organizacijo s prostovoljskim programom in če izpolnjuje ostale pogoje po tem zakonu za izdajo dovoljenja za prebivanje. Kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona se upoštevajo tudi sredstva, prejeta na podlagi žepnine, določene v dogovoru o prostovoljskem delu, sklenjenem s prostovoljsko organizacijo ali organizacijo s prostovoljskim programom, in sredstva, ki jih prostovoljska organizacija ali organizacija s prostovoljskim programom nameni tujcu.

(2) Prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje lahko vloži tujec, prostovoljska organizacija ali organizacija s prostovoljskim programom. Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja prostovoljskega dela, lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vloži skladno s tretjim odstavkom 34. člena tega zakona. Prostovoljska organizacija ali organizacija s prostovoljskim programom lahko prošnjo vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Pooblastilo tujca prostovoljski organizaciji ali organizaciji s prostovoljskim programom ni potrebno za vlaganje dopolnitev k prošnji za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja.

Opomba: Spremenjeni drugi odstavek 44.č člena se začne uporabljati 21. 11. 2025.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja prostovoljskega dela se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »prostovoljec«.

(4) Dovoljenje za začasno prebivanje se ob izpolnjevanju ostalih pogojev po tem zakonu lahko izda tudi tujcem, ki sodelujejo kot prostovoljci v projektih prostovoljske službe v okviru programa Evropske unije, ki podpira mobilnost prostovoljcev in se izvaja na podlagi uredbe Evropskega parlamenta in Sveta, ki določa oblikovanje programa za podporo mobilnosti prostovoljcev.

(5) Kot dokaz o sodelovanju v projektih prostovoljske službe v okviru programa Evropske unije iz prejšnjega odstavka mora tujec predložiti potrdilo, ki ga izda državni organ, pristojen za izvajanje nadzora nad izvajanjem takšnega programa, ali od njega pooblaščena organizacija.

(6) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se tujcu iz prvega in četrtega odstavka tega člena izda za čas opravljanja dela po dogovoru iz prvega odstavka oziroma za čas sodelovanja v projektu iz četrtega odstavka tega člena, vendar ne dlje kot za dve leti. Če je dogovor sklenjen za obdobje, daljše od dveh let, oziroma sodelovanje v projektu traja več kot dve leti, se lahko dovoljenje podaljšuje za največ dve leti, vendar ne dlje kot traja prostovoljsko delo oziroma sodelovanje v projektu.

(7) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja prostovoljskega dela iz prvega odstavka tega člena se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »prostovoljec«. Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja prostovoljske službe na podlagi četrtega odstavka tega člena se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »prostovoljec« ter v opombi navede ime oziroma kratica programa oziroma projekta, v katerem tujec sodeluje.

44.d člen

(enotno dovoljenje zaradi opravljanja pripravništva)

(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja pripravništva, se lahko izda enotno dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja pripravništva, če:

- izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona;
- pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja;
- izpolnjuje ostale pogoje po tem zakonu za izdajo dovoljenja za prebivanje.

(2) Kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona se upoštevajo tudi sredstva, ki jih pravna ali fizična oseba, pri kateri bo tujec opravljal pripravništvo, nameni tujcu, ki bo opravljal pripravništvo.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se tujcu iz prvega odstavka tega člena izda za čas opravljanja pripravništva, vendar ne dlje kot za eno leto.

(4) Prošnjo za izdajo enotnega dovoljenja za prebivanje zaradi opravljanja pripravništva lahko vloži tujec ali njegov delodajalec oziroma naročnik dela. Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja pripravništva lahko prošnjo za izdajo prvega

dovoljenja za začasno prebivanje vloži skladno s tretjim odstavkom 34. člena tega zakona. Tujčev delodajalec ali naročnik dela lahko prošnjo vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Pooblastilo tujca delodajalcu ali naročniku dela ni potrebno za vlaganje dopolnitev k prošnji za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja. V času veljavnosti enotnega dovoljenja za prebivanje zaradi opravljanja pripravništva se lahko tujec zaposli pri dveh ali več delodajalcih na podlagi soglasja organa, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja. Glede postopka podaje soglasja se smiselno uporabljajo določbe petega in šestega odstavka 37. člena tega zakona.

Opomba: Spremenjeni četrti odstavek 44.d člena se začne uporabljati 21. 11. 2025.

(5) Enotno dovoljenje za prebivanje zaradi opravljanja pripravništva se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »pripravnik«.

45. člen

(enotno dovoljenje za napotene delavce)

(1) Tujcu, ki je s strani delodajalca s sedežem izven Republike Slovenije, pri katerem je zaposlen, za omejen čas napoten na delo v Republiko Slovenijo zaradi izvajanja čezmejnih storitev ali na usposabljanje v gospodarsko družbo v Republiki Sloveniji, se lahko izda enotno dovoljenje za napotene delavce, če ima tujec veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, če je v državi, iz katere je napoten, socialno zavarovan, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja za napotene delavce, če je soglasje pogoj za izdajo enotnega dovoljenja, in če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Socialno zavarovanje v državi, iz katere je tujec napoten, mora vključevati tudi zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije, ali pa mora imeti tujec ustrezno zdravstveno zavarovanje v Republiki Sloveniji.

(2) Prvo enotno dovoljenje za napotene delavce se izda za čas trajanja v pogodbi določenih del oziroma za čas programa usposabljanja, vendar ne dlje od enega leta. Če iz upravičenih razlogov pogodbe, na podlagi katere je tujec napoten, ali usposabljanja ni mogoče realizirati v roku, se enotno dovoljenje za napotene delavce tujcu iz prejšnjega odstavka podaljša na podlagi predhodno pridobljenega soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(3) Prvo enotno dovoljenje se v primeru izvajanja storitev, ki so posebnega pomena za državo, lahko izda tudi za obdobje, daljše od enega leta, o čemer odloči organ, pristojen za izdajo enotnega dovoljenja, na podlagi odločitve ministrstva, pristojnega za delo, v skladu z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(4) Glede pristojnosti in postopka izdaje in podaljšanja enotnega dovoljenja za napotene delavce se smiselno uporabljajo določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 37.a člena tega zakona, pri čemer lahko prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja za napotene delavce vložita tudi naročnik čezmejne storitve in gospodarska družba s sedežem v Republiki Sloveniji, v katero je tujec napoten na usposabljanje.

(5) Enotno dovoljenje za napotene delavce se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »napoteni delavec«.

45.a člen

Opomba: Spremenjene določbe 45.a člena se začnejo uporabljati 21. 11. 2025.

(enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni)

(1) Enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, se izda tujcu, če:

- ima veljavno potno listino, katere veljavnost je vsaj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji;
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije;
- predloži veljavno pogodbo o zaposlitvi ali pogodbo za opravljanje dela;
- pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljše od 90 dni;
- ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, devete, desete, enajste in dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za opravljanje sezonskega dela, daljšega od 90 dni, ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja za sezonsko delo, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljše od 90 dni.

(3) Enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, se izda tujcu za čas trajanja pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe za opravljanje dela pri istem delodajalcu oziroma naročniku dela in se lahko podaljša, pri čemer skupno trajanje sezonskega dela ne sme preseči šestih mesecev oziroma v izjemnih primerih, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, sedmih mesecev v koledarskem letu.

(4) Enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, se lahko v primeru zaposlitve oziroma opravljanja dela pri drugem delodajalcu oziroma naročniku dela podaljša za čas trajanja pogodbe o zaposlitvi oziroma pogodbe za opravljanje dela, pri čemer skupno trajanje sezonskega dela ne sme preseči šestih mesecev, oziroma v izjemnih primerih, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, sedmih mesecev v koledarskem letu.

(5) Pristojni organ o prošnji tujca za izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljšega od 90 dni, ki je imel v zadnjih petih letih v Republiki Sloveniji vsaj enkrat izdano dovoljenje za sezonsko delo do 90 dni ali enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, odloči čim prej, najpozneje pa v 20 dneh od prejema popolne prošnje.

(6) Glede pristojnosti in postopka izdaje ali podaljšanja enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljšega od 90 dni, se smiselno uporabljajo določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 37.a člena tega zakona.

(7) Tujec, ki ima izdano enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, lahko v času njegove veljavnosti, vendar najkasneje do umika soglasja k enotnemu dovoljenju zamenja delodajalca ali naročnika dela na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Prošnji za podajo soglasja k zamenjavi delodajalca ali naročnika dela, ki jo lahko vloži tujec ali njegov delodajalec oziroma naročnik dela pri

pristojnem organu, je treba priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Pristojni organ po prejemu prošnje po uradni dolžnosti posreduje prošnjo in dokazila organu, pristojnemu za podajo soglasja.

(8) Organ, pristojen za podajo soglasja k zamenjavi delodajalca ali naročnika dela, mora o prošnji za podajo soglasja odločiti v 15 dneh od prejema prošnje iz prejšnjega odstavka. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se ne šteje, da je bilo soglasje podano, niti se ne šteje, da ni bilo podano. Če soglasje ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja, o tem in o razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za zamenjavo delodajalca z odločbo zavrne.

(9) Tujec, ki ima izdano enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, in pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja ali izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnjega dovoljenja za prebivanje, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje enotnega dovoljenja ali prošnje za izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnjega dovoljenja za prebivanje prebiva in dela oziroma je zaposlen v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji. Tujec iz prejšnjega stavka lahko v postopku podaljšanja enotnega dovoljenja ali izdaje enotnega dovoljenja kot nadaljnjega dovoljenja za prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za prebivanje zamenja delodajalca ali naročnika dela na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Glede dokazil, ki jih je treba predložiti k prošnji za podajo soglasja in glede postopka za podajo soglasja se uporabljata sedmi in osmi odstavek tega člena.

(10) Enotno dovoljenje za sezonsko delo se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »sezonsko delo«.

45.b člen

(enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe)

(1) Tujcu, ki želi v Republiki Sloveniji prebivati zaradi opravljanja dela kot oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, se lahko izda enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, če gre za vodstvenega delavca, strokovnjaka ali zaposlenega na usposabljanju, če:

- ima veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji;
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije;
- predloži pogodbo o zaposlitvi in akt o premestitvi;
- pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe;
- ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, tretje, pete, devete, desete, enajste, dvanajste ali trinajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, lahko vloži tujec ali subjekt gostitelj.

(3) Glede pristojnosti in postopka izdaje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, se smiselno uporabljajo določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 37.a člena tega zakona.

(4) Prvo enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, se izda za čas trajanja premestitve, kot je določeno s pogodbo o zaposlitvi in aktom o premestitvi, vendar ne dlje od enega leta.

(5) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »ICT«.

45.c člen

(podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe)

(1) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, se za vodstvenega delavca in strokovnjaka lahko podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda, če tujec ali subjekt gostitelj pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, kot to za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje določa prvi odstavek 36. člena tega zakona, in sicer za čas trajanja premestitve, kot je določeno s pogodbo o zaposlitvi in aktom o premestitvi, pri čemer skupna dolžina prebivanja tujca v Republiki Sloveniji ali na območju držav članic Evropske unije zaradi kratkotrajne ali dolgotrajne premestitve na podlagi izdanega enotnega dovoljenja iz prejšnjega člena ne sme presegati treh let.

(2) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, se za zaposlenega na usposabljanju lahko podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda, če tujec ali subjekt gostitelj pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, kot to za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje določa prvi odstavek 36. člena tega zakona, in sicer za čas trajanja premestitve, kot je določeno s pogodbo o zaposlitvi in aktom o premestitvi, pri čemer skupna dolžina prebivanja tujca v Republiki Sloveniji ali na območju držav članic Evropske unije zaradi kratkotrajne ali dolgotrajne premestitve na podlagi enotnega dovoljenja iz prejšnjega člena ne sme presegati enega leta.

45.č člen

(prebivanje imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega v drugi državi članici Evropske unije – kratkotrajna premestitev)

(1) Tujec z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, lahko v Republiki Sloveniji prebiva in dela v subjektu gostitelju do 90 dni v katerem koli 180-dnevnem obdobju, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180-dnevnem obdobju (v nadaljnjem besedilu: kratkotrajna premestitev), če:

- ima veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji;
- predloži dokazilo, da sta subjekt gostitelj in gospodarska družba s sedežem v tretji državi, iz katere je bil tujec premeščen v povezano družbo s sedežem v drugi državi članici Evropske unije medsebojno povezani;

- je bil pristojni organ v Republiki Sloveniji pisno obveščen (uradno obvestilo) o nameri delodajalca iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije, da bo tujca premestil v subjekta gostitelja, skladno z določbo drugega odstavka tega člena;

- predloži pogodbo o zaposlitvi in akt o premestitvi, iz katerega izhaja datum nastopa kratkotrajne premestitve in njeno predvideno trajanje;

- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tretje, pete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Delodajalec iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije, ki je tujcu prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, mora pristojni organ v Republiki Sloveniji pisno obvestiti o nameri, da bo tujca premestil v subjekt gostitelja takoj, ko je znano, da bo tujec premeščen, oziroma najkasneje v roku osmih dni od dneva nastopa kratkotrajne premestitve v subjektu gostitelju. Uradnemu obvestilu delodajalec priloži dokazilo o izpolnjevanju pogojev iz prve, druge in četrte alineje prejšnjega odstavka.

(3) Tujec z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanim v državi članici Evropske unije, ki je osebi, premeščeni znotraj gospodarske družbe, prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, lahko v Republiki Sloveniji prebiva ter dela v subjektu gostitelju za čas trajanja premestitve v obdobju iz prvega odstavka tega člena po uradnem obvestilu delodajalca iz povezane družbe s sedežem v državi članici Evropske unije o nameravani premestitvi.

(4) Pristojni organ v Republiki Sloveniji tujcu ne dovoli prebivanja v Republiki Sloveniji ter dela v subjektu gostitelju, če:

- niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena;

- tujec v predvidenem obdobju kratkotrajne premestitve doseže najdaljše obdobje dovoljenega prebivanja v Republiki Sloveniji ali na območju držav članic Evropske unije, določeno v prvem oziroma drugem odstavku prejšnjega člena;

- tujec v predvidenem obdobju kratkotrajne premestitve v Republiki Sloveniji doseže najdaljše dovoljeno 90-dnevno prebivanje v kateremkoli 180-dnevnem obdobju, določeno v prvem odstavku tega člena.

(5) Če pristojni organ v Republiki Sloveniji tujcu ne dovoli prebivanja v Republiki Sloveniji ter dela v subjektu gostitelju, najkasneje v 20 dneh od prejema popolnega uradnega obvestila o nameravani premestitvi izda odločbo, s katero kratkotrajno premestitev tujca zavrne. Odločba pristojnega organa, s katero se zavrne kratkotrajna premestitev tujca v Republiko Slovenijo, se vroči tujcu in obvestitelju iz drugega odstavka tega člena. Pristojni organ o zavrnitvi kratkotrajne premestitve preko nacionalne kontaktne točke obvesti tudi pristojni organ države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe.

(6) Če pristojni organ v Republiki Sloveniji tujcu ne dovoli prebivanja v Republiki Sloveniji ter dela v subjektu gostitelju in tujec še ni nastopil kratkotrajne premestitve v subjektu gostitelju, ga delodajalec iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije ne sme premestiti v subjekt gostitelja. Če je tujec že vstopil v Republiko Slovenijo in začel izvajati kratkotrajno premestitev v subjektu gostitelju, preden je delodajalec iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije prejel odločbo pristojnega organa Republike Slovenije, s katero je kratkotrajno premestitev tujca v Republiko Slovenijo zavrnil, mora tujec takoj, najpozneje pa v treh dneh po prejemu odločbe o zavrnitvi kratkotrajne premestitve,

prenehati z delom ali usposabljanjem in se vrniti v državo članico Evropske unije, ki je prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe. Pristojni organ v odločbi o zavrnitvi kratkotrajne premestitve določi, da mora tujec v primeru, če je že vstopil v Republiko Slovenijo in začel izvajati kratkotrajno premestitev, državo zapustiti v roku treh dni po vročitvi odločbe. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve. V tem primeru posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna.

(7) Če tujec z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, pri pristojnem organu druge države članice Evropske unije pravočasno zaprosi za podaljšanje tega dovoljenja, lahko v času odločanja o prošnji prebiva v Republiki Sloveniji in opravlja delo v subjektu gostitelju na podlagi dokazila o vloženi prošnji za podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je vložil v državi članici, ki je prva izdala enotno dovoljenje iz tega namena, vendar največ do poteka dovoljenega 90-dnevnega prebivanja v obdobju, določenem v prvem odstavku tega člena. Če država članica Evropske unije, ki je tujcu prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, dovoljenje podaljša, lahko tujec prebiva in dela v Republiki Sloveniji na podlagi in v času veljavnosti podaljšanega dovoljenja, ki ga je prva izdala druga država članice Evropske unije, vendar največ do poteka dovoljenega 90-dnevnega prebivanja v obdobju, določenem v prvem odstavku tega člena. Če država članica Evropske unije, ki je tujcu prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ne podaljša enotnega dovoljenja, tujec z dnem vročitve odločitve o zavrnitvi podaljšanja enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, preneha s premestitvijo v subjektu gostitelju in mora nemudoma, najpozneje pa v treh dneh od vročitve odločitve o zavrnitvi podaljšanja enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, zapustiti Republiko Slovenijo. Posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna.

(8) Če tujec z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, pri pristojnem organu druge države članice Evropske unije, v obdobju do poteka dovoljenega 90-dnevnega prebivanja, določenem v prvem odstavku tega člena, ne zaprosi za podaljšanje tega dovoljenja, z dnem prenehanja veljavnosti enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, preneha s premestitvijo v subjektu gostitelju in mora nemudoma, najpozneje pa v treh dneh od prenehanja veljavnosti enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, zapustiti Republiko Slovenijo. Posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna.

(9) Tujec iz prvega odstavka tega člena, ki mu je enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, prva izdala država članica Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, mora pri vstopu v Republiko Slovenijo poleg veljavnega enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala država članica Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, in veljavne potne listine predložiti tudi kopijo uradnega obvestila iz tretje alineje prvega odstavka tega člena.

45.d člen

(prebivanje imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega v drugi državi članici Evropske unije – dolgotrajna premestitev)

(1) Tujec z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, lahko vstopi v Republiko Slovenijo z veljavno potno listino, ter v 30 dneh od dneva vstopa v državo pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vloži prošnjo za izdajo enotnega dovoljenja za osebo,

premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi premestitve, daljše od 90 dni (v nadaljnjem besedilu: dolgotrajna premestitev). Prošnjo lahko vloži tudi subjekt gostitelj, pri pristojnem organu, kjer je sedež subjekta gostitelja. Pristojni organ tujcu z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, izda potrdilo o vloženi prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje in tujcu dovoljuje, da v Republiki Sloveniji prebiva in dela do pravnomočne odločitve o prošnji. Če je tujec že kratkotrajno premeščen, lahko v času odločanja o prošnji opravlja delo, če še ni poteklo dovoljeno obdobje prebivanja in dela tujca v subjektu gostitelju v skladu z določbo prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve se tujcu izda, če:

- ima veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji;

- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije;

- predloži pogodbo o zaposlitvi in akt o premestitvi;

- pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k dolgotrajni premestitvi;

- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, tretje, pete, desete, enajste, dvanajste ali trinajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona in ne obstajajo razlogi za zavrnitev, določeni v četrtem odstavku tega člena;

- ima tujec veljavno enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije;

- je bila prošnja za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, vložena pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji najmanj 20 dni pred iztekom kratkotrajne premestitve, v primeru, da je tujec že kratkotrajno premeščen.

(3) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, se izda za čas trajanja premestitve, kot je določeno s pogodbo o zaposlitvi in aktom o premestitvi.

(4) Pristojni organ zavrne izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, če:

- niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena;

- je že poteklo najdaljše obdobje prebivanja tujca v Republiki Sloveniji ali na območju držav članic Evropske unije, določeno v prvem in drugem odstavku 45.c člena tega zakona;

- je bilo uradno obvestilo delodajalca iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije o kratkotrajni premestitvi tujca vloženo istočasno kot prošnja za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve;

- veljavnost enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, poteče med postopkom pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji;

- je obdobje premestitve v subjektu gostitelju daljše od obdobja premestitve v državi članici Evropske unije, ki je tujcu prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe.

(5) Če tujcu pristojni organ v Republiki Sloveniji zavrne izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, ali če se v postopku ugotovi, da tujec ne prebiva v Republiki Sloveniji v skladu z namenom, zaradi katerega je bilo enotno dovoljenje izdano, ali če je bilo enotno dovoljenje razveljavljeno iz razlogov iz prvega odstavka 56. člena tega zakona, mora tujec takoj prenehati z delom ali usposabljanjem v subjektu gostitelju in se nemudoma, najpozneje pa v treh dneh od dokončnosti odločbe, izdane v postopku zavrnitve ali razveljavitve izdaje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, vrniti v državo članico Evropske unije, ki je prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe. V tem primeru posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna.

(6) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, se lahko podaljša pod enakimi pogoji kot se izda, če tujec ali subjekt gostitelj pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, kot to za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje določa prvi odstavek 36. člena tega zakona, če skupna dolžina prebivanja tujca v Republiki Sloveniji ali na območju držav članic Evropske unije ne presega enega leta za zaposlenega na usposabljanju oziroma treh let za vodstvene delavce in strokovnjake in če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja za začasno prebivanje iz četrtega odstavka tega člena.

(7) O odločitvi o prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, pristojni organ Republike Slovenije preko nacionalne kontaktne točke obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe. Odločitev pristojnega organa Republike Slovenije se vroči vlagatelju prošnje iz prvega odstavka tega člena in tujcu, kadar ni vlagatelj.

(8) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »mobile ICT«.

(9) Tujec iz prvega odstavka tega člena, ki mu je enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, prva izdala država članica Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, mora pri vstopu v Republiko Slovenijo poleg veljavnega enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala država članica Evropske unije, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, in veljavne potne listine predložiti tudi dokazilo iz tretje alineje prvega odstavka tega člena.

45.e člen

(prebivanje družinskega člana imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe)

(1) Za družinskega člana tujca, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega na podlagi 45.b člena tega zakona, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(2) Glede izdaje dovoljenja za prebivanje za družinskega člana tujca, imetnika enotnega dovoljenja za osebo premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega na podlagi 45.d člena tega zakona, se smiselno uporabljajo določbe 42. člena tega zakona.

(3) Pristojni organ prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana osebe, premeščene znotraj gospodarske družbe, obravnava istočasno kot prošnjo za izdajo dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe na podlagi 45.b ali 45.d člena tega zakona, če se prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana osebe, premeščene znotraj gospodarske družbe, predloži istočasno.

45.f člen

(ponovni sprejem imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe in njegovih družinskih članov)

(1) Ponovni vstop v Republiko Slovenijo se na zahtevo druge države članice Evropske unije dovoli imetniku enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega na podlagi 45.b člena tega zakona, ki je bilo razveljavljeno oziroma katerega veljavnost je prenehala v obdobju izvajanja kratkotrajne ali dolgotrajne premestitve v drugi državi članice Evropske unije, in njegovim družinskim članom.

(2) Nekdanji imetnik enotnega dovoljenja iz prejšnjega odstavka in njegovi družinski člani lahko najkasneje v petih dneh od dneva vstopa v državo pri pristojnem organu zaprosijo za izdajo dovoljenja za prebivanje iz katerega koli namena. Pristojni organ tujcu izda potrdilo o vloženi prošnji, ki mu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji do dokončne oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja do pravnomočne odločitve o prošnji.

46. člen

(dnevni delovni migranti)

(1) Dnevnemu delovnemu migrantu se lahko izda enotno dovoljenje za dnevnega delovnega migranta.

(2) Enotno dovoljenje za dnevnega delovnega migranta se izda tujcu, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alinee prvega odstavka 55. člena tega zakona in če dokaže, da je dnevni delovni migrant.

(3) Glede postopka izdaje, podaljšanja in veljavnosti enotnega dovoljenja za dnevnega delovnega migranta se uporabljajo določbe 37. in 37.a člena tega zakona, pri čemer se na enotnem dovoljenju za prebivanje in delo vpiše oznaka »dnevni delovni migrant«.

47. člen

Opomba: Spremenjene določbe 47. člena se začnejo uporabljati 21. 11. 2025.

(združitev družine in pravica do celovitosti družine)

(1) Tujcu, ki prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje, in tujcu, ki v Republiki Sloveniji zadnje leto prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje in ima dovoljenje za začasno prebivanje izdano z veljavnostjo najmanj enega leta, se ob pogojih in v skladu s tem zakonom prizna pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci. Tujcu, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja sezonskega dela ali kot dnevni delovni migrant, se pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci, ne prizna. V enoletni rok veljavnega dovoljenja za začasno prebivanje se šteje tudi čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi potrdila o vloženi prošnji za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje. Brez omejitev glede dolžine tujčevega prebivanja v Republiki Sloveniji in veljavnosti njegovega dovoljenja lahko združuje družinske člane tujec, imetnik modre karte EU, tujec, ki ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav, višjega in visokega šolstva, tujec, ki ima izdano dovoljenje za prebivanje na podlagi 38.b člena tega zakona, tujec, ki ima izdano enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, na podlagi 45.b ali 45.d člena tega zakona, tujec z dovoljenjem za začasno prebivanje, če je to v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega organa, tujec, ki ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje za digitalnega nomada, tujec, ki je slovenskega rodu do drugega kolena v ravni vrsti in ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje na podlagi 48. člena tega zakona in tujec, ki je neposredno pred pridobitvijo dovoljenja za prebivanje po tem zakonu prebival v Republiki Sloveniji na podlagi priznane začasne zaščite po zakonu, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb. Pravica do združitve tujca z mladoletnim neporočenim otrokom tujca ali mladoletnim neporočenim otrokom zakonca, partnerja v partnerski zvezi ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, se ob pogojih in v skladu s tem zakonom prizna brez omejitev glede dolžine prebivanja otrokovih staršev ali otrokovega skrbnika v Republiki Sloveniji in veljavnosti njihovega dovoljenja, če imata oba starša oziroma skrbnik izdano dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji oziroma če ima dovoljenje za začasno prebivanje tisti izmed staršev, ki mu je otrok zaupan v varstvo in vzgojo, če starša ne živita skupaj ali če ima otrok samo enega izmed staršev.

(2) Tujec iz prejšnjega odstavka, ki lahko združuje družinske člane, lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje za svoje družinske člane vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Pristojni organ družinskemu članu tujca iz prejšnjega odstavka, ki lahko združuje družinske člane brez omejitev glede dolžine tujčevega prebivanja v Republiki Sloveniji in veljavnosti njegovega dovoljenja za prebivanje, izda potrdilo o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji, če družinski član ob vložitvi prošnje zakonito prebiva na območju Republike Slovenije, razen če ta zakon ne določa drugače.

(3) Za družinske člane tujca se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;

- mladoletni neporočeni otroci tujca;

- mladoletni neporočeni otroci zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;

- starši mladoletnega tujca, s katerim je pred prihodom v Republiko Slovenijo prebival v družinski skupnosti;

- polnoletni neporočeni otroci in starši tujca, zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, katere je tujec, zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika tujca, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine lahko izda in podaljšuje le enemu zakoncu.

(5) Dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine se izda in podaljšuje na prošnjo tujca iz prvega odstavka tega člena, ki mora k prošnji priložiti dokazila o zadostnih sredstvih za preživljanje tistih družinskih članov, ki nameravajo prebivati v državi, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke. Dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine se lahko na prošnjo tujca iz prvega odstavka tega člena podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda, če polnoletni družinski član izpolnjuje pogoj znanja slovenskega jezika na preživetveni ravni, kar dokaže s predložitvijo potrdila o uspešno opravljenem preizkusu iz znanja slovenskega jezika na preživetveni ravni. Obvezni preizkus znanja iz slovenskega jezika na preživetveni ravni izvajajo izobraževalne ustanove oziroma organizacije, ki izvajajo neformalne izobraževalne programe za odrasle za učenje slovenskega jezika. Izvajalci neformalnih izobraževalnih programov za odrasle za učenje slovenskega jezika udeležencu izdajo potrdilo o vpisu v program. Šteje se, da polnoletni družinski član izpolnjuje pogoj znanja slovenskega jezika na preživetveni ravni, če predloži potrdilo o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenščine na vsaj vstopni ravni, kot je določena s Skupnim evropskim jezikovnim okvirom, če je sprejet v javnoveljavne izobraževalne ali študijske programe v Republiki Sloveniji, ki se izvajajo v slovenskem jeziku in omogočajo pridobitev javnoveljavne izobrazbe, ali je končal šolanje na kateri koli stopnji v Republiki Sloveniji ali je končal osnovno ali srednjo šolo s slovenskim učnim jezikom na območjih, na katerih živijo pripadniki avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah, ali če je starejši od 60 let. Pogoj znanja slovenskega jezika na preživetveni ravni izpolnjuje tudi polnoletni družinski član, ki je nepismen, se pa govorno sporazumeva v slovenščini, kar dokaže s potrdilom o uspešno opravljenem izpitu iz govornega sporazumevanja v slovenščini na preživetveni ravni. Pogoja znanja slovenskega jezika na preživetveni ravni ni treba izpolnjevati polnoletnemu družinskemu članu v primerih iz četrtega stavka prvega odstavka tega člena ter polnoletnemu družinskemu članu, ki zaradi okvar zdravja, ki onemogočajo sporazumevanje, ni sposoben opraviti izpita v zahtevani obliki. Dokaz o izpolnjevanju tega pogoja ob zatrjevanem dejanskem stanju nezmožnosti opravljanja izpita se izvede z izvedencem. Stroški, ki nastanejo zaradi izvedbe tega dokaza, so breme tujca.

(6) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine se družinskemu članu tujca, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje, izda z veljavnostjo, kot velja njegovo dovoljenje oziroma do poteka veljavnosti njegovega dovoljenja, vendar ne dlje kot za dve leti, podaljšuje pa za enako časovno obdobje, kot velja njegovo dovoljenje za začasno prebivanje, vendar ne dlje kot za tri leta. Družinskemu članu se lahko dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine podaljša tudi v primeru, če ima tujec, s katerim se družinski član združuje, izdano dovoljenje za začasno prebivanje z veljavnostjo, krajšo od enega leta. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu imetnika modre karte EU izda in podaljšuje za enako časovno obdobje kot velja njegova modra karta EU. Dovoljenje za začasno prebivanje družinskega člana tujca, ki je kot imetnik modre karte EU pridobil dovoljenje za stalno prebivanje, se izda in podaljšuje z veljavnostjo treh let. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje, izda z veljavnostjo dveh let, podaljšuje pa z veljavnostjo do treh let. Mladoletnim neporočenim

otrokom tujca ali njegovega zakonca ali partnerja v partnerski zvezi oziroma partnerski skupnosti ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti in staršem mladoletnega tujca se dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine ne more izdati ali podaljšati za daljši čas od otrokove polnoletnosti.

(7) Družinskim članom tujca se, če izpolnjujejo z zakonom določene pogoje, izda dovoljenje za prebivanje kot nevezano dovoljenje.

(8) Pristojni organ lahko družinskemu članu tujca iz prvega odstavka tega člena podaljša dovoljenje za prebivanje tudi v primeru, če je tujec umrl ali če je zakonska skupnost, partnerska skupnost oziroma partnerska zveza ali dalj časa trajajoča življenjska skupnost prenehala, vendar pa je v Republiki Sloveniji trajala najmanj tri leta. Navedeno dovoljenje se lahko podaljša samo enkrat, z veljavnostjo do enega leta.

(9) Minister, pristojen za izobraževanje, določi kriterije in merila za izobraževalni program iz petega odstavka tega člena, vključno s standardi znanja, ki se preverjajo z obveznim preizkusom znanja slovenskega jezika na preživetveni ravni.

47.a člen

(združitev družine tujca s priznanim statusom begunca v Republiki Sloveniji)

(1) Pravica do združitve družine se prizna tujcu, ki mu je v Republiki Sloveniji priznan status begunca na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: begunec) pod pogojem, da je družina obstajala že pred vstopom begunca v Republiko Slovenijo.

(2) Za družinske člane begunca se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci begunca;
- mladoletni neporočeni otroci zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- polnoletni neporočeni otroci in starši begunca, zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je begunec, zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati;
- starši begunca, ki je mladoletnik brez spremstva.

(3) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu begunca izda na prošnjo begunca, ki mora prošnjo vložiti v 90 dneh od pravnomočnosti odločbe o priznanju statusa begunca pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Begunec mora prošnji priložiti listinske dokaze, ki izkazujejo družinsko vez in istovetnost njegovih družinskih članov. Če begunec ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi ali istovetnosti njegovih družinskih članov in jih ne more pridobiti, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča in podatke o tem, kje v času vložitve prošnje bivajo, ter navesti razlog, zakaj listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi ali istovetnosti družinskih članov ne more pridobiti. Prošnji mora priložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za preverjanje

družinskih vezi in istovetnosti družinskih članov podatke o družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pred posredovanjem podatkov mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij, pristojni organ pridobi pisno izjavo te organizacije, da bo podatke varovala pred organi izvorne države.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika begunca, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. Posebne okoliščine so podane, kadar obstoji življenjska skupnost med drugimi sorodniki, ki je zaradi specifičnih dejanskih okoliščin v bistvenem podobna primarni družini oziroma ima enako funkcijo kot jo ima primarna družina, kar pomeni predvsem pristne družinske vezi med družinskimi člani, fizično skrb, varstvo, zaščito, čustveno podporo in finančno odvisnost.

(5) Pri preverjanju družinskih vezi in istovetnosti družinskih članov ima begunec, ki ne razume slovenskega jezika, pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja za jezik, ki ga razume. Sredstva za prevajanje in tolmačenje zagotavlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(6) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu begunca, katerega istovetnost ni sporna, lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete, enajste in dvanajste alinee prvega odstavka 55. člena tega zakona. V postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje, začetem v roku iz tretjega odstavka tega člena, je begunec oproščen plačila stroškov tiskovine za samostojno listino, v obliki katere se dovoljenje za stalno prebivanje izda njegovemu družinskemu članu. V primeru dvoma, da je združitev mladoletnika brez spremstva z družinskim članom v mladoletnikovo korist, pristojni organ o tem pridobi tudi mnenje pristojnega centra za socialno delo. Če se v postopku ugotovi, da združitev mladoletnika brez spremstva z družinskim članom ni v mladoletnikovo korist, se dovoljenje za stalno prebivanje družinskemu članu ne izda.

(7) Če begunec prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ne vloži v roku iz tretjega odstavka tega člena, se družinskemu članu, katerega istovetnost ni sporna, dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda, če družinski član izpolnjuje pogoje, določene za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, pri čemer sredstva za preživljanje, s katerimi se izkazuje preživljanje družinskih članov, mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke, in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete, enajste in dvanajste alinee prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(8) V postopku izdaje in pri vročitvi dovoljenja za stalno prebivanje družinskemu članu begunca se osebni podatki begunca in njegovega družinskega člana varujejo pred organi njune izvorne države.

(9) Izdano dovoljenje za stalno prebivanje družinskemu članu begunca vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije, če družinski član še ne prebiva v Republiki Sloveniji, oziroma ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že prebiva v Republiki Sloveniji. Če družinski član prebiva v državi, v kateri Republika Slovenija nima diplomatskega predstavništva ali konzulata, mu dovoljenje za stalno prebivanje lahko vroči mednarodna organizacija, ki deluje na področju migracij, če begunec s tem soglaša in krije stroške vročitve. Odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za stalno prebivanje, sklep o ustavitvi postopka, sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana begunca, vroči beguncu ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(10) Za družinskega člana begunca, ki je to postal po vstopu begunca v Republiko Slovenijo, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz prejšnjega člena.

(11) V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za stalno prebivanje zaradi združitve družine lahko izda le enemu zakoncu.

47.b člen

(združitev družine tujca, ki ima v Republiki Sloveniji priznano subsidiarno zaščito)

(1) Tujcu, kateremu je v Republiki Sloveniji priznana subsidiarna zaščita na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: oseba s priznano subsidiarno zaščito) za več kot eno leto, se prizna pravica do združitve družine z družinskimi člani, ki so tujci, pod pogojem, da je družina obstajala že pred vstopom osebe s priznano subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo. Osebi s subsidiarno zaščito, priznano za eno leto, se pravica do združitve družine prizna, ko ji je subsidiarna zaščita podaljšana skladno z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito.

(2) Za družinske člane osebe s priznano subsidiarno zaščito se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci osebe s priznano subsidiarno zaščito;
- mladoletni neporočeni otroci zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- polnoletni neporočeni otroci in starši osebe s priznano subsidiarno zaščito, zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je oseba s priznano subsidiarno zaščito, zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati;
- starši osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki je mladoletnik brez spremstva.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito, katerega istovetnost ni sporna, izda na prošnjo osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki mora prošnjo vložiti v 90 dneh od pravnomočnosti priznanja statusa subsidiarne zaščite pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Oseba s priznano subsidiarno zaščito mora prošnji priložiti listinske dokaze, ki izkazujejo družinsko vez in istovetnost njegovih družinskih članov. Če oseba s priznano subsidiarno zaščito ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi ali istovetnosti njegovih družinskih članov in jih ne more pridobiti, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča in podatke o tem, kje v času vložitve prošnje bivajo, ter navesti razlog, zakaj listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi ali istovetnosti družinskih članov ne more pridobiti. Prošnji mora priložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za preverjanje družinskih vezi in istovetnosti družinskih članov podatke o družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pred posredovanjem podatkov

mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij, pristojni organ pridobi pisno izjavo te organizacije, da bo podatke varovala pred organi izvorne države.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika osebe s priznano subsidiarno zaščito, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. Posebne okoliščine so podane, kadar obstoji življenjska skupnost med drugimi sorodniki, ki je zaradi specifičnih dejanskih okoliščin v bistvenem podobna primarni družini oziroma ima enako funkcijo, kot jo ima primarna družina, kar pomeni predvsem pristne družinske vezi med družinskimi člani, fizično skrb, varstvo, zaščito, čustveno podporo in finančno odvisnost.

(5) Pri preverjanju družinskih vezi in istovetnosti družinskih članov ima oseba s priznano subsidiarno zaščito, ki ne razume slovenskega jezika, pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja za jezik, ki ga razume. Sredstva za prevajanje in tolmačenje zagotavlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(6) Če oseba s priznano subsidiarno zaščito prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje ne vloži v roku iz tretjega odstavka tega člena, se družinskemu članu, katerega istovetnost ni sporna, dovoljenje za začasno prebivanje lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona in če družinski član izpolnjuje pogoje, določene za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, pri čemer sredstva za preživljanje, s katerimi izkazuje preživljanje družinskih članov, mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke. V primeru dvoma, da je združitev mladoletnika brez spremstva z družinskim članom v mladoletnikovo korist, pristojni organ o tem pridobi tudi mnenje pristojnega centra za socialno delo. Če se v postopku ugotovi, da združitev mladoletnika brez spremstva z družinskim članom ni v mladoletnikovo korist, se dovoljenje za začasno prebivanje družinskemu članu ne izda.

(7) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito, katere istovetnost ni sporna, lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete, enajste in dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Dovoljenje za začasno prebivanje se izda za čas trajanja subsidiarne zaščite tujca iz prvega odstavka tega člena in se podaljšuje pod enakimi pogoji, kot se izda, za enako časovno obdobje, kot se podaljša subsidiarna zaščita tujcu iz prvega odstavka tega člena. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito lahko podaljša tudi v primeru, če je oseba s priznano subsidiarno zaščito umrla ali če je zakonska skupnost oziroma partnerska zveza ali dalj časa trajajoča življenjska skupnost prenehala, vendar pa je v Republiki Sloveniji trajala najmanj tri leta. V teh primerih se dovoljenje za začasno prebivanje družinskemu članu lahko podaljša samo enkrat, z veljavnostjo do enega leta. Pristojni organ postopek podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu s sklepom prekine do pravnomočne odločitve o prošnji za podaljšanje subsidiarne zaščite tujcu, ki mu je priznana pravica do združitve družine z družinskimi člani v skladu s tem členom. Postopek podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu se nadaljuje, ko postane odločitev o tem predhodnem vprašanju pravnomočna. V postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, začetem v roku iz tretjega odstavka tega člena, in podaljšanja tega dovoljenja, je oseba s priznano subsidiarno zaščito oproščena plačila stroškov tiskovine za samostojno listino, v obliki katere se dovoljenje za začasno prebivanje izda njegovemu družinskemu članu.

(8) V postopku izdaje in pri vročitvi dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito se osebni podatki osebe s priznano subsidiarno zaščito in njegovega družinskega člana varujejo pred organi njune izvorne države.

(9) Izdano dovoljenje za začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije, če oseba biva v tujini, oziroma ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že biva v Republiki Sloveniji. Če družinski član prebiva v državi, v kateri Republika Slovenija nima diplomatskega predstavništva ali konzulata, mu dovoljenje za začasno prebivanje lahko vroči mednarodna organizacija, ki deluje na področju migracij, če oseba s priznano subsidiarno zaščito s tem soglaša in krije stroške vročitve. Odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, sklep o ustavitvi postopka, sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana osebe s priznano subsidiarno zaščito, vroči osebi s priznano mednarodno zaščito ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(10) Za družinskega člana osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki je to postal po vstopu osebe s priznano subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(11) V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine lahko izda le enemu zakoncu.

(12) Tujec, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje kot družinski član osebe s priznano subsidiarno zaščito, ali tujec, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje kot družinski član tujca iz prejšnjega člena, je na področju zdravstvenega varstva, socialnega varstva, izobraževanja in zaposlovanja, izenačen z državljani Republike Slovenije.

48. člen

(rezidenti za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije, njihovi družinski člani in tujci slovenskega rodu)

(1) Tujcu, ki ima v drugi državi članici Evropske unije status rezidenta za daljši čas in želi v Republiki Sloveniji prebivati zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela, opravljanja dela kot napoteni delavec ali bo dnevni delovni migrant, se lahko izda enotno dovoljenje zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela, opravljanja dela kot napoteni delavec ali za dnevnega delovnega migranta, če izpolnjuje pogoje, določene v tretjem odstavku 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja po posameznem namenu, če izpolnjuje pogoje, opredeljene v tem zakonu pri posamezni vrsti enotnega dovoljenja ter če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za zaposlitev ali delo, samozaposlitev, opravljanje sezonskega dela ali dela kot dnevni delovni migrant, ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja po posameznem namenu, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja. Tujcu, ki ima v drugi državi članici Evropske unije status rezidenta za daljši čas in želi v Republiki Sloveniji prebivati zaradi študija ali iz drugih utemeljenih razlogov, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje če izpolnjuje pogoje, določene v tretjem odstavku 33. člena tega zakona in pogoje, določene s tem zakonom za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija ali iz drugih utemeljenih razlogov, ter če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona.

(2) Tujcu iz prejšnjega odstavka, razen tujcu, ki je dnevni delovni migrant in tujcu, ki namerava v Republiki Sloveniji prebivati zaradi opravljanja sezonskega dela ali opravljanja dela kot napoteni delavec, se ob pogojih in v skladu s tem zakonom prizna pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci, če imajo v

drugi državi članici Evropske unije status rezidenta za daljši čas ali druge vrste dovoljenje za prebivanje in če so s tujcem iz prejšnjega odstavka v državi članici Evropske unije, kjer ima tujec status rezidenta za daljši čas, prebivali v družinski skupnosti.

(3) Rezident za daljši čas in njegovi družinski člani iz prejšnjega odstavka lahko prebivajo na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja, če je ta krajša. Če želijo na območju Republike Slovenije prebivati dlje, mora rezident za daljši čas zase in za družinske člane pred pretekom dovoljenega prebivanja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji zaprositi za izdajo enotnega dovoljenja zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela, opravljanja dela kot napoteni delavec ali za dnevnega delovnega migranta oziroma dovoljenja za začasno prebivanje. Za izdajo enotnega dovoljenja po posameznem namenu oziroma dovoljenja za začasno prebivanje lahko zase in za družinske člane zaprosi tudi pred prihodom v Republiko Slovenijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v državi članici Evropske unije, v kateri ima status rezidenta za daljši čas. Če so prošnje vložene pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, lahko rezident za daljši čas in njegovi družinski člani iz prejšnjega odstavka vstopijo v Republiko Slovenijo že pred odločitvijo o prošnjah, o čemer morajo po prihodu obvestiti organ v Republiki Sloveniji, pristojen za odločitev o prošnjah. O vloženi prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela, opravljanja dela kot napoteni delavec ali za dnevnega delovnega migranta oziroma dovoljenja za začasno prebivanje pristojni organ v Republiki Sloveniji ali diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji oziroma v primeru prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, iz drugih utemeljenih razlogov ali za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinske člane iz prejšnjega odstavka, do dokončne odločitve o prošnji. Izdano enotno dovoljenje zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela, opravljanja dela kot napoteni delavec ali za dnevnega delovnega migranta oziroma dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje enotnega dovoljenja po posameznem namenu oziroma dovoljenja za začasno prebivanje, se rezidentu za daljši čas in njegovim družinskim članom, ki že prebivajo na območju Republike Slovenije, vroči pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(4) Glede izdaje in podaljšanja enotnega dovoljenja rezidentu za daljši čas se uporabljajo določbe 37., 37.a, 37.b, 45. in 45.a člena tega zakona. Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija ali iz drugih utemeljenih razlogov se rezidentu za daljši čas izda in podaljšuje za čas, ki je potreben za izpolnitev namena bivanja in v skladu z veljavnostjo, opredeljeno v tem zakonu pri posamezni vrsti dovoljenja za začasno prebivanje. Družinskemu članu se dovoljenje za začasno prebivanje izda in podaljšuje za enako časovno obdobje kot rezidentu za daljši čas. Rezident za daljši čas lahko prebiva v Republiki Sloveniji samo v skladu z namenom, zaradi katerega mu je bilo izdano enotno dovoljenje oziroma dovoljenje za začasno prebivanje.

(5) O izdanem enotnem dovoljenju zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela, opravljanja dela kot napoteni delavec ali za dnevnega delovnega migranta, dovoljenju za začasno ali stalno prebivanje, podaljšanju enotnega dovoljenja oziroma dovoljenja za začasno prebivanje, izdani odločbi ali sklepu ter odstranitvi rezidenta za daljši čas in njegovih družinskih članov mora pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke obvestiti pristojni organ druge države članice Evropske unije, v kateri ima tujec status rezidenta za daljši čas.

(6) Za družinske člane rezidenta za daljši čas, ki imajo v drugi državi članici Evropske unije dovoljenje za prebivanje, vendar z njim v državi članici Evropske unije, v kateri ima status rezidenta za daljši čas, niso prebivali v družinski skupnosti in za njegove družinske člane, ki v drugi državi članici Evropske unije nimajo dovoljenja za prebivanje, se glede izdaje

dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona. Ta ureditev se uporablja tudi za družinske člane rezidenta za daljši čas, ki so njegovi družinski člani postali zatem, ko je zapustil državo članico Evropske unije, v kateri ima status rezidenta za daljši čas.

(7) Tujcu, ki je slovenskega rodu do drugega kolena v ravni vrsti in ki želi prebivati v Republiki Sloveniji, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona.

(8) Tujec, ki je slovenskega rodu do drugega kolena v ravni vrsti in ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Tujec lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega 90 dnevnega prebivanja oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje ali vizuma, če je ta krajša. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

49. člen

(otroci tujcev, rojeni v Republiki Sloveniji)

(1) Otrok tujca, rojen v Republiki Sloveniji, ki ne pridobi slovenskega državljanstva, v prvih dveh mesecih od rojstva ne potrebuje dovoljenja za prebivanje.

(2) Upravna enota, na območju katere otrok prebiva, otroku iz prejšnjega odstavka najkasneje v dveh mesecih od rojstva po uradni dolžnosti izda dovoljenje za prebivanje, ki velja oziroma se po uradni dolžnosti podaljšuje toliko časa, kolikor ima dovoljenje ali se podaljšuje dovoljenje otrokovi materi ali otrokovemu očetu oziroma skrbniku do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti.

(3) Upravna enota, na območju katere otrok prebiva, izda po uradni dolžnosti dovoljenje za stalno prebivanje otroku iz prvega odstavka tega člena, ob pogoju, da ima vsaj eden od staršev dovoljenje za stalno prebivanje ali potrdilo o prijavi stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji oziroma katerega skrbnik je slovenski državljan, državljan EU s potrdilom o prijavi stalnega prebivanja ali tujec z dovoljenjem za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji.

(4) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za otroka osebe, ki ji je v Republiki Sloveniji priznana mednarodna zaščita, rojenega v Republiki Sloveniji. Upravna enota, na območju katere otrok prebiva, po uradni dolžnosti izda dovoljenje za stalno prebivanje otroku iz prvega odstavka tega člena ob pogoju, da ima vsaj eden od staršev oziroma skrbnikov priznan status begunca. Upravna enota, na območju katere otrok prebiva, izda po uradni dolžnosti dovoljenje za začasno prebivanje otroku iz prvega odstavka tega člena ob pogoju, da ima vsaj eden od staršev oziroma skrbnikov priznan status subsidiarne zaščite. Dovoljenje za začasno prebivanje velja oziroma se po uradni dolžnosti podaljšuje toliko časa, kolikor ima status subsidiarne zaščite ali se ta podaljšuje otrokovi materi ali otrokovemu očetu oziroma skrbniku do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti.

(5) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje, izdano v skladu s tem členom, in dovoljenje za stalno prebivanje, izdano v skladu s tem členom otroku, ki v času odločanja o izdaji dovoljenja za stalno prebivanje ne prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavnega dovoljenja za začasno prebivanje, velja od otrokovega rojstva dalje.

(6) Za vročitev dovoljenja za prebivanje, izdanega na podlagi tega člena, se smiselno uporablja peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.

49.a člen

(otroci oseb s priznano mednarodno zaščito, rojeni v tujini)

(1) Otrok osebe s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, ki je rojen v tujini po tem, ko je bila vsaj enemu izmed staršev oziroma skrbniku priznana mednarodna zaščita v Republiki Sloveniji, in ki ne pridobi slovenskega državljanstva, v prvih dveh mesecih od vstopa v Republiko Slovenijo ne potrebuje dovoljenja za prebivanje.

(2) Pristojni organ na prošnjo otrokove matere ali očeta oziroma skrbnika izda dovoljenje za stalno prebivanje, če ima vsaj eden izmed staršev oziroma skrbnik v Republiki Sloveniji priznan status begunca in prebiva v Republiki Sloveniji, oziroma dovoljenje za začasno prebivanje, če ima vsaj eden izmed staršev oziroma skrbnik v Republiki Sloveniji priznan status subsidiarne zaščite in prebiva v Republiki Sloveniji. V postopku je treba predložiti izpisek iz matične knjige iz tujine o rojstvu otroka, če tega ni mogoče pridobiti, pa drugo listino, ki dokazuje rojstvo otroka v tujini. Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano otroku osebe s priznano subsidiarno zaščito, velja za čas priznanja statusa subsidiarne zaščite otrokovi materi ali očetu oziroma skrbniku in se po uradni dolžnosti podaljšuje za čas, kot je bil podaljšan status subsidiarne zaščite staršu oziroma skrbniku oziroma največ do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti.

(3) Prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje iz prejšnjega odstavka se vloži pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji v dveh mesecih od vstopa otroka v Republiko Slovenijo. Pristojni organ o pravočasno vloženi prošnji tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje otroka do pravnomočne odločitve o prošnji.

(4) Za vročitev dovoljenja za prebivanje, izdanega na podlagi tega člena, se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.

50. člen

(žrtve trgovine z ljudmi, žrtve nezakonitega zaposlovanja in žrtve družinskega nasilja)

(1) Žrtvi trgovine z ljudmi, ki v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito, policija na njeno prošnjo ali po uradni dolžnosti dovoli zadrževanje za čas 90 dni, da se odloči, ali bo sodelovala kot priča v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja trgovine z ljudmi. Za enako časovno obdobje policija na njeno prošnjo ali po uradni dolžnosti dovoli zadrževanje tudi žrtvi nezakonitega zaposlovanja, da se odloči, ali bo sodelovala kot priča v kazenskem postopku zoper delodajalca zaradi kaznivega dejanja nezakonite zaposlitve ali če je zoper delodajalca vložila tožbo za uveljavljanje pravic iz delovnega razmerja. Za enako časovno obdobje policija na njeno prošnjo ali po uradni dolžnosti dovoli zadrževanje tudi žrtvi družinskega nasilja, da se odloči, ali bo sodelovala s pristojnimi organi pri preiskavi ali kot priča v kazenskem postopku zaradi družinskega nasilja. Žrtvi trgovine z ljudmi, ki v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito, in žrtvi družinskega nasilja, policija, na njeno prošnjo dovoli

zadrževanje za čas 90 dni tudi v primeru, ko žrtev izkaže obstoj osebnih okoliščin, ki utemeljujejo njeno prebivanje v Republiki Sloveniji. Iz utemeljenih razlogov se lahko žrtvi trgovine z ljudmi, žrtvi nezakonitega zaposlovanja in žrtvi družinskega nasilja dovolitev zadrževanja podaljša za čas do 90 dni.

(2) Zadrževanje se lahko zavrne, če bi prebivanje žrtve trgovine z ljudmi, žrtve nezakonitega zaposlovanja ali prebivanje žrtve družinskega nasilja v Republiki Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njeno prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj.

(3) V času dovoljenega zadrževanja imajo žrtev trgovine z ljudmi, žrtev nezakonitega zaposlovanja in žrtve družinskega nasilja pravice, ki so po tem zakonu zagotovljene tujcem z dovoljenim začasnim zadrževanjem in pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja. Policija in nevladne organizacije jih morajo seznaniti z možnostjo in pogoji za pridobitev dovoljenja za prebivanje, v primeru žrtve trgovine z ljudmi, žrtve nezakonitega zaposlovanja in žrtve družinskega nasilja, ki je mladoletnik brez spremstva, storijo tudi vse potrebno, da se kar najhitreje vzpostavi stik z njeno družino.

(4) Žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi družinskega nasilja se ne glede na druge pogoje, določene v tem zakonu, za izdajo dovoljenja za prebivanje lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če je pripravljena sodelovati kot priča v kazenskem postopku, kar potrdi pristojni državni tožilec, in v primeru obstoja osebnih okoliščin, ki utemeljujejo njeno prebivanje v Republiki Sloveniji. Žrtvi nezakonitega zaposlovanja se ne glede na druge pogoje, določene v tem zakonu, za izdajo dovoljenja za prebivanje, lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če je pripravljena sodelovati kot priča v kazenskem postopku, kar potrdi pristojni državni tožilec, in v primeru, če je zoper delodajalca vložila tožbo za uveljavljanje pravic iz delovnega razmerja in je njena prisotnost na ozemlju Republike Slovenije pomembna za sodni postopek, kar potrdi pristojno sodišče.

(5) Dovoljenje za začasno prebivanje se žrtvi trgovine z ljudmi, žrtvi nezakonitega zaposlovanja in žrtvi družinskega nasilja ne izda, če:

- niso izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka;

- bi njeno prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njeno prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;

- se v postopku izdaje dovoljenja ugotovi, da izvaja žrtev trgovine z ljudmi samovoljno stike z osumljencem, obdolžencem ali obtožencem kaznivega dejanja, žrtev nezakonitega zaposlovanja pa samovoljne stike z delodajalcem, ki je osumljen, obdolžen ali obtožen kaznivega dejanja nezakonitega zaposlovanja;

- če v postopku izdaje dovoljenja obstaja utemeljen sum, da je kazenska ovadba žrtve kriva ali utemeljeno sklepanje, da je njeno sodelovanje lažno.

(6) Prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje morajo žrtev trgovine z ljudmi, žrtev nezakonitega zaposlovanja in žrtev družinskega nasilja vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred pretekom roka, do katerega jim je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji, oziroma pred pretekom dovoljenega prebivanja, če žrtev trgovine z ljudmi v Republiki Sloveniji ali žrtev družinskega nasilja prebiva zakonito na drugi podlagi. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ žrtvi trgovine z ljudmi, žrtvi nezakonitega zaposlovanja in žrtvi družinskega nasilja izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno

prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Žrtev trgovine z ljudmi, žrtev nezakonitega zaposlovanja in žrtev družinskega nasilja, ki nima sredstev za preživljanje, je v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje oproščena plačila upravne takse, plačila tiskovin ter stroškov tolmačenja in prevajanja.

(7) Dovoljenje za začasno prebivanje se žrtvi trgovine z ljudmi, žrtvi nezakonitega zaposlovanja in žrtvi družinskega nasilja izda za predviden čas kazenskega postopka, vendar ne manj kot za šest mesecev in ne več kot za eno leto. Dovoljenje za začasno prebivanje se do konca kazenskega postopka in ob izpolnjevanju pogojev iz tega člena lahko na prošnjo žrtve trgovine z ljudmi, žrtve nezakonitega zaposlovanja in žrtve družinskega nasilja podaljšuje z veljavnostjo do enega leta. Dovoljenje za začasno prebivanje se žrtvi trgovine z ljudmi in žrtvi družinskega nasilja v primeru obstoja osebnih okoliščin, ki utemeljujejo njeno prebivanje v Republiki Sloveniji, izda za čas trajanja teh okoliščin, vendar ne dlje kot za eno leto, in se lahko na njeno prošnjo podaljšuje z veljavnostjo do enega leta. Žrtvi nezakonitega zaposlovanja, kateri delodajalec ni izplačal neporavnanih plačil, se lahko na njeno prošnjo, ob izpolnjevanju pogojev iz tega člena in predložitvi dokazila o vloženi tožbi za povrnitev neporavnanih plačil pred pristojnim sodiščem, dovoljenje za začasno prebivanje podaljšuje tudi po koncu kazenskega postopka z veljavnostjo do enega leta. V primeru izplačila neporavnanih plačil pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje, mora žrtev nezakonitega zaposlovanja o izplačilu obvestiti upravno enoto, ki je dovoljenje za prebivanje izdala ali upravno enoto, na območju katere prebiva.

(8) Žrtev trgovine z ljudmi, žrtev nezakonitega zaposlovanja in žrtev družinskega nasilja, ki ji je izdano dovoljenje za začasno prebivanje ali potrdilo o pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje iz tega člena in ki nima sredstev za preživljanje, ima pravico do nujnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, in do izplačila socialno varstvenih prejemkov v višini in na način, kot jih za izplačilo socialno varstvenih prejemkov določa zakona, ki ureja socialno varstvene prejemke. Sredstva za izplačilo socialno varstvenih prejemkov zagotavlja in izplačuje ministrstvo, pristojno za socialne zadeve. V času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje se žrtev trgovine z ljudmi in žrtev družinskega nasilja lahko zaposli ali opravlja delo v Republiki Sloveniji pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, žrtev nezakonitega zaposlovanja pa se lahko pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, v času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje zaposli ali opravlja delo tudi pri drugem delodajalcu.

Opomba: Spremenjena določba osmega odstavka 50. člena se začne uporabljati 1. 7. 2025.

(9) Žrtvi trgovine z ljudmi, žrtvi nezakonitega zaposlovanja in žrtvi družinskega nasilja se lahko izda nadaljnje dovoljenje za začasno prebivanje iz drugega namena prebivanja v Republiki Sloveniji, če so izpolnjeni pogoji za izdajo tega dovoljenja. Prošnja za izdajo nadaljnjega dovoljenja mora biti vložena pred potekom veljavnosti prejšnjega dovoljenja.

51. člen

(dovoljenje za prebivanje iz drugih utemeljenih razlogov in zaradi interesa Republike Slovenije)

(1) Tujcu, ki v skladu z zakonom, mednarodnimi akti ali mednarodnimi načeli ali običaji izkaže utemeljen razlog, zaradi katerega je njegovo bivanje v Republiki Sloveniji upravičeno, lahko pristojni organ izda dovoljenje za začasno prebivanje in sicer za čas

nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, vendar ne dlje od enega leta. Za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec izpolnjevati tudi ostale pogoje za izdajo dovoljenja za prebivanje po tem zakonu.

(2) Tujcu, kateremu je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev, ker njegova odstranitev iz države v skladu z 72. členom tega zakona ni dovoljena in katerega istovetnost ni sporna, in tujcu, kateremu je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev in njegova odstranitev iz države še vedno ni možna in pri njem obstajajo drugi utemeljeni razlogi in posebne osebne okoliščine, ki utemeljujejo njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji, in katerega istovetnost ni sporna, lahko pristojni organ izda dovoljenje za začasno prebivanje z veljavnostjo dveh let. Prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vložiti pred potekom roka, do katerega mu je dovoljeno zadrževanje. Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko izda, če so izpolnjeni pogoji, določeni v tem odstavku za izdajo dovoljenja za prebivanje in če pri tujcu ne obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali ne obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj. Dovoljenje se lahko izda ne glede na določbo devete alinee prvega odstavka 55. člena tega zakona in vroči pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, ki je dovoljenje izdal. Tujec z dovoljenjem za začasno prebivanje se lahko v času veljavnosti tega dovoljenja v Republiki Sloveniji tudi zaposli ali opravlja delo pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Tujec, ki mu je izdano dovoljenje za začasno prebivanje ali potrdilo o pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje iz tega člena in ki nima sredstev za preživljanje, ima pravico do nujnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, in do izplačila socialno varstvenih prejemkov v višini in na način, kot jih za izplačilo socialno varstvenih prejemkov določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke. Sredstva za izplačilo socialno varstvenih prejemkov zagotavlja in izplačuje ministrstvo, pristojno za socialne zadeve. Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano tujcu, kateremu je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev, ker njegova odstranitev iz države v skladu z 72. členom tega zakona ni dovoljena in katerega istovetnost ni sporna, lahko pristojni organ podaljšuje z veljavnostjo dveh let pod pogojem, da odstranitev tujca iz države v skladu z 72. členom tega zakona še vedno ni dovoljena, kar potrdi policija, in če ni razloga za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tega odstavka. Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano tujcu, kateremu je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev in njegova odstranitev iz države še vedno ni možna in pri njem obstajajo drugi utemeljeni razlogi in posebne osebne okoliščine, ki utemeljujejo njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji, in katerega istovetnost ni sporna, lahko pristojni organ podaljšuje z veljavnostjo dveh let pod pogojem, da njegova odstranitev iz države še vedno ni možna, kar potrdi policija, in pri njem obstajajo drugi utemeljeni razlogi in posebne osebne okoliščine, ki utemeljujejo njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji, in če ni razloga za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tega odstavka. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo in podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje izda pristojni organ tujcu potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Tujec, ki nima sredstev za preživljanje, je v postopku izdaje in podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje na podlagi tega odstavka oproščen plačila upravne takse in tiskovin.

Opomba: Spremenjena določba drugega odstavka 51. člena se začne uporabljati 1. 7. 2025.

(3) Tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, vendar ne dlje od petih let. Vlada Republike Slovenije na predlog zainteresiranega ministrstva ali drugega državnega organa izda sklep, da obstaja interes

Republike Slovenije za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje tujcu. V predlogu mora zainteresirano ministrstvo ali drug državni organ utemeljiti obstoj interesa in priložiti soglasje tujca za uvedbo postopka za izdajo dovoljenja za prebivanje ter dokazila, da ima tujec zadostna sredstva za preživljanje in ustrezno zdravstveno zavarovanje oziroma zagotoviti ta sredstva v višini zneska osnovnega minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji za ves čas veljavnosti dovoljenja za prebivanje. Na podlagi sklepa Vlade Republike Slovenije ministrstvo, pristojno za notranje zadeve po uradni dolžnosti uvede postopek izdaje dovoljenja za začasno prebivanje. Stranki v postopku izdaje dovoljenja za prebivanje sta tujec in zainteresirano ministrstvo ali drug državni organ. Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko izda, če so izpolnjeni pogoji, določeni v tem odstavku za izdajo dovoljenja za prebivanje in če pri tujcu ne obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali ne obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj ali če se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ne ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe. Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se lahko izda tudi tujcu, ki dejansko že biva v Republiki Sloveniji. V tem primeru se tujcu prvo dovoljenje za začasno prebivanje vroči pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve.

51.a člen

Datum začetka uporabe: 21.11.2025

(dovoljenje za začasno prebivanje za digitalnega nomada)

(1) Tujcu se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje za digitalnega nomada, če:

- ni državljan EU ali državljan države članice Evropskega gospodarskega prostora in je zaposlen ali opravlja delo na podlagi sklenjene pogodbe civilnega prava pri poslovnem subjektu s sedežem izven Republike Slovenije ali opravlja delo kot samozaposlena oseba v tujini, pri čemer delo opravlja na daljavo prek komunikacijske tehnologije,

- ima veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji,

- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije,

- ima zadostna sredstva za preživljanje v času prebivanja v državi, mesečno najmanj v višini dvakratnika povprečne mesečne neto plače v Republiki Sloveniji, nazadnje objavljene v Uradnem listu Republike Slovenije,

- ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Tujec mora prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za digitalnega nomada vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, če zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ

Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, ali vizuma D, ki ga izda druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, pa lahko vloži prošnjo tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(3) Tujec iz prejšnjega odstavka, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji, mora prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za digitalnega nomada vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega prebivanja v Republiki Sloveniji. O pravočasno vloženi prošnji pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Izdano potrdilo dovoljuje tujcu prebivanje v Republiki Sloveniji kot digitalnemu nomadu. Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje za digitalnega nomada pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, vroči pri organu, ki je dovoljenje izdal.

(4) Dovoljenje za začasno prebivanje za digitalnega nomada se izda za čas trajanja pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe civilnega prava, vendar ne dlje kot za eno leto, samozaposlenemu pa za obdobje enega leta oziroma za čas nameravanega prebivanja, če je ta krajši, in v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »digitalni nomad«.

(5) Dovoljenja za začasno prebivanje za digitalnega nomada ni mogoče podaljšati, lahko pa tujec za dovoljenje za začasno prebivanje za digitalnega nomada ponovno zaprosi po šestih mesecih od poteka veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje za digitalnega nomada.

52. člen

(dovoljenje za stalno prebivanje)

(1) Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda tujcu, ki pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, in ki izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom, ter izpolnjuje pogoj znanja iz slovenskega jezika na osnovni ravni, kar dokaže s spričevalom o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenščine na osnovni ravni (A2 Skupnega evropskega jezikovnega okvira), in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Tujec opravi obvezni preizkus znanja slovenskega jezika na osnovni ravni, ki je sestavljen iz pisnega, ustnega in slušnega dela. Obvezni preizkus znanja izvajajo izobraževalne ustanove oziroma organizacije, ki izvajajo javno veljavni program izobraževanja » Slovenščina kot drugi tuj jezik«. Vlada Republike Slovenije določi kriterije in merila za izobraževalni program, na podlagi katerega se izvaja obvezni preizkus znanja slovenskega jezika na osnovni ravni. Šteje se, da tujec izpolnjuje pogoj znanja slovenskega jezika na osnovni ravni, če je sprejet v javno veljavne izobraževalne ali študijske programe v Republiki Sloveniji, ki se izvajajo v slovenskem jeziku in omogočajo pridobitev javno veljavne izobrazbe, ali je končal šolanje na katerikoli stopnji v Republiki Sloveniji ali je končal osnovno ali srednjo šolo s slovenskim učnim jezikom na območjih, na katerih živijo pripadniki avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah, ali če je starejši od 60 let ali mlajši od 18 let. Pogoj znanja slovenskega jezika na osnovni ravni izpolnjuje tudi tujec, ki je nepismen, se pa govorno sporazumeva v slovenščini, kar dokaže s potrdilom o uspešno opravljenem izpitu iz govornega sporazumevanja v slovenščini na osnovni ravni. Pogoja znanja slovenskega jezika na osnovni ravni ni treba izpolnjevati tujcu, ki se mu dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda pred

potekom petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji, ter tujcu, ki zaradi okvar zdravja, ki onemogočajo vsakdanje sporazumevanje, ni sposoben opraviti izpita v zahtevani obliki. Dokaz o izpolnjevanju tega pogoja ob zatrjevanem dejanskem stanju nezmožnosti opravljanja izpita se izvede z izvedencem. Stroški, ki nastanejo zaradi izvedbe tega dokaza, so breme tujca. Pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, je izpolnjen tudi, če je bil tujec v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije in ni imel izdanega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje, če so bile odsotnosti krajše od šestih zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo deset mesecev. Čas, ko je tujec s strani delodajalca s sedežem v Republiki Sloveniji, pri katerem je v delovnem razmerju, v času trajanja delovnega razmerja zaradi opravljanja storitev napoten na delo v tujino, se všteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, in sicer ne glede na to, če so bile odsotnosti daljše od šestih zaporednih mesecev in če skupaj presegajo deset mesecev. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi vizuma za dolgoročno bivanje se všteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, če tujec pred potekom vizuma zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje in mu je bilo dovoljenje za začasno prebivanje izdano na podlagi 30. člena tega zakona. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija in poklicnega usposabljanja se v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje šteje polovično. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi sezonskega dela, kot napoteni delavec, kot oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, ali kot dnevni delovni migrant se ne všteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Čas, ki ga je tujec prebil na prestajanju kazni, se ne šteje v čas, potreben za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora tujec v Republiki Sloveniji prebivati na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali na podlagi vložene prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje v primeru tujca iz četrtega in petega odstavka tega člena.

Opomba: Novi enajsti stavek ter dosedanji trinajsti stavek, ki postane štirinajsti stavek prvega odstavka 52. člena, se začneta uporabljati 21. 7. 2025.

(2) Imetnik modre karte EU izpolnjuje pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje iz prejšnjega odstavka tudi, če je na območju Evropske unije prebival neprekinjeno zakonito pet let kot imetnik modre karte EU, kot imetnik nacionalnega dovoljenja modre karte EU, kot imetnik modre karte EU, ki v drugi državi članici izvaja mobilnost, kot raziskovalec, študent, ali kot raziskovalec ali študent, ki v drugi državi članici izvaja mobilnost ter kot upravičenec do mednarodne zaščite, od tega v Republiki Sloveniji neprekinjeno zadnji dve leti pred vložitvijo prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Čas prebivanja tujca na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija ali zaradi študija v okviru izvajanja mobilnosti v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje šteje polovično. Odsotnosti z ozemlja držav članic Evropske unije ne prekinejo obdobja petletnega zakonitega prebivanja, če so krajše od dvanajstih zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo osemnajst mesecev v petletnem obdobju. Pristojni organ imetniku modre karte EU, ki je rezident za daljši čas, in njegovim družinskim članom s statusom rezidenta za daljši čas, ki so iz ozemlja držav članic Evropske unije odsotni skupaj več kot 18 mesecev in ne več kot 24 zaporednih mesecev v petletnem obdobju, izkaznico dovoljenja za stalno prebivanje zamenja z novo izkaznico dovoljenja za stalno prebivanje, na katero vnese opombo »nekdanji imetnik modre karte EU«, pri čemer te odsotnosti iz ozemlja držav članic Evropske unije ne prekinejo obdobja petletnega zakonitega prebivanja.

Opomba: Spremenjeni drugi odstavek 52. člena se začne uporabljati 21. 7. 2025.

(3) Tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega organa, ali tujcu, ki je slovenskega rodu, se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje tudi pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena. Družinskim članom tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje ali status begunca, se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje po dveh letih neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje. Pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena se dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda tudi tujcu, kateremu je dovoljenje za stalno prebivanje prenehalo na podlagi šeste, sedme ali devete alineje petega odstavka 57. člena tega zakona, pod pogojem, da je v primeru prenehanja dovoljenja za stalno prebivanje iz devete alinee petega odstavka 57. člena tega zakona tujcu status rezidenta za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije prenehal.

Opomba: Spremenjeni tretji odstavek 52. člena se začne uporabljati 21. 7. 2025.

(4) Tujcu, ki mu je v Republiki Sloveniji prenehal status mednarodne zaščite iz razlogov, določenih za prenehanje statusa mednarodne zaščite v zakonu, ki ureja mednarodno zaščito, in je v roku desetih dni po prenehanju statusa mednarodne zaščite pri pristojnem organu vložil prošnjo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, lahko pristojni organ izda dovoljenje za stalno prebivanje, če v Republiki Sloveniji pet let neprekinjeno zakonito prebiva na podlagi določb zakona, ki ureja mednarodno zaščito in če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene v prvem odstavku tega člena. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ izda tujcu potrdilo, ki mu dovoljuje prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Če je tujec, ki mu je status mednarodne zaščite prenehal, v času vložitve vloge za izdajo dovoljenja za prebivanje zaposlen ali opravlja delo oziroma opravlja delo kot samozaposlena oseba, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, prebiva in dela v Republiki Sloveniji do dokončne odločitve o prošnji.

(5) Tujcu s priznanim statusom subsidiarne zaščite, ki ni vložil prošnje za podaljšanje subsidiarne zaščite ali zahtevka za uvedbo ponovnega postopka skladno z določbami zakona, ki ureja mednarodno zaščito, in je v roku 30 dni pred potekom subsidiarne zaščite pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vložil prošnjo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, lahko pristojni organ izda dovoljenje za stalno prebivanje, če v Republiki Sloveniji pet let neprekinjeno zakonito prebiva na podlagi določb zakona, ki ureja mednarodno zaščito in če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene v prvem odstavku tega člena. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Če je tujec s priznanim statusom subsidiarne zaščite v času vložitve vloge za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje zaposlen ali opravlja delo oziroma opravlja delo kot samozaposlena oseba, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje prebiva in dela v Republiki Sloveniji do dokončne odločitve o prošnji. Če tujec v času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje vloži tudi prošnjo za podaljšanje subsidiarne zaščite ali zahtevek za uvedbo ponovnega postopka skladno z določbami zakona, ki ureja mednarodno zaščito, se postopek za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ustavi.

(6) Dovoljenje za stalno prebivanje se ne izda tujcu, ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva pet let neprekinjeno na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija ali poklicnega usposabljanja, in tujcu, ki v času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, poklicnega usposabljanja, sezonskega dela, kot napoteni delavec ali kot dnevni delovni

migrant, razen če gre za tujca iz tretjega odstavka tega člena, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije.

Opomba: Spremenjeni šesti odstavek 52. člena se začne uporabljati 21. 7. 2025.

(7) Tujec, kateremu je bilo dovoljenje za stalno prebivanje izdano ob izpolnjevanju pogoja petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja na podlagi prvega, drugega, četrtega ali petega odstavka tega člena, ima status rezidenta za daljši čas, kar se na dovoljenju tudi označi.

Opomba: Spremenjeni sedmi odstavek 52. člena se začne uporabljati 21. 7. 2025.

53. člen

(naknadna pridobitev statusa rezidenta za daljši čas)

(1) Tujec, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje, katerega je pridobil pred izpolnitvijo pogoja petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji, ali na podlagi zakona, ki ureja status državljanov drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji, ali zakona, ki ureja začasno zatočišče, lahko pridobi status rezidenta za daljši čas po petih letih neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje ali dovoljenja za stalno prebivanje, če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom, in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. V petletno neprekinjeno zakonito prebivanje iz prejšnjega stavka se všteje tudi čas, za katerega je bilo z dopolnilno odločbo, izdano na podlagi 8. točke izreka odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U- I-246 /02 z dne 3. aprila 2003, ali s posebno odločbo, izdano na podlagi zakona, ki ureja status državljanov drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji, odločeno, da se šteje, da je imel tujec v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje.

(2) Prošnjo za naknadno pridobitev statusa rezidenta za daljši čas lahko tujec iz prejšnjega odstavka vloži pri pristojnem organu.

(3) Tujcu, ki je naknadno pridobil status rezidenta za daljši čas, se izda novo dovoljenje za stalno prebivanje, na katerem se označi status rezidenta za daljši čas.

(4) V postopku naknadne pridobitve statusa rezidenta za daljši čas se plača upravna taksa v višini, kot se po zakonu, ki ureja plačevanje upravnih taks, plača v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje.

53.a člen

(pridobitev statusa rezidenta za daljši čas za tujca, ki mu je v Republiki Sloveniji ali drugi državi članice Evropske unije priznana mednarodna zaščita)

(1) Status rezidenta za daljši čas lahko pridobi tujec s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, ki pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi priznanega statusa mednarodne zaščite, če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. V čas neprekinjenega petletnega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji se šteje tudi polovica časa prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot prosilca za mednarodno zaščito,

kot je opredeljen v zakonu, ki ureja mednarodno zaščito. Če obdobje prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot prosilca za mednarodno zaščito presega 18 mesecev, se v čas neprekinjenega petletnega zakonitega prebivanja šteje celotno obdobje prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot prosilca za mednarodno zaščito.

(2) Prošnjo za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas lahko tujec iz prejšnjega odstavka vloži pri pristojnem organu.

(3) Tujcu s priznano mednarodno zaščito, ki je pridobil status rezidenta za daljši čas, se izda dovoljenje za stalno prebivanje, na katerem se označi status rezidenta za daljši čas, in vpiše opomba: »Mednarodna zaščita priznana v (država članica) dne (datum)«.

(4) Status rezidenta za daljši čas pridobi tujec, ki je status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite pridobil v drugi državi članici Evropske unije, pod pogojem, da mu v tej državi članici mednarodna zaščita ni prenehala ali bila odvzeta, če pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje, podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje, če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom, in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Pred izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, mora upravna enota, preko ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, od države članice Evropske unije, ki je tujcu priznala status rezidenta za daljši čas, pridobiti podatek, če ima tujec v tej državi članici še priznan status mednarodne zaščite in datum priznanja le te, kar se na izkaznici dovoljenja za stalno prebivanje, skladno s prejšnjim odstavkom, tudi označi.

(5) Rok za posredovanje podatka drugi državi članici Evropske unije, ki bo tujcu, s priznanim statusom rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji izdala dovoljenje za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka tega člena, o tem, ali ima tujec v Republiki Sloveniji še priznan status mednarodne zaščite, je en mesec od prejema zaprosila s strani druge države članice Evropske unije.

(6) Glede vstopa in prebivanja tujca, ki je status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite pridobil v drugi državi članici Evropske unije in njegovih družinskih članov ter obveščanja pristojnih organov druge države članice Evropske unije o izdanem dovoljenju za začasno ali stalno prebivanje, podaljšanju dovoljenja za začasno prebivanje, izdani odločbi ali sklepu ter odstranitvi rezidenta za daljši čas in njegovih družinskih članov, se smiselno uporabljajo določbe 48. člena tega zakona.

(7) Pred odstranitvijo rezidenta za daljši čas iz četrtega odstavka tega člena in njegovih družinskih članov mora policija zaprositi za potrditev, ali je rezident za daljši čas v državi članici Evropske unije, ki mu je priznala status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite, še vedno upravičen do mednarodne zaščite. Če je rezident za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije, ki mu je priznala status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite, še vedno upravičen do mednarodne zaščite, se rezidenta za daljši čas skupaj z njegovimi družinskimi člani odstrani v to državo.

(8) Tujcu, ki je status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji pridobil v drugi državi članici Evropske unije, ta država pa je sprejela odločitev o odstranitvi rezidenta za daljši čas in njegovih družinskih članov iz države, Republika Slovenija, ob pogoju, da mu je v Republiki Sloveniji še vedno priznana mednarodna zaščita, kar pristojnemu organu druge države članice Evropske unije sporoči ministrstvo, pristojno za notranje zadeve najkasneje v roku enega meseca od prejema zaprosila, rezidentu za daljši čas in njegovim družinskim članom dovoli vstop v Republiko Slovenijo.

(9) Ne glede na šesti odstavek tega člena, se lahko rezidenta za daljši čas iz četrtega odstavka tega člena in njegove družinske člane, ob izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka 61. člena tega zakona ter ob upoštevanju načela nevračanja iz 72. člena tega zakona, odstrani v drugo državo, ki ni država članica Evropske unije, ki mu je priznala mednarodno zaščito.

53.b člen

(sprememba oznake na dovoljenju za stalno prebivanje rezidenta za daljši čas)

(1) Če je odgovornost za mednarodno zaščito rezidenta za daljši čas, imetnika dovoljenja za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka prejšnjega člena, ki ga je izdala druga država članica Evropske unije, prenesena na Republiko Slovenijo, preden pristojni organ Republike Slovenije rezidentu za daljši čas izda dovoljenje za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka prejšnjega člena, pristojni organ Republike Slovenije zahteva od te druge države članice Evropske unije, da spremeni opombo na dovoljenju za stalno prebivanje in vpiše opombo »Odgovornost za mednarodno zaščito prenesena na Republiko Slovenijo dne (datum) «.

(2) Če je tujec pridobil status rezidenta za daljši čas na podlagi četrtega odstavka prejšnjega člena in je odgovornost za mednarodno zaščito prenesena na Republiko Slovenijo po tem, ko je pristojni organ Republike Slovenije tujcu izdal dovoljenje za stalno prebivanje skladno z določbo četrtega odstavka prejšnjega člena, z oznako iz tretjega odstavka prejšnjega člena tega zakona, pristojni organ Republike Slovenije v roku treh mesecev po prenosu odgovornosti za mednarodno zaščito na Republiko Slovenijo spremeni opombo na dovoljenju za stalno prebivanje z opombo »Odgovornost za mednarodno zaščito prenesena na Republiko Slovenijo dne (datum)«.

(3) Če je bila tujcu s statusom rezidenta za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije priznana mednarodna zaščita v Republiki Sloveniji, preden je pristojni organ Republike Slovenije tujcu izdal dovoljenje za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka prejšnjega člena, pristojni organ Republike Slovenije zahteva od te druge države članice Evropske unije, da na dovoljenju za stalno prebivanje z oznako statusa rezidenta za daljši čas vpiše opombo » Mednarodna zaščita priznana v Republiki Sloveniji dne (datum)«.

(4) Če Republika Slovenija od druge države članice EU prejme zahtevo v smislu določb prvega in tretjega odstavka tega člena, pristojni organ Republike Slovenije izda dovoljenje za stalno prebivanje za rezidenta za daljši čas s spremenjenimi oznakami najkasneje v roku treh mesecev po prejemu zahteve s strani druge države članice Evropske unije.

53.c člen

(vročitev dovoljenja za stalno prebivanje)

Za vročitev dovoljenja za stalno prebivanje, izdanega na podlagi 52., 53., 53.a in 53. b člena tega zakona, se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.

54. člen

(pristojnost organov za izdajo dovoljenj)

(1) Pristojni organ za izdajo in podaljšanje enotnega dovoljenja, modre karte EU, dovoljenja za začasno prebivanje ter izdajo dovoljenja za stalno prebivanje so upravne enote, razen če ta zakon določa drugače. Če s tem zakonom ni določeno drugače, upravne enote v teh upravnih zadevah odločajo na območju celotne države.

(2) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi interesa Republike Slovenije ter dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana tujca, s priznano subsidiarno zaščito v Republiki Sloveniji, izdaja in podaljšuje ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(4) Dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana begunca izdaja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

55. člen

(zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji se tujcu ne izda, če:

- niso izpolnjeni pogoji iz tretjega in četrtega odstavka 33. člena tega zakona;
- obstajajo razlogi za domnevo, da tujec ne bo prebival na ozemlju Republike Slovenije, razen v primeru, ko je tujec s strani delodajalca s sedežem v Republiki Sloveniji, pri katerem je v delovnem razmerju, v času trajanja delovnega razmerja, zaradi opravljanja storitev napoten na delo v tujino;
- je tujcu prepovedan vstop v državo;
- obstajajo razlogi za domnevo, da tujec po izteku veljavnosti dovoljenja ne bo prostovoljno zapustil Republike Slovenije;
- obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- obstajajo razlogi za domnevo, da se tujec ne bo podrejal pravnemu redu Republike Slovenije;
- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za prebivanje ugotovi, da obstajajo resni razlogi za domnevo, da utegne biti tujec v času svojega prebivanja v Republiki Sloveniji žrtev trgovine z ljudmi;
- je očitno, da je bila zakonska zveza, partnerska skupnost oziroma partnerska zveza sklenjena ali registrirana predvsem z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje, ali če se v postopku podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje ali izdaje dovoljenja za stalno prebivanje ugotovi, da družinski član dejansko ne živi v družinski skupnosti s tujcem, kateremu ta zakon priznava pravico do združitve družine;
- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da tujec dejansko že živi v Republiki Sloveniji iz drugačnih razlogov, kot je to mogoče na podlagi vizuma;
- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo

nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;

- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da je bila tujcu v zadnjih šestih mesecih pred vložitvijo prošnje za izdajo dovoljenja zavrnjena izdaja vizuma zaradi nevarnosti za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali zaradi suma, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;

- se v postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za prebivanje ugotovi, da je bilo katero koli dokazilo o izpolnjevanju pogojev za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za prebivanje prirejeno ali ponarejeno;

- se v postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za prebivanje ugotovi, da je bil subjekt gostitelj ustanovljen zlasti zaradi omogočanja vstopa osebam, premeščenim znotraj gospodarske družbe;

- se v postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za prebivanje ugotovi, da je bilo delodajalčevo podjetje ustanovljeno ali deluje predvsem z namenom olajšanja vstopa državljanom tretjih držav v Republiko Slovenijo.

(2) Pristojni organ obstoj razlogov iz prve alinee prejšnjega odstavka glede zadostnih sredstev za preživljanje ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o dohodkih skladno z zakonom, ki ureja dohodnino, ki niso oproščeni plačila dohodnine, o davku in obveznih prispevkih za socialno varnost ter o normiranih oziroma dejanskih stroških, ki se nanašajo na te dohodke in o vzdrževanih družinskih članih ter so označeni kot davčna tajnost. Pristojni organ mora podatke, ki so davčna tajnost, varovati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(3) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz pete ali šeste alinee prvega odstavka tega člena ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz kazenske evidence, evidence pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških, ki jo v Republiki Sloveniji vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje, evidenc o pravnomočnih odločbah o prekrških, ki jih vodijo prekrškovni organi, podatkov o vloženih pravnomočnih obtožnicah in izdanih nepravnomočnih sodbah, ki jih vodi pristojno sodišče ter na podlagi podatkov iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških ter so označeni kot davčna tajnost. Pristojni organ mora podatke, ki so davčna tajnost, varovati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Podatke iz navedenih evidenc pristojni organ pridobi po uradni dolžnosti.

(4) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz pete ali šeste alinee prvega odstavka tega člena lahko ugotavlja tudi na podlagi podatkov, pridobljenih iz uradnih evidenc ali javnih listin drugih držav.

(5) V postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu mora pristojni organ v primeru, ko obstoji razlog za zavrnitev izdaje ali podaljšanja dovoljenja upoštevati naravo in trdnost družinskega razmerja, dolžino njegovega prebivanja v Republiki Sloveniji ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo.

(6) V odločbi, s katero pristojni organ zavrne prošnjo za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za prebivanje iz razlogov, določenih v peti alinei prvega odstavka tega člena, ali iz razlogov, določenih v šesti alinei prvega odstavka tega člena, če se ti nanašajo na neupoštevanje predpisov, ki urejajo vstop in prebivanje tujcev v Republiki Sloveniji, lahko pristojni organ določi, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo. Čas, za katerega je tujcu

prepovedan vstop v državo, ne more biti krajši od enega leta in ne daljši od petih let. Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, organ, ki izda odločbo o zavrnitvi, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno.

(7) Po pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje, s katero je bil tujcu prepovedan tudi vstop v Republiko Slovenijo, pristojni organ prepoved vstopa sporoči organu, pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

(8) Podrobnejšo opredelitev podatkov o dohodkih iz drugega odstavka tega člena, ki jih zagotavlja davčni organ ter način ugotavljanja in preverjanja izpolnjevanja pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, določi minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

56. člen

(razveljavitev dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje pristojni organ, ki ga je izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, razveljavi, če:

- se naknadno ugotovi, da tujec ne izpolnjuje več pogojev za izdajo dovoljenja za prebivanje ali da obstajajo drugi razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja v skladu s tem zakonom;

- je tujec namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja;

- če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k izdaji enotnega dovoljenja, umakne soglasje k izdaji enotnega dovoljenja;

- če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, umakne soglasje k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih.

(2) Dovoljenje za začasno prebivanje se zaradi prenehanja zaposlitve ali dela tujca, če je brez lastne krivde ali volje ostal brez zaposlitve, ne razveljavi tujcu, ki je v skladu z zakonom, ki ureja trg dela, pridobil pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti, dokler je upravičen do pravic iz tega naslova. Modra karta EU se zaradi prenehanja zaposlitve tujca ne razveljavi, razen če je skupno obdobje brezposelnosti tujca, ki je imetnik modre karte manj kot dve leti, v tem obdobju daljše od treh mesecev, ali če je skupno obdobje brezposelnosti tujca, ki je imetnik modre karte vsaj dve leti, v tem obdobju daljše od šestih mesecev.

(3) Tujcu s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, ki je pridobil status rezidenta za daljši čas, pristojni organ, ki je dovoljenje za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka 53.a člena tega zakona izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, dovoljenje za stalno prebivanje razveljavi, če obstajajo razlogi za razveljavitev iz četrtega odstavka tega člena ter v primeru, če tujcu mednarodna zaščita preneha ali se mu jo odvzame po zakonu, ki ureja mednarodno zaščito iz razloga napačnega prikazovanja ali izpuščanja dejstev, vključno z lažnimi dokumenti, ki je bilo odločilnega pomena za dodelitev statusa mednarodne zaščite.

(4) Dovoljenje za stalno prebivanje pristojni organ, ki ga je izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, razveljavi, če je tujec namenoma dal napačne podatke o

svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja.

(5) V odločbi o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje iz razlogov, določenih v peti alinei prvega odstavka prejšnjega člena, ali iz razlogov, določenih v šesti alinei prvega odstavka prejšnjega člena, če se ti nanašajo na neupoštevanje predpisov, ki urejajo vstop in prebivanje tujcev v Republiki Sloveniji, se lahko določi, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, pri čemer ta čas ne more biti krajši od enega leta in ne daljši od petih let. Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, organ, ki izda odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno.

(6) O razveljavitvi dovoljenja za prebivanje izda pristojni organ odločbo, zoper katero se lahko tujec pritoži na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v osmih dneh po njeni vročitvi. V primeru, ko pristojni organ odloča o razveljavitvi enotnega dovoljenja po 37., 37.a, 37. b, 39. in 41. členu tega zakona ter razveljavitvi enotnega dovoljenja po 44.d, 45., 45.a, 45.b, 45. c, 45.d, 46. in 48. členu tega zakona, pritožba zoper odločbo pristojnega organa ni dovoljena, je pa dovoljen upravni spor.

(7) Odločba o razveljavitvi enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, se vroči osebi, premeščeni znotraj družbe, in subjektu gostitelju. O razveljavitvi veljavnosti enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke, obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, v kateri tujec izvaja kratkotrajno ali dolgotrajno premestitev. O razveljavitvi enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, in razveljavitvi dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje.

(8) O razveljavitvi dovoljenja za začasno prebivanje, izdanega na podlagi 38.b člena tega zakona, dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca iz drugega in tretjega odstavka 38.c člena tega zakona in dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, izdanega na podlagi 44.a člena tega zakona, pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke, obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje.

(9) Po pravnomočnosti odločbe o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, s katero je bil tujcu prepovedan tudi vstop v Republiko Slovenijo, pristojni organ prepoved vstopa sporoči organu pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

57. člen

(prenehanje dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje preneha, če:

- preteče njegova veljavnost ali, če je razveljavljeno;
- je tujcu odpovedano prebivanje;
- je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izgona tujca iz države, ali če je tujec zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil

pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji, ali če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;

- se tujec odreče dovoljenju;

- tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije;

- tujec pridobi dovoljenje za stalno prebivanje;

- se tujcu pred pretekom veljavnosti dovoljenja podaljša dovoljenje za začasno prebivanje, izda nadaljnje dovoljenje za začasno prebivanje ali potrdilo o prijavi prebivanja;

- tujec umre.

(2) Modra karta EU in dovoljenje za začasno prebivanje družinskega člana imetnika modre karte EU, poleg razlogov iz prejšnjega odstavka, preneha veljati, če tujec v drugi državi članici EU pridobi modro karto EU oziroma dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU.

(3) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, poleg razlogov iz prvega odstavka tega člena preneha veljati, če tujec v drugi državi članici pridobi enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe. Dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, poleg razlogov iz prvega odstavka tega člena preneha veljati, če tujec v drugi državi članici pridobi dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe.

(4) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela poleg razlogov iz prvega odstavka tega člena preneha veljati, če tujec v drugi državi članici pridobi dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela. Dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela, poleg razlogov iz prvega odstavka tega člena preneha veljati, če tujec v drugi državi članici pridobi dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela.

(5) Dovoljenje za stalno prebivanje preneha veljati, če:

- je dovoljenje razveljavljeno;

- je tujcu odpovedano prebivanje;

- je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izgona tujca iz države, ali če je tujec zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji, ali če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;

- se tujec odreče dovoljenju;

- tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije;

- se tujec izseli, razen v primeru, ko je v Republiki Sloveniji pridobil status rezidenta za daljši čas;

- tujec ostane izven območja držav članic Evropske unije neprekinjeno eno leto ali dlje, razen v primeru, če je poslan na delo, študij ali zdravljenje;

- tujec ostane izven območja Republike Slovenije neprekinjeno šest let ali dlje, pri čemer občasna, kratkotrajna vračanja v Republiko Slovenijo za čas do 90 dni ne prekinejo navedenega obdobja;

- tujec v drugi državi članici Evropske unije pridobi status rezidenta za daljši čas;

- tujec umre.

(6) Dovoljenje za stalno prebivanje imetnika modre karte EU ali dovoljenje za stalno prebivanje izdano družinskemu članu imetnika modre karte EU preneha veljati iz vseh razlogov iz prejšnjega odstavka, v primeru sedme alinee prejšnjega odstavka pa samo, če se tujec izseli ali, če ostane izven območja držav članic Evropske unije neprekinjeno dve leti ali dlje.

(7) Dovoljenje za stalno prebivanje, izdano družinskemu članu begunca, preneha veljati, če beguncu status begunca preneha ali se mu odvzame ter iz razlogov, določenih v tretjem odstavku tega člena, razen če begunec pridobi državljanstvo Republike Slovenije ali če umre.

(8) O prenehanju enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, in prenehanju dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, v kateri tujec izvaja premestitev. O prenehanju enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, in prenehanju dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje.

(9) O prenehanju dovoljenja za začasno prebivanje, izdanega na podlagi 38.b člena tega zakona, dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana raziskovalca iz drugega odstavka 38.c člena tega zakona in dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, izdanega na podlagi 44.a člena tega zakona, pristojni organ preko nacionalne kontaktne točke, obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala dovoljenje za prebivanje.

(10) Pristojni organ, ki odloča o prenehanju dovoljenja za prebivanje, ki je izdano družinskemu članu tujca iz 47.a ali 47.b člena tega zakona, je ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(11) Kadar se o prenehanju dovoljenja za prebivanje odloči z upravnim aktom, razen v primeru iz prejšnjega odstavka, je za prenehanje dovoljenja za prebivanje pristojna upravna enota, ki je dovoljenje izdala, upravna enota, na območju katere tujec prebiva ali upravna enota, na območju katere je tujec prebival pred zapustitvijo Republike Slovenije.

58. člen

(način izdaje, vsebina, razveljavitev in oblika dovoljenja za prebivanje)

(1) Pristojni organ tujcu dovoljenje za prebivanje izda v obliki samostojne listine kot izkaznico, katere veljavnost je pri dovoljenju za začasno prebivanje enaka veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje, pri dovoljenju za stalno prebivanje pa deset let. Veljavnost izkaznice dovoljenja za stalno prebivanje, ki se izda tujcu, mlajšemu od treh let, je tri leta, veljavnost izkaznice dovoljenja za stalno prebivanje, ki se izda tujcu, staremu od tri do 18 let, pa je pet let. Tujec z dovoljenjem za stalno prebivanje ali njegov zakoniti zastopnik mora pred

potekom veljavnosti samostojne listine pri pristojnem organu samostojno listino zamenjati za novo listino. Za vročitev nove listine dovoljenja za stalno prebivanje se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.

(2) Dovoljenje za prebivanje vsebuje podatke, ki jih določa Uredba 1030/2002/ES, in podatek o pravici do prostega ali dovoljenega dostopa na trg dela za tujce, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pravico do prostega ali dovoljenega dostopa na trg dela.

(3) Dovoljenje za prebivanje, izdano imetniku, mlajšemu od šest let, ali imetniku, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne vsebuje prstnih odtisov. Dovoljenje za prebivanje, izdano imetniku, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, vsebuje en prstni odtis. Dovoljenje za začasno ali stalno prebivanje, izdano družinskemu članu tujca s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, v primeru, ko družinski član ni v Republiki Sloveniji in zajem prstnih odtisov na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ni mogoč, ne vsebuje prstnih odtisov. Družinski član mora nato v enem mesecu po prihodu v Republiko Slovenijo pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, dati prstna odtisa. Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, družinskemu članu izda novo izkaznico, ki vsebuje tudi podatek o prstnih odtisih ali prstnem odtisu imetnika.

(4) V postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine na podlagi 47. člena tega zakona, ki se družinskemu članu izda ob upoštevanju posebnih okoliščin iz petega odstavka 55. člena tega zakona, lahko družinski član prstna odtisa poda pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, ki mu prvo dovoljenje za začasno prebivanje tudi vroči.

(5) Če tujec prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ali dovoljenja za začasno prebivanje, ki je bilo izdano z veljavnostjo daljšo od enega leta, ni dal prstnih odtisov ali prstnega odtisa zaradi zdravstvenih razlogov začasne narave, ki so lahko ozdravljeni, mora pri pristojnemu organu dati prstne odtise v roku enega meseca od prenehanja zdravstvenih razlogov. Pristojni organ tujcu izda novo samostojno listino, ki vsebuje tudi podatek o prstnih odtisih ali prstnem odtisu imetnika.

(6) V primeru prenehanja dovoljenja za prebivanje mora tujec v osmih dneh po prenehanju pristojnemu organu vrniti samostojno listino. Če tega ne stori, mu policija ob kontroli zakonitosti prebivanja v državi, zakonitosti vstopa v državo ali ob preverjanju istovetnosti samostojno listino odvzame in jo pošlje pristojnemu organu. Po poteku roka iz prvega stavka tega odstavka lahko samostojno listino odvzame tudi diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije in jo pošlje pristojnemu organu.

(7) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, predpiše podrobnejši način izdaje dovoljenja za prebivanje, način zajemanja prstnih odtisov ter način in označitev prenehanja dovoljenja za prebivanje in ceno izkaznice.

(8) O pravici do dostopa na trg dela tujca, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, ki ni izdano zaradi zaposlitve, samozaposlitve ali dela, odloči organ, katerega pristojnost določi zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, v postopku in pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(9) Upravna enota, na območju katere tujec prebiva, na podlagi odločitve o pravici do dostopa na trg iz prejšnjega odstavka tega člena, tujcu po uradni dolžnosti izkaznico dovoljenja za prebivanje, izdano v obliki iz prvega odstavka tega člena, zamenja za novo izkaznico, na kateri označi pravico do dostopa na trg dela. Pravico do dostopa na trg dela lahko pristojni organ na izkaznici dovoljenja za prebivanje označi tudi v postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje, izdano iz drugih namenov, kot je zaposlitev,

samozaposlitev ali delo, če tujec izpolnjuje pogoje oziroma ima pravico do prostega dostopa do trga dela po zakonu, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev. Če odločitev pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, o pravici do dostopa na trg dela po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, ni potrebna, pristojni organ tujcu v postopku zamenjave izkaznice dovoljenja za začasno prebivanje in v postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje, označi pravico do dostopa na trg dela na izkaznici dovoljenja za začasno prebivanje na podlagi predložene pogodbe o zaposlitvi ali opravljanju dela, podpisane s strani delodajalca. Za vročitev nove izkaznice dovoljenja za prebivanje, izdane v postopku zamenjave izkaznice, se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.

(10) Če organ iz osmega odstavka tega člena ugotovi razloge za prenehanje pravice do dostopa na trg dela, v postopku in pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, o tem obvesti upravna enota, na območju katere tujec prebiva, ki tujca pozove, da v roku osmih dni od vročitve poziva zamenja izkaznico dovoljenja za prebivanje za novo listino. Za vročitev nove listine dovoljenja za prebivanje se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.

(11) Na enotnem dovoljenju iz 37., 37.b, 46. in 48. člena tega zakona, k izdaji ali podaljšanju katerega je bilo podano soglasje za zaposlitev, samozaposlitev ali delo po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, se pod opombo na zadnji strani izkaznice vpiše »soglasje za zaposlitev, samozaposlitev ali delo«. Če je tujcu v postopku zamenjave delodajalca, delovnega mesta pri istem delodajalcu ali zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih podano soglasje za zaposlitev, samozaposlitev ali delo po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, upravna enota, na območju katere tujec prebiva, tujcu po uradni dolžnosti zamenja izkaznico enotnega dovoljenja za novo izkaznico, na kateri se pod opombo na zadnji strani izkaznice vpiše »soglasje za zaposlitev, samozaposlitev ali delo«. Za vročitev nove izkaznice enotnega dovoljenja se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.

Datum začetka uporabe: 21.11.2025

59. člen

(pogrešitev dovoljenja za prebivanje)

(1) Pogrešitev, izgubo ali tatvino (v nadaljnjem besedilu: pogrešitev) samostojne listine iz prvega odstavka 58. člena tega zakona v Republiki Sloveniji mora tujec takoj, če to ni mogoče, pa najkasneje v osmih dneh, ko izve za pogrešitev, naznaniti katerikoli upravni enoti, ki o pogrešitvi obvesti organ, ki je listino izdal.

(2) Pogrešitev samostojne listine iz prvega odstavka 58. člena tega zakona v tujini mora tujec takoj, če to ni mogoče, pa najkasneje v osmih dneh, ko izve za pogrešitev, naznaniti najbližjemu diplomatskemu predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, ki o pogrešitvi obvesti organ, ki je dovoljenje izdal.

(3) V naznanitvi pogrešitve mora tujec navesti tudi resnične podatke o okoliščinah pogrešitve samostojne listine iz prvega odstavka 58. člena tega zakona.

(4) Organ, ki je izdal samostojno listino iz prvega odstavka 58. člena tega zakona, ali upravna enota, na območju katere tujec prebiva, tujcu izda novo samostojno listino iz prvega odstavka 58. člena, ki se tujcu vroči na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu ali po pošti v Republiki Sloveniji. Glede vročanja pri pristojnem organu ali po pošti v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.

V. POGLAVJE

NEZAKONITO PREBIVANJE, ODPOVED PREBIVANJA, PROSTOVOLJNI ODHOD IN ODSTRANJEVANJE TUJCEV

60. člen

(nezakonito prebivanje)

Šteje se, da tujec nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, če:

- je nedovoljeno vstopil v Republiko Slovenijo;
- nima vizuma ali mu je vizum prenehal;
- nima dovoljenja za prebivanje v Republiki Sloveniji ali mu je dovoljenje prenehalo;
- mu je potekel čas, ko lahko na podlagi zakona, Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 ali mednarodne pogodbe prebiva v Republiki Sloveniji;
- prebiva v Republiki Sloveniji v nasprotju z vstopnim naslovom.

60.a člen

(zapustitev države)

(1) Tujec, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, mora zapustiti Republiko Slovenijo in tudi območje držav članic Evropske unije in območje držav, pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, razen če ta zakon določa drugače. Če tujec izpolnjuje pogoje za bivanje v drugi državi članici Evropske unije, se lahko vrne tudi v drugo državo članico Evropske unije.

(2) Tujec, ki je pravočasno vložil prošnjo za podaljšanje dovoljenja za prebivanje ali za izdajo nadaljnjega dovoljenja za prebivanje, sme ostati v državi, dokler o njegovi prošnji ni odločeno, o čemer se mu izda posebno potrdilo, ki po poteku veljavnosti dovoljenja za prebivanje, velja kot dovoljenje za začasno prebivanje, do dokončne odločitve o prošnji oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja ali modre karte EU, do pravnomočne odločitve o prošnji, ter tujcu dovoljuje delo oziroma zaposlitev v Republiki Sloveniji do dokončne oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja ali modre karte EU pravnomočne odločitve o prošnji, če je imel na podlagi predhodnega dovoljenja za prebivanje ali vizuma za dolgoročno bivanje dostop do trga dela na podlagi zakona, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Tujec iz prejšnjega stavka, ki za vstop v Republiko Slovenijo in bivanje ne potrebuje vizuma, ter tujec iz prejšnjega stavka, ki je dnevni delovni migrant in za vstop v Republiko Slovenijo in bivanje potrebuje vizum, lahko na podlagi tega potrdila vstopi v Republiko Slovenijo zaradi namena, zaradi katerega je vložil prošnjo za podaljšanje ali za izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje.

(3) Pristojni organ, ki izda odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, odločbo o odpovedi prebivanja, odločbo, ki je izdana na podlagi tujčeve izjave o odreku dovoljenja za prebivanje, odločbo oziroma sklep, s katerim je prošnja za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje zavrnjena, zavržena ali je postopek ustavljen, odločbo ali

sklep, s katerim je prošnja za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, kadar je tujcu v času odločanja o prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljeno prebivanje v Republiki Sloveniji, zavrnjena, zavržena ali je postopek ustavljen, določi deset dnevni rok za prostovoljni odhod, v katerem mora tujec zapustiti Republiko Slovenijo in tudi območje držav članic Evropske unije in območje držav, pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, razen če ta zakon določa drugače. Desetdnevni rok za prostovoljni odhod, v katerem mora tujec zapustiti Republiko Slovenijo, in tudi območje držav članic Evropske unije in območje držav, pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, določi tujcu tudi pristojni organ za razveljavitev ali preklic vizuma, v odločbi o razveljavitvi ali preklicu vizuma, če je tujec že vstopil v Republiko Slovenijo. Rok za prostovoljni odhod se ne določi tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji pomeni nevarnost za javni red, javno varnost ali varnost države ali pri katerem obstaja nevarnost pobega ter tujcu iz petega odstavka 14. člena tega zakona. Na prošnjo tujca ali po uradni dolžnosti lahko pristojni organ iz utemeljenih razlogov določi 30-dnevni rok za prostovoljni odhod.

(4) Če obstajajo okoliščine iz četrtega odstavka 66. člena tega zakona, lahko pristojni organ na prošnjo tujca, ki jo mora vložiti pred potekom roka za prostovoljni odhod, ob upoštevanju okoliščin posameznega primera rok za prostovoljni odhod z odločbo podaljša za čas trajanja okoliščin, zaradi katerih je določitev daljšega roka za prostovoljni odhod tujca upravičena.

(5) Rok za prostovoljni odhod iz tretjega in četrtega odstavka tega člena začne teči z dnem, ko postane sklep ali odločba, s katero je rok določen, dokončna, oziroma pravnomočna, če sta sklep ali odločba izdana v zvezi z enotnim dovoljenjem.

(6) Pristojni organ iz tretjega odstavka tega člena tujcu poleg roka za prostovoljni odhod določi tudi ukrep odstranitve tujca v skladu z 69. členom tega zakona in ukrep prepovedi vstopa v Republiko Slovenijo in tudi v območje držav članic Evropske unije in območje držav, pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 v skladu s 67. členom tega zakona, razen če ta zakon določa drugače, za obdobje enega leta, ki pa se ne izvrši, če tujec zapusti državo v roku za prostovoljni odhod, razen v primerih, ko pristojni organ določi prepoved vstopa na podlagi šestega odstavka 55. ali petega odstavka 56. člena ali drugega odstavka 62. člena tega zakona.

(7) Prepoved vstopa prepoveduje vstop in prebivanje tujca na ozemlju Republike Slovenije, drugih držav članic Evropske unije in območje držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, razen če ta zakon določa drugače.

(8) Za tujca, ki vstopi v Republiko Slovenijo kljub veljavni prepovedi vstopa, in tujca, ki ne zapusti Republike Slovenije, območja držav članic Evropske unije in območja držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 v rokih, določenih za prostovoljni odhod, se uporablja določba šestega odstavka 67. člena tega zakona.

(9) Pristojni organ iz tretjega odstavka lahko z odločbo prekliče, skrajša ali začasno odloži prepoved vstopa iz razlogov, navedenih v tretjem odstavku 67. člena tega zakona.

(10) Pristojni organ iz tretjega odstavka tega člena mora odločbo in sklep iz tretjega odstavka tega člena, razen odločbe in sklepa, izdanih tujcu iz petega odstavka 14. člena tega zakona, ki na podlagi te odločbe oziroma sklepa ne potrebuje zapustiti Republike Slovenije, nemudoma poslati policijski upravi, na območju katere tujec prebiva oziroma na območju katere je imel tujec prijavljeno zadnje začasno ali stalno prebivališče. Pristojni organ nemudoma obvesti pristojno policijsko upravo iz prejšnjega stavka tudi o vloženi pritožbi oziroma tožbi v upravnem sporu zoper odločbo ali sklep iz tretjega odstavka tega člena ter o nastopu dokončnosti oziroma pravnomočnosti odločbe ali sklepa iz tretjega odstavka tega člena.

(11) Izrek, bistveni razlogi za odločitev glede roka za prostovoljni odhod, ukrepa odstranitve tujca, ukrepa prepovedi vstopa in pouk o pravnem sredstvu odločbe ali sklepa iz tretjega in četrtega odstavka tega člena, se na zahtevo tujca pisno ali ustno prevedejo v jezik, ki ga ta razume. Stroške prevoda krije organ, ki vodi postopek.

(12) Tujec, ki mu je izdana odločba oziroma sklep iz tretjega ali četrtega odstavka tega člena, ima na zahtevo, glede odločitve v zvezi z rokom za prostovoljni odhod, ukrepom odstranitve tujca in ukrepom prepovedi vstopa, pravico do brezplačnega pravnega svetovanja, ki mu ga zagotavljajo neodvisni izvajalci, izbrani na podlagi javnega poziva, ki ga izvede ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(13) V postopkih pred sodišči v zvezi z odločitvijo iz tretjega in četrtega odstavka tega člena je tujec upravičen do brezplačne pravne pomoči pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja brezplačno pravno pomoč, ne glede na pogoj vzajemnosti.

(14) Za vložitev pritožbe in za postopek v upravnem sporu zoper odločbo oziroma sklep iz tretjega in četrtega odstavka tega člena zakona se taksa ne plača.

61. člen

(odpoved prebivanja)

(1) Tujcu, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje, se lahko prebivanje odpove, če:

- je bil s pravnomočno sodbo obsojen zaradi kaznivega dejanja na nepogojno zaporno kazen, daljšo od treh let;
- ogroža varnost države, javno varnost ali javni red.

(2) Tujcu, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji, razen tujcu, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje, se lahko, poleg razlogov, določenih v prejšnjem odstavku, prebivanje odpove, če:

- prebiva v nasprotju z namenom, zaradi katerega mu je bivanje dovoljeno;
- zavrača izpolnjevanje odločitev državnih organov;
- je bil s pravnomočno sodbo obsojen za kaznivo dejanje na nepogojno zaporno kazen, daljšo od treh mesecev.

62. člen

(odločba o odpovedi prebivanja)

(1) Odločbo o odpovedi prebivanja iz prejšnjega člena izda upravna enota, na območju katere tujec prebiva.

(2) V odločbi o odpovedi prebivanja iz prejšnjega odstavka se poleg roka za zapustitev države, določenega v skladu s tretjim odstavkom 60.a člena tega zakona, določi tudi čas, v katerem je tujcu prepovedan ponovni vstop v državo, pri čemer ta čas ne more biti krajši od enega leta in ne daljši od petih let.

(3) Pri odločanju o odpovedi prebivanja organ iz prvega odstavka tega člena upošteva dolžino prebivanja tujca v državi, njegove osebne, družinske, gospodarske in druge vezi, ki ga vežejo na Republiko Slovenijo in posledice, ki bi jih odpoved prebivanja povzročila tujcu ali njegovi družini.

(4) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena se tujec lahko pritoži v roku treh dni.

(5) Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan ponovni vstop v državo, organ, ki izda odločbo o odpovedi prebivanja, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno.

(6) Po pravnomočnosti odločbe o odpovedi prebivanja pristojni organ prepoved vstopa sporoči organu, pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

VI. POGLAVJE

(črtano)

63. člen

(črtan)

64. člen

(odločba o vrnitvi)

(1) Odločbo o vrnitvi policija izda tujcu, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, razen v primerih:

- izdaje odločbe ali sklepa iz 60.a člena tega zakona;
- ko je tujec prijet pri nezakonitem prehajanju državne meje in je bil na podlagi sporazumov, ki jih je sklenila Evropska unija, ali mednarodne pogodbe uspešno vrnjen, predan ali izročen;
- tujcu, ki je v postopku vračanja ali izročitve na podlagi sporazumov, ki jih je sklenila Evropska unija, ali mednarodne pogodbe;
- tujcu, ki mu je bila izrečena stranska kazen ali stranska sankcija izgona tujca iz države;
- če tako določa drug zakon.

(2) Tujec, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji in ima v drugi državi članici Evropske unije veljavno dovoljenje za prebivanje ali drugo dovoljenje, ki mu daje pravico do prebivanja, mora takoj zapustiti Republiko Slovenijo in oditi v to državo članico. Če tujec tega ne stori ali če mora nemudoma zapustiti Republiko Slovenijo zaradi ogrožanja javnega reda in miru ali varnosti države, se mu izda odločba o vrnitvi.

(3) Z odločbo o vrnitvi se določita rok za prostovoljni odhod in ukrep odstranitve tujca v skladu z 69. členom tega zakona. V odločbi o vrnitvi se določi tudi prepoved vstopa v

skladu s 67. členom tega zakona. V primeru izdane odločbe o vrnitvi iz prejšnjega odstavka se določita ukrep odstranitve tujca in ukrep prepovedi vstopa, ki sta vezana na ozemlje Republike Slovenije.

(4) Kadar je to potrebno, ima tujec v postopku izdaje odločbe o vrnitvi pravico do prevajalske pomoči.

(5) Tujec, ki mu je izdana odločba o vrnitvi, ima pravico do brezplačnega pravnega svetovanja, ki mu ga zagotavljajo neodvisni izvajalci, izbrani na podlagi javnega poziva, ki ga izvede ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(6) V postopkih pred sodišči v zvezi z odločbo o vrnitvi in odločbo o zavrnitvi podaljšanja roka za prostovoljni odhod iz četrtega odstavka 66. člena tega zakona ima tujec pravico do brezplačne pravne pomoči pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja brezplačno pravno pomoč, ne glede na pogoj vzajemnosti.

(7) Zoper odločbo o vrnitvi se lahko tujec pritoži v petih dneh od vročitve odločbe. O pritožbi odloči ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v osmih dneh. Zoper odločitev iz prvega odstavka tega člena se lahko vloži tožba v upravnem sporu v osmih dneh od vročitve odločitve ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, s katero je bil postopek končan.

(8) Za vložitev pritožbe in za postopek v upravnem sporu zoper odločitev o vrnitvi se taksa ne plača.

65. člen

(postopek izdaje odločbe o vrnitvi in sporočanje podatkov)

(1) Odločba o vrnitvi se tujcu izda v pisni obliki na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

(2) Odločba o vrnitvi se vroči tujcu osebno. Izrek in pouk o pravnem sredstvu se prevedeta v enega izmed naslednjih jezikov: albanski, angleški, arabski, bosanski, makedonski, ruski, srbski ali turški jezik. Če tujec ne razume navedenih jezikov ali zahteva prevod ostalih delov odločbe, se mu na njegovo zahtevo zagotovi pisni ali ustni prevod v jezik, ki ga razume.

(3) Po izvršljivosti odločbe o vrnitvi, sklepa ali odločbe, s katero je bil tujcu določen rok za prostovoljni odhod oziroma določena prepoved vstopa v državo, ali po izvršljivosti sodbe, s katero je bila tujcu izrečena stranska kazen ali stranska sankcija izgona tujca iz države, se vsi potrebni podatki o izdani odločbi, sklepu oziroma sodbi nemudoma sporočijo organu, pristojnemu za vnos podatkov v Schengenski informacijski sistem.

66. člen

(prostovoljni odhod)

(1) Policija z odločbo o vrnitvi določi tujcu desetdnevni rok za prostovoljni odhod, v katerem mora tujec zapustiti Republiko Slovenijo in tudi območje držav članic Evropske unije in območje držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, razen če ta zakon določa drugače.

(2) Če obstajajo utemeljeni razlogi, lahko pristojni organ na prošnjo tujca ali po uradni dolžnosti določi 30-dnevni rok za prostovoljni odhod, v katerem mora tujec zapustiti

Republiko Slovenijo in tudi območje držav članic Evropske unije in območje držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, razen če ta zakon določa drugače.

(3) Rok za prostovoljni odhod začne teči z dnem, ko je odločba o vrnitvi izvršljiva.

(4) Če obstajajo v tem odstavku navedene okoliščine, zaradi katerih se tujec ne more prostovoljno vrniti v roku, določenem za prostovoljni odhod, lahko policija na prošnjo tujca, ki jo mora vložiti pred potekom roka za prostovoljni odhod, ob upoštevanju okoliščin posameznega primera, rok za prostovoljni odhod z odločbo podaljša za čas trajanja okoliščin, zaradi katerih je določitev daljšega roka za prostovoljni odhod tujca upravičena. Te okoliščine so zlasti:

- tujec nima in si ne more pravočasno priskrbeti veljavne potovalne listine potrebne za prostovoljni odhod;
- zdravstveno stanje tujca, ki ne omogoča prostovoljnega odhoda v določenem mu roku, kar potrdi zdravnik;
- smrt ali bolezen družinskega člana;
- naravne in druge nesreče, ki onemogočajo prostovoljni odhod;
- nujna udeležba tujca v postopku pred državnim organom Republike Slovenije;
- dokončanje razreda ali letnika šolanja, ki ga v Republiki Sloveniji obiskuje mladoletni tujec, vendar ne dlje kot do zaključka šolskega leta, v katerem se tujec nahaja v času izdaje odločbe o vrnitvi;
- skupen odhod družine;
- razlogi glede družinskih in socialnih vezi, ki si jih je tujec ustvaril v obdobju dolgotrajnega prebivanja na območju Republike Slovenije;
- druge okoliščine, zaradi katerih je utemeljeno podaljšanje roka za prostovoljni odhod mladoletnikov, mladoletnikov brez spremstva, invalidov, starejših ljudi, nosečnic, staršev samohranilcev z mladoletnimi otroki in oseb, ki so bile izpostavljene mučenju, posilstvu ali drugim resnim oblikam psihološkega, fizičnega ali spolnega nasilja oziroma žrtev trgovine z ljudmi.

(5) Zoper odločbo o zavrnitvi podaljšanja roka za prostovoljni odhod se lahko tujec pritoži v petih dneh od vročitve odločbe. O pritožbi odloči ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v osmih dneh. Zoper odločbo o zavrnitvi podaljšanja roka za prostovoljni odhod se lahko vloži tožba v upravnem sporu v osmih dneh od vročitve odločitve ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, s katero je bil postopek končan. Za vložitev pritožbe in za postopek v upravnem sporu zoper odločitev o podaljšanju roka za prostovoljni odhod se taksa ne plača.

(6) Tujec mora zapustiti Republiko Slovenijo, območje držav članic Evropske unije in območje držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 v roku za prostovoljni odhod, ki mu je naložen v skladu s tem zakonom, sicer policija ravna po določbah tega zakona, ki se nanašajo na odstranitev tujca.

(7) Rok za prostovoljni odhod se ne določi tujcu, katerega bivanje v Republiki Sloveniji pomeni nevarnost za javni red, javno varnost ali varnost države ali pri katerem obstaja nevarnost pobega.

67. člen

(prepoved vstopa)

(1) Z odločbo o vrnitvi se tujcu določi prepoved vstopa v Republiko Slovenijo in tudi v območje držav članic Evropske unije in območje držav, pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, razen če ta zakon določa drugače, in sicer:

- za obdobje enega leta tujcu, ki mu je bil z odločbo o vrnitvi določen rok za prostovoljni odhod;

- za obdobje dveh let tujcu, za katerega obstajajo okoliščine po drugi, četrti ali sedmi alineji prvega odstavka 68. člena tega zakona;

- za obdobje treh let tujcu, za katerega obstajajo okoliščine po prvi, tretji, peti ali šesti alineji prvega odstavka 68. člena tega zakona;

- za obdobje petih let tujcu, katerega bivanje v Republiki Sloveniji pomeni nevarnost za javni red, javno varnost ali varnost države.

(2) Prepoved vstopa iz prve alineje prejšnjega odstavka se ne izvrši, če tujec zapusti Republiko Slovenijo, območje držav članic Evropske unije in območje držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 v roku za prostovoljni odhod.

(3) Prepoved vstopa, določenega z odločbo o vrnitvi, lahko organ, ki je odločbo izdal, po uradni dolžnosti ali na prošnjo tujca z odločbo prekliče, skrajša ali začasno odloži zaradi naslednjih razlogov:

- smrt ali bolezen družinskega člana;

- zagotavljanje nujne zdravniške pomoči;

- nujna udeležba v postopkih pred državnimi organi;

- če je bilo tujcu v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje ali izdano dovoljenje za začasno prebivanje v skladu s 50. členom tega zakona;

- če tujec dokaže, da uživa pravico do prostega gibanja na podlagi prava Evropske unije ali je to pravico naknadno pridobil;

- humanitarni razlogi ali interes Republike Slovenije.

(4) Čas, v katerem je tujcu prepovedan vstop, začne teči z dnem izvršitve odločbe, s katero je bila tujcu izrečena prepoved vstopa.

(5) Prepoved vstopa prepoveduje vstop in prebivanje tujca na ozemlju Republike Slovenije, drugih držav članic Evropske unije in območje držav, pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, razen če ta zakon določa drugače.

(6) Tujcu, ki vstopi v Republiko Slovenijo kljub veljavni prepovedi vstopa, in tujcu, ki ne zapusti Republike Slovenije, območja držav članic Evropske unije in območja držav, pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 v rokih, določenih za prostovoljni odhod, se v obdobju treh let od odstranitve tujca zavrne izdaja vizuma in dovoljenja za prebivanje, razen dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine.

68. člen

(nevarnost pobega)

Okoliščine, ki kažejo na nevarnost pobega tujca, so:

- navajanje lažnih podatkov oziroma nesodelovanje v postopku, kot tudi zavrnitev odvzema biometričnih podatkov;
- uporaba lažnih ali ponarejenih osebnih dokumentov, kot tudi namerno uničenje ali kakršna koli drugačna namerna odstranitev obstoječih dokumentov;
- vstop v Republiko Slovenijo v času veljavne prepovedi vstopa;
- v zadnjih treh letih pred izdajo odločbe o vrnitvi pravnomočno izrečena sankcija za prekršek zaradi nezakonitega prebivanja;
- jasno izražena namera o nespoštovanju odločbe o vrnitvi;
- dejstvo, da je bil tujec v zadnjih dveh letih pred izdajo odločbe o vrnitvi v Republiki Sloveniji pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti;
- dejstvo, da je bila tujcu v zadnjih dveh letih pred izdajo odločbe o vrnitvi v Republiki Sloveniji najmanj trikrat izrečena pravnomočna sankcija za prekrške po predpisih zoper javni red, ali za prekrške po predpisih, ki urejajo državno mejo in tujce, orožje ter prepovedane droge.

69. člen

(odstranitev tujca)

(1) Tujca, ki mu v skladu s 60.a členom tega zakona ali sedmim odstavkom 66. člena tega zakona ni bil omogočen prostovoljni odhod, in tujca, ki ni zapustil Republike Slovenije, območja držav članic Evropske unije oziroma območja držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 v roku za prostovoljni odhod, določenem v skladu s tem zakonom, in se nahaja na območju Republike Slovenije, se odstrani iz Republike Slovenije in tudi z območja držav članic Evropske unije in območja držav, pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, razen če ta zakon ne določa drugače. Prav tako se odstrani tujca na podlagi pravnomočne sodbe, s katero mu je bila izrečena stranska kazen ali stranska sankcija izgona tujca iz države.

(2) Tujca, ki ga je treba v skladu z zakonom odstraniti iz Republike Slovenije, policija privede do državne meje in napoti čez mejo ali izroči organom te države. Če je treba tujca, ki se nahaja na območju Republike Slovenije, odstraniti iz Republike Slovenije, območja držav članic Evropske unije oziroma območja držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, se ga vrne v državo izvora ali državo tranzita v skladu z mednarodnimi sporazumi ali sporazumi, ki jih je sklenila Evropska unija, ali v drugo tretjo državo, v katero se tujec vrne prostovoljno, pod pogojem, da ga ta države sprejme. Tujca se lahko vrne tudi v drugo državo članico Evropske unije, če izpolnjuje pogoje za bivanje v tej državi.

(3) Na način iz prejšnjega odstavka policija izvede tudi odstranitev tujca, ki se ga vrača na podlagi mednarodne pogodbe.

(4) Policija z izbrano nevladno organizacijo ali drugo neodvisno institucijo na podlagi javnega poziva sklene pisni dogovor o spremljanju odstranjevanja tujcev.

(5) Spremljanje odstranjevanja tujcev izvaja izbrana nevladna organizacija ali druga neodvisna institucija ob vseh aktivnostih policije, ki so namenjene odstranitvi tujca iz države, vključno z obdobjem pred odhodom, v času poleta oziroma drugega načina potovanja, postankom v tranzitu, prihodom in sprejemom tujca v državo vrnitve.

(6) Policija o načrtovani odstranitvi obvesti izbranega izvajalca spremljanja, ki se lahko odloči ali bo izvedel spremljanje konkretne odstranitve in v kakšnem obsegu.

(7) Policija ugotovitve izbrane organizacije ali institucije iz prejšnjega odstavka, ki bi izkazovale kršitve človekovih pravic ali temeljnih svoboščin, obravnava v pritožbenem postopku, določenem v zakonu, ki ureja naloge in pooblastila policije.

70. člen

(priznavanje odločitev o izgonu in vrnitvi)

(1) Policija lahko v skladu s tem zakonom odstrani tudi tujca, ki se nahaja na ozemlju Republike Slovenije in mu je bila s strani druge države članice Evropske unije izdana izvršljiva odločba o vrnitvi ali izrečena pravnomočna odločitev o izgonu.

(2) Če ima tujec iz prejšnjega odstavka dovoljenje za prebivanje ali drugo dovoljenje, ki mu daje pravico do prebivanja in ki ga je izdala Republika Slovenija ali druga država članica Evropske unije, se mora policija pred odstranitvijo posvetovati s pristojnim organom države, ki je takšno dovoljenje izdal. Če tujcu kljub izdani izvršljivi odločbi o vrnitvi ali izrečeni pravnomočni odločitvi o izgonu, pravica do prebivanja v drugi državi članici Evropske unije ne preneha, se tujca lahko odstrani tudi v to državo. Dokler tujcu ne preneha pravica do prebivanja v Republiki Sloveniji, se ga ne odstranjuje.

(3) Pred odstranitvijo lahko policija od države članice Evropske unije, ki je izdala izvršljivo odločbo o vrnitvi oziroma izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zahteva posredovanje dokumentacije, ki se nanaša na odločitev za izdajo odločbe o vrnitvi oziroma na odločitev o izgonu. Če zahtevana dokumentacija policiji ni posredovana, tujca ni dolžna odstraniti.

(4) O odstranitvi tujca ali razlogih, zaradi katerih odstranitev ni bila izvršena, policija obvesti pristojni organ države članice Evropske unije, ki je izdal izvršljivo odločbo o vrnitvi oziroma izrekel pravnomočno odločitev o izgonu.

(5) Pristojni organ Republike Slovenije, ki je izdal izvršljivo odločbo o vrnitvi ali izrekel pravnomočno odločitev o izgonu tujca, ki zakonito prebiva na območju druge države članice Evropske unije, na zahtevo pristojnega organa druge države članice, ki tujca odstranjuje, posreduje dokumentacijo, ki se nanaša na izdano odločbo o vrnitvi oziroma na odločitev o izgonu.

71. člen

(pomoč drugi državi članici Evropske unije pri odstranjevanju tujca po zračni poti)

(1) Policija lahko po predhodnem zaprosilu pristojnih organov druge države članice Evropske unije preko letališča v Republiki Sloveniji dovoli tranzit tujca, ki ga druga država članica Evropske unije odstranjuje po zračni poti. V primeru dovolitve tranzita policija nudi ustrezne ukrepe pomoči.

(2) Minister, pristojen za notranje zadeve, s pravilnikom podrobneje predpiše izvajanje pomoči v primeru tranzita tujca, ki se odstranjuje po zračni poti.

72. člen

(prepoved odstranitve tujca)

Načelo nevračanja po tem zakonu in v skladu z načeli mednarodnega običajnega prava pomeni obveznost Republike Slovenije, da ne sme odstraniti tujca v državo, v kateri bi bilo njegovo življenje ali njegova svoboda ogrožena zaradi rase, vere, narodnosti, pripadnosti posebni družbeni skupini ali političnega prepričanja, ali v državo, v kateri bi lahko bil izpostavljen mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju.

73. člen

(dovolitev zadrževanja)

(1) Zadrževanje po tem zakonu pomeni dovoljenje tujcu, ki se ga mora odstraniti, da začasno ostane v Republiki Sloveniji, ker njegova odstranitev iz države ni mogoča.

(2) Policija po uradni dolžnosti ali na predlog tujca uvede postopek zadrževanja, ko so izpolnjeni pogoji za odstranitev tujca iz 69. člena tega zakona, in tujcu dovoli zadrževanje v Republiki Sloveniji, če se med postopkom ugotovi, da odstranitve tujca ni mogoče izvršiti, ker:

- tujčeva odstranitev iz države v skladu s prejšnjim členom ni dovoljena;

- se izkaže, da bi zaradi njegovega življenjsko ogrožajočega zdravstvenega stanja v fazi odstranitve lahko prišlo do izpostavljenosti hudemu in nepopravljivemu poslabšanju zdravstvenega stanja;

- tujec nima in si ne more preskrbeti veljavne potne listine države, katere državljan je, če za tujca veljavne potne listine države, katere državljan je, ne more pridobiti organ, ki vodi postopek odstranitve ali če niso izpolnjeni pogoji za izdajo Evropske potne listine za vrnitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav;

- tujca država, katere državljan je, ali država, v kateri je oseba brez državljanstva imela svoje zadnje prebivališče, ni pripravljena sprejeti;

- odstranitev ni možna, ker ni mogoče zagotoviti prevoza tujca iz države po kopenski, zračni ali vodni poti.

(3) Dovolitev zadrževanja se tujcu izda za največ šest mesecev in se lahko po uradni dolžnosti podaljša, dokler trajajo razlogi iz prejšnjega odstavka. Odstranitev iz države do pravnomočnosti odločitve o dovolitvi zadrževanja ni dovoljena. Tujcu, ki mu je dovoljeno zadrževanje, policija izda izkaznico o dovolitvi zadrževanja v Republiki Sloveniji.

(4) Za ugotavljanje razlogov iz prve alineje drugega odstavka tega člena lahko policija od ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, zahteva posredovanje informacij o

splošnih in specifičnih informacijah o izvorni državi tujca, kot jih določa zakon, ki ureja mednarodno zaščito, in posredovanje upravne odločbe ali sklepa, izdanega v postopku mednarodne zaščite.

(5) Tujcu, ki mu je dovoljeno zadrževanje, lahko policija z odločbo določi kraj prebivanja na določenem naslovu, naloži obveznost rednega javljanja na policijski postaji, predložitev dokumentov ali obveznost zadrževanja na določenem kraju.

(6) Obveznost tujca, da zapusti državo, z dovolitvijo zadrževanja ne preneha.

(7) Zoper odločbo o dovolitvi zadrževanja, odločbo o podaljšanju zadrževanja ali sklep o ustavitvi postopka dovolitve ali podaljšanja zadrževanja lahko tujec vloži tožbo na upravno sodišče v petih dneh od vročitve odločbe ali sklepa. O tožbi upravno sodišče odloči v osmih dneh.

74. člen

(prenehanje dovolitve zadrževanja)

(1) Dovolitev zadrževanja preneha če:

- prenehajo razlogi za dovolitev zadrževanja;
- tujec pridobi dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji na podlagi zakona ali mednarodne pogodbe;
- tujec v času dovolitve zadrževanja zapusti ozemlje Republike Slovenije;
- tujec ne upošteva obveznosti iz petega odstavka prejšnjega člena.

(2) Po prenehanju razlogov za dovolitev zadrževanja Policija tujcu izda odločbo, s katero ugotovi obstoj razlogov za dovolitev zadrževanja. Pritožba zoper odločbo ni dovoljena, je pa dovoljen upravni spor, ki se vloži v osmih dneh od vročitve odločbe.

75. člen

(pravice tujca, ki mu je dovoljeno zadrževanje)

(1) Tujec, kateremu je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji, ima pravico do nujnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, osnovne oskrbe, šoloobvezni mladoletni tujci pa tudi pravico do osnovnega šolstva.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je mladoletni tujec, ki mu je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji, upravičen do zdravstvenega varstva v enakem obsegu kot otrok, ki je obvezno zdravstveno zavarovan kot družinski član. V enakem obsegu je do zdravstvenega varstva upravičen tudi šolajoči se otrok po 18. letu starosti, in sicer do konca šolanja, vendar največ do dopolnjenega 26. leta starosti.

(3) Pravica do osnovne oskrbe iz prvega odstavka tega člena je pravica do izplačila denarne pomoči v višini in na način, kot ga za izplačilo denarne socialne pomoči določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke. Pravico do osnovne oskrbe zagotavlja urad Vlade Republike Slovenije, pristojen za oskrbo migrantov.

(4) Tujcu, ki ne ravna v skladu s prvim ali drugim odstavkom 90. člena tega zakona, ne pripada pravica do osnovne oskrbe.

(5) Tujcu, ki je v času dovolitve zadrževanja sprejet v bolnišnico, zavod za prestajanje kazni zapora ali drugo državno institucijo, za čas bivanja v tej instituciji, ne pripada pravica do osnovne oskrbe iz tretjega odstavka tega člena.

(6) V primeru obstoja okoliščin iz prvega odstavka 80. člena tega zakona, nastanitev in oskrbo zagotavlja urad iz tretjega odstavka tega člena. Pri zagotavljanju nastanitve sodeluje ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

76. člen

(omejitev gibanja tujca)

(1) Policija tujcu, pri katerem obstaja nevarnost pobega ali se izogiba postopku vračanja, ali ovira njegovo izvršitev, odredi omejitev gibanja in nastanitev v centru:

- če ga je treba odstraniti v skladu z določbami tega zakona;
- če ga je v skladu z mednarodno pogodbo treba vrniti, predati ali izročiti pristojnim organom.

(2) Z namenom ugotovitve istovetnosti tujca se lahko tujcu, katerega istovetnost ni ugotovljena ali obstaja utemeljen sum glede njegove izkazane istovetnosti, izreče omejitev gibanja in nastanitev v centru, če obstaja nevarnost, da bo tujec zapustil ozemlje Republike Slovenije.

(3) Če se oceni, da se lahko namen iz prvega ali drugega odstavka tega člena doseže z milejšimi ukrepi, policija namesto ukrepa omejitve gibanja in nastanitve v centru uporabi ukrep iz drugega odstavka 81. člena tega zakona.

(4) Omejitev gibanja žensk, družin, otrok, mladoletnikov brez spremstva, ostarelih, huje bolnih in drugih ranljivih oseb se v centru zagotovi ločeno, tako da je zagotovljena njihova ustrezna zasebnost.

(5) Minister, pristojen za notranje zadeve, določi postopek za nastanitev tujcev v centru.

(6) Omejitev gibanja lahko traja le toliko časa, kolikor je potrebno, da se doseže namen iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena, vendar ne dlje kot šest mesecev.

(7) Tujca iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki ga zaradi posebnih razlogov ali potreb ni mogoče nastaniti v centru, se v soglasju s socialnovarstvenim zavodom na stroške centra nastani v socialnovarstvenem zavodu ali se mu zagotovi drugo ustrezno institucionalno varstvo.

(8) Tujec iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena ima enak obseg pravic kot tujec, ki mu je dovoljeno zadrževanje. Osnovna oskrba tujca se v tem primeru zagotavlja v centru in ne na način, kot je določeno v tretjem odstavku prejšnjega člena.

(9) V času omejitve gibanja se tujca seznani s pravili bivanja v centru in njegovimi pravicami in obveznostmi.

(10) Čas bivanja tujca izven centra brez dovoljenja za izhod iz centra, čas bivanja tujca, ki je v postopku mednarodne zaščite, nastanjen v centru, in čas bivanja tujca, ki je bil nastanjen v centru in je v priporu ali zaporu, se ne šteje v čas nastanitve v centru.

(11) Med bivanjem v centru je gibanje tujca omejeno na območje centra, kjer mora tujec upoštevati pravila bivanja. Tujcu se izjemoma lahko dovoli gibanje zunaj območja centra. Pogoje in način dovolitve gibanja zunaj območja centra določajo pravila bivanja.

(12) Omejitev gibanja in nastanitev v centru za tujce se lahko odredi tudi tujcu, ki ne upošteva obveznosti, ki so mu naložene z odločbo o dovolitvi zadrževanja ali odločbo, s katero mu je namesto omejitve gibanja in nastanitve v centru za tujce v skladu s tem zakonom izrečen milejši ukrep.

76.a člen

(pravila bivanja v centru)

(1) Za zagotavljanje discipline in reda so tujci dolžni spoštovati pravila bivanja v centru ter navodila pristojnih delavcev centra.

(2) Delavci centra lahko tujcem nalagajo naloge in aktivnosti za izvajanje tedenskega programa dela ter druge naloge z namenom uresničevanja dolžnosti in pravic, ki izhajajo iz pravil bivanja v centru.

(3) Tujci so dolžni opustiti vse aktivnosti, ki bi lahko ogrozile varnost, red in mir v centru ter skrbeti za korekten in strpen medsebojni odnos in odnos do delavcev centra.

(4) Pravila bivanja v centru predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

76.b člen

(kršitev pravil bivanja v centru)

(1) Kršitve pravil bivanja so lažje in težje.

(2) Lažje kršitve so:

- spreminjanje razporeda opreme po sobah in premeščanje inventarja iz enega v drug prostor,
- pisanje in lepljenje po stenah, vratih in oknih,
- uporaba lastnih električnih aparatov brez dovoljenja,
- vnos in uporaba vžigalnikov in ostalih predmetov, s katerimi se lahko zaneti ogenj,
- nošenje hrane in jedilnega pribora iz jedilnice,
- kajenje v sobah in skupnih prostorih centra,
- namerno uničevanje drobnega inventarja centra,
- uporaba mobilnih telefonov brez dovoljenja,

- motenje nočnega miru,
- pomanjkljiva higiena ali skrb za bivalne prostore,
- aktiviranje lažnega alarma ali opozorila.

(3) Težje kršitve so:

- izražanje rasne, verske, nacionalne, spolne, politične ali druge nestrpnosti v kakršnikoli obliki,
- žaljiv ali nasilen odnos do sostanovalcev, zaposlenih in obiskovalcev,
- vnos in uživanje alkoholnih pijač ter drugih opojnih snovi,
- vnos nevarnih predmetov ter lahko vnetljivih snovi,
- neizpolnitev ukaza uradnih oseb, ki bi povzročila hujše motnje v delovanju centra,
- fizični napad na drugega nastanjenega tujca, delavca centra ali obiskovalca centra,
- izdelovanje ali vnašanje predmetov, primernih za napad, pobeg ali za storitev kaznivega dejanja,
- samovoljna zapustitev centra ali poskus samovoljne zapustitve centra,
- zloraba dodeljenih ugodnosti,
- naklepna kršitev predpisov o varstvu pred požarom, eksplozijo ali drugimi naravnimi nesrečami,
- povzročitev večje materialne škode, če je povzročena naklepno ali iz hude malomarnosti,
- ponavljanje lažjih kršitev pravil bivanja,
- prisiljevanje, izvajanje psihičnih in fizičnih oblik pritiska nad drugimi tujci v centru in napeljevanje k temu.

76.c člen

(ukrep ob kršitvah pravil bivanja v centru)

(1) Za lažje kršitve pravil bivanja vodja centra ali oseba, ki jo ta pooblasti, tujcu izreče opozorilo.

(2) Za težje kršitve pravil bivanja ali če tujec nadaljuje z lažjimi kršitvami, lahko vodja centra ali oseba, ki jo ta pooblasti, tujcu odredi:

- odstranitev iz skupnih bivalnih in drugih prostorov ter ločeno nastanitev v posebej varovani sobi do treh dni;
- odvzem sobnega televizijskega ali radijskega sprejemnika za obdobje do enega tedna;
- prepoved sodelovanja v prostočasnih aktivnostih za obdobje do dveh tednov;
- omejitev uveljavljanja pravic iz pravil bivanja v centru za obdobje do dveh tednov;

- ukinitev možnosti izdaje dovoljenja za izhod iz centra za obdobje največ enega meseca;

- ukinitev možnosti izreka milejšega ukrepa na podlagi 81. člena tega zakona za obdobje največ enega meseca.

(3) Pri izbiri ukrepov iz prvega ali drugega odstavka tega člena se upoštevajo teža kršitve, izjava kršitelja, sorazmernost ukrepa glede na težo kršitve, odgovornost osebe za kršitev, nagib, zaradi katerega je tujec storil dejanje, okoliščine, v katerih je bilo dejanje storjeno, druge okoliščine, pomembne za ukrepanje, postopnost pri ukrepanju in možne posledice ukrepanja.

(4) Ukrep ob lažjih kršitvah pravil bivanja v centru se izreče ustno, z opozorilom. Ukrep iz drugega odstavka tega člena se izreče ustno, v 48 urah od ustne odločitve pa se tujcu izda pisna odločba. Izrek in pravni pouk morata biti na zahtevo tujca pisno ali ustno prevedena v jezik, ki ga tujec razume.

(5) Če se med trajanjem ukrepa ugotovi, da je ukrep dosegel svoj namen, center odloči o njegovem prenehanju.

(6) Zoper odločbo iz četrtega odstavka tega člena se lahko v osmih dneh od vročitve odločbe vloži tožba na upravno sodišče, ki o tožbi odloči v petnajstih dneh.

(7) Ukrepi iz tega člena se ob izpolnjevanju pogojev iz prvega in drugega odstavka tega člena lahko izrečejo tudi, če je tujec v centru nastanjen na podlagi določb zakona, ki ureja mednarodno zaščito.

77. člen

(strožji policijski nadzor)

(1) Bivanje pod strožjim policijskim nadzorom odredi policija z odločbo, če:

- se je tujec že poskušal izogniti odstranitvi s pobegom ali se je aktivno upiral odstranitvi;

- je tujec kljub izreku ukrepa iz drugega odstavka prejšnjega člena nadaljeval z lažjimi ali težjimi kršitvami pravil bivanja v centru, in sicer v primeru lažjih kršitev v obdobju enega meseca od izrečenega ukrepa, v primeru težjih kršitev pa v obdobju šestih mesecev od izrečenega ukrepa;

- če je iz dejanskih okoliščin in ravnanja tujca razvidno, da se namerava izogniti odstranitvi.

(2) V primeru izreka ukrepa bivanja pod strožjim policijskim nadzorom ostanejo že izrečeni ukrepi iz prejšnjega člena v veljavi, ob novih kršitvah pravil bivanja v centru pa se lahko tujcu izrečejo tudi novi ukrepi v skladu s prejšnjim členom.

(3) Bivanje pod strožjim policijskim nadzorom se tujcu odredi za čas, ki je potreben, da bo tujec prenehal kršiti pravila bivanja v centru, oziroma, za čas, ki je potreben za njegovo odstranitev, vendar ne za več kot šest mesecev.

(4) Strožji policijski nadzor se ob izpolnjevanju pogojev iz druge alineje prvega odstavka tega člena lahko izreče tudi, če je tujec v centru nastanjen na podlagi določb zakona, ki ureja mednarodno zaščito.

(5) Strožji policijski nadzor pomeni omejitev gibanja v posebej za to namenjenih prostorih centra, v skladu s pravili bivanja.

78. člen

(postopek v zvezi z omejitvijo gibanja)

(1) Nastanitev tujca v center ali zven centra in bivanje pod strožjim policijskim nadzorom odredi policija z odločbo, ki vsebuje pouk o tem, da ima tujec pravico do takojšnje pravne pomoči zagovornika, ki si ga svobodno izbere izmed odvetnikov, ali pooblaščenca z opravljenim pravniškim državnim izpitom, sicer pa ima pravico do brezplačne pravne pomoči pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja brezplačno pravno pomoč, ne glede na pogoj vzajemnosti, in pouk o tem, da je policija, na zahtevo tujca, ki je pod strožjim policijskim nadzorom, dolžna omogočiti vzpostaviti stik z zakonitim zastopnikom tujca, njegovimi družinskimi člani, skrbnikom in pristojnimi konzularnimi organi, v kolikor to ni v nasprotju z interesi tujca. Zoper odločbo o nastanitvi in odločbo o odreditvi bivanja pod strožjim policijskim nadzorom ima tujec pravico do vložitve tožbe na upravno sodišče v osmih dneh po vročitvi odločbe. Na zahtevo tujca mu mora policija pomagati, da si lahko vzame zagovornika.

(2) Tožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(3) O tožbi mora upravno sodišče odločiti v šestih dneh.

(4) Tujcu, ki mu je omejeno gibanje v centru, se omogoči vzpostaviti stik z zakonitim zastopnikom, družinskimi člani, skrbnikom in pristojnimi konzularnimi organi.

(5) Predstavniki nevladnih in mednarodnih organizacij imajo možnost obiskovati center in tam nastanjene tujce, upoštevajoč določila hišnega reda. Tujca, ki je nastanjen v centru, se seznani o možnostih stika s predstavniki nevladnih in mednarodnih organizacij.

(6) V postopkih pred sodišči v zvezi z odločbo o nastanitvi in odločbo o odreditvi bivanja pod strožjim policijskim nadzorom ima tujec pravico do brezplačne pravne pomoči pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja brezplačno pravno pomoč, ne glede na pogoj vzajemnosti.

(7) Odločba o nastanitvi in odločba o odreditvi bivanja pod strožjim policijskim nadzorom se vroči tujcu osebno. Izrek in pouk iz prvega odstavka tega člena ter pouk o pravnem sredstvu se prevedeta v enega izmed naslednjih jezikov: albanski, angleški, arabski, bosanski, makedonski, ruski, srbski ali turški jezik. Če tujec ne razume navedenih jezikov ali zahteva prevod ostalih delov odločbe, se mu na njegovo zahtevo zagotovi pisni ali ustni prevod v jezik, ki ga razume.

79. člen

(postopek v zvezi s podaljšanjem omejitve gibanja)

(1) Če tujca iz objektivnih razlogov tudi po poteku šestih mesecev ni mogoče vrniti, predati, izročiti ali odstraniti iz države, lahko policija z odločbo:

- zaradi nesodelovanja tujca v postopku vračanja ali zamude pri pridobivanju potrebne dokumentacije iz tretjih držav ali če je postopek ugotavljanja istovetnosti še v teku, omejitev gibanja in nastanitev v centru oziroma bivanje pod strožjim policijskim nadzorom podaljša za največ šest mesecev, če so za to izpolnjeni pogoji iz tega zakona in če je utemeljeno pričakovati, da bo mogoče tujca v tem času vrniti, predati, izročiti ali odstraniti;

- tujcu izreče dovolitev zadrževanja v skladu s 73. členom tega zakona ali milejši ukrep iz 81. člena tega zakona, pri čemer mora tujec upoštevati pravila gibanja izven območja centra sicer se ga lahko ponovno nastani v center.

(2) Zoper odločbo o podaljšanju omejitve gibanja je mogoče vložiti tožbo na upravno sodišče v osmih dneh po vročitvi odločbe. Upravno sodišče o tožbi odloči v osmih dneh. Tožba ne zadrži izvršitve odločbe o podaljšanju omejitve gibanja.

(3) V postopkih pred sodišči v zvezi z odločbo o podaljšanju omejitve gibanja ima tujec pravico do brezplačne pravne pomoči pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja brezplačno pravno pomoč, ne glede na pogoj vzajemnosti.

(4) Odločbo o podaljšanju omejitve gibanja se vroči tujcu osebno. Odločba vsebuje tudi pouk iz prvega odstavka prejšnjega člena. Izrek in pouk o pravnem sredstvu ter pouk iz prvega odstavka prejšnjega člena se prevedejo v enega izmed naslednjih jezikov: albanski, angleški, arabski, bosanski, makedonski, ruski, srbski ali turški jezik. Če tujec ne razume navedenih jezikov ali zahteva prevod ostalih delov odločbe, se mu na njegovo zahtevo zagotovi pisni ali ustni prevod v jezik, ki ga razume.

79.a člen

(preizkus utemeljenosti omejitve gibanja v centru)

(1) Policija najmanj 15 dni pred iztekom prvega in vsakega nadaljnjega trimesečnega obdobja od odreditve omejitve gibanja v centru, upravnemu sodišču po uradni dolžnosti v preizkus utemeljenosti omejitve gibanja pošlje odločbo o omejitvi gibanja iz 78. ali 79. člena tega zakona, skupaj z dokumentacijo glede postopka vračanja, ter mnenjem policije o pričakovanjih glede uspešnosti vračanja.

(2) Preizkus utemeljenosti omejitve gibanja upravno sodišče opravi po sodniku posamezniku. Upravno sodišče prejeto dokumentacijo glede postopka vračanja tujca ter mnenje policije o pričakovanjih glede uspešnosti vračanja, nemudoma vroči tujcu in razpiše glavno obravnavo. Upravno sodišče odloči po opravljeni glavni obravnavi, na kateri ima tujec pravico, da se izjavi o vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev, vključno z dokumenti, ki mu jih je vročilo upravno sodišče. Upravno sodišče za izvedbo glavne obravnave smiselno uporablja določbe zakona, ki ureja upravni spor. Če upravno sodišče ugotovi, da so zakonski pogoji za omejitev gibanja še vedno utemeljeni, to ugotovi s sklepom. Če upravno sodišče ugotovi, da omejitev gibanja ni več utemeljena, s sklepom policiji naloži, naj tujca nemudoma izpusti iz centra. Upravno sodišče policiji in tujcu vroči svojo odločitev najkasneje en dan pred iztekom preizkusnega obdobja.

(3) Zoper sklep upravnega sodišča, s katerim je to ugotovilo, da je omejitev gibanja še vedno utemeljena, lahko tujec v osmih dneh vloži pritožbo na vrhovno sodišče. Vrhovno sodišče o pritožbi odloči po sodniku posamezniku v osmih dneh.

(4) Pritožba se lahko na vrhovno sodišče vloži zaradi zmotne uporabe materialnega prava, zaradi kršitev postopka pred upravnim sodiščem in zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja. V pritožbi sme tujec navajati nova dejstva in predlagati izvedbo novih dokazov. Vrhovno sodišče samo opravi glavno obravnavo, če spozna, da je treba za pravilno ugotovitev dejanskega stanja ponoviti vse ali nekatere od že izvedenih dokazov pred upravnim sodiščem, ali če meni, da bi bilo treba ugotoviti nova dejstva in izvesti nove dokaze, ki jih je navedel pritožnik. Za obravnavo pred vrhovnim sodiščem se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja upravni spor, ki veljajo za obravnavo pred upravnim sodiščem.

(5) Vrhovno sodišče s sklepom pritožbo kot neutemeljeno zavrne in potrdi odločitev upravnega sodišča, če spozna, da niso podani razlogi, zaradi katerih se odločitev upravnega sodišča lahko izpodbija. Vrhovno sodišče s sklepom pritožbo zavrne tudi, če ugotovi kršitev postopka pred upravnim sodiščem, vendar v pritožbenem postopku tako kršitev odpravi, ali če

ugotovi, da je odločitev upravnega sodišča po zakonu utemeljena, vendar iz drugih razlogov, kot so navedeni v sklepu upravnega sodišča, pri čemer te razloge navede v sklepu.

(6) Vrhovno sodišče s sodbo ugodi pritožbi in odpravi odločitev upravnega sodišča, če ugotovi, da so podane kršitve postopka pred upravnim sodiščem, ki jih samo ni moglo odpraviti, ali da upravno sodišče ni uporabilo oziroma ni pravilno uporabilo zakonskih določb, ki določajo pogoje za omejitev gibanja, pa vrhovno sodišče ni zavrnilo pritožbe, ker bi ugotovilo, da je odločitev upravnega sodišča utemeljena iz drugih razlogov, ali da dejansko stanje ni bilo pravilno in popolno ugotovljeno ali da je bil iz ugotovljenih dejstev napravljen napačen sklep o dejanskem stanju. Če dajejo podatki postopka za to zanesljivo podlago ali če vrhovno sodišče na glavni obravnavi samo ugotovi dejansko stanje in odpravi morebitne kršitve postopka, vrhovno sodišče samo odloči o tem, ali je omejitev gibanja še utemeljena. Če ugotovi, da razlogi za omejitev gibanja niso podani, policiji naloži, naj tujca nemudoma izpusti iz centra. Če vrhovno sodišče ne more samo odločiti o tem, ali je omejitev gibanja še utemeljena, zadevo vrne upravnemu sodišču v ponovno odločanje. Upravno sodišče mora novo odločitev izdati v osmih dneh po tem, ko prejme sodbo vrhovnega sodišča.

80. člen

(posebne okoliščine)

(1) Če je v postopku odstranitve iz države izredno veliko število tujcev, zaradi česar so presežene zmogljivosti centra ali organov, pristojnih za izvajanje postopkov v zvezi z omejitvijo gibanja, se lahko v času takih posebnih okoliščin tujcem omeji gibanje ne glede na določbo prvega in tretjega odstavka 76. člena tega zakona.

(2) V času posebnih okoliščin iz prejšnjega odstavka, se za odločitev o pritožbi in tožbi zoper odločbo o nastanitvi, ne upošteva rok, določen v prvem in tretjem odstavku 78. člena tega zakona.

(3) O nastanku in prenehanju posebnih okoliščin, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvesti Evropsko komisijo.

81. člen

(milejši ukrep)

(1) Policija po uradni dolžnosti v najkrajšem možnem času po izreku ukrepa omejitve gibanja in nastanitve tujca v centru, ali na prošnjo tujca, ki mu je bil izrečen ukrep omejitve gibanja in nastanitve tujca v centru, izreče milejši ukrep, če se lahko tudi na tak način zagotovi namen iz prvega oziroma drugega odstavka 76. člena tega zakona.

(2) Policija lahko na podlagi prejšnjega odstavka tujcu z odločbo dovoli bivanje izven centra in mu določi eno ali več obveznosti:

- določitev kraja prebivanja na določenem naslovu;
- naložitev obveznosti rednega javljanja na policijski postaji;
- predložitev osebnih dokumentov.

(3) Minister, pristojen za notranje zadeve, s pravilnikom določi način izvedbe milejših ukrepov.

82. člen

(postopek z mladoletnimi tujci)

(1) V primeru odstranitve mladoletnega tujca brez spremstva staršev ali drugih zakonitih zastopnikov, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, policija takoj obvesti center za socialno delo, ki mora mladoletnemu tujcu nemudoma postaviti skrbnika za posebni primer. Policija izda odločbo o vrnitvi mladoletnemu tujcu brez spremstva, ko skrbnik za posebni primer po skrbni preučitvi vseh okoliščin ugotovi, da je to v najboljšem interesu mladoletnega tujca.

(2) Mladoletnega tujca iz prejšnjega odstavka se ne sme odstraniti v matično državo ali v tretjo državo, ki ga je pripravljena sprejeti, dokler mu tam ni zagotovljen sprejem. Pred odstranitvijo se je potrebno prepričati, da bo mladoletni tujec vrnjen članu družine, izbranemu skrbniku ali ustreznim sprejemnim centrom v državi vrnitve. V nobenem primeru pa se mladoletnega tujca brez spremstva ne sme odstraniti v nasprotju s Konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, spremenjeno s Protokoli št. 3, 5 in 8 ter dopolnjeno s Protokolom št. 2 ter njenimi protokoli št. 1, 4, 6, 7, 9, 10 in 11 (Uradni list RS – MP, št. 7/94), Evropsko konvencijo o preprečevanju mučenja in nečloveškega ali ponižujočega ravnanja ali kaznovanja (Uradni list RS – MP, št. 1/94) ali Konvencijo o otrokovih pravicah (Uradni list RS – MP, št. 9/92) in Evropsko konvencijo o uresničevanju otrokovih pravic (Uradni list RS – MP, št. 26/99). Do odstranitve se mladoletnemu tujcu dovoli zadrževanje v skladu z določbami tega zakona.

(3) Mladoletnega tujca in družino z mladoletnim tujcem se v dogovoru s skrbnikom za posebni primer nastani v primernih ustanovah za nastanitev mladoletnih oseb, kjer mu bodo zagotovljene pravice iz prejšnjega odstavka. Če to ni možno, se mladoletnega tujca brez spremstva in družino z mladoletnim tujcem nastani v center.

(4) Mladoletnemu tujcu, ki je nastanjen v centru, se v prostem času omogoči ukvarjanje z dejavnostmi, vključno z igrami in rekreacijskimi dejavnostmi, primernimi njegovi starosti.

(5) Kadar identiteta mladoletnega tujca ni potrjena in obstaja dvom, da gre za mladoletno osebo, lahko policija ugotavlja starost osebe s pomočjo izvedencev. Na podlagi mnenja izvedenca policija o starosti osebe izda ugotovitveno odločbo. Zoper ugotovitveno odločbo se lahko tujec pritoži v roku osmih dni od vročitve odločbe. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(6) Strožji policijski nadzor se za mladoletnega tujca lahko odredi le izjemoma in to le skupaj s starši ali skupaj z enim izmed njih. Zoper mladoletnega tujca brez spremstva ni mogoče odrediti bivanja pod strožjim policijskim nadzorom.

83. člen

(prenehanje nastanitve v centru)

(1) Nastanitev tujca v centru preneha, ko prenehajo razlogi zanjo oziroma, ko je dosežen njen namen.

(2) Policija lahko z odločbo, s katero dovoli tujcu zadrževanje v Republiki Sloveniji, namesto nastanitve v centru, določi kraj bivanja na določenem naslovu.

(3) Nastanitev v centru lahko preneha tudi na prošnjo tujca, če policija ugotovi, da so podani pogoji za milejši ukrep po tem zakonu.

84. člen

(stroški odstranitve)

(1) Tujec iz prvega odstavka 76. člena tega zakona, ki ima lastna finančna sredstva, mora sam kriti stroške preživljanja in nastanitve v centru ter stroške odstranitve do višine lastnih finančnih sredstev. Stroške preživljanja in nastanitve v centru se tujcu obračuna na podlagi sklepa, s katerim minister, pristojen za notranje zadeve, enkrat letno določi višino stroškov preživljanja in nastanitve v centru. Stroške preživljanja in nastanitve v centru ter stroške odstranitve krije tujec na podlagi stroškovnika, izdanega s strani centra, s katerim se obračuna in določi višina stroškov, ki jih mora poravnati tujec.

(2) Tujec iz prejšnjega odstavka, ki je nastanjen v centru, je dolžan lastna finančna sredstva ob nastanitvi deponirati. Zaradi zadovoljevanja nujnih osebnih potreb, tujec lahko zaprosi za vračilo dela deponiranih lastnih finančnih sredstev. Znesek posameznega vračila se določi ob upoštevanju razumnih potreb tujca, navedenih v zaprosilu.

(3) Če tujec nima sredstev, se stroški iz prvega odstavka tega člena plačajo iz sredstev proračuna Republike Slovenije.

(4) Stroške iz prvega odstavka tega člena solidarno nosi tudi oseba, ki je tujca pripeljala čez državno mejo na nedovoljen način ali mu omogočila nezakonito zaposlitev ali opravljanje dela ali omogočila nezakonito bivanje v Republiki Sloveniji, ter fizična ali pravna oseba, ki je tujcu omogočila pridobitev vizuma ali dovoljenja za prebivanje na podlagi dokumentacije, ki ni izkazovala pravega namena vstopa tujca v državo.

(5) Minister, pristojen za notranje zadeve, s pravilnikom podrobneje predpiše pogoje in postopek deponiranja lastnih sredstev in vračila teh sredstev tujcu ter način izračuna stroškov nastanitve in odstranitve.

VII. POGLAVJE

POSTOPEK IN ORGANI

85. člen

(uporaba zakona, ki ureja splošni upravni postopek)

V postopkih po tem zakonu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, če s tem zakonom ni drugače določeno.

86. člen

(organi)

(1) Diplomatska predstavništva in konzulati Republike Slovenije v tujini in ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, so pristojni za vodenje in odločanje v postopkih v zvezi z izdajo, razveljavitvijo, podaljšanjem in preklicem vizumov za kratkoročno in dolgoročno bivanje, za označitev razveljavitve oziroma prenehanja dovoljenja za prebivanje, izdanega v

obliki nalepke v tujčevo potno listino ter odvzem dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, katerega veljavnost je prenehala.

(2) Za ukrepe in odločitve ter postopke v zvezi s prebivanjem tujcev v Republiki Sloveniji so na prvi stopnji pristojne upravne enote, razen če ta zakon določa drugače. Če s tem zakonom ni določeno drugače, upravne enote v teh upravnih zadevah odločajo na območju celotne države.

(3) Policija je pristojna za opravljanje mejne kontrole, za zavrnitev tujca na meji, izdajo vizuma za kratkoročno bivanje na meji, razveljavitev in preklic vizuma, označitev razveljavitve oziroma prenehanja dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki nalepke v tujčevo potno listino, odvzem dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, katerega veljavnost je prenehala, za izvajanje ukrepov iz V. poglavja tega zakona, razen 60.a, 61. in 62. člena tega zakona, za izdajo Evropske potne listine za vrnitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav, odločanje o potovalni odobritvi, in za druge ukrepe in odločitve v zvezi s tujci na meji ali v državi, ki jih določa zakon, ter za izvajanje nadzorstva nad izvrševanjem določb tega zakona, katerih kršitve so določene kot prekrški.

Opomba: Spremenjeni tretji odstavek 86. člena se za tujce, ki potrebujejo potovalno odobritev v skladu s pravnim redom Evropske unije, začne uporabljati z datumom začetka delovanja ETIAS, ki ga določi Evropska komisija in objavi v Uradnem listu Evropske unije.

(4) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, opravlja upravne in strokovne zadeve, ki se nanašajo na migracijsko politiko, vstop, zapustitev in prebivanje tujcev v državi, odloča o pritožbah zoper odločbe izdane na prvi stopnji in sprejema ukrepe v zvezi s tujci, kadar je tako določeno z zakonom ter je pristojno za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje iz tretjega odstavka 51. člena tega zakona.

(5) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, pri opravljanju nalog iz prejšnjega odstavka sodeluje z drugimi ministrstvi, organi in službami, tako da usmerja in usklajuje njihovo delo. Zaradi zagotovitve povezanega in usklajenega opravljanja zadev iz prejšnjega odstavka, ki so skupnega pomena za več ministrstev in zaradi enotnega in organiziranega sodelovanja in usklajevanja, se pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, ustanovi skupno delovno telo.

(6) V okviru ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, se za namen izmenjave informacij, potrebnih za izvajanje določb, ki se nanašajo na mobilnost tujcev in njihovih družinskih članov, in prenos informacij, povezanih s prenosom prava Evropske unije v pravni red Republike Slovenije, vzpostavi nacionalna kontaktna točka, ki sodeluje s pristojnimi organi v Republiki Sloveniji in drugimi nacionalnimi kontaktnimi točkami držav članic Evropske unije.

(7) Za namen izmenjave informacij, potrebnih za izvajanje določb, ki se nanašajo na mobilnost tujcev in njihovih družinskih članov, pristojna ministrstva in drugi državni organi ter nosilci javnih pooblastil v Republiki Sloveniji ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, na njegovo pisno zahtevo ali zahtevo, poslano po elektronski poti, v katerih je navedena ustrezna pravna podlaga, brezplačno posredujejo podatke in informacije, ki so potrebne za izmenjavo informacij preko nacionalnih kontaktnih točk držav članic Evropske unije.

86.a člen

(obveznost fizičnih in pravnih oseb, ki opravljajo zastopanje)

Fizična ali pravna oseba, ki opravlja zastopanje kot svojo dejavnost in tujca na podlagi njegovega pooblastila zastopa v postopkih po tem zakonu, mora pristojnemu organu

sporočiti naslov elektronskega predala za komunikacijo in vročanje ter njegovo morebitno spremembo med postopkom. Ta določba velja tudi za postopke iz XIII. in XIII.A poglavja tega zakona.

87. člen

(pritožba in postopek na drugi stopnji)

(1) O pritožbah zoper odločbe in ukrepe, ki so jih na prvi stopnji izdali organi iz drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena, odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(2) O pritožbah zoper odločbe in sklepe, ki so jih na prvi stopnji izdala diplomatska predstavništva in konzulati Republike Slovenije v tujini, odloča ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(3) Zoper odločbe in sklepe, ki jih je na prvi stopnji izdal organ iz drugega odstavka prejšnjega člena glede izdaje enotnega dovoljenja po 37., 37.a, 37.b, 39., 41., 44.d, 45., 45.a, 45.b, 45.c, 45.d, 46. in 48. členu tega zakona in zavrnitve zamenjave delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjave delodajalca ali zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih po 37. in 39. členu tega zakona, ni dovoljena pritožba, je pa dovoljen upravni spor.

Opomba: Spremenjeni tretji odstavek 87. člena se začne uporabljati 21. 11. 2025.

(4) Pritožba v zadevah izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji je dovoljena le v primerih, če tujec uveljavlja svojo pravico do izdaje dovoljenja po 38., 44., 47. in 48. členu tega zakona.

(5) Zoper odločbe in sklepe, ki jih je izdal organ iz tretjega odstavka prejšnjega člena v zvezi z izvajanjem 73., 74., 76.c., 78., 79. in 81. člena tega zakona, ni dovoljena pritožba, je pa dovoljen upravni spor.

(6) V postopkih sodnega varstva po 8.a, 73., 76.c, 78., 79. in 79.a členu tega zakona ministrstvo, pristojno za notranje zadeve in policijo zastopa Državno odvetništvo Republike Slovenije.

Opomba: Spremenjeni šesti odstavek 87. člena se za tujce, ki potrebujejo potovalno odobritev v skladu s pravnim redom Evropske unije, začne uporabljati z datumom začetka delovanja ETIAS, ki ga določi Evropska komisija in objavi v Uradnem listu Evropske unije.

88. člen

(postopek v diplomatskih predstavništvih in konzulatih Republike Slovenije v tujini)

(1) Tujec mora prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje priložiti vsa dokazila in listine o izpolnjevanju pogojev iz tretjega in četrtega odstavka 33. člena tega zakona, ter v postopku predložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca ter dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem. Tujec, ki se zna in se zmore podpisati in je dopolnil osem let starosti, mora prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje podati tudi lastnoročni podpis. Tujcu se lahko lastnoročni podpis zajame preko digitalne podpisne tablice. Za podajo lastnoročnega podpisa se uporablja 17. točka prvega odstavka 111. člena tega zakona.

(2) Če upravna enota v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje zahteva zaslišanje tujca, diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini o tem pošlje poziv tujcu v pisni obliki. Poziv za dopolnitev prošnje za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje tujcu ali pooblaščencu, če ga je tujec določil, pošlje upravna enota. Diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje digitalno zajame dva prstna odtisa tujca brez poziva upravne enote.

(3) Diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini vroči tujcu izdano prvo dovoljenje za začasno prebivanje osebno. K vročitvi tujca povabi na način, kot ga določa prejšnji odstavek. Tujec ob vročitvi podpiše vročilnico, ki jo diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije posreduje upravni enoti, ki je dovoljenje za prebivanje izdala.

(4) Odločbe, razen prvega dovoljenja za začasno prebivanje, sklepe in druge dokumente, izdane v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje, pristojni organ vroči tujcu v elektronski obliki ali v hišni predalčnik neposredno na naslov prebivališča v tujini. Pristojni organ pri odločitvi o načinu vročitve upošteva, da se vročitev opravi hitro in učinkovito z najmanjšimi stroški za pristojni organ in za naslovnika. Ne glede na prvi stavek tega odstavka pristojni organ opravi vročitev v hišni predalčnik, če naslovnik želi takšno vročitev ali če oceni, da je zaradi vsebine dokumenta ali kakšnega drugega razloga potrebno opraviti vročitev v hišni predalčnik. Če se vročitev opravi v hišni predalčnik velja za opravljeno 21. dan od dneva odpreme, ki se označi na dokumentu. Če vročitev ni mogoča, ker naslovnik ne prebiva na naslovu, ki ga je navedel v vlogi, obenem pa ni ugotovljeno, kje prebiva, mogoča pa tudi ni vročitev v elektronski obliki, se vročitev opravi z javnim naznanilom na oglasni deski upravne enote in na državnem portalu eUprava.

89. člen

(sodelovanje med organi)

(1) Organi, določeni v 86. členu tega zakona, so pri opravljanju zadev iz svoje pristojnosti dolžni medsebojno sodelovati, si nuditi pravno pomoč ter brezplačno posredovati potrebne osebne in druge podatke ter informacije za opravljanje pristojnosti po tem zakonu.

(2) Državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti ter nosilci javnih pooblastil v Republiki Sloveniji morajo v zadevah in vprašanjih, ki se nanašajo na vstop, prebivanje, izstop tujcev, ter v drugih zadevah in vprašanjih v zvezi s tujci sodelovati s pristojnimi organi za tujce po tem zakonu, zlasti z brezplačnim posredovanjem potrebnih osebnih in drugih podatkov ter informacij za opravljanje pristojnosti po tem zakonu.

(3) Podatki in informacije iz prvega in drugega odstavka tega člena se posredujejo samo na podlagi pisne zahteve ali zahteve, poslane po predpisani elektronski poti pristojnega organa, kjer je navedena ustrezna pravna podlaga ter ustrezna številka ali druga oznaka zadeve, katero organ obravnava.

90. člen

(obveznosti tujca v postopku)

(1) Tujec mora ves čas postopka sodelovati s pristojnimi organi in se podrejati njihovim ukrepom. Tujec mora omogočiti pristojnemu organu dostop do vseh razpoložljivih dokazov ter predložiti vse listine in potrdila, ki jih ima in ki so lahko pomembna za postopek, ter se odzivati vabilom pristojnih organov. Pristojni organ lahko tujcu postavi primeren rok, v

katerem mora predložiti zahtevane listine, potrdila oziroma druge dokaze, sicer jih ni dolžan upoštevati. Če tujec dokumentov, ki so ključni za izvršitev odstranitve in jih ima v posesti, ne izroči prostovoljno, mu jih pristojni organ začasno odvzame do zaključka postopka odstranitve in o tem izda potrdilo.

(2) Tujec, nastanjen v centru, mora poleg spoštovanja obveznosti iz prejšnjega odstavka, sodelovati s policijo, diplomatskimi predstavništvi in konzulati pri ugotavljanju njegove istovetnosti.

(3) Če je postopek po tem zakonu uveden po uradni dolžnosti ali na zahtevo oziroma prošnjo tujca, njegovega delodajalca, raziskovalne organizacije, višješolskega ali visokošolskega zavoda, izobraževalne organizacije ali prostovoljske organizacije oziroma organizacije s prostovoljskim programom in ga ni mogoče končati brez njihovega sodelovanja, se njihovo nesodelovanje šteje za umik prošnje oziroma zahteve oziroma se postopek, uveden po uradni dolžnosti, ustavi, če kljub opozorilu pristojnega organa v postavljenem roku ne opravijo nobenega dejanja za nadaljevanje oziroma dokončanja postopka.

(4) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za državljane EU, njihove družinske člane in družinske člane slovenskih državljanov.

91. člen

(odločanje)

(1) Pristojni organ v postopku odloča na podlagi dejstev in okoliščin, znanih v Republiki Sloveniji, če je v posameznem primeru potrebno, pa lahko tudi na podlagi dejstev in podatkov organov Republike Slovenije v tujini.

(2) O prošnjah za izdajo dovoljenja za prebivanje in potrdila o prijavi prebivanja mora pristojni organ odločiti čimprej, najpozneje pa v 30 dneh od prejema popolne prošnje. Kadar mora pristojni organ zaradi ugotovitve obstoja razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja ali potrdila izvesti poseben ugotovitveni postopek, mora o prošnji odločiti najpozneje v 60 dneh.

(3) O prošnjah za izdajo dovoljenja za prebivanje na podlagi 47.a in 47.b člena tega zakona mora pristojni organ odločiti čimprej, najpozneje pa v 120 dneh od prejema popolne prošnje. Kadar mora pristojni organ zaradi ugotovitve obstoja razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenj izvesti posebni ugotovitveni postopek, mora o prošnji odločiti najpozneje v 180 dneh.

92. člen

(dolžnost obveščanja)

(1) Državni in drugi organi in organizacije morajo brez odlašanja obvestiti policijo o tujcu, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji in upravno enoto, na območju katere tujec prebiva, o tujcu, za katerega je podan razlog za odpoved prebivanja.

(2) Sodišče, ki tujcu izreče pravnomočno stransko kazen ali stransko sankcijo izgona tujca iz države, in sodišče, ki je tujcu izreklo sodbo, katere pravna posledica je prenehanje pravice do prebivanja ali razlog za odpoved prebivanja, o tem nemudoma obvesti policijo in upravno enoto, na območju katere tujec prebiva, če ima tujec v Republiki Sloveniji dovoljenje za prebivanje.

(3) Zavod za izvrševanje kazenskih sankcij pred izpustitvijo na prostost v Republiki Sloveniji nezakonito prebivajočega tujca ali tujca, ki ga je potrebno odstraniti iz države, obvesti policijo in ji ga preda v postopek.

(4) Subjekt gostitelj mora o spremembah, ki vplivajo na pogoje, na podlagi katerih je bila premestitev odobrena, obvestiti pristojni organ v Republiki Sloveniji v roku desetih dni od nastanka sprememb.

(5) Tujec in raziskovalna organizacija v Republiki Sloveniji, v kateri namerava tujec opravljati raziskovalno delo, ter tujec in višješolski oziroma visokošolski zavod v Republiki Sloveniji, v katerem bo tujec opravil del študija, morajo o spremembah, ki vplivajo na pogoje, na podlagi katerih je bila mobilnost odobrena, obvestiti pristojni organ v Republiki Sloveniji v desetih dneh od nastanka sprememb.

(6) Po odstranitvi tujca, ki je vstopil v Republiko Slovenijo kljub veljavni prepovedi vstopa, ali tujca, ki ni zapustil Republike Slovenije, območja držav članic Evropske unije in območja držav, pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 v roku, določenem za prostovoljni odhod, policija zaradi izvajanja šestega odstavka 67. člena tega zakona o odstranitvi tujca obvesti ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

VIII. POGLAVJE

OBDELAVA IN VARSTVO OSEBNIH PODATKOV TER IZKAZOVANJE ISTOVETNOSTI TUJCA

93. člen

(obdelava osebnih podatkov)

(1) Organi, pristojni za izvajanje tega zakona, lahko, zaradi izvajanja tega in drugih zakonov v zvezi s tujci, obdelujejo osebne podatke o tujcih, na katere se osebni podatki nanašajo.

(2) Organi iz prejšnjega odstavka lahko obdelujejo osebne podatke o tujcu, ki jih pridobijo tudi brez sodelovanja tujca, na katerega se osebni podatki nanašajo, pri drugih organih in organizacijah ter pri drugih organih, če je to:

- v interesu tujca, na katerega se osebni podatki nanašajo in je ta za to dal svojo privolitev;
- z zakonom dovoljeno.

(3) Državni in drugi organi in organizacije, ki razpolagajo s podatki, ki se nanašajo na tujce iz prvega odstavka tega člena, so dolžni te podatke posredovati pristojnim organom na njihovo zahtevo.

(4) Obdelava osebnih podatkov iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena mora biti v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

94. člen

(pravice tujca v zvezi z osebnimi podatki)

Poleg pravic, ki jih ima tujec glede varstva osebnih podatkov na podlagi zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov in drugih predpisov, ima pravico, da preveri točnost osebnih podatkov, vnesenih na dovoljenje za prebivanje ali vizum, in pravico zahtevati njihovo spremembo ali izbris, če je to potrebno, kot to določa zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

95. člen

(ugotavljanje istovetnosti tujca)

Policija lahko tudi proti volji tujca ugotavlja njegovo istovetnost, če:

- je nameščen v centru;
- mu je bilo odpovedano prebivanje v Republiki Sloveniji ali izrečena prepoved vstopa v državo;
- obstaja sum, da zanj, pod drugim osebnim imenom, še vedno velja prepoved vstopa v Republiko Slovenijo;
- se mu namerava izdati potni list za tujca ali druga listina za tujca;
- svoje istovetnosti ne more izkazati oziroma dokazati;
- je to potrebno zaradi ugotovitve državljanstva;
- je poskušal vstopiti ali je vstopil v državo s ponarejeno oziroma tujo potno listino;
- mu je izrečen ukrep iz drugega odstavka 81. člena tega zakona;
- obstajajo drugi razlogi, določeni z zakonom.

96. člen

(osebno ime)

(1) Tujec mora med prebivanjem na območju Republike Slovenije uporabljati osebno ime, ki ga ima po predpisih svoje države, če v zakonu ali mednarodni pogodbi ni drugače določeno.

(2) Če osebno ime, vpisano v izpisku iz rojstne matične knjige, ni identično z osebnim imenom, vpisanim v potni listini tujca, se v uradnih evidencah, ki se vodijo v Republiki Sloveniji, vpiše osebno ime, kot je vpisano v potni listini tujca.

97. člen

(izkazovanje istovetnosti tujca)

(1) Tujec dokazuje svojo istovetnost s tujo potno listino, osebno izkaznico ali drugo ustrezno listino, ki je v državi tujca predpisana in s katero lahko dokazuje istovetnost, s potno

listino za tujca, z dovoljenjem za prebivanje, izdanem v obliki samostojne listine, ali z drugo javno listino, ki jo je izdal državni organ, v kateri je fotografija, na podlagi katere je mogoče ugotoviti njegovo istovetnost.

(2) Na zahtevo policista mora tujec izročiti listino, s katero izkaže svojo istovetnost na način, določen v prejšnjem odstavku.

(3) Na zahtevo policista mora tujec pokazati tudi dovoljenje, s katerim dokazuje zakonitost vstopa in prebivanja v Republiki Sloveniji.

(4) Tujec svoje listine iz prvega odstavka tega člena ne sme posoditi drugi osebi ali uporabiti tuje listine kot svoje.

(5) Pogrešanje, izgubo, tatvino in drugo odtujitev potne listine oziroma druge listine iz prvega odstavka tega člena, razen potnega lista za tujca in dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, mora tujec prijaviti policiji takoj oziroma najkasneje v 24 urah, ko je to ugotovil. Policija izda tujcu o tem potrdilo.

(6) Tujec, ki v tujini izgubi potno listino oziroma drugo listino, ki jo je izdal pristojni organ Republike Slovenije, razen potnega lista za tujca in dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, mora to takoj naznaniti najbližjemu organu Republike Slovenije v tujini, pristojnemu za diplomatsko konzularne zadeve.

IX. POGLAVJE

POTNE IN DRUGE LISTINE TER DOVOLJENJA

98. člen

(izdaja potnih in drugih listin)

(1) Tujcu, ki ima dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji, se lahko izda potni list za tujca, če:

- je oseba brez državljanstva;
- nima in si ne more preskrbeti veljavne potne listine države, katere državljan je.

(2) Potni list za tujca se lahko izda tudi drugemu tujcu, ki nima veljavne potne listine, če so za to upravičeni razlogi.

(3) Za izdajo potnega lista za tujca, ki je v Republiki Sloveniji, so pristojne upravne enote, za izdajo potnega lista za tujca, ki je v tujini, pa je pristojno diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini. Upravne enote v tej upravni zadevi odločajo na območju celotne države.

(4) Prošnjo za izdajo potnega lista za tujca vloži tujec, ki je v Republiki Sloveniji, osebno pri pristojnem organu, tujec, ki je v tujini, pa osebno pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini. Prošnjo lahko vloži tujec, ki je dopolnil 18 let, in tudi tujec, ki še ni star 18 let, če je sklenil zakonsko zvezo.

(5) Za tujca, mlajšega od 18 let, oziroma tujca, ki ni poslovno sposoben, prošnjo za izdajo potnega lista za tujca vloži njegov zakoniti zastopnik.

(6) Policija tujcu, ki je v postopku odstranitve iz države in si ne more ali noče pridobiti potne ali potni listini enakovredne listine države, katere državljan je, izda evropsko potno listino za vrnitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav.

(7) Za namen vstopa družinskega člana osebe s priznanim statusom begunca ali subsidiarne zaščite v Republiki Sloveniji, ki mu je v Republiki Sloveniji izdano dovoljenje za prebivanje za družinskega člana in nima veljavne potne listine, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, izda potni list za tujca brez dveh prstnih odtisov in podpisa družinskega člana osebe s priznanim statusom begunca oziroma subsidiarne zaščite v Republiki Sloveniji z veljavnostjo do 90 dni. Prošnjo za izdajo potnega lista za tujca vloži pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, oseba s priznanim statusom begunca ali subsidiarne zaščite v Republiki Sloveniji ali družinski član, ki mu je izdano dovoljenje za prebivanje za družinskega člana, oziroma njegov zakoniti zastopnik.

(8) Potni list za tujca z veljavnostjo do 90 dni, brez dveh prstnih odtisov in podpisa, se izda tudi državljanu tretje države ali osebi brez državljanstva iz zakona, ki ureja mednarodno zaščito, ki bo v Republiko Slovenijo sprejeta na podlagi kvote. Potni list iz prejšnjega stavka izda ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(9) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za zunanje zadeve, predpiše obrazec potnega lista za tujca. S predpisom o obrazcu potnega lista za tujca se določi tudi način zajemanja prstnih odtisov.

99. člen

(veljavnost potnega lista za tujca)

Potni list za tujca se lahko izda z veljavnostjo do dveh let, razen če:

- tujec zaprosi za potni list s krajšo veljavnostjo ali
- če je za namen, zaradi katerega je bil izdan, zadostna tudi krajša veljavnost.

100. člen

(zavrnitev izdaje potnega lista za tujca in njegov odvzem)

(1) Potni list za tujca se ne izda tujcu:

- zoper katerega teče kazenski postopek, če to zahteva pristojno sodišče;
- ki mu je bila izrečena nepogojna kazen zapora, dokler kazni ne prestane;
- če ni poravnal preživninskih obveznosti iz zakonske zveze ali razmerja med starši in otroki do upravičencev, ki stalno prebivajo v Republiki Sloveniji, in to zahteva pristojni organ;
- če ni poravnal davčnih obveznosti in to zahteva pristojni organ.

(2) Pristojni organ obstoj razloga za zavrnitev izdaje potnega lista za tujca iz četrte alinee prejšnjega odstavka ugotavlja na podlagi podatkov iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o

zapadlih neplačanih davčnih obveznostih ter so označeni kot davčna tajnost. Pristojni organ mora podatke, ki so davčna tajnost, varovati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Podatke iz navedenih evidenc lahko pristojni organ pridobi po uradni dolžnosti.

(3) Tujcu se potni list za tujca odvzame, če:

- se ugotovijo razlogi iz prvega odstavka tega člena;
- v njem manjka fotografija ali če ni več mogoče ugotoviti tujčeve istovetnosti;
- je potni list ponarejen, nepopoln ali drugače poškodovan.

(4) Potni list za tujca se odvzame z odločbo, zoper katero se tujec lahko pritoži v roku treh dni. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(5) Tujec mora potni list za tujca vrniti, če pridobi državljanstvo Republike Slovenije ali, če pridobi potni list države, katere državljan je, oziroma katere državljan postane, ali, če preneha oziroma se mu razveljavi dovoljenje za prebivanje.

100.a člen

(zaseg osebnih dokumentov)

(1) Policist tujcu zaseže osebne dokumente iz tretjega odstavka tega člena, za katere na podlagi nacionalnih ali mednarodnih uradnih evidenc, do katerih dostopa, ugotovi, da so na seznamu izgubljenih ali razveljavljenih listin.

(2) Zaseženi osebni dokumenti se pošljejo organu oziroma državi, ki je razpisala ukrep zasega. Ob zasegu policist tujcu izda potrdilo o zasegu.

(3) Osebni dokumenti, ki se lahko zasežejo v skladu s tem členom, so: potni listi, osebne izkaznice, dovoljenja za prebivanje in drugi potovalni dokumenti, ki jih je izdala tuja država.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko policist v primeru nastopa objektivnih okoliščin, iz katerih izhaja, da se tujec zaradi zasega osebnih dokumentov ne bo mogel vrniti v svojo matično državo oziroma v primernem roku ne bo mogel pridobiti nadomestnih osebnih dokumentov za vrnitev, odstopi od ukrepa zasega in o tem obvesti državo, ki je razpisala ukrep.

101. člen

(pogrešitev potnega lista za tujca)

(1) Pogrešitev, izgubo ali tatvino (v nadaljnjem besedilu: pogrešitev) potnega lista za tujca v Republiki Sloveniji mora tujec takoj, če to ni mogoče pa najpozneje v osmih dneh, ko izve za pogrešitev, naznaniti katerikoli upravni enoti, ki o pogrešitvi obvesti upravno enoto, ki je potni list izdala, če je potni list izdalo diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini, pa upravni enoti, na območju katere tujec prebiva.

(2) Pogrešitev potnega lista za tujca v tujini mora tujec takoj, če to ni mogoče pa najpozneje v osmih dneh, ko izve za pogrešitev, naznaniti najbližjemu diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, ki o pogrešitvi obvesti upravno enoto, ki je potni list za tujca izdala.

(3) V naznanitvi pogrešitve mora tujec navesti tudi resnične podatke o okoliščinah pogrešitve potnega lista za tujca.

102. člen

(način izdaje, vsebina in oblika dovoljenja za prebivanje za državljane Švicarske konfederacije in njihove družinske člane)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano državljanu Švicarske konfederacije in njegovemu družinskemu članu na podlagi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami, na eni strani, ter Švicarsko konfederacijo, na drugi, o prostem pretoku oseb (UL L št. 114 z dne 30. 4. 2002, str. 6), in dovoljenje za stalno prebivanje, izdano državljanu Švicarske konfederacije in njegovemu družinskemu članu, se izdata v obliki samostojne listine kot izkaznice.

(2) Dovoljenje za prebivanje, izdano državljanu Švicarske konfederacije, vsebuje podatke, ki jih določa Uredba 1030/2002/ES, razen podatka o podobi obraza in dveh prstnih odtisih imetnika, obdelanih in shranjenih kot biometrični podatek na pomnilniškem mediju izkaznice dovoljenja za prebivanje, podatek o naslovu prebivališča v Republiki Sloveniji in podatek o pravici do prostega ali dovoljenega dostopa na trg dela za tujce, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pravico do prostega ali dovoljenega dostopa na trg dela.

(3) Dovoljenje za prebivanje, izdano družinskemu članu državljana Švicarske konfederacije, ki ni državljan Švicarske konfederacije ali državljan EU, vsebuje podatke iz prejšnjega odstavka in podatke o podobi obraza in dveh prstnih odtisih imetnika, obdelanih in shranjenih kot biometrični podatek na pomnilniškem mediju izkaznice dovoljenja za prebivanje.

(4) Za zajem in hrambo biometričnih podatkov, za zajem in podajo lastnoročnega podpisa ter za vrnitev in odvzem samostojne listine v primeru prenehanja dovoljenja za prebivanje se uporabljajo določbe tretjega, četrtega, petega in šestega odstavka 58. člena, dvanajstega odstavka 111. člena ter prvega in drugega odstavka 115. člena tega zakona. Za pogrešitev dovoljenja za prebivanje se uporabljajo določbe 59. člena tega zakona.

(5) Način izdaje in obliko dovoljenja za prebivanje, način označitve prenehanja dovoljenja za prebivanje, zajem prstnih odtisov in ceno izkaznice predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

(6) Veljavnost izkaznice dovoljenja za stalno prebivanje, izdane državljanu Švicarske konfederacije in njegovemu družinskemu članu, je deset let. Veljavnost izkaznice dovoljenja za stalno prebivanje, ki se izda tujcu iz prejšnjega stavka, mlajšemu od treh let, je tri leta, staremu od tri do 18 let, pa pet let.

103. člen

(izkaznica o dovolitvi zadrževanja v Republiki Sloveniji)

(1) Tujcu, kateremu je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji, policija po uradni dolžnosti izda izkaznico o dovolitvi zadrževanja v Republiki Sloveniji.

(2) Izkaznica o dovolitvi zadrževanja mora vsebovati fotografijo osebe, ki ji je bila izkaznica izdana, in podatke o:

- številki in datumu izdaje odločbe o dovolitvi zadrževanja,

- trajanju dovoljenega zadrževanja,

- datumu in kraju izdaje,

- priimku in imenu, državljanstvu, spolu, datum rojstva in naslovu začasnega kraja prebivanja osebe, ki ji je izkaznica izdana.

(3) Obliko in vsebino izkaznice o dovolitvi zadrževanja ter postopek izdaje predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

104. člen

(izdaja dovoljenja za prebivanje in potnega lista za tujce)

(1) Izvajalec, ki ga izbere v skladu s predpisi, ki urejajo javna naročila, minister, pristojen za notranje zadeve, izdeluje in personalizira dovoljenje za prebivanje in potni list za tujca v skladu s sklenjeno pogodbo med ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve in izvajalcem.

(2) Osebne podatke iz 111. in 113. člena tega zakona sme izvajalec uporabljati za izdelavo dovoljenja za prebivanje ali potnega lista za tujca za potrebe vpisa podatkov na obrazec dovoljenja za prebivanje ali potnega lista za tujca in jih mora v 30 dneh po uporabi uničiti.

(3) Izvajalec iz prejšnjega odstavka mora osebam, določenim s pogodbo iz prvega odstavka tega člena, omogočiti pregled vse dokumentacije, ki se nanaša na postopke izdelave, personalizacije in skladiščenja obrazcev dovoljenja za prebivanje in potnega lista za tujca in pregled prostorov, v katerih poteka njihova izdelava, personalizacija in skladiščenje. Naloge, ki so vezane na izdelavo, personalizacijo ter skladiščenje, opravljajo za to določene osebe v skladu s pogodbo iz prvega odstavka tega člena.

(4) Uradna oseba iz prejšnjega odstavka ima pri opravljanju nadzora pravico in dolžnost:

- odrediti, da se ugotovljene nepravilnosti ali pomanjkljivosti pri izdelavi, personalizaciji in skladiščenju odpravijo v roku, ki ga določi;

- odrediti, da oseba, ki opravlja naloge izdelave, personalizacije in skladiščenja obrazcev, vendar ne izpolnjuje pogojev določenih s pogodbo, preneha opravljati te naloge in da se jo nadomesti z osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje;

- obvestiti organ, pristojen za varstvo osebnih podatkov, če ugotovi, da se osebni podatki uporabljajo v nasprotju z določbami tega zakona;

- začasno zaustaviti izdelavo in personalizacijo obrazcev in ministru, pristojnemu za notranje zadeve, predlagati uvedbo postopka za prekinitev pogodbe iz prvega odstavka tega člena za izdelavo in personalizacijo obrazcev, če ugotovi, da nepravilnosti ali pomanjkljivosti iz prve alinee niso bile odpravljene v določenem roku ali da izvajalec ni sposoben opravljati poverjenih nalog.

(5) Prenos dovoljenja za prebivanje in potnega lista za tujca med izvajalcem iz prvega odstavka tega člena in pristojnim organom oziroma ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve, ter vročitev podaljšanega in nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje ter

dovoljenja za stalno prebivanje, izvaja podjetje ali organizacija, registrirana za prenos poštnih pošiljk, v skladu s pogodbo, sklenjeno z izvajalcem iz prvega odstavka tega člena, in zakonom, ki ureja poštne storitve, na način, ki zagotavlja zaščito, varnost in sledljivost poštnih pošiljk.

(6) Podatek o registrski in serijski številki izkaznice dovoljenja za prebivanje sme uporabljati podjetje ali organizacija iz prejšnjega odstavka za potrditev prevzema poštnih pošiljk in ga mora v 30 dneh od prejema podatka uničiti.

X. POGLAVJE

VKLJUČEVANJE TUJCEV

105. člen

(splošna določba)

(1) Republika Slovenija zagotavlja pogoje za vključitev tujcev, ki imajo v Republiki Sloveniji dovoljenje za prebivanje ali potrdilo o prijavi prebivanja, v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije.

(2) Državni in drugi organi, organizacije in združenja s svojim delovanjem zagotavljajo zaščito pred kakršno koli diskriminacijo na podlagi rasnega, verskega, nacionalnega, etničnega ali drugega razlikovanja tujcev.

(3) Urad Vlade Republike Slovenije, pristojen za oskrbo in integracijo migrantov, in pristojna ministrstva pri izvajanju nalog vključevanja sodelujejo med seboj ter z domačimi in mednarodnimi strokovnimi organizacijami, organi drugih držav in drugimi izvajalci nalog ter usklajujejo dejavnosti za hitrejše vključevanje tujcev, ki niso državljani EU, v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje oziroma izobraževalni sistem Republike Slovenije. Za usklajevanje in koordinacijo nalog vključevanja tujcev je pristojen urad Vlade Republike Slovenije, pristojen za oskrbo in integracijo migrantov.

(4) Urad Vlade Republike Slovenije, pristojen za oskrbo in integracijo migrantov, zagotavlja informacije, ki so potrebne tujcem za njihovo vključevanje v slovensko družbo, zlasti glede njihovih pravic in dolžnosti.

(5) Vključevanje tujcev v sistem vzgoje in izobraževanja Republike Slovenije se izvaja v skladu z zakoni, ki urejajo področje šolstva.

106. člen

(pomoč pri vključevanju tujcev, ki niso državljani EU)

(1) Tujcem, ki niso državljani EU, se z namenom hitrejšega vključevanja v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije brezplačno zagotavlja:

- programe učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe, pod pogoji, določenimi v tem členu,

- opravljanje preizkusa znanja slovenskega jezika, pod pogoji, določenimi v tem členu,

- programe medsebojnega poznavanja in razumevanja s slovenskimi državljani,

- informiranje v zvezi z njihovim vključevanjem v slovensko družbo.

(2) Programi učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe se izvajajo kot javnoveljavni izobraževalni programi za odrasle, na podlagi katerih se ne pridobi javnoveljavna izobrazba, skladno s predpisi s področja izobraževanja, v primeru iz petega odstavka 47. člena tega zakona pa kot neformalni izobraževalni programi za odrasle.

(3) Do enkratne brezplačne udeležbe v programu učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe v javnoveljavnem izobraževalnem programu za odrasle, na podlagi katerega se ne pridobi javnoveljavna izobrazba, so upravičeni tujci, ki niso državljani EU in ki:

- v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje;

- v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, izdanega z veljavnostjo najmanj enega leta;

- so družinski člani slovenskih državljanov ali državljanov EU, ki v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za prebivanje za družinskega člana, ne glede na dolžino prebivanja in dolžino veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje;

- v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi priznane začasne zaščite v skladu z zakonom, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb.

(4) Družinski člani tujcev, ki jim je izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine, so upravičeni tudi do enkratne brezplačne udeležbe v programu učenja slovenskega jezika, ki se izvaja kot neformalni izobraževalni program za odrasle iz petega odstavka 47. člena tega zakona.

(5) Do enkratne brezplačne udeležbe v programih učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe niso upravičeni tujci, ki so končali šolanje v slovenskem jeziku na katerikoli stopnji v Republiki Sloveniji, so vključeni v redni izobraževalni program v Republiki Sloveniji, ki poteka v slovenskem jeziku, ali so že pridobili potrdilo o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenskega jezika na vsaj osnovni ravni.

(6) Tujci iz tretjega odstavka tega člena so upravičeni do enkratnega brezplačnega preizkusa znanja slovenskega jezika pri izobraževalnih ustanovah oziroma organizacijah iz prvega odstavka 52. člena tega zakona. Izvajalci teh programov tujcu izdajo potrdilo o uspešnem ali neuspešnem preizkusu znanja. Tujec, ki se udeleži enkratnega brezplačnega programa učenja iz drugega odstavka tega člena, lahko enkratni brezplačni preizkus znanja iz prejšnjega stavka koristi v enem letu po zaključeni udeležbi v programu učenja slovenskega jezika.

(7) Tujci iz četrtega odstavka tega člena so upravičeni do enkratnega brezplačnega preizkusa znanja slovenskega jezika na preživetveni ravni, ki ga izvajajo izobraževalne ustanove oziroma organizacije, ki izvajajo neformalne izobraževalne programe za odrasle za učenje slovenskega jezika. Izvajalci teh programov tujcu izdajo potrdilo o uspešnem ali neuspešnem preizkusu znanja. Tujec, ki se udeleži programa učenja iz četrtega odstavka tega člena, lahko enkratni brezplačni preizkus znanja iz prejšnjega stavka koristi v enem letu po zaključeni udeležbi v programu učenja slovenskega jezika.

(8) Vlada Republike Slovenije podrobneje določi način uveljavljanja in obseg zagotavljanja brezplačne pomoči pri vključevanju tujcev, ki niso državljani EU, v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije.

(9) Vlada Republike Slovenije sprejme strategijo vključevanja tujcev, ki niso državljani EU, v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije.

107. člen

(pristojnost)

(1) Za izvajanje programov učenja slovenskega jezika, spoznavanja slovenske družbe in informiranja tujcev, ki niso državljani EU, je pristojen urad Vlade Republike Slovenije, pristojen za oskrbo in integracijo migrantov.

(2) Za pripravo programov učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe je pristojno ministrstvo, pristojno za šolstvo.

(3) Urad Vlade Republike Slovenije, pristojen za oskrbo in integracijo migrantov, v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za kulturo, zagotavlja programe za spodbujanje medsebojnega poznavanja in razumevanja.

(4) Za postopke v zvezi z vključevanjem tujcev v Republiki Sloveniji so na prvi stopnji pristojne upravne enote. Upravne enote v teh upravnih zadevah odločajo na območju celotne države.

108. člen

(zagotavljanje finančnih sredstev)

(1) Urad Vlade Republike Slovenije, pristojen za oskrbo in integracijo migrantov, zagotavlja sredstva za izvajanje programov učenja slovenskega jezika, spoznavanja slovenske družbe in informiranje tujcev o programih vključevanja ter skrbi za usklajevanje ukrepov vključevanja.

(2) Ministrstvo, pristojno za šolstvo, zagotavlja sredstva za pripravo programov učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe.

(3) Ministrstvo, pristojno za kulturo, zagotavlja sredstva za izvajanje programov kulturnih dejavnosti, ki omogočajo medsebojno spoznavanje in razumevanje manjšinskih etničnih skupnosti in priseljencev z namenom, da se tudi tujcem omogoči sodelovanje v kulturnem življenju Republike Slovenije.

XI. POGLAVJE

PRIJAVA IN ODJAVA PREBIVALIŠČA

109. člen

(prijava in odjava prebivališča tujca)

Tujec, ki ima dovoljenje za prebivanje ali vizum za dolgoročno bivanje v Republiki Sloveniji, mora pristojnemu organu prijaviti svoje stalno ali začasno prebivališče v skladu z zakonom, ki ureja prijavo prebivališča.

XII. POGLAVJE

EVIDENCE

110. člen

(vrste evidenc)

(1) Zaradi zagotovitve podatkov o stanju, gibanju tujcev in odločanju o pravicah in dolžnostih tujcev po tem zakonu ter o listinah, ki so jim bile izdane, se vodijo evidence o:

- dovoljenjih za začasno prebivanje,
- dovoljenjih za stalno prebivanje,
- vizumih,
- potnih listih za tujca,
- tujcih, ki jim je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja,
- tujcih, nastanjenih v centru,
- izrečenih stranskih sankcijah izgona tujca iz države,
- tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo,
- odpovedih prebivanja tujcu,
- zadržkih za izdajo potnega lista za tujca,
- tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor,
- tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra,
- tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo,
- izdanih odločbah o vrnitvi,
- vrnjenih in odstranjenih tujcih,
- overitvah garantnih pisem,
- udeležbi tujcev v programih vključevanja in
- nedovoljenih vstopih tujcev v državo in
- potrdilih o pravicah obmejnega delavca.

(2) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, upravlja evidenco iz sedemnajste alineje prejšnjega odstavka, pri svojem delu pa lahko obdeluje tudi podatke iz evidence o vizumih, določene v tretjem odstavku 112. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, ki jim je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja, določene v drugem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, nastanjenih v centru, določene v tretjem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o izrečenih stranskih sankcijah izgona tujca iz države in podatke iz evidence o tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo, določene v prvem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor, določene v petem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra, določene v sedmem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo, določene v šestem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o izdanih odločbah o vrnitvi, določene v osmem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o vrnjenih in odstranjenih tujcih, določene v devetem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o overitvah garantnih pisem, določene v petem in šestem odstavku 112. člena tega zakona in podatke iz evidence o nedovoljenih vstopih tujcev v državo, določene v enajstem odstavku 114. člena tega zakona.

(3) Pristojni organ upravlja evidence iz prve, druge, četrte, devete, desete, šestnajste in devetnajste alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko obdeluje tudi podatke iz evidence o vizumih, določene v tretjem odstavku 112. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, ki jim je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja, določene v drugem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, nastanjenih v centru, določene v tretjem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o izrečenih stranskih sankcijah izgona tujca iz države in podatke iz evidence o tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo, določene v prvem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor, določene v petem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra, določene v sedmem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo, določene v šestem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o izdanih odločbah o vrnitvi, določene v osmem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o vrnjenih in odstranjenih tujcih, določene v devetem odstavku 114. člena tega zakona, podatke iz evidence o udeležbi tujcev v programih vključevanja, določene v desetem odstavku 114. člena tega zakona in podatke iz evidence o nedovoljenih vstopih tujcev v državo, določene v enajstem odstavku 114. člena tega zakona.

(4) Policija upravlja evidence iz pete, šeste, sedme, osme, enajste, dvanajste, trinajste, štirinajste, petnajste in osemnajste alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko obdeluje tudi podatke iz evidence o vizumih, določene v tretjem odstavku 112. člena tega zakona.

(5) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, oziroma diplomatska predstavništva in konzulati, upravljajo evidenco iz tretje alinee prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(6) Organ iz tretjega odstavka tega člena podatke iz evidence o dovoljenjih za začasno prebivanje in evidence o dovoljenjih za stalno prebivanje, določene v štirinajstem odstavku 111. člena tega zakona, podatke iz evidence o odpovedih prebivanja tujcu, določene v prvem odstavku 114. člena tega zakona, in podatke iz evidence o potrdilih o pravicah obmejnega delavca, določene v petem odstavku 141.k člena tega zakona, in druge podatke, če tako določa drug zakon, vodi v Registru tujcev. Register tujcev je centralna evidenca o dovoljenjih za prebivanje in odpovedih prebivanja tujcu, ki se vodi kot informatizirana podatkovna zbirka, ki jo upravlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v centralnem informacijskem sistemu. Organi iz tretjega in petega odstavka tega člena podatke iz prvega in drugega odstavka 113. člena tega zakona in podatke iz četrtega odstavka 114. člena tega

zakona vodijo v centralni evidenci o potnih listih za tujca in zadržkih za izdajo potnega lista za tujca (Evidenca potnih listin), ki se vodi kot informatizirana podatkovna zbirka, ki jo upravlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v centralnem informacijskem sistemu.

(7) V evidenci iz tretje alineje prvega odstavka tega člena obdeluje ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, oziroma diplomatska predstavništva ali konzulati podatke iz tretjega odstavka 112. člena tega zakona.

(8) V evidenci iz četrte alinee prvega odstavka tega člena obdeluje pristojni organ podatke iz prvega in drugega odstavka 113. člena tega zakona.

(9) Pristojni organ lahko podatke iz evidence o udeležbi tujcev v programih vključevanja uporablja v postopkih podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje iz 47. člena tega zakona, izdaje dovoljenja za stalno prebivanje 52. člena tega zakona in pridobitve državljanstva Republike Slovenije.

(10) Urad Vlade Republike Slovenije, pristojen za oskrbo in integracijo migrantov, lahko pri svojem delu obdeluje podatke iz desetega odstavka 114. člena tega zakona.

(11) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in pristojni organ iz tretjega odstavka tega člena iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o dohodkih skladno z zakonom, ki ureja dohodnino, ki niso oproščeni plačila dohodnine, o davku in obveznih prispevkih za socialno varnost ter o normiranih oziroma dejanskih stroških, ki se nanašajo na te dohodke in o vzdrževanih družinskih članih, za namene, določene v prvem odstavku tega člena, brezplačno pridobiva podatke o sredstvih za preživljanje tujca in njegovih vzdrževanih družinskih članov (EMŠO, višina sredstev za preživljanje). Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, lahko za namen pridobivanja podatkov iz prejšnjega stavka s povezovalnim znakom EMŠO Register tujcev poveže z evidencami, ki jih vodi davčni organ, ki vsebujejo podatke, določene v tem odstavku.

(12) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in pristojni organ iz tretjega odstavka tega člena iz evidenc Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje za namene, določene v prvem odstavku tega člena, brezplačno pridobiva podatke o odločitvah v postopkih podaje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja in podatke o odločitvah v postopkih podaje soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, podatke o odločitvah v postopkih izdaje delovnih dovoljenj ter podatke o umaknjenih soglasjih k izdaji enotnega dovoljenja in umaknjenih soglasjih k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih ter podatke o delovnih dovoljenjih, ki so prenehala (priimek in ime, EMŠO, datum rojstva, kraj rojstva, državljanstvo, strokovna izobrazba in poklic tujca, naziv službe Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je izdala odločitev, številka zadeve, vrsta soglasja ali delovnega dovoljenja, datum vloge, vrsta odločitve, podlaga za podajo soglasja ali izdajo delovnega dovoljenja, številka soglasja ali delovnega dovoljenja, številka sklepa ali odločbe, izdane v postopku podaje soglasja ali izdaje delovnega dovoljenja, začetek in konec veljavnosti delovnega dovoljenja, lokacija dela, naziv delodajalca, matična številka delodajalca, sedež delodajalca, številka prošnje upravne enote k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca in zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih, datum vročitve informativnega lista, izdanega na podlagi soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, podatek o vloženi pritožbi, datum pritožbe, podatek o novi vlogi za izdajo delovnega dovoljenja ali zahtevi za podajo soglasja, podatek o službi Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je odločila o prenehanju delovnega dovoljenja ali umiku soglasja, razlog prenehanja in številka zadeve prenehanja delovnega dovoljenja, razlog za umik soglasja in številka zadeve umika soglasja).

Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, lahko za namen pridobivanja podatkov iz prejšnjega stavka s povezovalnim znakom EMŠO Register tujcev poveže z zbirko Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki vsebuje podatke, naštete v tem odstavku.

Opomba: Spremenjeni dvanajsti odstavek 110. člena se v delu, ki se nanaša na podatek o številki prošnje upravne enote k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca in zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih ter podatek o datumu vročitve informativnega lista, izdanega na podlagi soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, začne uporabljati 21. 11. 2025.

(13) Iz Registra tujcev se v evidenco podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošiljk, iz petega odstavka 104. člena tega zakona, pošlje podatek o registrski in serijski številki izkaznice dovoljenja za prebivanje. Register tujcev se na podlagi registrske številke izkaznice dovoljenja za prebivanje povezuje z evidenco podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošiljk, ki se vodi skladno z določbami zakona, ki ureja poštne storitve. Iz evidence podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošiljk, se v Register tujcev pošlje podatek o datumu prevzema izkaznice na pošto, datumu vročitve, ter podatek o osebi, ki ji je bila izkaznica dovoljenja za prebivanje vročena.

(14) Iz Registra tujcev Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije za namen urejanja obveznih socialnih zavarovanj tujcev pridobivata podatke o priimku in imenu, EMŠO, datumu rojstva, kraju rojstva in državljanstvu tujca, podatke o potrdilih o prijavah prebivanja in izdanih dovoljenjih za prebivanje (številka, vrsta, razlog ali namen prebivanja, obdobje veljavnosti, vročitev), o datumih vloženih prošenj za izdajo dovoljenja za prebivanje in datumih dokončnosti ter pravnomočnosti odločitev o teh prošnjah, o prenehanju prebivanja (razlogi oziroma podlaga za prenehanje, dokončnost in pravnomočnost odločitve) ter o izdanih potrdilih o pravočasno vloženih prošnjah za podaljšanje enotnega dovoljenja in prošnjah za izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnjega dovoljenja za prebivanje, izdanih potrdilih o vloženi vlogi za izdajo prvega enotnega dovoljenja za prebivanje in delo za namen zaposlitve, o pravočasno vloženih prošnjah za podaljšanje dovoljenja za prebivanje in za izdajo nadaljnjega dovoljenja za prebivanje. Register tujcev se za pridobivanje teh podatkov s povezovalnim znakom EMŠO poveže z evidenco o zavarovanih osebah obveznega zdravstvenega zavarovanja in z matično evidenco o zavarovancih in uživalcih pravic iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

Datum začetka uporabe: 21.11.2025

(15) Iz Registra tujcev Policija za namene, določene v prvem odstavku tega člena, pridobiva podatke o odločbah in sklepih iz šestega odstavka 55. člena, petega odstavka 56. člena, tretjega in četrtega odstavka 60.a člena in drugega odstavka 62. člena, in sicer: priimek in ime, spol, rojstni datum tujca, EMŠO, državljanstvo, podatke o podobi obraza in prstnih odtisih tujca, podatek o pristojnem organu, ki je odločbo ali sklep izdal, podatek o številki, datumu izdaje, vročitve, dokončnosti in pravnomočnosti odločbe ali sklepa, podatke o prenehanju dovoljenja za prebivanje, podatek o roku za prostovoljni odhod, če je ta določen, in o njegovem podaljšanju, datumu vložitve prošnje za podaljšanje roka za prostovoljni odhod ter podatek o trajanju prepovedi vstopa, če je ta določena, njeni začasni odložitvi ali skrajšanju ter v primeru preklica tudi podatek o datumu preklica prepovedi vstopa. Register tujcev se za pridobivanje teh podatkov s povezovalnim znakom EMŠO ali ime in priimek tujca ter rojstni podatki tujca, poveže z evidenco o izdanih odločbah o vrnitvi iz štirinajste alineje prvega odstavka tega člena.

Datum začetka uporabe: 21.11.2025

111. člen

(podatki za izdajo dovoljenja za prebivanje)

(1) Tujec je dolžan v prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje dati pristojnemu organu naslednje podatke:

1. EMŠO, če mu je določena;
2. priimek in ime;
3. priimek pred sklenitvijo zakonske zveze;
4. spol;
5. rojstni datum (dan, mesec, leto);
6. rojstni kraj (država, kraj);
7. državljanstvo;
8. zakonski stan;
9. poklic;
10. zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka);
11. sedanje začasno oziroma stalno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka);
12. datum vstopa na območje Republike Slovenije;
13. razlog in namen prebivanja v Republiki Sloveniji;
14. način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje;
15. vrsto in številko potnega lista oziroma druge listine, na podlagi katere je prestopil državno mejo, datum in kraj izdaje ter njeno veljavnost;
16. datum vložitve prošnje;
17. lastnoročni podpis, ki ga poda tujec, ki se zna in se zmore podpisati in je dopolnil osem let starosti, na obrazec prošnje in obrazec za podpis tujca. Če je vlagatelj prošnje zakoniti zastopnik, skrbnik ali družinski član tujca, za katerega vlaga prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje, ali njegov delodajalec ali druga fizična ali pravna oseba, ki jo tujec pooblasti za vložitev prošnje, se na obrazec prošnje podpiše vlagatelj, tujec, ki se zna in se zmore podpisati in je dopolnil osem let, pa mora podati lastnoročni podpis na obrazcu za podpis tujca.

(2) V prošnji za izdajo modre karte EU, ki se izda na podlagi soglasja za visokokvalificirano zaposlitev in v prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi

soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev pod pogoji za izdajo dovoljenja za zaposlitev, je potrebno poleg podatkov iz prejšnjega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. vrsto in stopnjo strokovne izobrazbe tujca ali nacionalno poklicno kvalifikacijo tujca;

2. firmo ali ime delodajalca;

3. sedež ali naslov delodajalca;

4. matično številko delodajalca;

5. davčno številko delodajalca;

6. davčno številko tujca;

7. upravno enoto delovnega mesta;

8. naziv delovnega mesta, za katero se sklepa delovno razmerje;

9. opis del in nalog delovnega mesta;

10. kodo poklica po standardni klasifikaciji poklicev, ki ga bo tujec opravljal;

11. poklicno oziroma strokovno izobrazbo ali nacionalno poklicno kvalifikacijo, ki se zahteva za zasedbo delovnega mesta;

12. druga potrebna dodatna znanja, ki se zahtevajo za zasedbo delovnega mesta (na primer delovne izkušnje, znanje jezika, računalniška znanja, vozniški izpit).

(3) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zastopnika, ali na podlagi soglasja za usposabljanje, ki ju izda organ, pristojen po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, in v prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela, ki se izda na podlagi soglasja za sezonsko delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi podatke iz 1., 2., 3., 4. in 5. točke prejšnjega odstavka.

(4) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zaposlitev, samozaposlitev ali delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi podatke iz 6. točke drugega odstavka tega člena.

(5) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo ali ime naročnika dela;

2. sedež ali naslov naročnika dela;

3. matično številko naročnika dela.

(6) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za napotene delavce, ki se izda na podlagi soglasja za napote delavce organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člen navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo ali ime tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve;

2. sedež ali naslov tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve;

3. matično številko tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve.

(7) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, ki se izda na podlagi soglasja za samozaposlitev organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. ime, naslov, matično in davčno številko tujca, ki je vpisan v poslovni register za opravljanje samostojne poklicne dejavnosti;

2. ime, naslov, matično in davčno številko tujca, ki je v poslovnem registru vpisan kot samostojni podjetnik posameznik.

(8) V prošnji za podajo soglasja k zamenjavi delovnega mesta, zamenjavi delodajalca ali zaradi zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena ter iz 2., 9., 10., 11. in 12. točke drugega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. delovno mesto pri trenutnem delodajalcu;

2. bodoči delodajalec oziroma delodajalci;

3. delovno mesto pri bodočem delodajalcu;

4. firmo ali ime bodočega delodajalca;

5. sedež ali naslov bodočega delodajalca;

6. matično številko bodočega delodajalca;

7. davčno številko bodočega delodajalca.

(9) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, ki se izda na podlagi soglasja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo subjekta gostitelja;

2. sedež subjekta gostitelja;

3. matično številko subjekta gostitelja.

(10) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja pripravništva, ki se izda na podlagi soglasja organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo subjekta gostitelja;

2. sedež subjekta gostitelja;

3. matično številko subjekta gostitelja.

(11) V prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za digitalnega nomada je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo ali ime tujčevega delodajalca oziroma tujca, ki v tujini opravlja delo kot samozaposlena oseba;

2. sedež ali naslov tujčevega delodajalca oziroma tujca, ki v tujini opravlja delo kot samozaposlena oseba;

3. matično ali davčno številko tujčevega delodajalca oziroma tujca, ki v tujini opravlja delo kot samozaposlena oseba.

(12) Tujec mora prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca, dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem, razen v primeru, če se prstna odtisa že hranita v evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona). Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico, in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Tujec, ki prebiva zunaj Republike Slovenije in vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, da prstna odtisa za njun digitalni zajem na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini. Prstni odtisi v digitalni obliki se hranijo v začasni zbirki prstnih odtisov za dovoljenja za prebivanje, vzpostavljenim na podlagi tega zakona, do zaključka postopka izdaje dovoljenja za prebivanje na prvi stopnji, vendar največ 60 dni od dneva zajema. Tujec, mlajši od šestih let, in tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne da prstnih odtisov. Tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, da en prstni odtis. Dovoljenje za začasno ali stalno prebivanje, izdano družinskemu članu tujca s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, v primeru, ko družinski član ni v Republiki Sloveniji, ne vsebuje tujčevega podpisa. Družinski član, ki se zna in zmore podpisati in je dopolnil starost osem let, mora nato v enem mesecu po prihodu v Republiko Slovenijo pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, dati lastnoročni podpis.

(13) Podatke iz prejšnjega odstavka tega člena je tujec dolžan dati tudi v primeru, ko zaradi pogrešitve dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, prosi za izdajo nove listine, in v primeru zamenjave dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje.

(14) V evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in evidenci o dovoljenjih za stalno prebivanje (evidenca iz druge alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje pristojni organ podatke iz prvega odstavka tega člena, podatke o družinskih članih tujca (priimek in ime, EMŠO, sorodstveno razmerje, vrsta dovoljenja za prebivanje), ki imajo v Republiki Sloveniji izdano dovoljenje za prebivanje, podatek o izdanih potrdilih o vloženi vlogi za izdajo prvega enotnega dovoljenja za prebivanje in delo za namen zaposlitve, podatke o izdanih potrdilih o pravočasno vloženih prošnjah za podaljšanje enotnega dovoljenja in prošnjah za izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnjega dovoljenja za prebivanje, o pravočasno vloženih prošnjah za podaljšanje dovoljenja za prebivanje in za izdajo nadaljnjega dovoljenja za prebivanje, podatke o podobi obraza in prstnih odtisih ter roki in prstu prstnega odtisa imetnika dovoljenja za prebivanje, zapisanih v digitalni obliki, podatke o vrsti izkaznice dovoljenja za prebivanje, datumu izdaje, datumu veljavnosti, kraju izdaje, izdajatelju, datumu prevzema v izdelavo, razlogu zavrnitve izdelave, datumu izdelave, datumu prevzema na pošto, datumu vročitve izkaznice dovoljenja za prebivanje, podatek o osebi (ime in priimek, naslov za vročanje), ki ji je bila izkaznica dovoljenja za prebivanje vročena, podatke o statusu veljavnosti izkaznice dovoljenja za prebivanje ter podatke o tujcu, kateremu dovoljenje za prebivanje ni bilo izdano, katerega prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje je bila zavržena ali je bil postopek izdaje dovoljenja za prebivanje ustavljen. V evidencah o dovoljenjih za prebivanje iz prejšnjega stavka

obdeluje pristojni organ tudi podatek o številki, datumu izdaje, vročitve, dokončnosti in pravnomočnosti odločbe ali sklepa, izdanega v postopkih izdaje dovoljenja za prebivanje, podatek o organu, ki je odločbo ali sklep izdal, veljavnosti, registrski in serijski številki izkaznice dovoljenja za prebivanje, podatke o prenehanju dovoljenja za prebivanje, podatek o roku za prostovoljni odhod, če je ta določen, in o njegovem podaljšanju, datumu vložitve prošnje za podaljšanje roka za prostovoljni odhod ter podatek o trajanju prepovedi vstopa, če je ta določena, njeni začasni odložitvi ali skrajšanju ter v primeru preklica tudi podatek o datumu preklica prepovedi vstopa, ter podatke o izgubljenih, ukradenih oziroma pogrešanih izkaznicah dovoljenj za prebivanje. Evidenca o dovoljenjih za začasno prebivanje vsebuje tudi podatke o vrsti dovoljenja za prebivanje, številki in datumu podaje soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, datumu vročitve informativnega lista, izdanega na podlagi soglasja k zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih, številki, datumu izdaje, dokončnosti in pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi zamenjave delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjave delodajalca ali zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih ter podatke o številki, datumu izdaje, dokončnosti in pravnomočnosti odločbe, s katero se zavrne kratkotrajna premestitev.

Opomba: Spremenjeni dosedanji trinajsti odstavek 111. člena, ki postane štirinajsti odstavek, se v delu, ki se nanaša na podatke o družinskih članih tujca ter podatek o datumu vložitve prošnje za podaljšanje roka za prostovoljni odhod, podatek o podaljšanju roka za prostovoljni odhod, ter podatek o trajanju prepovedi vstopa, če je ta določena, njeni začasni odložitvi ali skrajšanju ter v primeru preklica tudi podatek o datumu preklica prepovedi vstopa, začne uporabljati 21. 11. 2025.

(15) Zaradi zagotovitve varnosti pravnega prometa in odkrivanja ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenj za prebivanje se o ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenjih za prebivanje podatki o pristojnem organu, ki je izdal dovoljenje, datumu izdaje, veljavnosti in serijski številki dovoljenja ter datumu prijave pogrešitve dovoljenja javno objavijo na enotnem državnem portalu e-uprava.

(16) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, lahko za namene izdaje dovoljenja za prebivanje v začasni evidenci prstnih odtisov obdeluje naslednje osebne podatke:

Opomba: Spremenjeni dosedanji petnajsti odstavek 111. člena, ki postane šestnajsti odstavek, se začne uporabljati 21. 11. 2025.

- ime in priimek;
- datum rojstva;
- državljanstvo;
- vrsta in številka osebnega dokumenta;
- prstne odtise, kot to določa dvanajsti odstavek tega člena;
- datum zajema prstnih odtisov;
- lastnoročni podpis tujca in datum zajema podpisa;
- oznaka predstavništva, ki je lastnoročni podpis tujca in biometrične podatke zajelo.

Podatki iz te evidence se hranijo do zaključka postopka na prvi stopnji, vendar največ 60 dni od dneva zajema.

112. člen

(podatki za izdajo vizuma)

(1) Tujec je v prošnji za izdajo vizuma dolžan dati pristojnemu organu naslednje podatke:

1. EMŠO, če mu je določen;
2. priimek in ime;
3. priimek ob rojstvu;
4. rojstni datum (dan, mesec, leto) in kraj rojstva (država, kraj);
5. spol;
6. državljanstvo;
7. državljanstvo ob rojstvu;
8. zakonski stan;
9. priimek in ime matere in očeta ali priimek in ime zakonitih zastopnikov;
10. podatke o potnem listu (vrsta potnega lista, številka potnega lista, organ, ki je potni list izdal, datum izdaje potnega lista, veljavnost potnega lista);
11. poklic;
12. priimek in ime zakonca;
13. priimek zakonca ob rojstvu;
14. datum in kraj rojstva zakonca;
15. priimek, ime in datum rojstva otrok;
16. osebne podatke o državljanu EU, kadar je tujec njegov družinski član (priimek in ime, rojstni datum, številka potnega lista ali osebne izkaznice, sorodstveno razmerje z državljanom EU);
17. naslov bivanja v tujini, elektronski naslov in telefonsko številko;
18. o serijski številki in veljavnosti vizumov, ki so jih izdale druge države pogodbenice Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985;
19. o državi pogodbenici Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 kot državi prvega vstopa v schengensko območje in o državi pogodbenici, v katero je namenjen;
20. o dovoljenju za vstop v državo, v katero je namenjen (organ, ki je dovoljenje izdal, začetek in konec veljavnosti dovoljenja);

21. garantno ali povabilno pismo, če se to zahteva.

(2) Poleg podatkov iz prvega odstavka je tujec dolžan prošnji za izdajo vizuma za kratkoročno bivanje in prošnji za izdajo letališko tranzitnega vizuma priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca in dati prstne odtise za njihov digitalni zajem, kot to ureja Vizumski zakonik. Prošnji za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje pa je poleg podatkov iz prvega odstavka tujec dolžan priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca.

(3) V evidenci vizumov (evidenca iz tretje alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje organ podatke iz prvega, drugega, petega in šestega odstavka tega člena ter podatke o kraju bivanja tujca v Republiki Sloveniji. V evidenci vizumov obdeluje organ tudi podatke o številki prošnje, kraju in datumu vložitve prošnje, vrsti, datumu izdaje, veljavnosti, dovoljenem številu vstopov, dovoljenih dneh bivanja in serijski številki vizuma, datumu in razlogu razveljavitve ali preklica vizuma ter datumu in razlogu za zavrnitev prošnje za izdajo vizuma. V evidenci vizumov obdeluje organ tudi podatke o državah pogodbenicah Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, s katerimi je v postopku izdaje vizuma za kratkoročno bivanje in v postopku izdaje letališko tranzitnega vizuma potekalo predhodno posvetovanje glede izdaje vizuma, datumu posvetovanja, datumu in vsebini odgovora posamezne države pogodbenice.

(4) Prošnja za izdajo vizuma ter dokumenti, vključno s kopijami dokumentov, ki jih tujec predloži v postopku izdaje vizuma, odločba o zavrnitvi izdaje, sklepi in ostala pisanja v postopku izdaje vizuma, se hranijo dve leti po poteku veljavnosti vizuma, v primeru, da vizum ni bil izdan pa dve leti od pravnomočne odločitve o prošnji za izdajo vizuma, nato se uničijo.

(5) V evidenci overitev garantnih in povabilnih pisem (evidenca iz šestnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje organ podatke o številki overitve garantnega in povabilnega pisma in o organu, ki je overitev opravil, o priimku in imenu garanta, datumu rojstva garanta, enotni matični številki garanta, državljanstvu garanta, naslovu stalnega oziroma začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji, telefonski številki garanta, finančnih sredstvih garanta, lastništvu ali najemu nepremičnine garanta ter podatke iz kazenske evidence za garanta. Kadar je garant pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, se v evidenci garantnih in povabilnih pisem obdelujejo podatki o firmi oziroma imenu, sedežu in telefonski številki pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, matični številki pravne osebe, imenih in priimkih zakonitih zastopnikov in pooblaščencev.

(6) V evidenci overitev garantnih in povabilnih pisem se poleg podatkov iz prejšnjega odstavka tega člena obdelujejo tudi naslednji podatki o tujcu:

- priimek in ime;
- datum rojstva;
- državljanstvo;
- številka potnega lista;
- namen obiska;
- razmerje do garanta;
- informacija o tem, da je bil pridobljen podatek iz kazenske evidence, evidence pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških, ki jo v Republiki Sloveniji vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje ter evidenc o pravnomočnih odločbah o prekrških, ki jih vodijo prekrškovni organi.

(7) Vsebinski podatki iz sedme alinee prejšnjega odstavka, ki se vodijo v spisih upravnih zadev, se uničijo v roku dveh let od njihove obdelave v upravnem postopku.

113. člen

(podatki za izdajo potnega lista za tujca)

(1) Tujec mora k prošnji za izdajo potnega lista za tujca pristojnemu organu oziroma organu Republike Slovenije v tujini, ki je pooblaščen za opravljanje konzularnih zadev, posredovati podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 16. in 17. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona ter priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca in dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem. Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Tujec, mlajši od dvanajstih let, in tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne da prstnih odtisov. Tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, da en prstni odtis.

(2) V evidenci potnih listov za tujca (evidenca iz četrte alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje organ, poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena, podatke o številki in datumu izdaje potnega lista za tujca ali odločbe oziroma sklepa, registrski in serijski številki potnega lista za tujca, veljavnosti in datumu izdaje potnega lista za tujca, podobi obraza in prstnih odtisih imetnika potnega lista za tujca, zapisanih kot biometrični podatek, ter podatke o ukradenih oziroma pogrešanih potnih listih za tujca.

(3) Potni list za tujca vsebuje tudi pomnilniški medij, na katerem so podoba obraza in prstna odtisa imetnika, obdelani in shranjeni kot biometrični podatek.

(4) Zaradi zagotovitve varnosti pravnega prometa in odkrivanja ukradenih oziroma pogrešanih potnih listov za tujca, se o ukradenih oziroma pogrešanih potnih listih za tujca podatki o pristojnem organu, ki je potni list za tujca izdal, datumu izdaje, veljavnosti, registrski in serijski številki potnega lista za tujca ter datumu prijave pogrešitve potnega lista za tujca javno objavijo na enotnem državnem portalu e-uprava.

114. člen

(podatki v evidencah)

(1) Evidence o izrečenih stranskih sankcijah izgona tujca iz države (evidenca iz sedme alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona), o tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo (evidenca iz osme alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) in o odpovedih prebivanja tujcu (evidenca iz devete alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebujejo podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10. in 11. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, čas trajanja določenega ukrepa, organ, ki je ukrep izrekel, in številko ter datum izdaje in pravnomočnosti odločbe oziroma dokončnosti odločbe, kadar je prepoved vstopa določena z odločbo o zavrnitvi izdaje, razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, z odločbo o odpovedi prebivanja ali z odločbo o vrnitvi. Evidenca o odpovedih prebivanja tujcu vsebuje tudi podatke o roku za prostovoljni odhod, če je ta določen, in o njegovem podaljšanju, datumu vložitve prošnje za podaljšanje roka za prostovoljni odhod ter podatek o trajanju prepovedi vstopa, če je ta določena, njeni začasni odložitvi ali skrajšanju ter v primeru preklica tudi podatek o datumu preklica prepovedi vstopa.

Opomba: Spremenjeni drugi stavek prvega odstavka 114. člena se začne uporabljati 21. 11. 2025.

(2) Evidenca o tujcih, ki jim je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja (evidenca iz pete alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10. in 16. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki in datumu izdaje odločbe o dovolitvi zadrževanja, obdobje dovolitve zadrževanja in datum prenehanja, naslov kraja zadrževanja, številko ter kraj in datum izdaje izkaznice o dovolitvi zadrževanja.

(3) Evidenca o tujcih, nastanjenih v centru (evidenca iz šeste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 10. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki in datumu odločbe o nastanitvi v centru, trajanju nastanitve v centru ter policijski enoti, ki je odločbo izdala, razlogu nastanitve, fotografijo, kopijo osebnega dokumenta in dokumentacijo o zdravstvenem in psihosocialnem stanju tujca v zvezi z nastanitvijo v centru.

(4) Evidenca o zadržkih za izdajo potnega lista za tujca (evidenca iz desete alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 11. in 16. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona ter podatke o vrsti zadržka, o organu, ki je predlagal zadržek, trajanju in zakonski podlagi.

(5) Evidenca o tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor (evidenca iz enajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 10. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki in datumu odločbe in trajanju strožjega policijskega nadzora.

(6) Evidenca o tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo (evidenca iz trinajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 4., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, razloge in datum ter uro zavrnitve ter organ mejne kontrole, ki je tujcu zavrnil vstop.

(7) Evidenca o tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra (evidenca iz dvanajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 10. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki in datumu odločbe, kraju ter trajanju bivanja izven centra in o imenu, priimku, rojstnem datumu in naslovu osebe, pri kateri tujec biva.

(8) Evidenca o izdanih odločbah o vrnitvi (evidenca iz štirinajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 10. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona ter podatke o številki, datumu, dokončnosti in pravnomočnosti odločbe o vrnitvi, podatke o organu, ki je to odločbo izdal, roku za prostovoljni odhod, če je ta določen, in njegovem podaljšanju ter podatek o trajanju prepovedi vstopa, če je ta določena, njeni začasni odložitvi ali skrajšanju ter v primeru preklica tudi podatek o datumu preklica prepovedi vstopa ter podatek o podobi obraza in prstnih odtisih tujca. Evidenca o izdanih odločbah o vrnitvi poleg podatkov iz prejšnjega stavka vsebuje tudi podatke o odločbah in sklepih iz šestega odstavka 55. člena, petega odstavka 56. člena, tretjega in četrtega odstavka 60.a člena in drugega odstavka 62. člena tega zakona, in sicer: priimek in ime, spol, rojstni datum tujca, EMŠO, državljanstvo, podatke o podobi obraza in prstnih odtisih tujca, podatek o pristojnem organu, ki je odločbo ali sklep izdal, podatek o številki, datumu izdaje, vročitve, dokončnosti in pravnomočnosti odločbe ali sklepa, podatke o prenehanju dovoljenja za prebivanje, podatek o roku za prostovoljni odhod, če je ta določen, in o njegovem podaljšanju, datumu vložitve prošnje za podaljšanje roka za prostovoljni odhod ter podatek o trajanju prepovedi vstopa, če je ta določena, njeni začasni odložitvi ali skrajšanju ter v primeru preklica tudi podatek o datumu preklica prepovedi vstopa.

Opomba: Spremenjeni osmi odstavek 114. člena se začne uporabljati 21. 11. 2025.

(9) Evidenca o vrnjenih in odstranjenih tujcih (evidenca iz petnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10. in 11. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, razlog, datum in državo odstranitve.

(10) Evidenca o udeležbi tujcev v programih vključevanja (evidenca iz sedemnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 4., 5., 6., 7. in 11. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona in podatke o vrsti in številu ur programa, datumu prijave tujca v program, datumu odjave tujca iz programa, datumu začetka in zaključka programa in datumu ter kraju opravljanja internega izpita.

(11) Evidenca nedovoljenih vstopov tujcev v državo (evidenca iz osemnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., in 15. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, kraj in čas nedovoljenega vstopa v državo, opis kraja nedovoljenega vstopa, način nedovoljenega vstopa, kraj in čas prijetja, razlog zapustitve svoje države, ceno potovanja, ciljno državo, etnično skupino tujca, jezik in dialekt jezika, ki ga tujec govori in razume, služenje vojaškega roka, predhodne nedovoljene vstope po migracijski poti do Republike Slovenije, podatek, ali je tujec izrazil namero za vložitev prošnje za mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, ter podatek o podobi obraza in prstnih odtisih tujca.

115. člen

(hranjenje in arhiviranje podatkov iz evidenc)

(1) Podatki iz evidenc o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) in evidence o vizumih (evidenca iz tretje alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let po poteku veljavnosti dovoljenja oziroma vizuma, v primeru, da dovoljenje oziroma vizum ni bil izdan, pa pet let od pravnomočne odločitve o prošnji za izdajo dovoljenja oziroma vizuma in se nato arhivirajo. Biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih se v evidenci o vizumih in evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje za namen enoznačne identifikacije tujca v primeru pogrešitve ali odtujitve vizuma ali dovoljenja za prebivanje in v primeru podaljšanja ter izdaje nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje hrani pet let po pravnomočni odločitvi o prošnji, nato pa se iz evidence briše. V primeru zamenjave listine pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje se biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih v evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje, za namen enoznačne identifikacije tujca v primeru pogrešitve ali odtujitve dovoljenja za prebivanje, hrani pet let od vročitve listine, nato pa se iz evidence briše.

(2) Podatki iz evidence o dovoljenjih za stalno prebivanje (evidenca iz druge alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo 50 let od prenehanja dovoljenja za stalno prebivanje, v primeru da dovoljenje ni bilo izdano, pa 50 let od pravnomočne odločitve o prošnji za izdajo dovoljenja, nato se arhivirajo, razen biometričnega podatka o podobi obraza in prstnih odtisih, ki se, za namen enoznačne identifikacije tujca v primeru pogrešitve ali odtujitve dovoljenja za prebivanje, hrani pet let po pravnomočni odločitvi o prošnji, nato pa se iz evidence briše. V primeru zamenjave listine pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje se biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih v evidenci o dovoljenjih za stalno prebivanje za namen enoznačne identifikacije tujca v primeru pogrešitve ali odtujitve dovoljenja za prebivanje, hrani pet let od vročitve listine, nato pa se iz evidence briše.

(3) Podatki iz evidenc o izrečenih stranskih sankcijah izgona tujca iz države (evidenca iz sedme alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona), o odpovedih prebivanja tujcu (evidenca iz devete alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona), o tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo (evidenca iz osme alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) in vrnjenih ter odstranjenih tujcih (evidenca iz petnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo še pet let po izteku roka, za katerega je bila izrečena stranska sankcija ali prepoved vstopa v državo, oziroma po vrnitvi ali odstranitvi tujca iz Republike Slovenije.

(4) Podatki iz evidence o tujcih, ki jih je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja (evidenca iz pete alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona), evidence o tujcih, nastanjenih v centru (evidenca iz šeste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona), evidence o tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor (evidenca iz enajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona), evidence o tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra (evidenca iz dvanajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od izdaje odločbe, nato se arhivirajo.

(5) Podatki iz evidence o tujcih, ki jim je bil zavrnjen vstop v državo (evidenca iz trinajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od datuma zavrnitve vstopa.

(6) Podatki iz evidence o izdanih odločbah o vrnitvi (evidenca iz štirinajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od izvršitve odločbe o vrnitvi, nato se arhivirajo. V primeru, da je z odločbo o vrnitvi določena tudi prepoved vstopa v državo, pa se podatki hranijo še pet let po izteku roka, za katerega je bila določena prepoved vstopa v državo, nato se arhivirajo.

(7) Podatki iz evidenc o potnih listih za tujca (evidenca iz četrte alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) in o zadržkih za izdajo potnega lista za tujca (evidenca iz desete alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od poteka veljavnosti potnega lista za tujca oziroma od pravnomočne odločbe ali sklepa, nato se arhivirajo, razen biometričnega podatka o podobi obraza in prstnih odtisih, ki se za namen enoznačne identifikacije tujca v primeru pogrešitve ali odtujitve potnega lista za tujce, hrani pet let od vročitve listine, nato pa se iz evidence briše.

(8) Podatki iz evidence o overitvah garantnih pisem (evidenca iz šestnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od overitve garantnega pisma, nato se arhivirajo.

(9) Podatki iz evidence o udeležbi tujcev v programih vključevanja (evidenca iz sedemnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let po končanem programu, nato se arhivirajo.

(10) Podatki iz evidence nedovoljenih vstopov tujcev v državo (evidenca iz osemnajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo deset let po nedovoljenem vstopu tujca v državo, nato se arhivirajo.

(11) Podatki iz evidence o potrdilih o pravicah obmejnega delavca se hranijo pet let po poteku veljavnosti potrdila, v primeru, da potrdilo ni bilo izdano, pa pet let od pravnomočne odločitve o prošnji za izdajo potrdila in se nato arhivirajo. Biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih se v evidenci o potrdilih o pravicah obmejnega delavca, za namen enoznačne identifikacije tujca v primeru pogrešitve, odtujitve ali podaljšanja potrdila o pravicah obmejnega delavca, hrani pet let po pravnomočni odločitvi o prošnji, nato pa se iz evidence briše. V primerih zamenjave listine pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti potrdila o pravicah obmejnega delavca se biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih v evidenci o potrdilih o pravicah obmejnega delavca, za namen enoznačne identifikacije

tujca v primeru pogrešitve ali odtujitve potrdila o pravicah obmejnega delavca, hrani pet let od vročitve listine, nato pa se iz evidence briše.

116. člen

(uporaba podatkov iz evidenc)

(1) Osebni podatki iz evidenc iz 110. člena tega zakona se lahko uporabljajo le pri izvrševanju z zakonom določenih nalog. Podoba obraza in prstni odtisi imetnika dovoljenja za prebivanje, potnega lista za tujca in potrdila o pravicah obmejnega delavca, shranjeni kot biometrični podatek iz 58., 113. in 141.k člena tega zakona, se lahko uporabljajo in obdelujejo za preverjanje verodostojnosti dovoljenja za prebivanje, potnega lista za tujca ali potrdila o pravicah obmejnega delavca in istovetnosti imetnika dovoljenja za prebivanje, potnega lista za tujca ali potrdila o pravicah obmejnega delavca pri prehajanju državnih meja in v državi pri ugotavljanju zakonitosti bivanja, kot tudi za namen vnosa razpisa ukrepa v Schengenski informacijski sistem.

(2) Na zahtevo posameznikov, državnih organov, pravnih oseb, podjetnikov, drugih organov in organizacij ter skupnosti jim morajo upravljavci evidenc dati podatke iz evidence iz 110. člena tega zakona, če so do njihove uporabe upravičeni na podlagi zakona.

(3) Uporabniki osebnih podatkov iz prejšnjega odstavka ne smejo posredovati osebnih podatkov drugim uporabnikom in jih smejo uporabljati samo za namene, za katere so jih dobili.

(4) Osebne podatke iz evidenc iz 110. člena tega zakona, ki so nujno potrebni za ugotavljanje istovetnosti tujca oziroma zaradi nadzora nad pravilnostjo ali zakonitostjo postopkov, lahko organi, pristojni za upravljanje evidenc, ob pogoju vzajemnosti in z namenom nadzora nad pravilnostjo in zakonitostjo postopkov, posredujejo drugim državam, ki niso države članice Evropske unije ali Evropskega gospodarskega prostora, če so izpolnjeni pogoji, ki jih za posredovanje osebnih podatkov v države, ki niso države članice Evropske unije ali Evropskega gospodarskega prostora, določa zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

XIII. POGLAVJE

VSTOP IN PREBIVANJE DRŽAVLJANOV DRŽAV ČLANIC EVROPSKE UNIJE IN NJIHOVIH DRUŽINSKIH ČLANOV TER DRUŽINSKIH ČLANOV SLOVENSKIH DRŽAVLJANOV

117. člen

(uporaba)

(1) Določbe tega poglavja se uporabljajo za državljane EU, njihove družinske člane in družinske člane slovenskih državljanov. Druge določbe tega zakona se za njih uporabljajo le, če ta zakon tako določa.

(2) Državljan EU po tem zakonu je tujec z državljanstvom druge države članice Evropske unije.

(3) Določbe tega zakona, ki se uporabljajo za državljane EU, se uporabljajo tudi za državljane držav članic Evropskega gospodarskega prostora.

118. člen

(vstop državljanov EU v Republiko Slovenijo)

(1) Državljan EU za vstop v Republiko Slovenijo ne potrebuje dovoljenja za vstop, to je vizuma ali dovoljenja za prebivanje.

(2) Državljan EU lahko vstopi v Republiko Slovenijo z veljavno osebno izkaznico ali veljavnim potnim listom. Republiko Slovenijo lahko zapusti z veljavno osebno izkaznico ali veljavnim potnim listom.

(3) Državljanu EU se vstop zavrne, če:

- nima veljavne osebne izkaznice ali veljavnega potnega lista, razen če si navedene listine pravočasno zagotovi ali na drug način dokaže, da zanj velja pravica do prostega gibanja in prebivanja;

- še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;

- bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali javno zdravje.

(4) Nevarnost za javno zdravje iz tretje alineje prejšnjega odstavka je podana, če tujec kaže resne znake nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma resne znake druge nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozila zdravje ljudi in za katero je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe.

(5) O zavrnitvi vstopa odloča organ mejne kontrole v skladu z navodilom, ki ga glede obstoja razlogov iz prejšnjega odstavka izda minister, pristojen za notranje zadeve.

(6) Zoper zavrnitev vstopa se lahko državljan EU pritoži v osmih dneh. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba ne zadrži izvršitve.

119. člen

(prijava prebivanja)

(1) Državljan EU, ki pride v Republiko Slovenijo z veljavno osebno izkaznico ali veljavnim potnim listom, lahko prebiva na območju Republike Slovenije brez prijave prebivanja 90 dni od dneva vstopa v državo. Če želi na območju Republike Slovenije prebivati dlje kot 90 dni, mora pred pretekom 90 dnevnega dovoljenega prebivanja pri katerikoli upravni enoti prijaviti prebivanje.

(2) O vloženi prošnji za izdajo potrdila o prijavi prebivanja upravna enota državljanu EU izda potrdilo.

(3) Potrdilo o prijavi prebivanja se izda državljanu EU, če:

- se namerava zaposliti ali delati v Republiki Sloveniji, je zaposlen ali opravlja delo v Republiki Sloveniji, je samozaposlen, izvaja storitve ali je iskalec zaposlitve v Republiki Sloveniji;

- želi študirati, se poklicno usposabljati ali sodelovati v drugih oblikah izobraževanja v Republiki Sloveniji;

- je družinski član državljana EU ali slovenskega državljana.

(4) Potrdilo o prijavi prebivanja se izda državljanu EU tudi v vseh drugih primerih, če ima:

- veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list,

- dovolj sredstev za preživljanje, ki mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke,

- ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije.

(5) Za izdajo potrdila o prijavi prebivanja so pristojne upravne enote. Upravne enote v tej upravni zadevi odločajo na območju celotne države.

120. člen

(prijava prebivanja državljana EU zaradi zaposlitve ali dela)

(1) Državljanu EU, ki se namerava zaposliti ali delati v Republiki Sloveniji, oziroma državljanu EU, ki je zaposlen ali ki opravlja delo v Republiki Sloveniji, se lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja, če ima:

- veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;

- potrdilo delodajalca, da ga bo zaposlil, oziroma dokazilo o zaposlitvi ali opravljanju dela, kadar je že zaposlen ali že opravlja delo;

- veljavno delovno dovoljenje, kadar, zaradi ukrepa vlade, nima prostega dostopa na trg dela, ali ker tako določa mednarodna pogodba.

(2) Prijava prebivanja zaradi zaposlitve ali dela državljanu EU, ki je ostal brez zaposlitve, ne preneha, če:

- je začasno nezmožen za delo zaradi bolezni ali nezgode;

- je brez lastne krivde ostal brez zaposlitve, ki je v Republiki Sloveniji trajala najmanj eno leto, in je prijavljen kot iskalec zaposlitve, o čemer izda potrdilo pristojni organ za zaposlovanje;

- se vključi v poklicno usposabljanje.

(3) Če je državljan EU po prenehanju dela na podlagi pogodbe o zaposlitvi, sklenjeni za določen čas, krajši od enega leta, prijavljen kot brezposelna oseba ali če je v prvih

dvanajstih mesecih dela v Republiki Sloveniji brez lastne krivde ostal brez zaposlitve in je prijavljen kot iskalec zaposlitve, mu prijava prebivanja preneha šest mesecev po prenehanju zaposlitve, če ne izpolnjuje pogojev za izdajo potrdila iz drugega razloga.

(4) Določbe tega člena veljajo tudi za državljana EU, ki v Republiki Sloveniji opravlja sezonsko delo, in za državljana EU, ki je v delovnem razmerju pri delodajalcu iz druge države članice Evropske unije in v Republiki Sloveniji izvaja dela na podlagi pogodbe med tujim izvajalcem in naročnikom iz Republike Slovenije, kateri mora poleg dokazil iz prvega odstavka tega člena imeti tudi dokazilo o napotitvi na delo v Republiko Slovenijo zaradi izvedbe del po pogodbi med tujim izvajalcem in domačim naročnikom.

121. člen

(prijava prebivanja državljana EU, ki opravlja delo kot samozaposlena oseba ali izvaja storitve)

Državljanu EU, ki v Republiki Sloveniji opravlja delo kot samozaposlena oseba ali izvaja storitve, se lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja, če ima:

- veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;
- dokazilo, da gre za samozaposleno osebo oziroma za izvajalca storitve;
- veljavno delovno dovoljenje, kadar tako določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

121.a člen

Opomba: Spremenjene določbe 121.a člena se začnejo uporabljati 21. 11. 2025.

(prijava prebivanja za državljana EU, ki je iskalec zaposlitve)

(1) Državljanu EU, ki se želi zaposliti v Republiki Sloveniji in se prijavi kot iskalec zaposlitve pri pristojnem organu za zaposlovanje, se lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja, če ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list.

(2) Če se državljan EU iz prejšnjega odstavka zaposli, samozaposli ali začne z izvajanjem storitev, se zanj uporabljajo določbe 120. in 121. člena tega zakona.

(3) Če se državljan EU v šestih mesecih od vročitve potrdila o prijavi prebivanja iz prvega odstavka tega člena ne zaposli ali samozaposli, mu potrdilo o prijavi prebivanja preneha, razen če s potrdilom pristojnega organa za zaposlovanje dokaže, da je še naprej vpisan v evidenci iskalcev zaposlitve oziroma brezposelnih oseb, in ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list. V tem primeru mu potrdilo ostane v veljavi še največ šest mesecev. Če se državljan EU v obdobju iz prejšnjega stavka ne zaposli ali samozaposli, mu potrdilo o prijavi prebivanja preneha. Državljan EU lahko za novo potrdilo o prijavi prebivanja kot iskalec zaposlitve ponovno zaprosi po dveh letih od prenehanja potrdila o prijavi prebivanja, ki mu je bilo izdano kot iskalcu zaposlitve.

122. člen

(prijava prebivanja državljana EU zaradi študija, poklicnega usposabljanja ali sodelovanja v drugih oblikah izobraževanja v Republiki Sloveniji)

(1) Državljanu EU, ki želi v Republiki Sloveniji študirati, se poklicno usposabljati ali sodelovati v drugih oblikah izobraževanja, se izda potrdilo o prijavi prebivanja, če ima:

- veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;

- dokazilo o sprejemu na študij, poklicno usposabljanje ali drugo obliko izobraževanja, ki ga izda izobraževalna ustanova, oziroma potrdilo državnega organa, pristojnega za izvajanje mednarodne ali bilateralne pogodbe, ali potrdilo, ki ga izda od države pooblaščena organizacija, ki je odgovorna za izvajanje določenega programa;

- zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere državljana EU, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke;

- ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije.

(2) Kot dokaz o zadostnih sredstvih za preživljanje zadošča študentova izjava.

123. člen

(prijava prebivanja družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana)

(1) Državljanu EU, ki je družinski član državljana EU z izdanim potrdilom o prijavi prebivanja ali potrdilom o prijavi stalnega prebivanja, ali je družinski član slovenskega državljana, se lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja, če:

- ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;

- so zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere državljana EU oziroma slovenskega državljana in njegovega družinskega člana, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke;

- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije.

(2) Državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz druge alineje prejšnjega odstavka dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njunemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje ali na kakršenkoli drug način. S pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njunemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje, lahko državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član v celoti izkazuje zadostna sredstva za preživljanje. Pogodba mora biti sklenjena v Republiki Sloveniji v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa.

(3) Če državljan EU v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi potrdila o prijavi prebivanja zaradi zaposlitve ali dela ali potrdila o prijavi prebivanja kot samozaposlena oseba

ali kot izvajalec storitev, ali če je slovenski državljan zaposlen ali samozaposlen, se za izdajo potrdila o prijavi prebivanja družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana ne zahteva izpolnjevanje pogojev iz druge in tretje alineje prvega odstavka tega člena.

124. člen

(zavrnitev izdaje potrdila o prijavi prebivanja za državljana EU)

(1) Potrdila o prijavi prebivanja se državljanu EU ne izda, če:

- ne izpolnjuje pogojev za izdajo potrdila, opredeljenih pri posameznih namenih, zaradi katerih se potrdilo o prijavi prebivanja izda;
- bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali javno zdravje v skladu s četrtim odstavkom 118. člena tega zakona;
- še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;
- se ugotovi, da v Republiki Sloveniji dela v nasprotju s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, zaposlovanje in delo, ali v nasprotju s predpisi o preprečevanju zaposlovanja in dela na črno.

(2) Če upravna enota oceni, da je za ugotavljanje obstoja razloga nevarnosti za javni red ali varnost iz druge alineje prejšnjega odstavka treba pridobiti podatke o kaznovanosti državljana EU v državi članici, katere državljan je tujec, oziroma v drugih državah članicah EU, mora te podatke pridobiti sama. Samo predkaznovanost državljana EU ne zadošča za zavrnitev izdaje potrdila o prijavi prebivanja. V postopku zavrnitve izdaje potrdila o prijavi prebivanja je treba ugotoviti, ali državljan EU predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo za javni red ali varnost.

(3) Če državljan EU v postopku izdaje potrdila o prijavi prebivanja kaže resne znake nalezljive bolezni iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona in od njegovega vstopa v Republiko Slovenijo še ni preteklo 90 dni, mora na zahtevo upravne enote opraviti zdravniški pregled. Sredstva za zdravniški pregled zagotovi ministrstvo, pristojno za zdravje.

125. člen

Opomba: Spremenjena določba 125. člena se začne uporabljati 21. 11. 2025.

(dovoljen čas prebivanja na podlagi potrdila o prijavi prebivanja)

Državljan EU, ki ima izdano potrdilo o prijavi prebivanja, ima pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji, dokler mu prijava prebivanja ne preneha v skladu s tem zakonom.

126. člen

Opomba: Spremenjene določbe 126. člena se začnejo uporabljati 21. 11. 2025.

(potrdilo o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU)

(1) Državljan EU, ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva neprekinjeno pet let, ima pravico do stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji. Če državljan EU oziroma njegov zakoniti zastopnik vloži prošnjo za izdajo potrdila o prijavi stalnega prebivanja, se mu ob izpolnjevanju pogoja petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji in če ne obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da bi lahko resno ogrožal javni red ali javno varnost, izda potrdilo o prijavi stalnega prebivanja brez omejitev glede trajanja in namena prebivanja v Republiki Sloveniji. V času odločanja o prošnji za izdajo potrdila o prijavi stalnega prebivanja mora državljan EU v Republiki Sloveniji prebivati zakonito.

(2) Pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja iz prejšnjega odstavka je izpolnjen tudi, če je bil državljan EU v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije:

- za največ šest mesecev na leto;

- enkrat do največ dvanajst zaporednih mesecev iz pomembnih razlogov, kot so nosečnost, rojstvo otroka, resna bolezen, študij, poklicno usposabljanje, napotitev na delo v drugo državo;

- zaradi služenja vojaškega roka.

(3) Pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena ima pravico do stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji državljan EU:

- ki je slovenskega rodu;

- katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva;

- ki je kot zaposlena ali samozaposlena oseba v Republiki Sloveniji prenehal z delom in je po predpisih Republike Slovenije upravičen do prejemanja starostne pokojnine, pod pogojem, da je bil v Republiki Sloveniji v zadnjih dvanajstih mesecih zaposlen in da v Republiki Sloveniji neprekinjeno zakonito prebiva več kot tri leta;

- ki je bil v Republiki Sloveniji zadnjih dvanajst mesecev zaposlen in se je predčasno upokojil, če v Republiki Sloveniji neprekinjeno zakonito prebiva več kot tri leta; v obdobje dvanajstmesečne zaposlitve se šteje tudi zaposlitev v drugi državi članici Evropske unije, v kateri je bil državljan EU zaposlen;

- ki je bil v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici Evropske unije, v katero je dnevno ali tedensko prihajal na delo, zaposlen ali je opravljal dela kot samozaposlena oseba in je prenehal z delom zaradi trajne nezmožnosti za delo, če v Republiki Sloveniji neprekinjeno zakonito prebiva več kot dve leti, kadar pa je trajna nezmožnost za delo posledica nezgode pri delu ali poklicne bolezni in je v Republiki Sloveniji upravičen do invalidske pokojnine, dolžina prebivanja ni pogoj;

- ki se kot zaposlena ali samozaposlena oseba po treh letih nepretrgane zaposlitve ali opravljanja dela kot samozaposlena oseba in neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji zaposli v drugi državi članici Evropske unije in se vsak dan ali vsaj enkrat tedensko vrača v Republiko Slovenijo; v triletno obdobje nepretrgane zaposlitve ali opravljanja dela se šteje tudi čas zaposlitve ali opravljanja dela v drugi državi članici Evropske unije, v kateri je državljan EU zaposlen ali dela;

- ki je družinski član državljana EU iz tretje, četrte, pete ali šeste alinee tega odstavka;

- ki je družinski član slovenskega državljana ali družinski član državljana EU ali tujca, ki ima v Republiki Sloveniji potrdilo o prijavi stalnega prebivanja oziroma dovoljenje za stalno prebivanje, če v Republiki Sloveniji najmanj dve leti neprekinjeno zakonito prebiva.

V obdobje zaposlitve iz četrte, pete in šeste alinee tega odstavka se šteje tudi čas, ko je bil državljan EU brezposeln in prijavljen pri pristojnem organu za zaposlovanje v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici Evropske unije, v katero je dnevno ali tedensko prihajal na delo, kot iskalec zaposlitve, in čas, v katerem delavec zaradi bolezni ali nezgode, dela ni mogel opravljati.

(4) Državljanu EU iz tretje, četrte in pete alinee prejšnjega odstavka, katerega zakonec, s katerim skupaj prebivata v Republiki Sloveniji, je imel državljanstvo Republike Slovenije, ki mu je prenehalo po sklenitvi zakonske zveze, se potrdilo o prijavi stalnega prebivanja lahko izda ne glede na dolžino prebivanja in zaposlitve v Republiki Sloveniji.

(5) Za sprejem prošnje in izdajo potrdila o prijavi stalnega prebivanja državljanu EU so pristojne upravne enote. Upravne enote v tej upravni zadevi odločajo na območju celotne države.

127. člen

(družinski člani državljana EU in družinski člani slovenskega državljana)

(1) Družinski člani državljana EU in družinski člani slovenskega državljana (v nadaljnjem besedilu: družinski član) po tem zakonu so:

- zakonec ali partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi;

- potomci do dopolnjenega 21. leta starosti;

- potomci zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim državljan EU ali slovenski državljan živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, do dopolnjenega 21. leta starosti;

- potomci, starejši od 21 let, in predniki, katere je državljan EU ali slovenski državljan po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati ali ga dejansko preživlja;

- potomci, starejši od 21 let, in predniki zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim državljan EU ali slovenski državljan živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki jih je zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim državljan EU ali slovenski državljan živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati ali ga dejansko preživlja;

- predniki državljana EU in slovenskega državljana do njegovega 21. leta starosti.

Za družinskega člana šteje tudi druga oseba, ki je kot član gospodinjstva v drugi državi članici Evropske unije ali v tretji državi prebivala z državljanom EU ali slovenskim državljanom, ali jo je državljan EU ali slovenski državljan po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati ali jo dejansko preživlja, kakor tudi oseba, za katero državljan EU ali slovenski državljan, zaradi njenega zdravstvenega stanja, osebno skrbi in partner, s katerim državljan EU ali slovenski državljan živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti.

(2) Družinski član, ki ni državljan EU, lahko zaradi združitve družine z državljanom EU ali slovenskim državljanom vstopi v Republiko Slovenijo z veljavnim potnim listom, v katerem je vizum, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, razen če je državljan države, s katero je Republika Slovenija ukinila vizume, ali z veljavnim potnim listom in dovoljenjem za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, razen če z mednarodno pogodbo ni določeno drugače.

(3) Družinskemu članu se vstop zavrne, če:

- nima ustreznega dokumenta oziroma dovoljenja iz drugega ali tretjega odstavka tega člena;

- še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;

- bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali javno zdravje v skladu s tretjim in četrtim odstavkom 118. člena tega zakona.

(4) O zavrnitvi vstopa odloča organ mejne kontrole v skladu z navodilom, ki ga glede obstoja razlogov iz prejšnjega odstavka izda minister, pristojen za notranje zadeve.

(5) Zoper zavrnitev vstopa se lahko družinski član pritoži v osmih dneh. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(6) Družinski član, ki je v Republiko Slovenijo vstopil na podlagi veljavne osebne izkaznice, potnega lista, potnega lista in dovoljenja za prebivanje, izdanega s strani druge države članice Evropske unije ali potnega lista in vizuma za vstop, lahko prebiva na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje 90 dni od dneva vstopa v državo.

(7) Če želi družinski član, ki ni državljan EU, zaradi združitve oziroma ohranitve družine z državljanom EU ali slovenskim državljanom na območju Republike Slovenije prebivati dlje, kot je dovoljeno po prejšnjem odstavku, mora pred pretekom dovoljenega prebivanja on sam oziroma njegov zakoniti zastopnik ali državljan EU oziroma slovenski državljan pri katerikoli upravni enoti zaprositi za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljana EU oziroma dovoljenje za prebivanje za družinskega člana slovenskega državljana.

(8) O pravočasno vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za prebivanje upravna enota družinskemu članu izda potrdilo. Potrdilo družinskemu članu ne dovoljuje prehajanja državne meje.

128. člen

(dovoljenje za prebivanje za družinskega člana)

(1) Dovoljenje za prebivanje se družinskemu članu, ki ni državljan EU, lahko izda, če:

- je družinski član državljana EU, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi izdanega potrdila o prijavi prebivanja ali potrdila o prijavi stalnega prebivanja, ali slovenskega državljana, ki ima v Republiki Sloveniji prijavljeno prebivališče;

- ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;

- so zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere državljana EU, slovenskega državljana in njunega družinskega

člana, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke;

- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije;

- se ne ugotovi, da je bila zakonska zveza, partnerska skupnost oziroma partnerska zveza sklenjena oziroma registrirana izključno z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje;

- niso podani razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz druge, tretje ali četrte alineje prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(2) Državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz tretje alineje prejšnjega odstavka dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njunemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje ali na kakršenkoli drug način. S pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njunemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje, lahko državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član v celoti izkazuje zadostna sredstva za preživljanje. Pogodba mora biti sklenjena v Republiki Sloveniji v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa.

(3) Če državljan EU v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi potrdila o prijavi prebivanja zaradi zaposlitve ali dela ali potrdila o prijavi prebivanja kot samozaposlena oseba ali izvajalec storitev, ali če je slovenski državljan zaposlen ali samozaposlen, se za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana ne zahteva izpolnjevanje pogojev iz tretje in četrte alineje prvega odstavka tega člena.

(4) Dovoljenje za prebivanje se družinskemu članu izda z veljavnostjo pet let oziroma za čas nameravanega prebivanja državljana EU v Republiki Sloveniji, če je ta krajši od petih let. Neporočenim potomcem mlajšim od 21 let in prednikom državljana EU ali slovenskega državljana, ki je mlajši od 21 let, se dovoljenje za prebivanje za družinskega člana ne more izdati za daljši čas od dopolnjenega 21. leta starosti potomca. Za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana so pristojne upravne enote. Upravne enote v tej upravni zadevi odločajo na območju celotne države.

(5) Družinskemu članu, ki ima dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji, se lahko dovoljenje podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda. Za podaljšanje dovoljenja za prebivanje za družinskega člana so pristojne upravne enote. Upravne enote v tej upravni zadevi odločajo na območju celotne države.

(6) O pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje dovoljenja za prebivanje upravna enota družinskemu članu izda potrdilo. Družinski član, ki za vstop v Republiko Slovenijo in bivanje ne potrebuje vizuma, lahko s tem potrdilom vstopi v Republiko Slovenijo.

129. člen

(ohranitev pravice do prebivanja družinskih članov)

(1) Smrt, odhod državljana EU ali slovenskega državljana iz Republike Slovenije, razveza ali razveljavitev zakonske zveze, prenehanje partnerske skupnosti oziroma partnerske zveze ali prenehanje dalj časa trajajoče življenjske skupnosti ne vplivajo na veljavnost potrdila

o prijavi prebivanja, izdanega družinskemu članu državljana EU ali slovenskega državljana, ki je tudi sam državljan EU.

(2) Dovoljenje za prebivanje, izdano družinskemu članu državljana EU ali slovenskega državljana v primeru smrti državljana EU ali slovenskega državljana, s katerim je družinski član v Republiki Sloveniji prebival najmanj eno leto, ostane v veljavi. Družinski član, ki z državljanom EU ali slovenskim državljanom v Republiki Sloveniji ni prebival najmanj eno leto pred smrtjo državljana EU ali slovenskega državljana, lahko v roku 90 dni od smrti državljana EU ali slovenskega državljana pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje na podlagi določb četrtega poglavja tega zakona, ki urejajo prebivanje državljanov tretjih držav v Republiki Sloveniji. Z dokončno oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja pravnomočno odločitvijo o prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje dovoljenje za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana preneha veljati.

(3) Zaradi smrti ali odhoda državljana EU ali slovenskega državljana iz Republike Slovenije dovoljenje za prebivanje, izdano otroku državljana EU in otrokovemu staršu, ki skrbi za vzgojo in varstvo otroka, ostane v veljavi, če se otrok v Republiki Sloveniji šola.

(4) Zaradi prenehanja, razveze ali razveljavitve zakonske zveze ali zaradi prenehanja ali razveljavitve partnerske skupnosti oziroma partnerske zveze dovoljenje za prebivanje, izdano zakoncu ali partnerju državljana EU ali slovenskega državljana, preneha veljati, razen v naslednjih primerih:

- če je zakonska zveza ali partnerska skupnost oziroma partnerska zveza trajala najmanj tri leta, od tega eno leto v Republiki Sloveniji;

- zaradi izvrševanja roditeljske pravice ali skrbništva zakonca ali partnerja državljana EU ali slovenskega državljana nad otroki državljana EU ali slovenskega državljana, ki so mu dani v varstvo in vzgojo, ali zaradi izvrševanja dovoljenih stikov z mladoletnimi otroki državljana EU ali slovenskega državljana;

- če so bili otroci, ki prebivajo v Republiki Sloveniji, zaradi izvrševanja roditeljske pravice dani v varstvo in vzgojo zakoncu ali partnerju državljana EU ali slovenskega državljana;

- če je bil v času trajanja zakonske zveze ali partnerske skupnosti oziroma partnerske zveze zakonec ali partner državljana EU ali slovenskega državljana žrtev družinskega nasilja ali kadar to upravičujejo druge utemeljene okoliščine.

129.a člen

Opomba: Spremenjene določbe 129.a člena se začnejo uporabljati 21. 11. 2025.

(otroci državljanov EU, rojeni v Republiki Sloveniji)

(1) Otrok državljana EU, rojen v Republiki Sloveniji, ki ne pridobi slovenskega državljanstva, v prvih dveh mesecih od rojstva ne potrebuje potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje.

(2) Otrok iz prejšnjega odstavka, ki je državljan EU, ima pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji do dopolnjenega 18. leta starosti, če ima otrokova mati ali otrokov oče oziroma otrokov skrbnik do dopolnjenega otrokovega 18. leta starosti veljavno potrdilo o prijavi prebivanja in če otrok prebiva v Republiki Sloveniji. Upravna enota, na območju katere otrok prebiva, otroku iz prejšnjega odstavka, ki je državljan EU, v dveh mesecih od rojstva po uradni

dolžnosti izda potrdilo o prijavi prebivanja v obliki samostojne listine kot izkaznico iz 137. člena tega zakona, ki mu jo pred potekom njene veljavnosti po uradni dolžnosti zamenja za novo izkaznico, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega stavka.

(3) Upravna enota, na območju katere otrok prebiva, izda otroku iz prvega odstavka tega člena, ki je državljan EU, po uradni dolžnosti potrdilo o prijavi stalnega prebivanja brez omejitev glede trajanja in namena prebivanja v Republiki Sloveniji, če ima vsaj eden od staršev ali skrbnik otroka, ki je slovenski državljan ali državljan EU, pravico do stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji in če otrok prebiva v Republiki Sloveniji.

(4) Upravna enota, na območju katere otrok prebiva, otroku državljana EU, ki je rojen v Republiki Sloveniji in ne pridobi slovenskega državljanstva in ni državljan druge države članice Evropske unije, v dveh mesecih od rojstva po uradni dolžnosti izda dovoljenje za prebivanje za družinskega člana državljana EU, ki se po uradni dolžnosti podaljšuje do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti, če ima otrokova mati ali oče oziroma otrokov skrbnik do otrokovega dopolnjenega otrokovega 18. leta starosti veljavno potrdilo o prijavi prebivanja v Republiki Sloveniji in če otrok prebiva v Republiki Sloveniji.

(5) Upravna enota, na območju katere otrok prebiva, otroku iz prejšnjega odstavka po uradni dolžnosti izda dovoljenje za stalno prebivanje za družinskega člana državljana EU, če ima otrokova mati ali oče oziroma otrokov skrbnik pravico do stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji in če otrok prebiva v Republiki Sloveniji.

(6) Za otroka iz tega člena, ki ne pridobi slovenskega državljanstva in ni državljan druge države članice Evropske Unije, se glede pridobitve statusa rezidenta za daljši čas uporabljajo določbe 52. člena tega zakona, glede naknadne pridobitve statusa rezidenta za daljši čas pa se uporabljajo določbe 53. člena tega zakona.

130. člen

Opomba: Spremenjene določbe 130. člena se začnejo uporabljati 21. 11. 2025.

(dovoljenje za stalno prebivanje za družinskega člana, ki ni državljan EU)

(1) Družinski član, ki ni državljan EU in ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva neprekinjeno pet let, ima pravico do stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji. Če državljan EU oziroma slovenski državljan ali družinski član oziroma njegov zakoniti zastopnik vloži prošnjo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, se mu ob izpolnjevanju pogoja petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji in če ne obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da bi lahko resno ogrožal javni red ali javno varnost, izda dovoljenje za stalno prebivanje brez omejitev glede trajanja in namena prebivanja v Republiki Sloveniji. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora družinski član prebivati v Republiki Sloveniji zakonito. Čas, ki ga je družinski član prebil na prestajanju kazni zapora v Republiki Sloveniji, se ne šteje v čas, potreben za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje.

(2) Pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja iz prejšnjega odstavka je izpolnjen tudi, če je bil družinski član v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije:

- za največ šest mesecev na leto;
- enkrat do največ dvanajst zaporednih mesecev iz pomembnih razlogov, kot so nosečnost, rojstvo otroka, resna bolezen, študij, poklicno usposabljanje, napotitev na delo v drugo državo;

- zaradi služenja vojaškega roka.

(3) Družinskemu članu državljana EU iz tretje, četrte, pete in šeste alinee tretjega odstavka 126. člena tega zakona se lahko dovoljenje za stalno prebivanje izda pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena.

(4) Družinskemu članu državljana EU, ki ima dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji, in družinskemu članu slovenskega državljana se lahko dovoljenje za stalno prebivanje izda po dveh letih neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji.

(5) Če je državljan EU umrl v času, ko je v Republiki Sloveniji zakonito prebival in ko je bil v Republiki Sloveniji zaposlen ali je opravljal delo kot samozaposlena oseba, vendar še ni pridobil dovoljenja za stalno prebivanje, se njegovim družinskim članom lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena, če:

- je državljan EU kot zaposlena ali samozaposlena oseba v Republiki Sloveniji zakonito prebival neprekinjeno dve leti pred smrtjo;

- je smrt državljana EU posledica nezgode pri delu ali poklicne bolezni, ne glede na dolžino njegovega prebivanja v Republiki Sloveniji.

(6) Zakoncu ali partnerju v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi državljana EU, kateremu je državljanstvo Republike Slovenije prenehalo po sklenitvi zakonske zveze z državljanom EU in je v Republiki Sloveniji prebival skupaj z njim, se v primeru smrti državljana EU dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena, če je državljan EU v Republiki Sloveniji zakonito prebival in je bil v Republiki Sloveniji zaposlen ali samozaposlen, ne glede na dolžino prebivanja državljana EU v Republiki Sloveniji.

(7) Za sprejem prošnje in izdajo dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana so pristojne upravne enote. Upravne enote v tej upravni zadevi odločajo na območju celotne države. Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku vroči osebno pri pristojnem organu, ki je dovoljenje izdal.

(8) Za družinskega člana se glede pridobitve statusa rezidenta za daljši čas uporablja 52. člen tega zakona, glede naknadne pridobitve statusa rezidenta za daljši čas pa se uporablja 53. člen tega zakona.

131. člen

(pritožba)

(1) Zoper sklep, s katerim je postopek končan, in zoper odločbo upravne enote, izdane v zadevi izdaje potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje državljanu EU ali družinskemu članu, je dovoljena pritožba.

(2) O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

132. člen

(razveljavitev dovoljenja za prebivanje družinskemu članu)

(1) Družinskemu članu se dovoljenje za prebivanje lahko razveljavi, če se ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev za izdajo dovoljenja ali da obstajajo drugi razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja.

(2) Pri odločanju o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje družinskemu članu zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red in varnost države mora pristojni organ upoštevati naravo in trdnost družinskega razmerja, dolžino prebivanja družinskega člana v Republiki Sloveniji, njegovo vključenost v kulturno in družbeno življenje Republike Slovenije ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo. Samo predkaznovanost družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana ne zadošča za razveljavitev potrdila o prijavi prebivanja. V postopku razveljavitve potrdila o prijavi prebivanja je treba ugotoviti, ali družinski član predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo za javni red ali varnost.

(3) Dovoljenje za prebivanje razveljavi upravna enota, ki ga je izdala, ali upravna enota, na območju katere družinski član prebiva, oziroma upravna enota, na območju katere je družinski član prebival pred zapustitvijo Republike Slovenije.

(4) Zoper odločbo o razveljavitvi dovoljenja je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba zadrži izvršitev.

133. člen

(prenehanje dovoljenja za prebivanje družinskemu članu)

(1) Dovoljenje za prebivanje družinskemu članu preneha, če:

Opomba: Spremenjeno besedilo prvega odstavka 133. člena se začne uporabljati 21. 11. 2025.

- poteče njegova veljavnost ali če je razveljavljeno;
- mu je odpovedano prebivanje;
- mu je v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izgona tujca iz države, ali če je zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji;
- se dovoljenju odreče;
- pridobi dovoljenje za stalno prebivanje ali državljanstvo Republike Slovenije;
- je v času veljavnosti dovoljenja odsoten iz Republike Slovenije več kot šest mesecev na leto;
- je v času veljavnosti dovoljenja iz Republike Slovenije enkrat odsoten več kot dvanajst zaporednih mesecev, razen če je bil odsoten iz pomembnih razlogov, kot so nosečnost, rojstvo otroka, resna bolezen, študij, poklicno usposabljanje, napotitev na delo v drugo državo ali zaradi služenja vojaškega roka;
- pred pretekom veljavnosti dovoljenja pridobi novo dovoljenje za prebivanje, razen če pridobi status rezidenta za daljši čas ali dovoljenje za prebivanje po XIII.A poglavju tega zakona;
- umre;
- v drugih primerih, določenih s tem zakonom.

(2) Kadar se o prenehanju dovoljenja za prebivanje družinskemu članu odloči z upravnim aktom, je za prenehanje dovoljenja za prebivanje družinskemu članu pristojna upravna enota, ki ga je izdala, ali upravna enota, na območju katere družinski član prebiva, oziroma upravna enota, na območju katere je družinski član prebival pred zapustitvijo Republike Slovenije.

134. člen

(prenehanje prijave prebivanja državljana EU)

(1) Državljanu EU, ki ima potrdilo o prijavi prebivanja v Republiki Sloveniji, prijava prebivanja preneha, če:

- se ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev za izdajo potrdila iz istega ali drugega razloga, zaradi katerega je bilo potrdilo izdano ali da obstajajo drugi razlogi za zavrnitev izdaje potrdila;

- se pravici do prebivanja odreče.

(2) Pri odločanju o prenehanju prijave prebivanja zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red in varnost mora pristojni organ upoštevati dolžino prebivanja državljana EU v Republiki Sloveniji, njegovo vključenost v kulturno in družbeno življenje Republike Slovenije ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo. Samo predkaznovanost državljana EU ne zadošča za razveljavitev dovoljenja za prebivanje. V postopku razveljavitve dovoljenja za prebivanje je treba ugotoviti, ali državljan EU predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo za javni red ali varnost.

(3) O prenehanju prijave prebivanja odloča upravna enota, ki je izdala potrdilo o prijavi prebivanja, ali upravna enota, na območju katere državljan EU prebiva, oziroma upravna enota, na območju katere je družinski član prebival pred zapustitvijo Republike Slovenije.

(4) O prenehanju prijave prebivanja iz prvega odstavka tega člena se izda odločba, zoper katero je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba zadrži izvršitev.

(5) Državljanu EU prijava prebivanja preneha tudi, če:

- mu je odpovedano prebivanje;

- mu je v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izgona tujca iz države, ali če je zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji;

- pridobi dovoljenje za stalno prebivanje ali državljanstvo Republike Slovenije;

- umre.

135. člen

Opomba: Spremenjene določbe 135. člena se začnejo uporabljati 21. 11. 2025.

(prenehanje pravice do stalnega prebivanja, prenehanje potrdila o prijavi stalnega prebivanje in prenehanje dovoljenja za stalno prebivanje)

(1) Državljanu EU ali družinskemu članu pravica do stalnega prebivanja oziroma potrdilo o prijavi stalnega prebivanja oziroma dovoljenje za stalno prebivanje preneha, če:

- se izseli ali ostane izven območja Republike Slovenije neprekinjeno več kot dve leti;

- mu je v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izgona tujca iz države, ali če je zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji;

- mu je odpovedano prebivanje;

- pridobi državljanstvo Republike Slovenije;

- se dovoljenju odreče;

- umre;

- je namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja, ali če se ugotovi, da je bila zakonska zveza sklenjena oziroma partnerska skupnost oziroma partnerska zveza sklenjena ali registrirana izključno z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje.

(2) Kadar se o prenehanju pravice do stalnega prebivanja oziroma potrdila o prijavi stalnega prebivanja oziroma dovoljenja za stalno prebivanje odloči z upravnim aktom, je za prenehanje pravice do stalnega prebivanja oziroma potrdila o prijavi stalnega prebivanja oziroma dovoljenja za stalno prebivanje pristojna upravna enota, ki je potrdilo oziroma dovoljenje izdala, ali upravna enota, na območju katere državljan EU oziroma družinski član prebiva oziroma upravna enota, na območju katere je državljan EU oziroma družinski član prebival pred zapustitvijo Republike Slovenije.

136. člen

(odpoved prebivanja)

(1) Državljanu EU in družinskemu članu, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji, se lahko prebivanje odpove, če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da bi lahko ogrožal javni red ali javno varnost.

(2) Državljanu EU ali družinskemu članu, ki ima v Republiki Sloveniji pravico do stalnega prebivanja ali v njej prebiva na podlagi potrdila o prijavi stalnega prebivanja ali dovoljenja za stalno prebivanje, se lahko prebivanje odpove samo v primeru obstoja utemeljenih razlogov za sum, da bi lahko resno ogrožal javni red ali javno varnost.

(3) Državljanu EU, ki je v Republiki Sloveniji zakonito prebival zadnjih deset let, se lahko prebivanje odpove samo v primeru obstoja utemeljenih razlogov za sum izredno resnega ogrožanja javne varnosti.

(4) Glede izdaje odločbe o odpovedi prebivanja in postopka se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odpovedi prebivanja tujcu.

(5) Državljan EU in družinski član, kateremu je bilo prebivanje odpovedano in prepovedan ponoven vstop v Republiko Slovenijo, lahko pri upravni enoti, ki je odpovedala prebivanje, po poteku dveh tretjin časa, v katerem je tujcu prepovedan vstop v državo, v vsakem primeru pa po treh letih od izvršitve dokončne odločbe o odpovedi prebivanja vloži prošnjo za skrajšanje roka, v katerem mu je prepovedan ponoven vstop v Republiko Slovenijo.

Prošnji mora predložiti dokaze o pomembni spremembi okoliščin, na podlagi katerih je bila izdana odločba o odpovedi prebivanja. Zoper odločbo upravne enote o skrajšanju roka je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Do pozitivne odločitve o prošnji za skrajšanje roka državljan EU ali družinski član ne sme vstopiti v Republiko Slovenijo.

137. člen

Opomba: Spremenjene določbe 137. člena se začnejo uporabljati 21. 11. 2025.

(način izdaje, vsebina in oblika potrdila o prijavi prebivanja, potrdila o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenja za prebivanje ter označitev prenehanja)

(1) Potrdilo o prijavi prebivanja za državljana EU, potrdilo o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenje za prebivanje za družinskega člana in dovoljenje za stalno prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana se izdajo v obliki samostojne listine kot izkaznica. Izkaznica potrdila o prijavi prebivanja in dovoljenja za prebivanje za družinskega člana se izdata z veljavnostjo pet let oziroma za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, če je ta krajši od pet let, v primeru iz drugega in četrtega odstavka 129.a člena tega zakona pa tudi z veljavnostjo pet let, vendar najdlje do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti. Izkaznica potrdila o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenja za stalno prebivanje se izda z veljavnostjo deset let, razen tujcu, mlajšemu od treh let, ki se mu izda z veljavnostjo treh let, tujcu, staremu od tri do 18 let, pa z veljavnostjo pet let. Državljan EU in njegov družinski član mora izkaznico potrdila o prijavi prebivanja, potrdila o prijavi stalnega prebivanja, dovoljenja za prebivanje za družinskega člana in dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana pred potekom njene veljavnosti pri katerikoli upravni enoti zamenjati za novo izkaznico potrdila oziroma dovoljenja, z izjemo v primerih iz 129.a člena tega zakona, ko novo izkaznico potrdila oziroma dovoljenja po uradni dolžnosti izda oziroma zamenja pristojna upravna enota.

(2) Potrdilo o prijavi prebivanja za državljana EU in potrdilo o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU iz prejšnjega odstavka vsebuje podatke, ki jih določa Uredba 1030/2002/ES, razen podatkov o podobi obraza in dveh prstnih odtisih imetnika, obdelanih in shranjenih kot biometrični podatek na pomnilniškem mediju izkaznice potrdila, in oznako » čl. 8. DIR 2004/38/ES« oziroma » čl. 19 DIR 2004/38/ES«, podatek o naslovu prebivališča v Republiki Sloveniji in podatek o pravici do prostega ali dovoljenega dostopa na trg dela za tujce, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pravico do prostega ali dovoljenega dostopa na trg dela.

(3) Dovoljenje za prebivanje in dovoljenje za stalno prebivanje, izdana družinskemu članu, vsebujeta podatke, ki jih določa Uredba 1030/2002/ES, podatek o naslovu prebivališča v Republiki Sloveniji in podatek o pravici do prostega ali dovoljenega dostopa na trg dela za tujce, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pravico do prostega ali dovoljenega dostopa na trg dela, ter oznako »družinski član EU 10. čl. DIR 2004/38/ES« oziroma »družinski član EU 20. čl. DIR 2004/38/ES«. Na dovoljenje za prebivanje za družinskega člana slovenskega državljana se vpiše »družinski član«.

(4) Državljan EU, družinski član državljana EU in družinski član slovenskega državljana prošnji za izdajo potrdila o prijavi prebivanja za državljana EU, prošnji za izdajo in podaljšanje dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana ter prošnji za izdajo potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU in dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana, ki ni državljan EU, priložijo fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca, in lastnoročni podpis, kot to določa 17. točka prvega odstavka 111. člena tega zakona. Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki.

Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico, in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Družinski član državljana EU in družinski član slovenskega državljana morata dati tudi dva prstna odtisa za njun digitalni zajem, razen v primeru, če se prstna odtisa še vedno hranita v evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona). Za zajem prstnih odtisov družinskemu članu se smiselno uporabljata tretji in peti odstavek 58. člena tega zakona. Za vrnitev in odvzem samostojne listine iz prvega odstavka tega člena v primeru prenehanja potrdila oziroma dovoljenja se smiselno uporablja šesti odstavek 58. člena tega zakona. Za pogrešitev samostojne listine iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporablja 59. člen tega zakona. Za hrambo in arhiviranje biometričnih podatkov se smiselno uporabljata prvi in drugi odstavek 115. člena tega zakona.

(5) Način izdaje in obliko potrdila o prijavi prebivanja, potrdila o prijavi stalnega prebivanje za državljana EU, dovoljenja za prebivanje in dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana ter način označitve prenehanja potrdila o prijavi prebivanja, potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenja za prebivanje in dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana, zajem prstnih odtisov in ceno izkaznice predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

137.a člen

Opomba: Spremenjene določbe 137.a člena se začnejo uporabljati 21. 11. 2025.

(vročanje in izdelava potrdil in dovoljenj ter povezovanje z evidencami)

(1) Potrdilo o prijavi prebivanja, dovoljenje za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana, odločba o zavrnitvi izdaje potrdila o prijavi prebivanja, dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje se vročijo osebno tujcu, za katerega se izdajo, oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku pri pristojnem organu, ki je potrdilo, dovoljenje, odločbo ali sklep izdal.

(2) Za vročitev potrdila o prijavi prebivanja, izdanega otroku državljana EU ali slovenskega državljana, rojenemu v Republiki Sloveniji, dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana, izdanega v postopku podaljšanja ali izdaje nadaljnjega dovoljenja za prebivanje, potrdila o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana, se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.

(3) Glede izdelave in personalizacije potrdil oziroma dovoljenj iz prvega in drugega odstavka tega člena, glede uporabe osebnih podatkov za njihovo izdelavo, pregleda dokumentacije in prostorov ter pristojnosti uradne osebe pri opravljanju nadzora se smiselno uporabljajo določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 104. člena tega zakona. Glede prenosa potrdila oziroma dovoljenja iz prvega in drugega odstavka tega člena med izvajalcem in pristojnim organom oziroma ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve, in glede vročanja potrdil oziroma dovoljenj iz prejšnjega odstavka s strani podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošiljk, in glede uporabe podatkov o registrski in serijski številki izkaznice potrdil oziroma dovoljenj s strani podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošiljk, se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 104. člena tega zakona. Glede pošiljanja podatkov o registrski in serijski številki izkaznice potrdil oziroma dovoljenj iz

prejšnjega odstavka ter glede povezovanja registra tujcev z evidenco podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošiljk, se smiselno uporablja trinajsti odstavek 110. člena tega zakona.

138. člen

(odstranitev)

(1) Državljan EU in družinski član, ki ne zapusti Republike Slovenije prostovoljno, se iz države odstrani, če:

- mu je v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izgona tujca iz države, ali če je zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji;

- mu je odpovedano prebivanje;

- mu je zavrnjena izdaja potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje, mu je prijava prebivanja prenehala ali mu je bilo dovoljenje za prebivanje razveljavljeno zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red ali varnost;

- mu je zavrnjena izdaja prvega potrdila o prijavi prebivanja ali prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi nevarnosti za javno zdravje iz tretje alinee prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(2) Razen v izjemnih primerih, rok za zapustitev države ne sme biti krajši od enega meseca.

(3) Glede postopka odstranitve se smiselno uporablja določba drugega odstavka 69. člena tega zakona.

(4) Vsaka pravnomočna in izvršena odločba o odstranitvi državljana EU ali njegovega družinskega člana iz Republike Slovenije prekine obdobje neprekinjenega prebivanja, potrebnega za pridobitev potrdila o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenja za stalno prebivanje.

(5) V kolikor državljan EU ali družinski član iz Republike Slovenije ni odstranjen v roku dveh let od dokončnosti odločbe o odpovedi, razveljavitvi oziroma zavrnitvi izdaje potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje, mora upravna enota, ki je izdala odločbo, preveriti ali državljan EU oziroma družinski član še vedno predstavlja resno in dejansko nevarnost za javni red ali varnost. V primeru ugotovljene resne in dejanske nevarnosti ali obstoja suma iz prejšnjega stavka, se postopek odstranitve državljana EU ali družinskega člana iz države nadaljuje, v nasprotnem primeru pa upravna enota odločbo o odpovedi, razveljavitvi oziroma zavrnitvi izdaje potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje z odločbo odpravi.

139. člen

(evidence)

(1) Evidence o potrdilih o prijavi prebivanja za državljane EU in potrdilih oziroma dovoljenjih za prebivanje za njihove družinske člane ali družinske člane slovenskih državljanov se vodijo v skladu z določbami tega zakona, ki urejajo vodenje evidenc. Evidence iz prejšnjega stavka vsebujejo podatke iz prvega in štirinajstega odstavka 111. člena tega zakona.

(2) Državljan EU, družinski član državljana EU in družinski član slovenskega državljana v prošnji za izdajo oziroma obnovo potrdila o prijavi prebivanja in dovoljenja za prebivanje in v prošnji za izdajo potrdila o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenja za stalno prebivanje dajo pristojnemu organu podatke iz prvega odstavka 111. člena tega zakona.

(3) Za arhiviranje in hrambo podatkov iz evidenc iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe prvega in drugega odstavka 115. člena tega zakona.

(4) Za uporabo podatkov iz evidenc iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 116. člena tega zakona.

140. člen

(prijava prebivališča)

(1) Državljan EU, kateremu je izdano potrdilo o prijavi prebivanja, in družinski član, kateremu je izdano dovoljenje za prebivanje, mora v Republiki Sloveniji prijaviti začasno prebivališče v skladu z zakonom, ki ureja prijavo prebivališča.

(2) Državljan EU, kateremu je izdano potrdilo o prijavi stalnega prebivanja in družinski član, kateremu je izdano potrdilo o prijavi stalnega prebivanja, mora v Republiki Sloveniji prijaviti stalno prebivališče v skladu z zakonom, ki ureja prijavo prebivališča.

141. člen

(izkazovanje istovetnosti)

Glede izkazovanja istovetnosti državljana EU in družinskega člana ter dokazovanja pravice do vstopa in prebivanja v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo določbe 97. člena tega zakona.

XIII.A POGLAVJE

IZDAJA DOVOLJENJ ZA PREBIVANJE DRŽAVLJANOM ZDRUŽENEGA KRALJESTVA IN NJIHOVIM DRUŽINSKIM ČLANOM NA PODLAGI SPORAZUMA O IZSTOPU ZDRUŽENEGA KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA IZ EVROPSKE UNIJE IN EVROPSKE SKUPNOSTI ZA ATOMSKO ENERGIJO

141.a člen

(uporaba)

Določbe tega poglavja se uporabljajo za državljane Združenega kraljestva in njihove družinske člane, za katere se uporablja Sporazum o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo (UL L št. 29 z dne 31. 1. 2020, str. 7) (v nadaljnjem besedilu: Sporazum o izstopu).

141.b člen

Opomba: Spremenjene določbe 141.b člena se začnejo uporabljati 21. 11. 2025.

(dovoljenje za začasno prebivanje)

(1) Državljan oziroma državljanka (v nadaljnjem besedilu: državljan) Združenega kraljestva in njegov družinski član, ki ni državljan EU, ki na dan poteka prehodnega obdobja iz 126. člena Sporazuma o izstopu (v nadaljnjem besedilu: prehodno obdobje) prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavnega potrdila o prijavi prebivanja za državljana EU, dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana državljana EU ter po poteku prehodnega obdobja še naprej prebiva v Republiki Sloveniji, mora v roku enega leta od konca prehodnega obdobja oziroma pred potekom veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja za državljana EU, dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana državljana EU, če je ta krajša od enega leta od konca prehodnega obdobja, pri katerikoli upravni enoti vložiti prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje, ki se izda na podlagi Sporazuma o izstopu. Potrdilo o prijavi prebivanja za državljana EU, dovoljenje za prebivanje za družinskega člana državljana EU in dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana državljana EU, izdano državljanu Združenega kraljestva oziroma njegovemu družinskemu članu, ki ni državljan EU, pred koncem prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu, ostanejo v veljavi eno leto od konca prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu oziroma do izdaje dovoljenja za začasno prebivanje po Sporazumu o izstopu oziroma do poteka veljavnosti, če potrdilu o prijavi prebivanja, dovoljenju za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali dovoljenju za začasno prebivanje za družinskega člana državljana EU veljavnost poteče pred enim letom od konca prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu. Za državljana Združenega kraljestva in njegovega družinskega člana, ki ni državljan EU, ki v roku iz prvega stavka ne vloži prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje, po poteku veljavnosti potrdila oziroma dovoljenja, kot je določena v prejšnjem stavku, glede vstopa, zapustitve in bivanja v Republiki Sloveniji veljajo določbe tega zakona, ki veljajo za tujce, državljane držav, ki niso članice Evropskega gospodarskega prostora, kar pa ne vpliva na možnost vložitve prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanja v skladu s točko (d) prvega odstavka 18. člena Sporazuma o izstopu.

(2) Državljan Združenega kraljestva in njegov družinski član, ki ob koncu prehodnega obdobja prebiva v Republiki Sloveniji v času dovoljenega 90-dnevnega prebivanja od vstopa v Republiko Slovenijo iz prvega odstavka 119. člena oziroma šestega odstavka 127. člena tega zakona in želi na območju Republike Slovenije prebivati dlje kot 90 dni, mora vložiti prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje iz Sporazuma o izstopu pri katerikoli upravni enoti pred pretekom 90-dnevnega prebivanja.

(3) Družinski član državljana Združenega kraljestva iz prve do šeste alineje prvega odstavka 127. člena tega zakona in partner, s katerim državljan Združenega kraljestva živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki pred koncem prehodnega obdobja ni prebival v Republiki Sloveniji in se želi združiti z državljanom Združenega kraljestva, ki je pred koncem prehodnega obdobja zakonito prebival v Republiki Sloveniji in v državi zakonito prebiva tudi po koncu prehodnega obdobja, lahko po koncu prehodnega obdobja prebiva na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje tri mesece od dneva vstopa v državo ali rojstva v Republiki Sloveniji. Če želi družinski član zaradi združitve družine z državljanom Združenega kraljestva na območju Republike Slovenije prebivati tudi po poteku dovoljenega prebivanja iz prejšnjega stavka, mora on sam oziroma njegov zakoniti zastopnik pred pretekom dovoljenega prebivanja pri katerikoli upravni enoti vložiti prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje, ki se izda na podlagi in ob izpolnjevanju pogojev iz Sporazuma o izstopu.

(4) O vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje upravna enota državljanu Združenega kraljestva oziroma njegovemu družinskemu članu izda potrdilo, ki državljanu Združenega kraljestva oziroma njegovemu družinskemu članu iz prvega odstavka tega člena po poteku veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja za državljana EU, dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana državljana EU, državljanu Združenega kraljestva oziroma njegovemu družinskemu članu iz drugega in tretjega odstavka tega člena pa od dneva vročitve velja kot dovoljenje za začasno prebivanje, do pravnomočne odločitve o prošnji.

(5) Državljanu Združenega kraljestva iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki se namerava zaposliti ali delati v Republiki Sloveniji oziroma je že zaposlen ali opravlja delo v Republiki Sloveniji, se izda dovoljenje za začasno prebivanje, če izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 120. člena tega zakona.

(6) Državljanu Združenega kraljestva iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki namerava opravljati delo kot samozaposlena oseba ali izvajati storitve v Republiki Sloveniji oziroma že opravlja delo kot samozaposlena oseba ali izvaja storitve v Republiki Sloveniji, se izda dovoljenje za začasno prebivanje, če izpolnjuje pogoje iz 121. člena tega zakona.

(7) Državljanu Združenega kraljestva iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki želi študirati, se poklicno usposabljati ali sodelovati v drugih oblikah izobraževanja v Republiki Sloveniji oziroma že študira, se poklicno usposablja ali sodeluje v drugih oblikah izobraževanja v Republiki Sloveniji, se izda dovoljenje za začasno prebivanje, če izpolnjuje pogoje iz 122. člena tega zakona.

(8) Državljanu Združenega kraljestva iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki namerava prebivati oziroma že prebiva v Republiki Sloveniji zaradi drugega namena prebivanja kot zaposlitev ali delo, samozaposlitev ali študij, se izda dovoljenje za začasno prebivanje, če izpolnjuje pogoje iz četrtega odstavka 119. člena tega zakona.

(9) Družinskemu članu državljana Združenega kraljestva, ne glede na njegovo državljanstvo, ki vloži prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje v skladu s prvim ali drugim odstavkom tega člena, se izda dovoljenje za začasno prebivanje, če:

- je družinski član državljana Združenega kraljestva, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi izdanega potrdila o prijavi prebivanja za državljana EU ali potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU ali dovoljenja za prebivanje;

- ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;

- so zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere državljana Združenega kraljestva in njegovega družinskega člana, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke, izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje pa se lahko dokazuje na način iz drugega odstavka 123. in 128. člena tega zakona;

- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve v Republiki Sloveniji.

(10) Družinskemu članu državljana Združenega kraljestva iz tretjega odstavka tega člena se izda dovoljenje za začasno prebivanje, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka in če je bil družinski član državljana Združenega kraljestva iz tretjega odstavka tega člena že pred koncem prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu.

(11) Dovoljenje za začasno prebivanje po Sporazumu o izstopu se izda brez omejitev glede trajanja in brez vezave na določen namen prebivanja, kot nevezano dovoljenje za začasno prebivanje. Glede veljavnosti izkaznice dovoljenja za začasno prebivanje se uporabljajo določbe prvega odstavka 58. člena tega zakona. Državljan Združenega kraljestva in njegov družinski član mora izkaznico dovoljenja za začasno prebivanje, izdano v obliki samostojne listine iz prvega odstavka 141.g člena tega zakona, pred potekom njene veljavnosti pri katerikoli upravni enoti zamenjati za novo izkaznico dovoljenja.

(12) Za izdajo in podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje so pristojne upravne enote. Upravne enote v teh upravnih zadevah odločajo na območju celotne države.

(13) Zoper odločbe in sklepe glede izdaje dovoljenja za začasno prebivanje iz tega člena je dovoljena pritožba, o kateri odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

141.c člen

Opomba: Spremenjene določbe 141.c člena se začnejo uporabljati 21. 11. 2025.

(dovoljenje za stalno prebivanje)

(1) Državljan Združenega kraljestva in njegov družinski član, ki ni državljan EU, ki na dan poteka prehodnega obdobja prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavnega potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenja za stalno prebivanje za državljana EU ali dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana državljana EU, mora v roku enega leta od konca prehodnega obdobja oziroma pred potekom veljavnosti izkaznice potrdila oziroma dovoljenja za dovoljenje za stalno prebivanje pri katerikoli upravni enoti vložiti prošnjo za zamenjavo potrdila oziroma dovoljenja za dovoljenje za stalno prebivanje, ki se izda na podlagi in ob izpolnjevanju pogojev iz točke (h) prvega odstavka 18. člena Sporazuma o izstopu. Potrdilo o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenje za stalno prebivanje za državljana EU in dovoljenje za stalno prebivanje za družinskega člana državljana EU, izdano državljanu Združenega kraljestva oziroma njegovemu družinskemu članu pred koncem prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu, ostanejo v veljavi eno leto od konca prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu oziroma do zamenjave za dovoljenja za stalno prebivanje po Sporazumu o izstopu oziroma do poteka veljavnosti izkaznice potrdila ali dovoljenja, če veljavnost izkaznice potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenja za stalno prebivanje za državljana EU ali dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana državljana EU poteče pred enim letom od konca prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu. Za državljana Združenega kraljestva in njegovega družinskega člana, ki v roku iz prejšnjega stavka ne vloži prošnje za zamenjavo potrdila oziroma dovoljenja za dovoljenje za stalno prebivanje, po poteku veljavnosti potrdila oziroma dovoljenja, kot je določena v prejšnjem stavku, glede vstopa, zapustitve in bivanja v Republiki Sloveniji veljajo določbe tega zakona, ki veljajo za tujce, državljane držav, ki niso članice Evropskega gospodarskega prostora, kar pa ne vpliva na možnost vložitve prošnje za zamenjavo potrdila oziroma dovoljenja za dovoljenje za stalno prebivanje v skladu s točko (d) prvega odstavka 18. člena Sporazuma o izstopu.

(2) Državljan Združenega kraljestva in njegov družinski član, ki pred koncem prehodnega obdobja nima veljavnega potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenja za stalno prebivanje za državljana EU ali dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana državljana EU, in ki izpolnjuje pogoje iz prvega, drugega, tretjega oziroma četrtega odstavka 126. člena ali prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega oziroma šestega odstavka 130. člena tega zakona, ima pravico do stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji. Če državljan Združenega kraljestva in njegov družinski član vloži prošnjo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, se mu ob izpolnjevanju pogojev glede dolžine prebivanja iz prvega, drugega,

tretjega oziroma četrtega odstavka 126. člena ali prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega oziroma šestega odstavka 130. člena tega zakona tega zakona in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za stalno prebivanje iz drugega odstavka 141.č člena tega zakona izda dovoljenje za stalno prebivanje. Čas, ki ga je državljan Združenega kraljestva oziroma njegov družinski član prebil na prestajanju kazni zapora v Republiki Sloveniji, se ne šteje v čas, potreben za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje.

(3) Dovoljenje za stalno prebivanje iz prvega in drugega odstavka tega člena se izda brez omejitev glede trajanja in namena prebivanja v Republiki Sloveniji. Glede veljavnosti in zamenjave izkaznice dovoljenja za stalno prebivanje se uporablja prvi odstavek 58. člena tega zakona.

(4) O vloženi prošnji za zamenjavo potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenja za stalno prebivanje za državljana EU ali dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana državljana EU iz prvega odstavka tega člena in vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje iz drugega odstavka tega člena upravna enota državljanu Združenega kraljestva oziroma njegovemu družinskemu članu izda potrdilo. Potrdilo o vloženi prošnji za zamenjavo potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenja za stalno prebivanje za državljana EU ali dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana državljana EU, po poteku veljavnosti izkaznice potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenja za stalno prebivanje za državljana EU ali dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana državljana EU, velja kot dovoljenje za stalno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora državljan Združenega kraljestva oziroma njegov družinski član prebivati zakonito v Republiki Sloveniji.

(5) Za državljana Združenega kraljestva in njegovega družinskega člana, ki ni državljan EU, se glede pridobitve statusa rezidenta za daljši čas uporablja 52. člen tega zakona, glede naknadne pridobitve statusa rezidenta za daljši čas pa se uporablja 53. člen tega zakona.

141.č člen

(zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje se državljanu Združenega kraljestva in njegovemu družinskemu članu ne izda, če:

- ne izpolnjuje pogojev za izdajo dovoljenja, opredeljenih pri posameznih namenih prebivanja, zaradi katerih se dovoljenje za začasno prebivanje izda;

- bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, javno varnost Republike Slovenije ali javno zdravje v Republiki Sloveniji v skladu s četrtim odstavkom 118. člena tega zakona;

- obstajajo razlogi za sum, da bi lahko pomenil nevarnost za javni red ali varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo drog ali prometom z njimi ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;

- obstajajo razlogi za domnevo, da se ne bo podrejal pravnemu redu Republike Slovenije;

- še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;

- se ugotovi, da v Republiki Sloveniji dela v nasprotju s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, zaposlovanje in delo, ali v nasprotju s predpisi o preprečevanju zaposlovanja in dela na črno.

(2) Dovoljenje za stalno prebivanje se državljanu Združenega kraljestva in njegovemu družinskemu članu ne izda, če:

- ne izpolnjuje pogojev za izdajo dovoljenja;

- obstaja utemeljen sum, da bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red ali varnost države;

- obstajajo razlogi za sum, da bi lahko pomenil nevarnost za javni red ali varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo drog ali prometom z njimi ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;

- obstajajo razlogi za domnevo, da se ne bo podrejal pravnemu redu Republike Slovenije.

(3) Zavrnilni razlog iz druge alineje prvega in drugega odstavka tega člena lahko temelji izključno na osebnem ravnanju ali obnašanju državljana Združenega kraljestva in njegovega družinskega člana, do katerega je prišlo pred koncem prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu. Če upravna enota oceni, da je za ugotavljanje obstoja razloga iz druge alineje prvega in drugega odstavka tega člena treba pridobiti podatke o kaznovanosti državljana Združenega kraljestva in njegovega družinskega člana, mora te podatke pridobiti sama. Samo predkaznovanost državljana Združenega kraljestva in njegovega družinskega člana ne zadošča za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje. V postopku zavrnitve izdaje dovoljenja za prebivanje je treba ugotoviti, ali državljan Združenega kraljestva in njegov družinski član predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo za javni red ali varnost.

(4) Zavrnilni razlog iz tretje in četrte alineje prvega in drugega odstavka tega člena se uporabi samo za ravnanje ali obnašanje državljana Združenega kraljestva in njegovega družinskega člana, do katerega je prišlo po koncu prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu.

141.d člen

(ohranitev veljavnosti in razveljavitev dovoljenja za začasno prebivanje)

(1) Državljanu Združenega kraljestva oziroma njegovemu družinskemu članu se dovoljenje za začasno prebivanje razveljavi, če se ugotovi, da ne izpolnjuje več pogojev za izdajo dovoljenja.

(2) Dovoljenje za začasno prebivanje se državljanu Združenega kraljestva, ki je ostal brez zaposlitve ali samozaposlitve, ne razveljavi, če je podan eden izmed razlogov iz drugega odstavka 120. člena tega zakona. Če je državljan Združenega kraljestva po prenehanju dela na podlagi pogodbe o zaposlitvi, sklenjeni za določen čas, krajši od enega leta, prijavljen kot brezposelna oseba ali če je v prvih dvanajstih mesecih dela v Republiki Sloveniji brez lastne krivde ostal brez zaposlitve in je prijavljen kot iskalec zaposlitve, se mu dovoljenje za začasno prebivanje razveljavi šest mesecev po prenehanju zaposlitve, če ne izpolnjuje pogojev za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje iz drugega namena prebivanja iz 141.b člena tega zakona.

(3) Glede ohranitve pravice do prebivanja družinskega člana državljana Združenega kraljestva v primeru smrti, odhoda državljana Združenega kraljestva iz Republike Slovenije,

razveze ali razveljavitve zakonske zveze, prenehanja partnerske zveze ali prenehanja dalj časa trajajoče življenjske skupnosti se uporabljajo določbe 129. člena tega zakona.

(4) Pri odločanju o razveljavitvi dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red ali javno varnost države se uporablja drugi odstavek 132. člena tega zakona.

(5) Dovoljenje za začasno prebivanje razveljavi upravna enota, ki ga je izdala, ali upravna enota, na območju katere družinski član prebiva.

(6) O razveljavitvi dovoljenja za prebivanje izda pristojni organ odločbo, zoper katero je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

141.e člen

Opomba: Spremenjene določbe 141.e člena se začnejo uporabljati 21. 11. 2025.

(prenehanje dovoljenja za začasno prebivanje, pravice do stalnega prebivanja in dovoljenja za stalno prebivanje)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje državljanu Združenega kraljestva in njegovemu družinskemu članu preneha, če:

1. je razveljavljeno;

2. mu je odpovedano prebivanje;

3. mu je v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izgona tujca iz države, ali če je zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji;

4. se dovoljenju odreče;

5. pridobi pravico do stalnega prebivanja na podlagi določb tega poglavja zakona;

6. pridobi državljanstvo Republike Slovenije, razen če hkrati obdrži državljanstvo Združenega kraljestva;

7. je namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja, ali če se ugotovi, da je bila zakonska zveza sklenjena oziroma partnerska zveza sklenjena ali registrirana predvsem z namenom pridobitve dovoljenja za začasno prebivanje;

8. umre.

(2) Pravica do stalnega prebivanja oziroma dovoljenje za stalno prebivanje državljanu Združenega kraljestva in njegovemu družinskemu članu preneha, če:

1. se izseli;

2. ostane izven območja Republike Slovenije neprekinjeno več kot pet let;

3. mu je v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izgona tujca iz države, ali če je zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji;

4. mu je odpovedano prebivanje;

5. pridobi državljanstvo Republike Slovenije, razen če hkrati obdrži državljanstvo Združenega kraljestva;

6. se dovoljenju odreče;

7. je namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja, ali če se ugotovi, da je bila zakonska zveza sklenjena oziroma partnerska zveza sklenjena ali registrirana predvsem z namenom pridobitve pravice do stalnega prebivanja oziroma dovoljenja za stalno prebivanje;

8. umre.

(3) Kadar se o prenehanju dovoljenja za začasno prebivanje in pravice do stalnega prebivanja oziroma dovoljenja za stalno prebivanje odloči z upravnim aktom, je za prenehanje pristojna upravna enota, ki je dovoljenje za začasno prebivanje oziroma dovoljenje za stalno prebivanje izdala, ali upravna enota na območju katere državljan Združenega kraljestva oziroma njegov družinski član prebiva oziroma upravna enota, na območju katere je državljan Združenega kraljestva oziroma njegov družinski član prebival pred zapustitvijo Republike Slovenije.

141.f člen

(odpoved prebivanja in odstranitev)

Glede odpovedi prebivanja in odstranitve državljana Združenega kraljestva in njegovega družinskega člana se smiselno uporabljajo določbe XIII. poglavja tega zakona o odpovedi prebivanja in odstranitvi tujca.

141.g člen

(način izdaje, vsebina in oblika dovoljenja za prebivanje)

(1) Dovoljenje za prebivanje po Sporazumu o izstopu se državljanu Združenega kraljestva in njegovemu družinskemu članu izda v obliki samostojne listine kot izkaznica iz 58. člena tega zakona, pri čemer se na izkaznici dovoljenja za prebivanje pri vrsti dovoljenja vpiše » Člen 50 PEU«, pod opombo na sprednji strani izkaznice »člen 18(1) Sporazuma o izstopu Združenega kraljestva iz EU«, pod opombo na zadnji strani izkaznice pa »prost dostop na trg dela«. Na izkaznici dovoljenja za stalno prebivanje se poleg opombe iz prejšnjega stavka vpiše tudi opomba »dovoljenje za stalno prebivanje«.

(2) Državljan Združenega kraljestva in njegov družinski član morata k prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje in prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca, ter dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem, razen v primeru če se prstna odtisa še vedno hranita v evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) in lastnoročni podpis, kot to določa 17. točka prvega odstavka 111. člena tega zakona. Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico, in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Za zajem prstnih odtisov se smiselno uporabljata tretji in

peti odstavek 58. člena tega zakona. Za vrnitev samostojne listine iz prvega odstavka tega člena v primeru prenehanja dovoljenja za prebivanje se smiselno uporablja šesti odstavek 58. člena tega zakona. Za pogrešitev dovoljenja za prebivanje se smiselno uporablja 59. člen tega zakona. Za hrambo in arhiviranje biometričnih podatkov se smiselno uporabljata prvi in drugi odstavek 115. člena tega zakona.

(3) Podrobnejši način izdaje dovoljenja za prebivanje iz prvega odstavka tega člena, način zajemanja prstnih odtisov, način označitve prenehanja dovoljenja za prebivanje in cena izkaznice dovoljenja za prebivanje se določijo v predpisu iz sedmega odstavka 58. člena tega zakona.

(4) V postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje iz 141.b člena tega zakona se plača upravna taksa v višini, kot se po zakonu, ki ureja plačevanje upravnih taks, plača v postopku izdaje osebne izkaznice državljanu Republike Slovenije z veljavnostjo pet let. V postopku za zamenjavo potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenja za stalno prebivanje za državljana EU in dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana državljana EU iz prvega odstavka 141.c člena tega zakona se ne plačata upravna taksa in strošek tiskovine za samostojno listino. V postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje iz drugega odstavka 141.c člena tega zakona se plača upravna taksa v višini, kot se po zakonu, ki ureja plačevanje upravnih taks, plača v postopku izdaje osebne izkaznice državljanu Republike Slovenije z veljavnostjo deset let.

141.h člen

Opomba: Spremenjene določbe 141.h člena se začnejo uporabljati 21. 11. 2025.

(potrdilo o pravicah obmejnega delavca)

(1) Državljan Združenega kraljestva, ki v Republiki Sloveniji pred potekom prehodnega obdobja iz Sporazuma o izstopu opravlja gospodarsko dejavnost v skladu s 45. ali 49. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 47; v nadaljnjem besedilu: Pogodba o delovanju EU) in gospodarsko dejavnost v Republiki Sloveniji opravlja tudi po poteku prehodnega obdobja, lahko po poteku prehodnega obdobja pri katerikoli upravni enoti, na območju katere opravlja gospodarsko dejavnost, vloži prošnjo za izdajo potrdila o pravicah obmejnega delavca, ki se izda na podlagi 26. člena Sporazuma o izstopu.

(2) Potrdilo o pravicah obmejnega delavca se izda brez omejitev glede trajanja in namena prebivanja v Republiki Sloveniji. Izkaznica potrdila se izda z veljavnostjo pet let. Državljan Združenega kraljestva ali njegov zakoniti zastopnik mora izkaznico potrdila, izdano v obliki samostojne listine iz prvega odstavka 141.k člena tega zakona, pred potekom njene veljavnosti pri katerikoli upravni enoti zamenjati za novo izkaznico potrdila.

141.i člen

(razveljavitev potrdila o pravicah obmejnega delavca)

Državljanu Združenega kraljestva se potrdilo o pravicah obmejnega delavca razveljavi, če se ugotovi, da ne izpolnjuje več pogojev za izdajo potrdila.

141.j člen

Opomba: Spremenjene določbe 141.j člena se začnejo uporabljati 21. 11. 2025.

(prenehanje veljavnosti potrdila o pravicah obmejnega delavca)

Potrdilo o pravicah obmejnega delavca preneha veljati, če:

- če je razveljavljeno;
- se tujec odreče potrdilu;
- tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije;
- tujec pridobi dovoljenje za prebivanje ali potrdilo o prijavi prebivanja,
- tujec umre.

141.k člen

(podatki za izdajo, način izdaje, vsebina in oblika potrdila o pravicah obmejnega delavca ter podatki v evidenci o potrdilih o pravicah obmejnega delavca)

(1) Potrdilo o pravicah obmejnega delavca se državljanu Združenega kraljestva izda v obliki samostojne listine kot izkaznica iz Uredbe 1030/2002/ES, ki se zahteva za dovoljenja za obmejni promet za državljane tretjih držav, pri čemer se v polje »Naziv dokumenta« vpiše » Potrdilo o pravicah obmejnega delavca«, v polje »Vrsta dovoljenja« se vpiše » Člen 50 PEU – obmejni delavec«.

(2) Državljan Združenega kraljestva mora k prošnji za izdajo potrdila o pravicah obmejnega delavca priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca, ter dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem, razen v primeru če se prstna odtisa še vedno hranita v evidenci o potrdilih o pravicah obmejnega delavca (evidenca iz 19. alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in lastnoročni podpis, kot to določa 17. točka prvega odstavka 111. člena tega zakona. Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico, in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Za zajem prstnih odtisov se smiselno uporabljata tretji in peti odstavek 58. člena tega zakona. Za vrnitev samostojne listine iz prvega odstavka tega člena v primeru prenehanja potrdila o pravicah obmejnega delavca se smiselno uporablja šesti odstavek 58. člena tega zakona. Za pogrešitev potrdila o pravicah obmejnega delavca se smiselno uporablja 59. člen tega zakona. Za hrambo in arhiviranje biometričnih podatkov se smiselno uporabljata prvi in drugi odstavek 115. člena tega zakona.

(3) Podrobnejši način izdaje potrdila o pravicah obmejnega delavca, način zajemanja prstnih odtisov, način označitve prenehanja potrdila in cena izkaznice potrdila o pravicah obmejnega delavca se določijo v predpisu iz sedmega odstavka 58. člena tega zakona.

(4) Državljan Združenega kraljestva mora v prošnji za izdajo potrdila o pravicah obmejnega delavca dati pristojnemu organu naslednje podatke:

1. EMŠO, če mu je določena;
2. ime in priimek;

3. spol;

4. rojstni datum (dan, mesec in leto);

5. rojstni kraj (država in kraj);

6. državljanstvo;

7. sedanje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini (država, kraj, ulica in hišna številka);

8. vrsto in številko potnega lista oziroma druge listine, na podlagi katere prestopa državno mejo, datum in kraj izdaje ter njeno veljavnost;

9. firmo ali ime, sedež ali naslov, matično in davčno številko delodajalca ali tujca, ki je vpisan v poslovni register za opravljanje samostojne poklicne dejavnosti oziroma kot samostojni podjetnik posameznik;

10. davčno številko tujca;

11. datum vložitve prošnje;

12. lastnoročni podpis tujca, ki se zna in se zmore podpisati, na obrazec prošnje in obrazec za podpis tujca. Če je vlagatelj prošnje njegov delodajalec ali druga fizična ali pravna oseba, ki jo tujec pooblasti za vložitev prošnje, se na obrazec prošnje podpiše vlagatelj, tujec, ki se zna in se zmore podpisati, pa mora podati lastnoročni podpis na obrazcu za podpis tujca.

(5) V evidenci o potrdilih o pravicah obmejnega delavca (evidenca iz devetnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) pristojni organ obdeluje podatke iz četrtega odstavka tega člena in tudi podatek o številki, datumu izdaje in dokončnosti odločbe, veljavnosti in serijski številki potrdila, podatke o razveljavitvi potrdila ter podatke o ukradenih oziroma pogrešanih potrdilih o pravicah obmejnega delavca.

(6) V postopku izdaje potrdila o pravicah obmejnega delavca se plača upravna taksa v višini, kot se po zakonu, ki ureja plačevanje upravnih taks, plača v postopku izdaje osebne izkaznice državljanu Republike Slovenije z veljavnostjo pet let.

141.l člen

(vročanje in izdelava dovoljenj in potrdil ter povezovanje z evidencami)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje iz 141.b člena, potrdilo o pravicah obmejnega delavca iz 141.h člena tega zakona, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja za začasno prebivanje in potrdila o pravicah obmejnega delavca, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje se vročijo osebno tujcu, za katerega se izdajo, oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku pri pristojnem organu, ki je dovoljenje, potrdilo, odločbo ali sklep izdal.

(2) Za vročitev dovoljenja za začasno prebivanje in potrdila o pravicah obmejnega delavca, izdanega v postopku podaljšanja dovoljenja oziroma potrdila po 141.b in 141.h členu tega zakona, in dovoljenja za stalno prebivanje iz 141.c člena tega zakona se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 36. člena tega zakona.

(3) Glede izdelave in personalizacije potrdil oziroma dovoljenj iz prvega in drugega odstavka tega člena, glede uporabe osebnih podatkov za njihovo izdelavo, pregleda dokumentacije in prostorov ter pristojnosti uradne osebe pri opravljanju nadzora se smiselno uporabljajo določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 104. člena tega zakona.

Glede prenosa potrdila oziroma dovoljenja iz prvega in drugega odstavka tega člena med izvajalcem in pristojnim organom oziroma ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve, glede vročanja potrdil oziroma dovoljenj iz prejšnjega odstavka s strani podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošiljk, in glede uporabe podatkov o registrski in serijski številki izkaznice potrdil oziroma dovoljenj s strani podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošiljk, se smiselno uporabljata peti in šesti odstavek 104. člena tega zakona. Glede pošiljanja podatkov o registrski in serijski številki izkaznice potrdil oziroma dovoljenj iz prejšnjega odstavka ter glede povezovanja registra tujcev z evidenco podjetja ali organizacije, registrirane za prenos poštnih pošiljk, se smiselno uporablja trinajsti odstavek 110. člena tega zakona.

XIV. POGLAVJE

KAZENSKE DOLOČBE

142. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 3.500 do 6.200 eurov za vsakega pripeljanega tujca se kaznuje za prekršek pravna oseba, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali samostojni podjetnik posameznik, ki pri opravljanju svoje dejavnosti pripelje tujca na državno mejo ali ozemlje Republike Slovenije po kopenski, zračni ali vodni poti brez ustrezne potne listine in veljavne potovalne odobritve oziroma ustrezne listine iz 8. člena tega zakona, če je potovalna odobritev oziroma ustrezna listina iz 8. člena tega zakona pogoj za vstop tujca v Republiko Slovenijo (prvi odstavek 16. člena tega zakona).

Opomba: Spremenjeni prvi odstavek 142. člena zakona se za avtobusne prevoznike, ki prek kopenske meje prevažajo skupine potnikov, začne uporabljati tri leta po datumu začetka delovanja ETIAS, ki ga določi Evropska komisija in objavi v Uradnem listu Evropske Unije.

(2) Z globo od 200 do 1.000 eurov se za vsakega pripeljanega tujca kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za vsakega tujca kaznuje pravna oseba, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali samostojni podjetnik posameznik, ki zanj ne zagotovi nastanitve oziroma ne krije stroškov bivanja ali vrnitve v matično državo, za kar je dal jamstvo z garantnim ali povabilnim pismom ali če zanj ne krije stroškov nastanitve v centru za tujce ali v azilnem domu ali stroškov odstranitve iz države (drugi oziroma deseti odstavek 24. člena tega zakona).

(4) Z globo od 500 do 1.500 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(5) Z globo od 1.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz tretjega odstavka.

143. člen

(prekrški)

Z globo od 300 do 600 eurov se kaznuje za prekršek tujec, če:

1. samostojne listine, v obliki katere mu je bilo izdano dovoljenje za stalno prebivanje, pred potekom njene veljavnosti ne zamenja za novo listino (prvi odstavek 58. člena tega zakona);

2. ne poda prstnih odtisov v roku enega meseca od prenehanja zdravstvenih razlogov (peti odstavek 58. člena tega zakona);

3. v predpisanem roku ne naznani pogrešitve dovoljenja za prebivanje (prvi in drugi odstavek 59. člena tega zakona);

4. na zahtevo policista ne izkaže svoje istovetnosti (drugi odstavek 97. člena tega zakona);

5. na zahtevo policista ne pokaže dovoljenja, s katerim dokazuje zakonitost bivanja in vstopa v državo (tretji odstavek 97. člena tega zakona);

6. v predpisanem roku ne prijavi pogrešitve, izgube, tatvine in druge odtujitve potne oziroma druge listine (peti in šesti odstavek 97. člena tega zakona);

7. v predpisanem roku ne naznani pogrešitve potnega lista za tujca (prvi in drugi odstavek 101. člena tega zakona).

144. člen

(prekrški)

Z globo od 500 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek tujec, če:

1. dovoljenja, izdanega v obliki samostojne listine, v predpisanem roku po prenehanju ne vrne pristojnemu organu (šesti odstavek 58. člena tega zakona);

2. samostojne listine, ki je izdana v obliki iz 58. člena tega zakona in na kateri se označi pravica do dela, v predpisanem roku ne zamenja za novo listino (deseti odstavek 58. člena tega zakona);

3. uporablja osebno ime v nasprotju s 96. členom tega zakona;

4. posodi svojo potno oziroma drugo listino drugi osebi ali uporabi tuje listine kot svoje (četrti odstavek 97. člena tega zakona);

5. po zakonitem vstopu v Republiko Slovenijo nima veljavne potne listine in ne izpolnjuje pogojev za prebivanje v eni izmed držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985;

6. nima veljavne potovalne odobritve (prvi odstavek 8.a člena tega zakona).

Opomba: Spremenjena 6. točka 144. člena zakona se za tujce, ki potrebujejo potovalno odobritev v skladu s pravnim redom Evropske unije, začne uporabljati z

datumom začetka delovanja ETIAS, ki ga določi Evropska komisija in objavi v Uradnem listu Evropske unije.

145. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 800 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek tujec, ki:

1. je nedovoljeno vstopil v Republiko Slovenijo (12. člen tega zakona);

2. nima vizuma ali mu je vizum prenehal (druga alinea 60. člena tega zakona);

3. nima dovoljenja za prebivanje v Republiki Sloveniji ali mu je dovoljenje prenehalo (tretja alinea 60. člena tega zakona);

4. mu je potekel čas, ko lahko na podlagi zakona, Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 ali mednarodne pogodbe prebiva v Republiki Sloveniji (četrta alinea 60. člena tega zakona);

5. prebiva v Republiki Sloveniji v nasprotju z vstopnim naslovom (peta alinea 60. člena tega zakona).

(2) Z globo 200 do 500 eurov se kaznuje za prekršek tujec, ki vstopi ali prebiva na območju Republike Slovenije brez veljavne listine iz 7. ali 8. člena tega zakona, vendar izpolnjuje pogoje za prebivanje v eni izmed držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985.

(3) Z globo 500 eurov se kaznuje za prekršek tujec, ki prebiva v nasprotju z namenom, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje za prebivanje (peti odstavek 35. člena tega zakona).

(4) Z globo 1.200 eurov se kaznuje tujec, ki:

1. vstopi v Republiko Slovenijo, kljub veljavni prepovedi vstopa (osmi odstavek 60.a člena in šesti odstavek 67. člena tega zakona);

2. ne zapusti območja Republike Slovenije, držav članic Evropske unije oziroma držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, v roku, določenem za prostovoljni odhod (osmi odstavek 60.a člena in šesti odstavek 67. člena tega zakona).

146. člen

(prekrški)

(1) 1) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje posameznik, ki omogoči ali pomaga, da tujec nezakonito vstopi, potuje v tranzitu ali prebiva na ozemlju Republike Slovenije (15. člen tega zakona).

(2) Z globo od 3.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 1.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

147. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 500 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek tujec, ki je državljan EU, njegov družinski član ali družinski član slovenskega državljana, če:

- vstopi v Republiko Slovenijo, čeprav mu je bil vstop zavrnjen (tretji odstavek 118. člena tega zakona);

- vstopi v Republiko Slovenijo, čeprav še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;

- ostane v Republiki Sloveniji po poteku dovoljenega prebivanja;

- posodi svoj potni list oziroma drugo listino drugi osebi ali uporabi tujo listino kot svojo (četrti odstavek 97. člena tega zakona).

(2) Z globo od 200 do 500 eurov se kaznuje za prekršek tujec, ki je državljan EU, njegov družinski član ali družinski član slovenskega državljana, če:

- vstopi v Republiko Slovenijo brez listine, potrebne za vstop (drugi odstavek 118. člena tega zakona);

- na zahtevo policista ne izkaže svoje istovetnosti (drugi odstavek 97. člena v povezavi s 141. členom tega zakona);

- na zahtevo policista ne pokaže potrdila ali dovoljenja, s katerim dokazuje zakonitost bivanja in vstopa v državo (tretji odstavek 97. člena tega zakona v povezavi s 141. členom tega zakona);

- ne prijavi izgube, tatvine ali druge odtujitve potnega lista oziroma druge listine (peti odstavek 97. člena v povezavi s 141. členom tega zakona).

147.a člen

(prekrški)

(1) Z globo od 3.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba (subjekt gostitelj);

- če v desetih dneh od nastanka sprememb, ki vplivajo na pogoje, na podlagi katerih je bila premestitev odobrena, ne obvesti pristojnega organa (četrti odstavek 92. člena tega zakona);

- če je vanjo tujec kratkotrajno premeščen brez uradnega obvestila iz tretje alineje prvega odstavka 45.č člena tega zakona.

(2) Z globo od 1.500 do 3.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 1.000 eurov se kaznuje oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

147.b člen

(uporaba kazenskih določb)

Če drug zakon ali mednarodna pogodba, ki zavezuje Republiko Slovenijo, ne določa drugače, se določbe tega poglavja in določbe tega zakona, katerih kršitve so sankcionirane z določbami tega zakona o prekrških, uporabljajo tudi za tujce iz petega in šestega odstavka 3. člena tega zakona.

147.c člen

(višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

XV. POGLAVJE

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

148. člen

(1) Z dnem, ko se začne uporabljati ta zakon, preneha veljati Zakon o tujcih (ZTuj-1; Uradni list RS, št. 61/99, 87/02, 96/02 – popr., 108/02 – UPB1, 93/05, 112/05 – UPB2, 79/06, 107/06 – UPB3, 44/08, 71/08 – UPB5, 41/09, 64/09 – UPB6; v nadaljnjem besedilu: ZTuj-1), uporablja pa se še za postopke iz drugega, tretjega, četrtega in šestega odstavka tega člena.

(2) Postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in o katerih se odloči pred začetkom uporabe tega zakona, se zaključijo po določbah ZTuj-1.

(3) Postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in o katerih pred začetkom uporabe tega zakona ni odločeno, čeprav je zakonski rok za odločitev potekel, se nadaljujejo in zaključijo po določbah ZTuj-1, razen če je ta zakon za stranko ugodnejši.

(4) Postopki, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona in o katerih se odloči pred začetkom uporabe tega zakona, se zaključijo po določbah ZTuj-1.

(5) Postopki, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona in o katerih pred začetkom uporabe tega zakona ni odločeno, zakonski rok za odločitev pa še ni potekel, se zaključijo po določbah tega zakona.

(6) Postopki, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona in o katerih pred začetkom uporabe tega zakona ni odločeno, čeprav je zakonski rok za odločitev potekel, se nadaljujejo in zaključijo po določbah ZTuj-1, razen če je ta zakon za stranko ugodnejši.

149. člen

(1) Vizumi, dovoljenja za prebivanje, potrdila o prijavi prebivanja, osebne izkaznice za tujca, potni listi za tujca, izkaznice o dovolitvi zadrževanja, ki so bili izdani po ZTuj-1, ostanejo v veljavi do poteka njihove veljavnosti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko dovoljenje za stalno prebivanje, izdano po ZTuj-1, uporablja še do 18. 5. 2013, potem pa ga mora tujec zamenjati za samostojno listino, ki se izda po tem zakonu.

150. člen

(1) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se preneha uporabljati Pravilnik o načinu izvajanja Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 19/91 in 52/94), izdan na podlagi Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 1/91-I, 44/97, 50/98 – odločba US in 14/99 – odločba US).

(2) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati naslednji podzakonski predpisi, izdani na podlagi ZTuj-1:

- Pravilnik o načinu izdaje dovoljenja za prebivanje ter načinu zajemanja prstnih odtisov (Uradni list RS, št. 35/11),
- Pravilnik o posebnih pravilih bivanja in gibanja tujcev v centru za tujce in pogojih ter postopku za uporabo milejših ukrepov (Uradni list RS, št. 97/00, 92/03 in 49/07),
- Navodilo o vsebini in formatu vizuma (Uradni list RS, št. 43/04),
- Navodilo o izvajanju pomoči v primeru tranzita tujca, ki se prisilno odstranjuje po zračni poti (Uradni list RS, št. 25/06),
- Navodilo o zavrnitvi vstopa v Republiko Slovenijo državljanu Evropske unije (Uradni list RS, št. 74/06 in 75/06, popr.),
- Pravilnik o obrazcu potnega lista za tujca (Uradni list RS, št. 90/06 in 48/09),
- Pravilnik o zavrnitvi vstopa v Republiko Slovenijo državljanu tretje države, izdaji vizum na mejnem prehodu in načinu označitve razveljavitve vizuma (Uradni list RS, št. 29/07),
- Pravilnik o vsebini, obliki, načinu izdaje ter prenehanja potrdil o prijavi prebivanja in dovoljenj za prebivanje za državljane držav članic Evropske unije in njihove družinske člane ter družinske člane slovenskih državljanov (Uradni list RS, št. 70/07),
- Uredba o integraciji tujcev (Uradni list RS, št. 65/08 in 86/10),
- Pravilnik o načinu izdaje, vsebini in obliki dovoljenj za prebivanje za državljane Švicarske konfederacije in njihove družinske člane (Uradni list RS, št. 60/09).

(3) Podzakonski predpisi iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do izdaje predpisov iz tega zakona, če niso v nasprotju s tem zakonom.

151. člen

(1) Minister, pristojen za notranje zadeve izda podzakonske predpise iz prvega odstavka 10. člena, šestega odstavka 58. člena, drugega odstavka 65. člena, četrtega odstavka 67. člena, tretjega odstavka 76. člena, petega odstavka 84. člena in tretjega odstavka 103. člena tega zakona, v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Minister, pristojen za zunanje zadeve izda podzakonska predpisa iz prvega odstavka 22. člena in sedmega odstavka 24. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(3) Minister, pristojen za zunanje zadeve izda v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve podzakonski predpis iz tretjega odstavka 27. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(4) Minister, pristojen za gospodarstvo izda podzakonski predpis iz četrtega odstavka 20. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(5) Minister, pristojen za visoko šolstvo in znanost izda podzakonski predpis iz petega odstavka 20. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(6) Minister, pristojen za notranje zadeve izda v soglasju z ministrom, pristojnim za finance podzakonski predpis osmega odstavka 55. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(7) Minister, pristojen za zunanje zadeve izda v soglasju z ministrom, pristojnim za finance podzakonski predpis iz osmega odstavka 24. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

152. člen

(1) Ta zakon začne veljati en mesec po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne tri mesece od njegove uveljavitve, razen določbe četrtega odstavka 34. člena, ki začne veljati in se uporabljati z dnem objave.

(2) Določba 50. člena tega zakona, se v delu, ki ureja dovolitev zadrževanja in izdajo dovoljenja za začasno prebivanje žrtvi nezakonitega zaposlovanja, začne uporabljati z dnem, ko začnejo v Republiki Sloveniji veljati predpisi, ki urejajo kazniva dejanja in odgovornost pravnih oseb za kazniva dejanja, usklajeni z Direktivo 2009/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o minimalnih standardih glede sankcij in ukrepov zoper delodajalce nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L št. 168, 30.6.2009, str. 24).